

การจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงกับการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศ
ของคนในจังหวัดสงขลา

Managing Friend of Women Foundation to Strengthening Gender
Equality of People in Songkhla Province

ปรารธนา ไกรปราบ
Prattana Graiprab

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Degree of Master of Arts in Human and Social Development
Prince of Songkla University

2563

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงกับการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศ
ของคนในจังหวัดสงขลา

Managing Friend of Women Foundation to Strengthening Gender
Equality of People in Songkhla Province

ปรารธนา ไกรปราบ

Prattana Graiprab

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Degree of Master of Arts in Human and Social Development
Prince of Songkla University

2563

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุทัย ปริญาสุทธีนนท์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลงชื่อ.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.เกษตรชัย และหิมา)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ลงชื่อ.....

(นางสาวปรารธนา ไกรปราบ)

นักศึกษา

(4)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และ
ไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....

(นางสาวปรารถนา ไกรปราบ)

นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์	การจัดการมูลนิธิต่อเนื่องเพื่อนหญิงกับการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา
ผู้เขียน	นางสาวปรารถนา ไกรปราบ
สาขาวิชา	พัฒนามนุษย์และสังคม
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการมูลนิธิต่อเนื่องเพื่อนหญิงกับความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา รวมไปถึงปัจจัยการจัดการมูลนิธิต่อเนื่องที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา และรวมไปถึงการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน ระยะแรกวิธีวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อวิเคราะห์การจัดการของมูลนิธิต่อเนื่องเพื่อนหญิงกับความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาโดยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและเทคนิคเดลฟายประยุกต์ เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 11 คน เป็นผู้ตอบแบบสอบถามเดลฟายทั้งหมด 3 รอบจนกระทั่งความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกัน ระยะที่สองวิธีวิจัยเชิงปริมาณเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยการจัดการมูลนิธิต่อเนื่องที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือการวิจัย จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 160 คนโดยใช้การวิเคราะห์ค่าทางสถิติถดถอดพหุคูณเชิงเส้น ด้วยโปรแกรม R ทารูปแบบทั้งหมดของปัจจัยการจัดการมูลนิธิต่อเนื่องที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศ และรูปแบบสุดท้ายของปัจจัยการจัดการมูลนิธิต่อเนื่องที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศ ระยะที่สามวิธีวิจัยเชิงคุณภาพในเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา โดยใช้เทคโนโลยีกับการสนทนากลุ่มร่วมกับการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและเขียนรายงานด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์

ผลการศึกษาการจัดการมูลนิธิต่อเนื่องเพื่อนหญิงกับการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา ผลจากการรวบรวมข้อมูลระยะที่ 1 พบว่า ประเด็นการจัดการมีทั้งหมด 5 ด้าน คือ ด้านภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน ด้านการมีส่วนร่วม ด้านสมรรถนะองค์กร ด้านการปฏิบัติงาน และด้านการสร้างเครือข่าย ส่วนประเด็นความเท่าเทียมทางเพศ มี 3 ด้าน คือ ด้านอาชีพ ด้านครอบครัว และด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร อีกทั้งผลจากการรวบรวมข้อมูลระยะที่ 2 พบว่า ปัจจัยการจัดการมูลนิธิต่อเนื่องที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา มีทั้งหมด 3 ปัจจัย คือ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านสมรรถนะองค์กร และด้านการสร้างเครือข่าย นำไปสู่การเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา เพื่อให้ผู้หญิงในจังหวัดสงขลา มีสิทธิและความเท่าเทียมกับผู้ชายในสังคมต่อไป

Thesis Title	Managing Friend of Women Foundation to Strengthening Gender Equality of People in Songkhla Province
Author	Miss Prattana Graiprab
Major Program	Human and Social Development
Academic Year	2019

ABSTRACT

The objectives of this study were to explore the management of Friend of Women Foundation and gender equality in Songkhla Province; to investigate management factors of Friend of Women Foundation affecting gender equality in Songkhla Province; and to find out guidelines for strengthening gender equality in Songkhla Province using mixed methods research. In Phase 1 qualitative methods were used to analyze management of Friend of Women Foundation in Songkhla Province using in-depth interview and applied Delphi techniques as tools to collect data from 11 experts who responded three rounds of Delphi questions until opinions of all the experts achieved consensus. Phase 2 was quantitative research to analyze management factors of Friend of Women Foundation affecting gender equality using a questionnaire to collect data from 160 subjects. Then, multiple linear regression analysis was performed using R to find out all forms of management factors of Women Foundation affecting gender equality and the last form of management factors of Friend of Women Foundation affecting gender equality. Phase 3 was quantitative research to find out methods of strengthening gender equality in Songkhla Province using focus group discussions and review of related documents and research reports. Then a report was written with descriptive analysis.

The results of the study on the management of Friend of Women Foundation and gender equality in Songkhla Province were as follows. The data collected in Phase 1 revealed five aspects of management: transactional leadership, participation, organizational competency, work practices, and networking. For gender equality, three aspects found were: occupation, family, and information dissemination. The data collected in Phase 2 revealed three factors affecting gender

(7)

equality in Songkhla Province: participation, organizational competency, and networking. These factors have led to reinforcement of gender equality in Songkhla Province for women to have the same rights and equality as men.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ด้วยความเมตตากรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุทัย ปริญาสุทธีรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และรองศาสตราจารย์ ดร.เกษตรชัย และหีม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ให้คำแนะนำทางด้านวิชาการ ทักษะและมุมมองทางสังคม รวมทั้งคำปรึกษาตลอดระยะเวลาในการเรียนระดับบัณฑิตศึกษานี้ ซึ่งเปรียบเสมือนอาหารที่ผ่านการปรุงถึงแม้จะเป็นจานเล็ก ๆ แต่นั่นก็หมายถึงเรี่ยวแรงที่ผลักดันให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร.บัวพันธ์ พรหมพักพิง ประธานกรรมการสอบ และ ดร.ธัญรดี ทวีกาญจน์ กรรมการสอบ ที่เสียสละเวลาเข้าฟังการนำเสนองาน รวมถึงให้ข้อเสนอแนะ และแนวทางการแก้ไขที่เป็นประโยชน์ เพื่อให้งานวิจัยนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณคณะกรรมการบริหารหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม และคณาจารย์ทุกท่านที่ถ่ายทอดความรู้ทั้งปวงให้แก่ผู้วิจัย เปรียบเสมือนลมที่คอยหนุนให้นกน้อยตัวหนึ่งบินได้อย่างมั่นคงและสง่างามท่ามกลางพายุร้าย จนกระทั่งเติบโตเป็นมหาบัณฑิตที่ดีมีคุณภาพ

ขอขอบคุณหัวหน้าและเจ้าหน้าที่มูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลาและมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดปัตตานี หัวหน้าพัฒนาสังคมและสวัสดิการ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสงขลา หัวหน้าและเจ้าหน้าที่สำนักงานบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดสงขลา พยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลจังหวัดสงขลา ผู้อำนวยการสำนักงานคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพภาคใต้ นักวิชาการยุติธรรมชำนาญการ ผู้ประสานงานจดเหล่าจังหวัดสงขลา เจ้าหน้าที่ตำรวจจังหวัดสงขลา นักสังคมสงเคราะห์จังหวัดสงขลา เครือข่ายแกนนำ ตลอดจนผู้เข้าร่วมโครงการกับมูลนิธิเพื่อนหญิง ที่สละเวลาในการให้ข้อมูลและเปิดโอกาสให้ผู้วิจัยได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับชุมชนและหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน โดยการลงพื้นที่และทำกิจกรรมร่วมกันทำให้ทำงานได้อย่างมีความสุข

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณบิดา มารดา ญาติพี่น้อง รุ่นพี่ และเพื่อน ๆ สาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม ที่เป็นแรงบันดาลใจ คอยให้กำลังใจ คำปรึกษา การช่วยเหลือ และอยู่เบื้องหลังความสำเร็จนี้มาโดยตลอด

มิสามารถหาคำใดมาบอกกล่าวความในใจ นอกจากคำว่า “ขอขอบคุณเป็นอย่างสูง”

ปรารธนา ไกรปราบ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(5)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(6)
กิตติกรรมประกาศ	(8)
สารบัญ	(9)
รายการตาราง	(11)
รายการแผนภาพประกอบ	(13)
รายงานบทความที่ได้รับการตอบรับการเสนอบทความและเข้ารับการพิจารณา	(14)
บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามวิจัย	4
วัตถุประสงค์	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
ขอบเขตการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
ความรู้เรื่องสิทธิ	7
ความเข้าใจเรื่องผู้หญิง	10
ความรู้เรื่องความเท่าเทียมทางเพศ	15
ความเข้าใจเรื่องการจัดการ	19
ภูมิหลังองค์กรพัฒนาเอกชน	29
บริบทมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา	31
กรอบแนวคิดการวิจัย	35
วิธีการวิจัย	36
ระยะที่ 1 วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ	37
ระยะที่ 2 วิธีวิจัยเชิงปริมาณ	41
ระยะที่ 3 วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ	45

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ผลการวิจัย	47
สถานการณ์ผู้หญิงในจังหวัดสงขลา	47
การจัดการมูลนิธิต่อหญิงกับความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา	51
ปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา	67
การเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา	72
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	76
สถานการณ์ผู้หญิงในจังหวัดสงขลา	76
การจัดการมูลนิธิต่อหญิงในจังหวัดสงขลา	77
ปัจจัยการจัดการมูลนิธิต่อหญิงที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศ ของคนในจังหวัดสงขลา	81
การเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา	82
ความเท่าเทียมกับความเสมอภาค	83
ความเป็นธรรมกับความยุติธรรมทางสังคม	84
ข้อเสนอแนะ	86
บรรณานุกรม	88
ภาคผนวก	96
ภาคผนวก ก รายงานผู้เชี่ยวชาญและรายงานผู้ให้สัมภาษณ์	97
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเดลฟายเพื่อการวิจัย รอบที่ 1	101
ภาคผนวก ค แบบสอบถามเดลฟายเพื่อการวิจัย รอบที่ 2	106
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของแบบสอบถามเดลฟายถามรอบที่ 2	114
ภาคผนวก จ แบบสอบถามเดลฟายเพื่อการวิจัย รอบที่ 3	119
ภาคผนวก ฉ ผลวิจัยจากแบบสอบถาม	128
ภาคผนวก ช ภาพประกอบภาคสนาม	138
ภาคผนวก ซ บทความที่นำเสนอในการประชุมวิชาการ	142
ภาคผนวก ฌ บทความต้นฉบับที่ส่งตีพิมพ์	154

สารบัญ (ต่อ)

ภาคผนวก ญ เอกสารสำคัญที่เกี่ยวข้อง	173
ภาคผนวก ฎ อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี ในทุกรูปแบบ	176
ภาคผนวก ฎ พระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. 2558	191
ประวัติผู้วิจัย	203

รายการตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ค่าความเชื่อมั่นตัวแปรของแบบสอบถามรายด้าน	43
2	การจัดการด้านภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน	52
3	การจัดการด้านการมีส่วนร่วม	55
4	การจัดการด้านสมรรถนะองค์กร	57
5	การจัดการด้านการปฏิบัติงาน	59
6	การจัดการด้านการสร้างเครือข่าย	61
7	ความเท่าเทียมทางเพศด้านอาชีพ	63
8	ความเท่าเทียมทางเพศด้านครอบครัว	65
9	ความเท่าเทียมทางเพศด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร	67
10	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการจัดการ	68
11	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศ	69
12	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงกับความเท่าเทียมทางเพศ	70
13	รูปแบบทั้งหมดปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศของ	71
14	รูปแบบสุดท้ายของปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศ	72
15	ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	129
16	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการจัดการด้านภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน	131
17	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการจัดการด้านการมีส่วนร่วม	132
18	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการจัดการด้านสมรรถนะองค์กร	133
19	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการจัดการด้านการปฏิบัติงาน	134

รายการตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
20	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการจัดการด้าน การสร้างเครือข่าย	135
21	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแนวทางการเสริมสร้าง ความเท่าเทียมทางเพศด้านอาชีพ	135
22	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการเสริมสร้างความเท่า เทียมทางเพศด้านครอบครัว	136
23	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแนวทางการเสริมสร้าง ความเท่าเทียมทางเพศด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร	137

รายการแผนภาพประกอบ

แผนภาพที่		หน้า
1	ความเท่าเทียม ความเสมอภาค และความเป็นธรรม	15
2	ระดับการมีส่วนร่วม	23
3	กระบวนการในการปฏิบัติงาน	26
4	กระบวนการทำงานของเครือข่าย	28
5	กระบวนการทำงานของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา	34
6	กรอบแนวคิดการวิจัย	35
7	รูปแบบการวิจัยผสมผสานแบบหลายขั้นตอน	37
8-11	สภาพทั่วไปของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา	139
12-13	รวบรวมข้อมูลสัมภาษณ์เชิงลึกเจ้าหน้าที่มูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา	139
14-15	รวบรวมข้อมูลแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา	140
16-18	โครงการส่งเสริมสุขภาพผู้หญิงในจังหวัดสงขลา	140
19-20	โครงการรณรงค์งดสูบบุหรี่ในจังหวัดสงขลา	141
21-23	ประชุมการสนทนากลุ่มในการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศ	141

รายงานบทความที่ได้รับการตอบรับให้นำเสนอบทความและเข้ารับการศึกษา

ปรารภ ไกรปราบ อุทัย ปริญาสุทินันท์ และเกษตรชัย และหิม. (2561). การจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงกับแนวทางการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศอำเภอลาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. ในการประชุมวิชาการระดับชาติ SMARTS ครั้งที่ 8 วันที่ 22 มิถุนายน 2561. นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

ปรารภ ไกรปราบ อุทัย ปริญาสุทินันท์ และเกษตรชัย และหิม. (2562). มูลนิธิเพื่อนหญิงกับการจัดการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา. วารสารพัฒนาสังคม คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. (อยู่ระหว่างการพิจารณา)

สำเนาการตอบรับให้นำเสนอบทความ

    SMARTS VIII

ขอมอบเกียรติบัตรนี้เพื่อแสดงว่า

นางสาวปรารถนา ไกรปราบ

เป็นผู้นำเสนอผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการระดับชาติ SMARTS ครั้งที่ ๘
ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๑

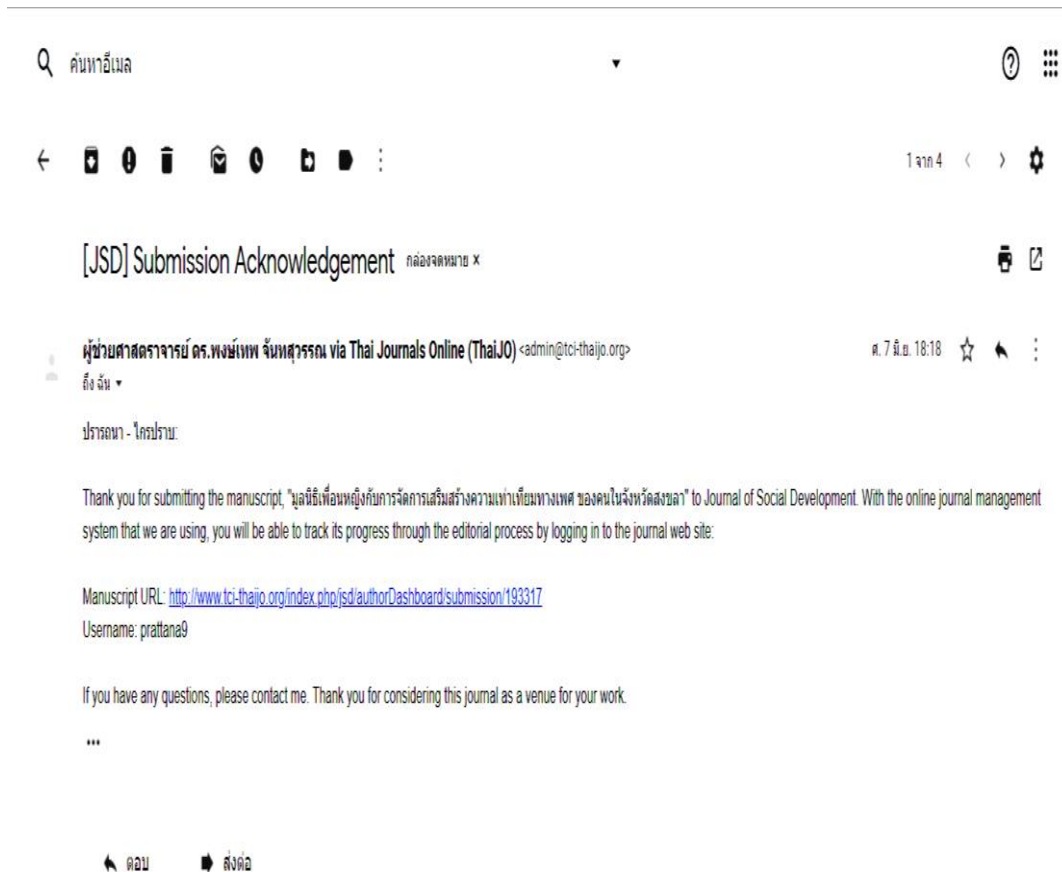

อ.ดร.นิพล เชื้อเมืองพาน
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

รศ.ดร.ชลวิทย์ เจียรจิตต์
คณบดีคณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อ.เต็มศักดิ์ สุขวิบูลย์
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผศ.ดร.วรางคณา นิพิทธ์สุทัก
คณบดีคณะอักษรศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

สำเนาการตอบรับเข้ารับพิจารณา

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถานการณ์ในสังคมยุคปัจจุบันเกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม ทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง โดยเฉพาะด้านสิทธิเสรีภาพที่ส่งผลกระทบต่อผู้หญิง ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญต่อความเหลื่อมล้ำทางสังคม โดยเฉพาะเกิดขึ้นกับผู้หญิงจึงจำเป็นต้องมีการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศ เพราะผู้หญิงเป็นผู้ถูกระทำ ถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้ชาย สืบทอดกันมาแต่โบราณกาล ฉะนั้นต้องวางรากฐาน และหาแนวทางเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศให้กับผู้หญิง เห็นได้จากการประชุมเรื่องผู้หญิง ณ กรุงปักกิ่ง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อ ปี พ.ศ. 2536 มี 189 ประเทศ ที่เข้าร่วมรับรองปฏิญญาปักกิ่งเป็นการแสดงถึงความสำคัญในเรื่องสิทธิ ความเท่าเทียมทางเพศ และความก้าวหน้าของผู้หญิง ซึ่งประเทศไทยได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพ ความเท่าเทียมทางเพศ อันเป็นสาเหตุต่อการเข้าร่วมรับรองปฏิญญาปักกิ่งในพันธกรณีระหว่างประเทศ ส่งผลให้รัฐบาลแต่ละยุคสมัยจัดทำแผนพัฒนาสตรี เพื่อเป็นการส่งเสริมเรื่องสิทธิ ความเสมอภาคและความเท่าเทียมทางเพศ ช่วยลดช่องว่างระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย โดยมีการบูรณาการเนื้อหาของปฏิญญาปักกิ่งไว้ในแผนพัฒนาสตรีขึ้นมาอยู่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2545) จนถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) (สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว, 2558, น. 11-12) ซึ่งสถานการณ์ในสังคมปัจจุบันเกิดความไม่เท่าเทียมทางเพศระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย ส่งผลต่อการวางรากฐานขององค์การสหประชาชาติ (UN) ที่จัดทำดัชนีเพื่อสะท้อนถึงความไม่เท่าเทียมทางเพศ โดยนำข้อมูลข่าวสาร และสื่อเทคโนโลยี มาอธิบายถึงความสำคัญด้านการอนามัยเจริญพันธุ์ และการเสริมสร้างพลังของผู้หญิง จากการประมวลข้อมูลขององค์การสหประชาชาติในปี พ.ศ. 2554 แสดงถึงความไม่เท่าเทียมทางเพศในประเทศอาเซียนโดยมีประเทศสิงคโปร์ มาเลเซีย เวียดนาม และประเทศไทย จากการจัดอันดับของสหประชาชาติ ปรากฏว่า ประเทศไทยจัดอยู่ในอันดับที่ 4 ของอาเซียน อีกทั้งอยู่ในอันดับที่ 64 ของโลก (UNDP, 2011, p. 9)

อย่างไรก็ตาม ปัญหาของผู้หญิงส่วนใหญ่เกิดจากความไม่เท่าเทียมทางเพศ และสิทธิเสรีภาพ จากการรายงานของสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว พบว่า ปัญหาด้านครอบครัว ด้านการจำกัดสิทธิในการประกอบอาชีพ และรายได้ ซึ่งไม่มีการกำหนดแนวทางที่ชัดเจนเพื่อสร้างความเท่าเทียมกับผู้หญิง ส่งผลต่อสภาวะทางจิตใจ ความหวาดกลัว และความไม่มั่นใจในตัวเองของผู้หญิง ภาครัฐและภาคเอกชน ได้เล็งเห็นความสำคัญในการสร้างขอบเขตข้อกำหนดของสิทธิความเท่าเทียมของผู้หญิงต่อการดำรงชีวิตในสังคมอย่างเป็นระบบตามพระราชบัญญัติกฎหมายที่สร้างขึ้นเพื่อคุ้มครองผู้หญิง โดยเฉพาะด้านสิทธิ ความเท่าเทียมทางเพศ เพื่อสร้างบทบาท ฐานะ ความเป็นผู้นำทางสังคมและสิ่งสำคัญยิ่ง คือ การยอมรับจากคนในสังคม

เพื่อให้ผู้หญิงแสดงศักยภาพของตนเอง (สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว, 2552, น. 45) ขณะที่ปัจจุบันผู้หญิงมีบทบาทต่อการบริหารงาน เป็นผู้นำชุมชนมากขึ้น และเปิดโอกาสในการมีส่วนร่วม การทำงานด้านการพัฒนาชุมชนเพื่อแบ่งเบาภาระงานของผู้ชายโดยมองจากการศึกษา ความรู้ ความสามารถเพื่อเป็นการเสริมสร้างบทบาท อีกทั้งการวางรากฐานทางสังคม ในด้านความเท่าเทียมทางเพศระหว่างผู้ชายกับผู้หญิง (รอมือลี ลอมา และวันพิชิต ศรีสุข, 2558, น. 21-22) อีกทั้ง ให้ผู้หญิงมีบทบาทหน้าที่ในการทำงานเพิ่มมากขึ้นทั้งด้านบริหารงาน เป็นผู้นำองค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้หญิงกับผู้ชายในการทำงานร่วมกัน เปิดโอกาสให้ผู้หญิงแสดงศักยภาพในการทำงานของผู้หญิง สร้างความเชื่อมั่นในตนเองรวมถึงการพัฒนาในด้านอาชีพ การทำงาน เพื่อความก้าวหน้าและโอกาสที่จะได้รับตำแหน่งในการงานที่สูงเทียบเท่ากับผู้ชาย (ปาริฉัตร ตูดำ และชาลี ไตรจันทร์, 2556, น. 6) สถานภาพของผู้หญิงตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันได้ถูกกำหนดจากความเชื่อทางศาสนา ด้านวัฒนธรรมและด้านขนบธรรมเนียมประเพณี อีกทั้งผู้หญิงขาดความรู้ความสามารถในการปกป้องตัวเองและเรื่องของสิทธิรวมไปถึงขาดการศึกษา ประสบการณ์ ที่ผู้หญิงต้องรับและคล้อยตามกับสิ่งที่สังคมได้กำหนดขึ้น เป็นสาเหตุทำให้ผู้ชายเป็นใหญ่ในสังคมไทย แต่ในปัจจุบันได้เปิดโอกาสเพื่อการเปลี่ยนแปลงด้านความคิดและทัศนคติของผู้หญิงในสังคม (ปิยะนาถ อังควาณิกุล, 2558, น. 16-17)

ทั้งนี้ องค์กรพัฒนาเอกชน มีการก่อตั้งขึ้นจากสาเหตุความไม่เท่าเทียมทางสังคม และสภาพปัญหาทางสังคมยิ่งนับวันยิ่งเพิ่มมากขึ้น องค์กรพัฒนาเอกชนก่อตั้งขึ้นโดยร่วมงานกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาชน เช่น โรงพยาบาล เจ้าหน้าที่ตำรวจ สำนักพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รวมถึงคนในชุมชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการช่วยเหลือสังคม ทั้งนี้ยังเป็นการรวมตัวกันเป็นเครือข่ายจากคนในชุมชน สังคมที่ไม่ได้รับความเท่าเทียมทางด้านครอบครัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านกฎหมาย โดยเฉพาะบุคคลเปราะบาง เช่น เด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้หญิง อีกทั้งปัจจุบันปัญหาเรื่องผู้หญิงเพิ่มจำนวนมาก เนื่องมาจากการถูกเอารัดเอาเปรียบจากเพศตรงข้าม หรือผู้ที่เป็นเจ้านาย ผู้ที่มีอำนาจก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมขึ้นส่งผลต่อความไม่เท่าเทียมทางเพศ ปัญหาส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นมักจะเป็นการละเมิดสิทธิ การใช้อำนาจบังคับขู่เข็ญ และที่ร้ายแรงที่สุด คือการข่มขืน แต่บางกรณีนั้นกฎหมายมิสามารถเข้าช่วยเหลือได้หากแต่อีกหลายปัญหาที่ส่งผลต่อสภาพจิตใจของผู้หญิง กระบวนการทางกฎหมายก็ยากที่จะเข้าถึงเพราะเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน (ศรีสุวรรณ จรรยา, 2550, น. 29-30)

อีกทั้ง มูลนิธิเพื่อนหญิงเป็นองค์กรพัฒนาเอกชน ที่จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 5 กันยายน พ.ศ. 2534 ซึ่งมีการก่อตั้ง 4 ภาคทั่วประเทศ โดยประกอบด้วย ภาคกลางตั้งอยู่ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเหนือตั้งอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตั้งอยู่ที่จังหวัดอุบลราชธานี ภาคใต้ตั้งอยู่ที่จังหวัดสงขลาและจังหวัดปัตตานี ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกจังหวัดสงขลาเป็นพื้นที่ศึกษา อันเนื่องมาจากพื้นที่จังหวัดสงขลาเกิดปัญหาอาชญากรรมและการคุกคามทางเพศทาง

สำนักงานตำรวจภูธรอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยฝ่ายสืบสวน สอบสวนมีการประเมินประจำปี พ.ศ. 2561 ที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงเฉลี่ยปีละ 4,000 คดี หรือเกือบ 2 เท่าของจังหวัดปัตตานี (พีรพัฒน์ นามสมมติ, สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2562) อีกทั้งสถิติความรุนแรงในครอบครัวที่ส่งผลกระทบต่อผู้หญิงจังหวัดสงขลา ปี พ.ศ. 2561 มีจำนวน 1,041 รายชื่ออำเภอในจังหวัดสงขลาที่มีสถิติความรุนแรงมากที่สุด ได้แก่ อำเภอจะนะ อำเภอหาดใหญ่ อำเภอสะเดา และอำเภอเมืองอยู่ในช่วงอายุ 20-35 ปี (สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสงขลา, 2561) จากข้อมูลสถิติความรุนแรงดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา เป็นคดีความที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงจากการทำร้ายร่างกาย และการคุกคามทางเพศต่อผู้หญิงโดยผ่านช่องทางอีกประการหนึ่งคือ แหล่งท่องเที่ยวตามสถานบันเทิงเพราะจังหวัดสงขลาได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ ถือเป็นแหล่งธุรกิจการท่องเที่ยวที่แอบแฝงไปด้วยการค้าประเวณีที่ส่วนใหญ่เกิดขึ้นต่อเด็กและผู้หญิง และสิ่งสำคัญอีกประการ คือ เกิดจากการเสพยาเสพติดของคนในสังคมเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้เกิดอาชญากรรมและการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้หญิงมากที่สุด

ฉะนั้น มูลนิธิเพื่อนหญิงในจังหวัดสงขลาจึงได้ก่อตั้งขึ้นมาจากการรวมกลุ่มของคนกลุ่มหนึ่งที่มีความต้องการที่จะเข้ามาช่วยเหลือสังคม มีการร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยมีเป้าหมายหลัก คือการพิทักษ์สิทธิและเรียกร้องความเท่าเทียมทางเพศ รวมถึงสร้างความเป็นธรรมให้กับผู้หญิง ทั้งนี้จากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงในปัจจุบัน โดนทำร้ายร่างกายจิตใจ และถูกเอารัดเอาเปรียบจากเพศตรงข้ามจึงมีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการวางแผน จัดทำโครงการ ลงพื้นที่ที่เกิดปัญหาในด้านความไม่เท่าเทียมทางเพศ และความเดือดร้อนที่เกิดกับผู้หญิง ส่งผลต่อการเข้าร่วมเป็นสมาชิกในเครือข่ายกับมูลนิธิเพื่อนหญิง สืบเนื่องจากสภาพปัญหาของตนเองและผู้หญิงส่วนใหญ่ที่ได้เผชิญมาเป็นสภาพปัญหาเหมือนกันที่ต้องการช่วยเหลือผู้หญิงให้มีจิตใจที่เข้มแข็ง มีพลังในตนเอง เสริมสร้างผู้หญิงในการพิทักษ์คุ้มครองทางด้านสิทธิความเท่าเทียมของผู้หญิงที่ได้รับความไม่เท่าเทียมจากเพศตรงข้าม เกิดความรุนแรง การทำร้ายทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งบทบาทหน้าที่ของมูลนิธิเพื่อนหญิงเป็นการทำงานเพื่อช่วยเหลือผู้หญิงที่ตกอยู่ในสภาวะความรุนแรง การถูกทำร้ายทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ในเรื่องของสิทธิและเสรีภาพต่อการดำเนินชีวิต ฉะนั้น การเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศเป็นส่วนสำคัญต่อการช่วยเหลือผู้หญิงในจังหวัดสงขลา ได้มีสภาวะทางจิตใจที่เข้มแข็งและกล้าคิดกล้าตัดสินใจในการใช้ชีวิตอยู่ในสังคมต่อไป

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการจัดการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงกับการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา รวมไปถึงปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา และการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลอันจำเป็นประโยชน์ต่อชุมชน หน่วยงาน และองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ในการเสริมสร้างศักยภาพให้ผู้หญิงมีความแข็งแกร่ง รวมถึงมีสิทธิความเท่าเทียม ความเสมอภาคเท่ากับผู้ชายในทุกเรื่อง

คำถามวิจัย

- 1) การจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงกับความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา เป็นอย่างไร
- 2) ปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาอย่างไรบ้าง
- 3) การเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาควรเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อศึกษาการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงกับความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา
- 2) เพื่อศึกษาปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา
- 3) เพื่อศึกษาการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบถึงการจัดการของมูลนิธิเพื่อนหญิงซึ่งเป็นการทำงานเพื่อพิทักษ์สิทธิให้กับผู้หญิงในจังหวัดสงขลา ให้ได้รับความเท่าเทียมในสังคมมากยิ่งขึ้น โดยการจัดการประกอบด้วย ภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วม สมรรถนะองค์กร การปฏิบัติงาน และการสร้างเครือข่าย ซึ่งทั้ง 5 ปัจจัยนี้ ถือเป็นหลักในการขับเคลื่อนให้มูลนิธิเพื่อนหญิงมีการดำเนินงานให้บรรลุตามเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศนั้นสามารถทำให้ผู้หญิงมีความรู้และมีความตระหนักในเรื่องความเท่าเทียมทางเพศมากยิ่งขึ้น อันส่งผลต่อการเรียกร้องสิทธิของตนเอง จักได้ไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบจากเพศตรงข้าม หรือจากคนในสังคม อีกทั้งจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมอีกด้วย

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงกับการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา โดยมีขอบเขตการวิจัยดังต่อไปนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงกับการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา และวิเคราะห์ปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงที่ส่งผลต่อการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา อันจักนำไปสู่การแสวงหาแนวทางการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาต่อไป

ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยได้กำหนดพื้นที่ศึกษาคือ องค์กรมูลนิธิเพื่อนหญิง ถนนไทยสมุทร เทศบาลนครหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ขอบเขตด้านระยะเวลา

เดือนกันยายน 2561-กรกฎาคม 2562

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรมี 2 ชนิด ได้แก่ ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ตัวแปรต้น มี 5 ด้าน คือ ปัจจัยการจัดการได้แก่ ด้านภาวะผู้นำเชิงแลกเปลี่ยน ด้านการมีส่วนร่วม ด้านสมรรถนะองค์กร ด้านการปฏิบัติงาน และด้านการสร้างเครือข่าย และในส่วนของตัวแปรตาม คือ ความเท่าเทียมทางเพศ มี 3 ด้านได้แก่ ด้านอาชีพ ด้านครอบครัว และด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการ หมายถึง การดำเนินงานของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน อันหมายถึงผู้นำมูลนิธิเพื่อนหญิงในจังหวัดสงขลา ซึ่งมีลักษณะเป็นบุคคลที่ได้รับการยอมรับ ได้รับความเชื่อถือ มีศักยภาพการทำงาน และมีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการองค์กร 2) ด้านการมีส่วนร่วม เป็นการดำเนินงานระหว่างผู้นำ สมาชิกของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชนและเครือข่ายตลอดจนผู้เข้าร่วม ในการปฏิบัติงานเพื่อพิทักษ์สิทธิ และความเท่าเทียมทางเพศให้กับผู้หญิงในจังหวัดสงขลา 3) ด้านสมรรถนะองค์กร แสดงให้เห็นถึงมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา เป็นองค์กรหนึ่งที่ปฏิบัติงานในการช่วยเหลือผู้หญิงจังหวัดสงขลาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด 4) ด้านการปฏิบัติงาน เป็นการแสดงถึงบทบาทการทำงานของมูลนิธิเพื่อนหญิงเพื่อช่วยเหลือผู้หญิงในจังหวัดสงขลาให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และ 5) ด้านการสร้างเครือข่ายเป็นการรวมกลุ่มของหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีเป้าหมายเดียวกับมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา โดยการทำงานร่วมกันเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด และในการจัดการทั้ง 5 ด้านนี้เป็นองค์ประกอบสำคัญในการขับเคลื่อนการทำงานของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลาให้มีความต่อเนื่องต่อไป

มูลนิธิเพื่อนหญิง หมายถึง มูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา เป็นองค์กรที่มีการทำงานด้านพิทักษ์สิทธิให้กับผู้หญิง โดยทำงานร่วมกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อช่วยเหลือแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้หญิงที่เกิดปัญหา มีบทบาทในการพิทักษ์สิทธิและให้ความช่วยเหลือผู้หญิงที่ตกอยู่ในภาวะวิกฤติของความรุนแรงจากภัยคุกคามทางเพศ การถูกข่มขู่ คุกคามและ เผยแพร่คลิปวิดีโอ รวมถึงการถูกทำร้ายจากคนในครอบครัวอันส่งผลกระทบต่อ จิตใจ สิทธิ เสรีภาพและความมั่นคงในชีวิต อีกทั้งการถูกใช้แรงงานที่ผิดกฎหมายจากกระบวนการค้ามนุษย์ และถูกเลิกจ้างโดยไม่เป็นธรรมหรือถูกเลือกปฏิบัติ ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาให้มีผลใน

เชิงโครงสร้าง ส่งเสริมความเข้าใจบริบทมิติของผู้หญิง และผู้ชายในกระแสการพัฒนาของสังคมยุคใหม่เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่ายเพื่อเป็นขบวนการต่อสู้ของผู้หญิงโดยรวมคิดร่วมทำเพื่อสร้างความเท่าเทียมกับผู้หญิงอีกทั้งจัดโครงการและกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสุขภาวะให้กับผู้หญิงในจังหวัดสงขลา

ความเท่าเทียมทางเพศ หมายถึง การสร้างความตระหนักให้กับผู้หญิงในจังหวัดสงขลาในอันที่จะช่วยเสริมสร้างให้ผู้หญิงเหล่านั้นมีความเข้มแข็ง โดยองค์ประกอบความเท่าเทียมทางเพศ มีทั้งหมด 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านอาชีพ ได้แก่ การเป็นผู้นำหรือแกนนำชุมชน เป็นจิตอาสาในการช่วยเหลืองานในชุมชนบางอย่างเทียบเท่ากับผู้ชาย สามารถทำงานที่มีรายได้เทียบเท่ากับผู้ชาย กระตุ้นให้ผู้หญิงมีจุดยืนในสังคมเทียบเท่ากับเพศชาย และสามารถทำงานในทุกตำแหน่งเทียบเท่าผู้ชายได้ 2) ด้านครอบครัว ได้แก่ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสามีและภรรยา การปลูกฝังการเลี้ยงดูบุตรในบทบาทสิทธิหน้าที่ของตนเองตั้งแต่เล็กกระตุ้นให้ผู้หญิงมีสิทธิในการใช้ชีวิตในสังคมที่กว้างขึ้น และปลูกฝังบุตรชายในเรื่องของการให้เกียรติผู้หญิง และ 3) ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ได้แก่ การจัดสัมมนาร่วมกับหน่วยงานราชการ การจัดโครงการในชุมชนลงพื้นที่ในชุมชนในการให้คำแนะนำแก่ผู้หญิงที่เผชิญกับปัญหา เป็นการกระตุ้นให้ผู้หญิงในชุมชนได้เข้าถึงความเป็นพลเมือง จัดทำสื่อความรู้ เพื่อให้ผู้หญิงได้ทราบข้อมูลข่าวสาร และการเสริมศักยภาพให้ผู้หญิงได้เข้าถึงช่องทางแหล่งความรู้ต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยศึกษาการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงกับการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงกับความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา และศึกษาปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา รวมถึงการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา ซึ่งมีวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 1) ความรู้เรื่องสิทธิ
- 2) ความเข้าใจเรื่องผู้หญิง
- 3) ความรู้เรื่องความเท่าเทียมทางเพศ
- 4) ความเข้าใจเรื่องการจัดการ
- 5) ภูมิหลังองค์กรพัฒนาเอกชน
- 6) บริบทมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา
- 7) กรอบแนวคิดการวิจัย

ความรู้เรื่องสิทธิ

สิทธิ หมายถึง ศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาค ของบุคคล ที่ได้รับการรับรอง หรือคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหรือตามกฎหมายไทย หรือตามสนธิสัญญาที่ ประเทศไทยมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตาม (กลุ่มงานผลิตเอกสารสำนักประชาสัมพันธ์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2556, น. 21-30) โดยประเทศไทยมีการกำหนดบทบัญญัติด้านกฎหมายเรื่องสิทธิมนุษยชนเพื่อคุ้มครองประชาชนที่ได้รับผลกระทบ โดยถูกกีดกัน เสียผลประโยชน์ และเสียโอกาสในเรื่องสิทธิ ซึ่งเป็นโอกาสควรได้รับจากชุมชน สังคม หน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาคเอกชน เพื่อลดการเอาเปรียบจากผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียอยู่ในสังคมไทยไม่มากนักน้อยคำว่า “สิทธิ” เป็นสิทธิของมนุษย์ขั้นพื้นฐานที่ติดตัวมาแต่กำเนิด เกิดขึ้นด้วยความเป็นธรรมชาติของบุคคลที่อาศัยอยู่ในสังคม และอยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญของราชอาณาจักรไทยที่คนทุกคนชั้นในสังคม มีสิทธิที่เท่าเทียมกัน (ภักดีศรี แอนิหน, 2560, น. 4) สิทธิในการรับรองของรัฐธรรมนูญที่มีการคุ้มครองคนในสังคมที่มีการจัดระเบียบสังคมเพื่อสร้างขอบเขต และบรรทัดฐานทางสังคม เพื่อเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศระหว่างผู้ชายกับผู้หญิง ด้านครอบครัว สังคม กฎหมาย และอาชีพ เป็นต้น (ปวีตร เลิศธรรมเทวี, 2560, น. ก-ข) รวมถึงการได้รับสิทธิอันเกิดจากการถูกทำร้ายร่างกายและจิตใจ จำกัดความคิด ความเชื่อ ซึ่งควรได้รับสิทธิการช่วยเหลือ สนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ เพราะเป็นสิทธิเท่าเทียมของคนในสังคม ชุมชนที่อาศัยอยู่ร่วมกัน ได้รับการเกื้อกูลคุ้มครองคนในสังคมเพื่อสร้างความมั่นใจในตัวเองและได้รับความเท่าเทียม โดยเฉพาะบุคคลเปราะบางที่ด้อยโอกาสทางด้านการใช้สิทธิ อาทิ ผู้หญิง และเด็ก (สมชาย ศรีสันต์, 2554, น. 16)

ทั้งนี้ ธีชนก สัตยวินิจ (2557, น. 28-29) ที่ศึกษาสิทธิของคนชายขอบกับปัญหาที่ดินทำกิน: กรณีศึกษาชาวเขาเผ่าม้งป่ากลาง อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน พบว่า สิทธิของคนชายขอบถูกกีดกัน ถูกเอารัดเอาเปรียบจากสังคม ส่งผลต่อความไม่เท่าเทียม เรื่องสิทธิทั้งที่ดินทำกิน การประกอบอาชีพ และการศึกษา ซึ่งมีความตรงข้ามกับบทบัญญัติทางกฎหมายว่าด้วย สิทธิมนุษยชน โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างความตระหนักเรื่องสิทธิ และความเท่าเทียม จากปัญหาดังกล่าว ส่งผลให้ชาวม้งออกมาเรียกร้องสิทธิความเท่าเทียมและเรียกร้องความยุติธรรม เพื่อความสุขต่อการดำรงชีวิต พบว่า ปัญหาสิทธิของคนในชุมชนแออัดกับที่อยู่อาศัยควรได้รับการแก้ไขปัญหา คือ ตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและแก้ไขปัญหารายได้ของคนในชุมชนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับคนในชุมชน โดยการถอดบทเรียนร่วมกับคนในชุมชน เกิดการประยุกต์เป็นบทเรียนที่สะท้อนถึงสภาพปัญหาของคนในชุมชน อีกทั้งการรวมกลุ่มแก้ไขปัญหาระหว่างผู้นำกับคนในชุมชน ซึ่งเป็นการสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อแสวงหาแนวทางแก้ไขปัญหาในชุมชนของตนเองร่วมกัน จนเกิดแนวทางในการแก้ปัญหา คือ สร้างความตระหนักสู่การฟื้นฟูพื้นที่ในชุมชนให้คนในชุมชนมีสิทธิครอบครอง และช่วยกันดูแลรักษาเสมือนพื้นที่ของตนเอง เพื่อส่งผลต่อการพัฒนาชุมชนได้อย่างยั่งยืน ซึ่ง วลัย อิศรางกูร ณ อยุธยา (2556, น. 14-15) อธิบายว่า การผลิตสื่อการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมสิทธิของผู้หญิงเป็นการพัฒนาให้ผู้หญิงมีความรู้ มีความสามารถ มีทักษะรวมถึงมีพฤติกรรมแสดงการเคารพสิทธิของผู้หญิงผ่านการเรียนเรื่องสิทธิมนุษยชน มีจุดประสงค์เพื่อสร้างค่านิยมแก่ผู้หญิง เพื่อให้เห็นคุณค่าของตนเองมากขึ้น

นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องสิทธิในหลายประเด็นที่สามารถนำไปสู่ความเข้าใจได้มากยิ่งขึ้น เช่น เรื่องของสิทธิด้านที่อยู่อาศัย ในการเรียกร้องสิทธิการเป็นเจ้าของพื้นที่ในชุมชน และการดูแลรักษา เป็นการฟื้นฟูให้เกิดการพัฒนา และความเจริญ มีสภาพความน่าอยู่ที่ดีมากขึ้น โดยเฉพาะคนในชุมชนที่เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาชุมชน และไม่มีผู้ใดที่จะมีสิทธิในการออกคำสั่ง หรือบังคับผู้อื่นได้ (ณัฐพล แสงอรุณ, 2555, น. 11) การให้ความสำคัญในเรื่องของสิทธิมนุษยชนว่าด้วยการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ซึ่งมีการร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมวางแผน และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจภายใต้ความรู้พื้นฐานที่มีอยู่ในตัวบุคคลที่มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชน อาทิ การมีความรู้ในเรื่องของความเป็นพลเมือง ความรู้ในเรื่องสิทธิ หน้าที่ ความเท่าเทียมรวมถึงความถูกต้อง และความเป็นธรรมในสังคมมากขึ้น อีกทั้งการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้หญิงในการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง (อุทัย ปริญญาสุทินันท์ สวรินทร์ เบ็ญเด็มอะหลี เทพรัตน์ จันทพันธ์ และอภิศักดิ์ ธีระวิสิษฐ์, 2555, น. 22) และการเรียกร้องสิทธิในการต่อสู้ชีวิตของคนไร้บ้านที่อาศัยอยู่บริเวณที่เป็นพื้นที่สาธารณะ การเลือกที่อยู่อาศัย โดยมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่าเชิงลบและยึดหลักสิทธิมนุษยชน ทำให้คนไร้บ้านมีความเชื่อมั่นในการต่อสู้กับปัญหาสังคม อันส่งผลให้ประชาชนได้รับความเป็นธรรมและความคุ้มครองให้กับตนเอง

อย่างไรก็ตาม สิทธิมนุษยชน ในปัจจุบันสังคมไทยมีการรณรงค์ในการใช้สิทธิของคนในสังคมเพื่อให้เกิดความเท่าเทียมภายในสังคม คนที่มีความรู้น้อย หรือประกอบอาชีพที่รายได้ น้อย มีฐานะทางสังคมด้อยกว่าคนอื่น ๆ แต่ก็มี การตื่นตัว ทั้งด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐกิจและสังคม หรือแม้แต่การเสริมสร้างอาชีพให้เกิดความมั่นคงในการดำรงชีวิต ซึ่งสิทธิมนุษยชนในปัจจุบันทางกฎหมายมีการคุ้มครองสิทธิแก่ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย เช่น ผู้สูงอายุ เด็ก สตรี เป็นต้น เพื่อเป็นการ สร้างศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ และสร้างความคุ้มครองให้กับมนุษย์ ซึ่งโดยหลักสิทธิมนุษยชนมี หลักการคุ้มครอง ดังนี้ คือ 1) บุคคลมีสิทธิในชีวิต ร่างกาย เชื้อชาติ และศาสนา อีกทั้งความเป็น ส่วนตัวด้านชื่อเสียง ครอบครัว เกียรติยศ การประกอบอาชีพ รวมทั้งการศึกษาที่อยู่ในความ ครอบครองของรัฐ หรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่สามารถช่วยเหลือในการร้องทุกข์ ฟ้องร้องเรื่องสิทธิ 2) บุคคลที่ยากไร้มีสิทธิได้รับบริการทางสาธารณสุขจากหน่วยงานของรัฐโดยไม่มีค่าใช้จ่าย เช่น ผู้หญิงที่ตั้งครรภ์ได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานรัฐ ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป จะได้รับเงิน ผู้สูงอายุทุกเดือน 3) บุคคลหรือชุมชนมีสิทธิในการสืบสาน อนุรักษ์ประเพณี และ 4) บุคคลมีสิทธิใน การร่วมกันในการจัดตั้งองค์กร (เหมพรรช บุญย้อยหยัด และเพิ่มศักดิ์ มกรภิรมย์, 2555, น. 15)

สรุปได้ว่า มนุษย์ได้กำเนิดขึ้นมาพร้อมกับการได้รับสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐาน แต่ กระนั้นต้องอยู่ในประเทศที่เป็นระบอบประชาธิปไตย เพราะสิทธิมนุษยชน ซึ่งได้รับสิทธิ และ เสรีภาพตั้งแต่กำเนิด อาทิ สิทธิด้านการมีชีวิต ด้านวัฒนธรรม และที่สังคมได้กำหนดขึ้น เช่น เพศ เชื้อชาติ ศาสนา และเป็นสิ่งสำคัญที่ควรจะได้ของความเป็นมนุษย์เป็นต้น หรือจะเป็นสิทธิในการ เรียกร้องความเป็นธรรมให้กับตัวเองและสังคมอันเกิดมาจากความไม่เท่าเทียม ซึ่งในสังคมปัจจุบัน เกิดสถานการณ์ปัญหาในเรื่องการใช้สิทธิในทางที่ผิด ทั้งทางกฎหมายและจารีตประเพณีทั้งในชุมชน สังคมหรือแม้แต่ระดับประเทศ ซึ่งสิทธิที่ว่านี้ยังส่งผลไปถึงสิทธิของคนเปราะบางอันหมายถึง ผู้สูงอายุ เด็ก คนพิการ และผู้หญิง โดยเฉพาะผู้หญิงถูกแบ่งชนชั้นทางสังคม ในด้านของการ ดำรงชีวิตเช่น ด้านอาชีพ ด้านรายได้ และด้านครอบครัวระหว่างความเป็นสามีและภรรยาที่เรียกร้อง สิทธิจากความไม่เท่าเทียมจากสามี จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกหน่วยงานที่รับผิดชอบควรตระหนักและ ต้องแสวงหาแนวทางแก้ไขปัญหาในเรื่องของสิทธิ โดยเฉพาะสิทธิความเท่าเทียม สิทธิการล่วงละเมิด ทางเพศของผู้หญิง ที่จัดเป็นปัญหาหลักที่เกิดขึ้นในสังคม

ความเข้าใจเรื่องผู้หญิง

ผู้หญิงในยุคปัจจุบันถูกสังคมมองว่าเป็นเพศที่อ่อนแอ เป็นเพศชั้นสองรองจากเพศชายจึงถูกการเอารัดเอาเปรียบ เกิดการกดขี่ ช่มเหงอยู่บ่อยครั้ง สาเหตุที่สังคมมักจะมองผู้ชายเป็นเพศที่แข็งแรง และอดทน ซึ่งส่วนใหญ่ผู้ชายจะต้องเป็นเสาหลักของบ้านหาเลี้ยงคนในครอบครัว ทำให้ผู้ชายจะต้องเป็นคนทำงานนอกบ้าน และผู้หญิงจะต้องเป็นฝ่ายที่ต้องทำงานในบ้าน แทนผู้ชายที่ทำงานนอกบ้าน ซึ่งสืบเนื่องมาจากการสืบทอดวัฒนธรรมจากสมัยอดีตที่กำหนดบทบาทให้ผู้หญิงเป็นชนชั้นรอง แต่อย่างไรก็ตามสตรีนิยมได้มีการเรียกร้องสิทธิจากสังคมให้ได้รับความเท่าเทียมระหว่างเพศหญิงและเพศชายเท่ากัน โดยให้เพศหญิงมีสิทธิในการใช้ชีวิตเท่ากับเพศชาย โดยไม่จำกัดหรือกีดกันสิทธิของผู้หญิงในการดำรงชีวิตในสังคม (อุทัย ปริญญาสุทินันท์, 2560, น. 287) ในขณะที่ ความเชื่อทางด้านศาสนามองว่าคุณสมบัติของผู้หญิงจะต้องมีคุณสมบัติทั้งทางกายและจิตใจ อีกทั้งผู้หญิงจะต้องรักนวลสงวนตัว เป็นคุณสมบัติที่ดีของผู้หญิง รวมถึงคุณสมบัติในการทำหน้าที่เป็นภรรยาที่ดีและเป็นแม่ที่ดีของลูก อันสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปของสังคมในแต่ละยุคแต่ละสมัย (พัชลินิจ์ จินนุ่น, 2560, น. 14-15)

ทั้งนี้ แนวคิดว่าด้วยสตรีนิยม ซึ่งเป็นแนวคิดแรกเริ่มในเรื่องของผู้หญิง ที่มีความซับซ้อนหาคำตอบไม่ชัดเจน ถึงอย่างไรแนวคิดดังกล่าวได้ให้ความสำคัญของสิทธิเสรีภาพของผู้หญิงได้เป็นอย่างดี จากการมองผ่านสถานการณ์ทางสังคมของไทย (เวทิน ชาติกุล, 2550, น. 59) อันจักมีสาเหตุจากความรู้ ความคิดด้านสตรีนั้น เป็นการศึกษาย่อยภายใต้ของการวิเคราะห์ผู้หญิง รวมถึงการมองในเรื่องความสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับบริบทต่าง ๆ ของสังคมที่มองผู้หญิงผ่านทางร่างกาย สรีระ โดยมองผ่านจากจินตนาการในมุมมองที่หลากหลาย และมองผ่านพรหมแดนด้านของความเป็นเพศต่อการสร้างความเข้าใจผู้หญิงมากขึ้น นอกจากนั้น ศิริจินดา ทองจินดา (2550, น. 62) อธิบายถึงขบวนการเคลื่อนไหวของผู้หญิงในประเทศไทย โดยเริ่มจากคลื่นลูกแรกว่าด้วยในเรื่องของความเท่าเทียมระหว่างเพศหญิงและเพศชายโดยผ่านการแก้ไขทางด้านกฎหมายและระเบียบข้อตกลง คลื่นลูกที่สองนั้นจะเป็นการปรับกฎหมายระเบียบและข้อบังคับแก้ไขปัญหาเรื่องของความไม่เท่าเทียมทางเพศ และมองในเรื่องของการที่ผู้หญิงถูกเอารัดเอาเปรียบจากเพศชาย และการให้ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวในสังคมเข้ามาเสนอความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ เช่น ด้านการเมือง ด้านสาธารณะ เป็นต้น และสุดท้ายคลื่นลูกที่สาม เป็นการเรียกร้องในเรื่องของสิทธิและความเท่าเทียมของผู้หญิงในหลายประเด็น เช่น ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และด้านการเมือง เป็นต้น (อัมรา พงศาพิชญ์, 2550, น. 83) ขณะที่สตรีนิยมกับพหุวัฒนธรรมมีความแตกต่างกันทางสภาพสังคมกับความเป็นเพศ ซึ่งมีการกำหนดอำนาจและสิทธิที่ต่างกันระหว่างเพศหญิงและเพศชาย ซึ่งมีวัฒนธรรมที่มีบรรทัดฐานในเรื่องของเพศ ในเรื่องของการแต่งงาน ซึ่งมีการส่งเสริมด้วยวัฒนธรรมและเป็นกลุ่มย่อยที่ส่งผลให้ผู้หญิงถูกกดขี่ช่มเหง ในมุมมองของนักสตรีนิยมมักจะมองวัฒนธรรมผู้หญิงมีสิทธิเสรีภาพตามวัฒนธรรมตะวันตกที่ถือเป็นจุดศูนย์กลาง และนักสตรีนิยมมองว่าวัฒนธรรมนั้นจะหยุดนิ่งและมองข้ามอำนาจภายในของตนเอง ทั้งนี้มีการสร้าง

เหตุผลไว้ 2 อย่าง คือ ประการแรกพัฒนาวัฒนธรรม และสิทธิของกลุ่มคน หรือผู้ย้ายถิ่นนั้นที่มีความเกี่ยวข้อง ซึ่งมีการกำหนดวัฒนธรรมอำนาจในสิทธิประโยชน์ระหว่างเพศหญิงและเพศชายที่ต่างกัน และประการที่ 2 คือ ในการดำเนินชีวิตนั้นมีวัฒนธรรมที่เป็นการยอมรับนับถือได้ถูกละเลยเพราะส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องของอุดมการณ์และแบบแผนในการดำเนินชีวิตส่วนตัวมากกว่าในมิติของเพศ ในรูปแบบของการแต่งงาน และการสืบทอดมรดกของครอบครัว เป็นต้น (Mary, B., 1999, p. 12-13) ซึ่งแนวคิดสิทธิสตรี มองว่าผู้หญิงมีบทบาทในสังคมเท่าเทียมกับผู้ชาย โดยไม่มีความเหลื่อมล้ำทางชนชั้นเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น การให้ผู้หญิงเป็นผู้นำในการบริหารประเทศ เป็นต้น อย่างในกรณีของประธานาธิบดี คอร์รี อคิโน หรือ กลอเรียอะรอย ในฟิลิปปินส์ หรือประธานาธิบดี เมกะวะตี ในอินโดนีเซีย โดยไม่สนใจว่าผู้หญิงเหล่านั้นมาจากตระกูลชนชั้นใด

อย่างไรก็ดี ผู้หญิงไทยเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านความก้าวหน้าทางการเมืองและการขับเคลื่อนเพื่อให้มีความเท่าเทียมกับผู้ชาย ดังที่ ดวงหทัย บุรณกิจ (2560, น. 34) อธิบายว่า ปี พ.ศ. 2475 ผู้หญิงมีสิทธิในการเลือกตั้งเหมือนกับผู้ชาย ในช่วงหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตยในปี พ.ศ. 2520 ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2520-2524) ซึ่งจะเน้นผู้หญิงที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการพัฒนาด้านอาชีพ การมีงานทำ การศึกษา และการคุ้มครองแรงงานผู้หญิง ในปี พ.ศ. 2523 เป็นการกำเนิดของผู้หญิงยุคใหม่ ผ่านการสร้างองค์กร เช่น มูลนิธิเพื่อนหญิงและศูนย์ข่าวเกี่ยวกับผู้หญิงในการส่งเสริมโอกาสให้กับผู้หญิงหรือเอ็มพาวเวอร์ อีกทั้งในปี พ.ศ. 2554 ได้มีนายกรัฐมนตรีหญิงคนแรกของไทยชื่อว่า ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร โดยดำรงตำแหน่งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554-2557 และที่สำคัญ คือ มีพระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศขึ้นในปี พ.ศ. 2558 เพื่อคุ้มครองสิทธิและความเท่าเทียมทางเพศที่ผู้หญิงควรจะได้รับและทำความเข้าใจซึ่งในปัจจุบันนี้ผู้หญิงไทยได้มีการตื่นตัวในการพิทักษ์สิทธิของตนเองมากขึ้น โดยมีการรวมตัวเป็นภาคีเครือข่ายในชุมชน และหลายจังหวัดทั่วประเทศเพื่อช่วยเหลือผู้หญิง

จะเห็นได้ว่า จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้สร้างความได้เปรียบให้กับผู้หญิงในสังคมไทยเป็นอย่างมาก ซึ่งสามารถใช้ในการออกกฎหมายและการสร้างกลไกส่งผลให้องค์กรเครือข่ายผู้หญิงต่าง ๆ ได้อาศัยพื้นที่สาธารณะเพื่อสร้างความก้าวหน้า ด้านสิทธิ ความเท่าเทียมของผู้หญิงในสังคม อาทิ การจัดสื่อกระบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมและภาคประชาสังคม เพื่อเสริมสร้างการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์อำนาจระหว่างเพศ ซึ่งจะได้กล่าวถึงแนวคิดเพศสรีระเพศสภาวะ และเพศวิถี ต่อไป

แนวคิดเพศสรีระ/เพศภาวะ/เพศวิถี

ผู้วิจัยขอชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของแนวคิดที่เกี่ยวกับ เพศสรีระ เพศภาวะ และ เพศวิถี เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของเพศมากยิ่งขึ้น และสามารถแยกแยะความแตกต่างของแต่ละแนวคิดที่เกี่ยวกับเพศได้ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

เพศสรีระ (Sex) หมายถึง ลักษณะทางธรรมชาติหรือทางชีวภาพที่บ่งบอกทางกายภาพว่าเป็นเพศหญิงหรือเพศชายโดยเกี่ยวกับสรีระโดยตรง เป็นเรื่องของชีววิทยาที่บ่งบอกความเป็นเพศว่าเป็นสิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิดและไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ นอกจากการผ่าตัดแปลงเพศที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้แต่เพียงบางส่วนเท่านั้น (ทิพอาภา วรสุข, 2551, น. 13) และลักษณะของร่างกายหรืออวัยวะที่บ่งบอกว่าเป็นเพศไหนเป็นการประกอบสร้างด้วยสังคัมที่มาจากการปลูกฝังในเรื่องความเป็นเพศชายและเพศหญิง เรื่องบทบาทหน้าที่ สถานะทางสังคม สังเกตจากสรีระมีค่านิยมและขนบธรรมเนียมประเพณีอันเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ทั้งในด้านการปฏิบัติ ด้านความคิด ความรู้สึก ดังที่ กฤตยา อาชวนิจกุล (2554, น. 2) อธิบายว่า เพศสรีระเป็นการสังเกตด้วยอวัยวะรูปร่าง ร่างกายที่มาจากการกำเนิดชีวิตโดยกำเนิดด้วยมารดา รวมถึงวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดเพศสรีระในสังคัมที่มีการสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่นที่เป็นกรอบในการเกิดเพศสรีระ อีกทั้ง อุทัย ปริญาสุทินันท์ (2560, น. 263) อธิบายว่า เพศสรีระ เป็นการสังเกตด้วยอวัยวะ รูปร่าง ร่างกายที่มาจากการกำเนิดชีวิตโดยกำเนิดด้วยมารดา รวมถึงวัฒนธรรมที่เป็นสิ่งก่อให้เกิดเพศสรีระในสังคัมที่มีการสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่นที่เป็นกรอบในการเกิดเพศสรีระในความต่างของเพศที่เปลี่ยนไป อีกทั้ง Marphatia and Moussie (2013, pp. 25-37, 592) ที่ได้ศึกษาคำถามของความยุติธรรมทางเพศ พบว่า การเปลี่ยนแปลงทางบรรทัดฐานในเรื่องของเพศเพื่อเป็นการสร้างผลประโยชน์ต่อการศึกษาของผู้หญิง และการให้ความสำคัญในคุณค่าของผู้หญิงจากรัฐบาลและการสร้างความเท่าเทียมให้กับผู้หญิงในการมีส่วนร่วมทางสังคมในการเป็นตัวแทนชุมชนหรือท้องถิ่น จากที่เคยลดการแจกจ่ายงานลดหน้าที่ตำแหน่งงาน เป็นการสร้างภาพลักษณ์ให้กับผู้หญิงใหม่ในการให้สิทธิ และได้รับผลประโยชน์ นอกจากนี้ Gamaland and Forden (2016, pp. 80-81) ซึ่งศึกษาความเสมอภาคเพศในช่วงเวลาของการเปลี่ยนแปลง: การดูแลเพศประเทศอาหรับฤดูใบไม้ผลิ พบว่า แนวโน้มที่ผู้หญิงถูกกดขี่ ช่มเหง ความเหลื่อมล้ำที่ก่อให้เกิดความไม่เท่าเทียมและการเปลี่ยนแปลงแนวทางแก้ไขในการกำหนดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์และเน้นความสนใจสนับสนุนทางวัฒนธรรมเพื่อเสริมสร้างความตระหนัก จากที่ถูกกละเลยมีการให้ความสำคัญมากขึ้น

เพศภาวะ (Gender) หมายถึง ชุดความคิดที่ใช้วิเคราะห์เกี่ยวกับพฤติกรรมและความหมายทางวัฒนธรรม สังคมได้จำแนกความแตกต่างระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย ทั้งนี้เพศภาวะเป็นอัตลักษณ์พื้นฐานทางสังคมของมนุษย์ ซึ่งบางครั้งเรียกว่า ลักษณะความเป็นผู้หญิงและความเป็นผู้ชาย อัตลักษณ์ดังกล่าวไม่ใช่คุณสมบัติทางธรรมชาติหรือคุณสมบัติทางชีววิทยาที่ติดตัวมนุษย์มาเป็นลักษณะทางวัฒนธรรมที่สังคมได้สร้างสรรค์ขึ้น และคาดหวังให้สมาชิกในสังคมเชื่อฟัง และปฏิบัติตามนั้น เพศภาวะจึงมีบริบทเฉพาะทางประวัติศาสตร์ สังคม การเมือง และเศรษฐกิจเป็นตัวกำหนดลักษณะเฉพาะของเพศหญิงและ

เพศชาย (สมพร รุ่งเรืองกลกิจ, 2558, น. 2) อีกทั้งเพศภาวะ เป็นชุดของความคิดหนึ่ง ในการให้ความหมายทางด้านของพฤติกรรมจากสังคมในการแยกความแตกต่างของเพศหญิงและเพศชาย ซึ่งเพศภาวะจะอยู่ในการกำหนดของเพศวิถีเป็นการนำวัฒนธรรมมาเกี่ยวข้องที่มีหลายด้านเป็นผลมาจากด้านสังคม และด้านประวัติศาสตร์ คือ มีความครอบคลุมในเรื่องของการแสดงออก ความรัก รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพศหญิงและเพศชาย ความเป็นมาของเพศภาวะ เริ่มมีขึ้นในยุคแรก คือ ก่อนคริสต์ศตวรรษ 1970 เป็นการศึกษาผู้หญิงที่ไม่ได้สังเกต วิเคราะห์ในลักษณะรูปร่าง หรือพฤติกรรม และความเหมือนความต่างระหว่างความเป็นหญิงหรือชาย ต่อมาหลังคริสต์ศตวรรษ 1970 มีนักมานุษยวิทยาได้นำทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่กับชีววิทยาในการใช้วิเคราะห์เพศภาวะให้มีความหลากหลายมากขึ้น ในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษ 1980-ปัจจุบัน เป็นการแบ่งแยกระหว่างเพศชายกับเพศหญิง และการให้เพศชายเป็นใหญ่ ซึ่งพัฒนาการของเพศภาวะมีหลายกระแสที่เกิดขึ้นทางสังคม พร้อมกับความสัมพันธ์เชิงอำนาจ (ธีรพงศ์ วงษ์นา, 2550, น. 8-9)

ทั้งนี้ สุชาดา ทวีสิทธิ์ (2550, น. 11) ที่ศึกษาชาติพันธุ์นิพนธ์แนวสตรีนิยมการท้าทายกระบวนทัศน์ปฏิฐานนิยม พบว่า ผู้หญิงกับผู้ชายในแต่ละวัยของช่วงอายุจะได้รับผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน เพราะมีความต่างในเรื่องของเพศภาวะ ซึ่งเพศภาวะเป็นการแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างเพศหญิงและเพศชายที่เกิดจากการกล่อมเกลาของสังคมที่นำมาวิเคราะห์ถึงสิ่งที่แตกต่างกันระหว่างเพศหญิงและเพศชาย อาทิ ด้านการช่วยเหลือเพศหญิงที่ได้รับความไม่เท่าเทียม โดยการบูรณาการสร้างมโนทัศน์และการเสริมสร้างด้านสุขภาพเพื่อเป็นการช่วยเหลือตามวัตถุประสงค์ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ในมุมมองของเพศภาวะกับปัญหาสุขภาพมีปัญหา คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อด้านบรรทัดฐานด้านเพศภาวะ และบทบาทหญิงชายในด้านความสัมพันธ์เชิงเพศภาวะที่มีการเพิ่มความเสี่ยงในด้านของภาวะสุขภาพนั้นมีปัจจัยในด้านของสังคมและวัฒนธรรมที่มีผลต่อพฤติกรรมด้านสุขภาพ ด้านบริการระหว่างผู้หญิงกับผู้ชายที่มีการบริการแตกต่างกันไป อันเนื่องมาจากเพศภาวะที่เป็นอยู่ (สมพร รุ่งเรืองกลกิจ, 2556, น. 9)

เพศวิถี (Sexuality) หมายถึง วิธีปฏิบัติที่เกี่ยวกับความปรารถนาทางเพศแต่มีได้จำกัดอยู่ในมิติของการกระทำเพียงเท่านั้น แต่ยังมีมิติของความปรารถนาทางเพศ และอัตลักษณ์รวมอยู่ด้วย ฉะนั้นเพศวิถีจึงมีองค์ประกอบมากมาย คือ มีความเกี่ยวข้องกับการนำเสนอร่างกายของเราต่อคนอื่นว่าเราต้องการให้คนอื่นเห็นเราว่าเป็นอย่างไรและเกี่ยวข้องกับพฤติกรรม กิริยา มารยาท เพื่อแสดงตัวตนทางเพศอีกด้วย (บังอร เทพเทียน, 2552, น. 13) ทั้งนี้เพศวิถีเป็นการมองวัฒนธรรมวิถีชีวิต และความสัมพันธ์ของมนุษย์ ซึ่งมีการมองผ่านวิถีชีวิตการเป็นอยู่หรือสิ่งที่เพศหญิงและเพศชายโดยการมองผ่านวัฒนธรรมที่สามารถสะท้อนและเชื่อมโยงถึงเพศวิถีได้ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การแต่งงาน การมีครอบครัวที่เป็นการยึดปฏิบัติตามวัฒนธรรมประเพณีที่เข้ามามีบทบาทสำคัญที่ทำให้ผู้หญิงและผู้ชายมีความสัมพันธ์ในรูปแบบของครอบครัวผ่านพิธีการแต่งงาน การสร้างอาชีพในการอยู่ร่วมกันเป็นสามีภรรยา และเป็นสิ่งถูกกฎศีลธรรมที่เป็นแบบแผนการปฏิบัติที่ตีตามเป็น

เครื่องสะท้อนถึงวัฒนธรรมประเพณีไทยที่มีการสืบต่อกันมาจากสมัยบรรพบุรุษซึ่งเป็นสิ่งที่ควรอนุรักษ์ไว้ ในมุมมองของประวัติศาสตร์เป็นส่วนหนึ่งในการสร้างพลวัตการเป็นมาของในชุมชนหรือสังคมที่มีแนวทางปฏิบัติอยู่ในทิศทางเดียวกัน และเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลายุคสมัยจนในปัจจุบัน เพศวิถีกลายเป็นสิ่งที่ประดิษฐ์สร้างขึ้นมาจากกลายเป็นบรรทัดฐานทางสังคม (ปณี ธิบราวัน, 2557, น. 37)

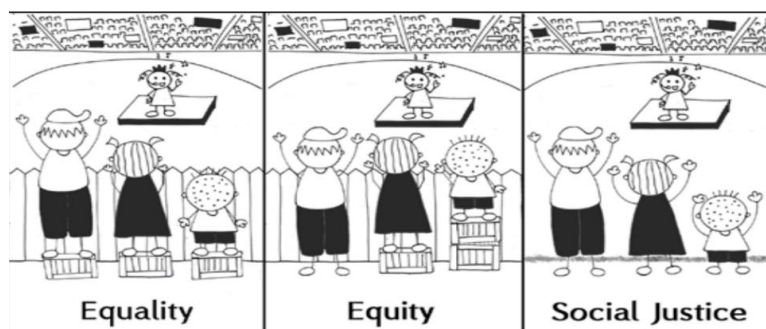
ทั้งนี้ เพศวิถีในชีวิตการแต่งงานระหว่างเพศหญิงและเพศชาย และอยู่ในลักษณะครอบครัวแบบผัวเดียวเมียเดียวตามหลักศาสนา มีการแบ่งงานภายในครอบครัว โดยเพศชายเป็นผู้นำที่จะต้องทำงานนอกบ้านหาเลี้ยงครอบครัว ส่วนภรรยาทำหน้าที่รับผิดชอบดูแลภายในบ้าน และในมุมมองของศาสนาอิสลามที่มีความเชื่อว่าเป็นระหว่างที่ผู้หญิงตั้งครรภ์จะต้องห้ามเล่าให้คนรอบข้างฟังเพราะเชื่อว่าจะมีสิ่งไม่ดีเข้ามาในท้องระหว่างตั้งครรภ์ ซึ่งชาวไทยมุสลิมมีการปฏิบัติสืบต่อกันมาเป็นวัฒนธรรมมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน (อัลญานีย์ สมุห์เสนีโต และคณะ, 2560, น. 48-50) อีกทั้ง อรรวรรณ ชมดวง และอรรถชัย เพี้ยยุระ (2557, น. 20-21) ได้ศึกษาเพศวิถีและสังคมไทยในวรรณกรรมเพลงลูกทุ่ง พบว่า เพศวิถีของรูปแบบความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างผู้หญิงและผู้ชายผ่านวรรณกรรมเพลงลูกทุ่งที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพศหญิงและเพศชายในรูปแบบต่าง ๆ คือความสัมพันธ์แบบผัวเดียวเมียเดียว รูปแบบผัวเดียวหลายเมีย และแบบเมียเดียวแต่หลายผัว ซึ่งเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมในทางเพศวิถีที่มีอยู่ในลักษณะของครอบครัว และเพลงลูกทุ่งเป็นสื่อที่เกิดจากค่านิยมที่ออกสู่สังคม ในการกล่าวถึงเพศวิถีโดยที่ไม่มีความรู้สึกที่อับอาย แต่เป็นการสืบสานและถ่ายทอดค่านิยมมากกว่า และในปัจจุบันมีการสะท้อนให้เห็นถึงเพศวิถีผ่านเพลงไทยลูกทุ่งที่มีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตของคนในสมัยปัจจุบัน ทั้งนี้เพศสรีระเป็นลักษณะของร่างกายหรืออวัยวะที่บ่งบอกว่าเป็นเพศเป็นการประกอบสร้างด้วยสังคมที่มาจากการเล่นล้อหลอหลอมในเรื่องของความ เป็นเพศชายและเพศหญิงในเรื่องของบทบาท สถานะ สรีระ ซึ่งมีค่านิยมและขนบธรรมเนียมประเพณีอันเป็นสิ่งที่มีความสำคัญทั้งในการปฏิบัติและด้านความคิดความรู้สึกเพราะความเชื่อเป็นค่านิยมที่หลากหลายเป็นการสื่อความสัมพันธ์ประกอบด้วย วิถีปฏิบัติและอัตลักษณ์ (อุดมพร ยิ่งไพบูรสุข และเปรมวดี คฤหเดช, 2554, น. 2-3)

สรุปได้ว่า ผู้หญิงในสังคมและวิถีการดำรงชีวิตเป็นการสะท้อนเรื่องราวของเพศผ่านการสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ หากกล่าวถึงในเรื่องเพศสรีระ เพศภาวะ และเพศวิถีสามารถอธิบายเรื่องราวของความเป็นมาและการเปลี่ยนแปลงเรื่องเพศสามารถสร้างความเข้าใจให้กับผู้หญิงมากยิ่งขึ้น ผู้หญิงเกิดขึ้นในยุคของสตรีนิยมเป็นการให้ค่านิยมและการแบ่งแยกเพศระหว่างผู้หญิงกับผู้ชายจากการมองรูปร่างลักษณะที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นเพศหญิงหรือเพศชาย ซึ่งในสังคมปัจจุบันก็ได้แยกเพศหญิงและเพศชายได้โดยสิ้นเชิงเห็นได้จากองค์ประกอบต่าง ๆ ทั้งเรื่องเพศสรีระ เพศภาวะ และเพศวิถี ซึ่งในสังคมไทยมีทัศนคติเกี่ยวกับเพศเป็นสำคัญ สังคมส่วนใหญ่ไม่ให้การยอมรับกับการเปลี่ยนแปลงทางเพศ ถือเป็นสิ่งสำคัญต่อความหลากหลายทางเพศ อันเป็นสาเหตุ

หลักในการสร้างความเท่าเทียมทางเพศ เพราะเป็นสิทธิเสรีภาพของมนุษย์ในความหลากหลายทางเพศ

ความรู้เรื่องความเท่าเทียมทางเพศ

ผู้วิจัยขอชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างความเท่าเทียม ความเสมอภาค และความเป็นธรรม ในด้านของความแตกต่างของความหมาย ซึ่งคำว่า Equality หมายถึงความเท่าเทียม Equity หมายถึงความเสมอภาค และ Social justice อันหมายถึงความเป็นธรรม โดยสามคำนี้มีความหมายและการให้คำนิยามที่คล้ายคลึงกันโดยเฉพาะคำว่า Equality กับ Equity ที่มีการให้ใช้ในการใช้ในบริบทที่ต่างกันคือ Equality ความเท่าเทียม หมายถึง การให้สิทธิ์ผู้ที่ด้อยกว่าให้มีความเทียบเท่ากับทุกคนมีสิทธิเท่ากันหมดไม่ว่าคนสูงหรือคนต่ำเช่น คนสูงได้ยืนบนเก้าอี้คนละ 1 ตัวคนที่ต่ำกว่าก็ได้ยืนบนเก้าอี้ตัวเดียวเหมือนกัน คำว่า Equity ความเสมอภาค หมายถึง คนที่สูงอยู่แล้วไม่ต้องมีเก้าอี้ไว้ยืน มีไว้ให้แต่เฉพาะคนที่อยู่ต่ำกว่าและต้องต่อเก้าอี้เทียบเท่ากับคนที่อยู่สูงกว่า และคำว่า Social justice ความเป็นธรรม หมายถึงทุกคนมีสิทธิเรียกร้องความเป็นธรรมอย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งไม่มีมีการจำกัดสิทธิใด ๆ (ธีระพงษ์ วงษ์นา, 2557, น. 59) (แผนภาพที่ 1)

แผนภาพที่ 1 ความเท่าเทียม ความเสมอภาค และความเป็นธรรม
ที่มา : ธีระพงษ์ วงษ์นา (2557, น. 59)

สังคมไทยในปัจจุบัน มีการวางระบบในการจัดการและแสวงหาแนวทางด้านการคุ้มครองดูแลช่วยเหลือเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยคำนึงถึงความสำคัญเรื่องของสิทธิ ความเท่าเทียม ความเสมอภาค และความเป็นธรรมในสังคมที่มีบทบัญญัติตามกฎหมาย มีการออกกฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาทางสังคมและช่วยเหลือผู้ที่ถูกกดขี่ในสังคม ส่งผลให้เกิดการจัดสวัสดิการเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่มีได้มีโอกาสในการเรียกร้องสิทธิของตนเองด้านความเสมอภาค ความเท่าเทียม เป็นการแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของประชาชนที่ด้อยโอกาสทางความรู้ จากการจัดวางระบบสวัสดิการเพื่อต้องการให้สิทธิหน้าที่เกิดความเสมอกันเท่าเทียมกันระหว่างเพศหญิงและเพศชาย เห็นได้จากสถานการณ์ในอดีตทั้งทางเศรษฐกิจการเมือง การปกครอง และการดำรงชีวิตในสังคมที่มีได้ให้ความ

เท่าเทียมต่อผู้หญิง เนื่องจากประวัติศาสตร์ของไทยที่ผ่านมาไม่ให้ความสำคัญกับการยอมรับแก่ผู้หญิงในการเป็นผู้นำในการปกครองเปรียบเสมือนเป็นการสื่อให้เห็นถึงผู้หญิงเป็นบ่าวรับใช้ เพราะไม่มีความรู้ และต้องอยู่รับใช้เจ้าขุนมูลนาย หากกล่าวถึงก็เป็นทาสรับใช้นายนี้เอง ซึ่งมีบทบาทเป็นข้างเท้าหลัง แต่มีผู้ชายเป็นข้างเท้าหน้า อย่างไรก็ตาม การเกิดเป็นผู้หญิงมักจะลำบากในการดำรงชีวิต ตั้งแต่สมัยอดีต เพราะมีการวางกรอบให้กับผู้หญิงให้เป็นผู้อยู่เบื้องล่าง หมายถึง การทำหน้าที่ภรรยาที่ดี ทำงานบ้านงานเรือน โดยที่ผู้ชายได้รับการศึกษา ได้มีงานทำที่มีเกียรติยศชื่อเสียง เชื่อว่าผู้ชายมีความแข็งแกร่ง มีความกล้าหาญและความสามารถ มีความรู้ในการสู้รบ อาชีพ วรรณกรรมขุนช้างขุนแผน ซึ่งในขณะที่ผู้หญิงถูกโตนมองว่า เป็นกาก็ และเป็นนางวันทอง (กมลพร กัลยาณมิตร, 2557, น. 18)

เช่นนี้ ประเทศไทยจึงได้ให้ความสำคัญในเรื่องของสิทธิและความเท่าเทียมทางเพศและการศึกษา เรียนรู้เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตในสังคมได้ตลอดไป อันเป็นการวางรากฐานระบบที่เป็นทางการ มีการดำเนินงานจากเบื้องบนลงสู่เบื้องล่าง เป็นการรวมกลุ่มของประชาชนในการสร้างกลุ่มหรือองค์กรทั้งผู้หญิง ผู้สูงอายุ และเยาวชนเพื่อเป็นการสร้างแนวทางการเสริมสร้างด้านการศึกษา ส่งผลให้เกิดเครือข่ายทางสังคมในการส่งเสริมความเท่าเทียม ทั้งด้านครอบครัว ด้านอาชีพและด้านการศึกษา (สมจิต แคนสีแก้ว, 2559, น. 12) ทั้งนี้ความเท่าเทียมทางเพศของผู้หญิงได้มีการสร้างดัชนีตัวชี้วัดไว้ทั้งหมด 4 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) ผู้หญิงที่เป็นผู้แทนในรัฐสภา 2) ผู้หญิงทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ 3) ผู้หญิงมีการประกอบอาชีพเฉพาะด้าน และ 4) ผู้หญิงทำงานและมีรายได้มีความเท่าเทียมกับผู้ชาย ในการสร้างตัวชี้วัดนี้เพื่อเป็นการดูความเท่าเทียมระหว่างผู้ชายและผู้หญิง คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษาเรียนรู้ ด้านอนามัย และด้านการมีส่วนร่วมทางความคิดและการตัดสินใจ (สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว, 2552, น. 23-26)

ในขณะที่ ทักษพร อังศุวิฑูร (2558, น. 44-45) ซึ่งศึกษาถึงยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนขององค์กรที่เน้นการเสริมสร้างความเท่าเทียม พบว่า การเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศเป็นการเกิดช่องว่างให้ผู้หญิงในการได้รับสิทธิในการทำงานและมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงสังคม รวมถึงการไม่ถูกกีดกันในเรื่องสิทธิจากสังคม เช่นเดียวกับ อภิวัฒน์ สุดสาว (2554, น. 255) ที่ได้อธิบายถึงความเสมอภาคเป็นการคุ้มครองในเรื่องของสิทธิและมนุษยชนของคนในสังคมให้มีความเสมอภาคกัน และยึดประโยชน์สาธารณะเป็นสำคัญ ไม่มีการแบ่งเชื้อชาติ อาชีพ อายุ และศาสนา ซึ่งทุกองค์กร ทุกหน่วยงานให้ความสำคัญต่อเรื่องความเสมอภาค อีกทั้งความเสมอภาคนั้น เป็นการสร้างสิทธิที่ว่า ทุกคนมีสิทธิ ไม่ว่าจะผู้หญิงหรือผู้ชาย ผู้สูงอายุหรือเด็ก และมีสิทธิในการเรียกร้องผลประโยชน์ในสิ่งที่ตนควรจะได้รับ อีกทั้งปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงบางกรณีทางกฎหมายก็สร้างความไม่เป็นธรรมกับผู้หญิง เช่นผู้หญิงถูกข่มขืนบางกรณีผู้ชายที่เป็นผู้ต้องหาสามารถได้รับการประกันตัว สาเหตุมาจากหลักฐานที่ผู้หญิงมีไม่เพียงพอ ซึ่งสร้างความไม่เท่าเทียมแก่ผู้หญิงที่สร้างความหวาดกลัว ส่งผลต่อสภาพจิตใจตกอยู่สถานะที่แย่มาก ทั้งนี้ความเป็นธรรมทางสังคมเป็นการให้สิทธิที่เหมือนกัน ซึ่งเป็นการให้สิทธิในทุก ๆ เพศที่เหมือนกัน

นอกจากนั้น อคิน รพีพัฒน์ (2556, น. 21) ยังได้อธิบายถึงความเป็นธรรมทางสังคมว่ามักจะยึดหลักถูกต้องเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นการใช้อำนาจทางกฎหมายในการตัดสินคดีเพื่อสร้างความเป็นธรรม และศาลเป็นสิ่งสำคัญในการพิจารณาความถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญที่สามารถสร้างความเป็นธรรมให้แก่ผู้หญิงได้ และ สุนี ไชยรส (2555, น. 13-14) ก็ได้อธิบายถึงความยุติธรรมและความเป็นธรรมเป็นกลไกทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรมที่กระทำต่อผู้หญิงอย่างหนักหน่วงถึงแม้ในสังคมมีผู้หญิงเป็นจำนวนที่มากกว่าเพศชายก็ยังเผชิญกับความหวาดกลัวและหดหู่ในทางมูลนิธิเพื่อนหญิงที่ได้จัดตั้งองค์กรเพื่อช่วยเหลือผู้หญิงในสังคม เพื่อสร้างความตระหนักถึงสิทธิเสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เพิ่มพลังให้กับตัวเองและความเสมอภาคนั้นเป็นการแสดงศักยภาพเพื่อให้ผู้หญิงมีสิทธิเรียกร้องเห็นคุณค่าในตัวเอง จากงานวิจัยได้อธิบายถึงมุมมองของความเป็นธรรมและความยุติธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจในความแตกต่างของความหมาย หรือการให้ค่านิยมในการนำมาประยุกต์ และให้มีความเท่าเทียมและความเสมอภาคมากขึ้นต่อไป สอดคล้องกับ อุมมีสาลาม อุมาร (2558, น. 18) ที่ได้อธิบายถึงความเท่าเทียมของผู้หญิงมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนใต้ ที่ประสบปัญหาความไม่เท่าเทียมทางสังคม ถูกเอารัดเอาเปรียบ เกิดกระบวนการแบ่งแยกดินแดน จากการเผชิญกับความไม่สงบในพื้นที่ ทำให้ผู้หญิงมุสลิมต้องออกมารับมือกับอันตรายที่ความเป็นแม่และพ่อในเวลาเดียวกันอีกทั้งเป็นคนที่ต้องปกป้องสมาชิกในครอบครัว

อย่างไรก็ตาม ความเท่าเทียมทางเพศของผู้หญิง เนื่องด้วยสังคมไทยเกิดการหล่อมล้าทางสังคมในด้านสิทธิ ความเท่าเทียมและการยอมรับทางสังคม อันเป็นสาเหตุให้สังคมไทยเล็งเห็นความสำคัญของผู้หญิง และสิทธิความเท่าเทียมของผู้หญิง ส่งผลให้ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีโดยภาคยานุวัติ ว่าด้วยอนุสัญญา (Cedaw) ที่ไทยได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกเมื่อวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2528 และมิได้ใช้บังคับกับไทยเมื่อวันที่ 8 กันยายน พ.ศ. 2528 อันเนื่องมาจากการให้ความสำคัญกับผู้หญิง เป็นสาเหตุจากอนุสัญญาที่มีความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญของไทย ซึ่งผู้วิจัยนำอนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงในทุกรูปแบบมาอธิบายให้เห็นถึงความเป็นมาของการกำหนดพระราชบัญญัติความเท่าเทียมทางเพศ ปี พ.ศ. 2558 โดยมีข้อตกลงอนุสัญญา คือ ภาค 1 (ข้อ 1-6) กล่าวถึงคำจำกัดความของคำว่าเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิง พันธกรณีของรัฐภาคี มาตรการที่รัฐภาคีต้องดำเนินการเพื่อสนับสนุนความก้าวหน้าของผู้หญิง ฯลฯ ภาค 2 (ข้อ 7-9) กล่าวถึงความเท่าเทียมกันระหว่างผู้ชายและผู้หญิงทั้งในด้านการเมืองและการดำรงชีวิต เช่น สิทธิในการออกเสียงเลือกตั้ง ภาค 3 (ข้อ 10-14) กล่าวถึงสิทธิของผู้หญิงที่จะต้องได้รับการดูแลทางเศรษฐกิจ การป้องกัน ความรุนแรงต่อผู้หญิงในสถานที่ทำงาน และการเข้าถึงบริการสุขภาพ ภาค 4 (ข้อ 15-16) กล่าวถึงความเท่าเทียมกันของบุรุษและผู้หญิงในด้านกฎหมาย ภาค 5 (ข้อ 17-22) กล่าวถึงการจัดตั้งคณะกรรมการการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงในทุกรูปแบบ พันธกรณีของรัฐในการจัดทำรายงานของรัฐภาคี และการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ภาค 6 (ข้อ 23-30) กล่าวถึงการมิให้มีข้อบทของอนุสัญญาที่จะขัดต่อกฎหมายภายในที่ดำเนินการ

มากกว่าที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาและกฎหมายระหว่างประเทศที่มีอยู่ การนำพันธกรณีไปปฏิบัติในระดับประเทศ

จะเห็นได้ว่า อนุสัญญาเป็นการจัดการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงทุกรูปแบบ มีข้อกำหนดที่นานาชาติได้ให้การสนับสนุน ยอมรับในการช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องในการกระทำต่อผู้หญิง อันเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ประเทศไทยได้ลงนามอนุสัญญา เพราะสังคมไทยเกิดการเสื่อมถอยและการขัดแย้งต่อผู้หญิง อีกทั้งอนุสัญญาเป็นที่มาของการกำหนดพระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศขึ้นมาเมื่อ พ.ศ. 2558 ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพื่อความเสมอภาค และความเท่าเทียมกันระหว่างเพศชายกับเพศหญิง

อีกทั้งอนุสัญญาเป็นการจัดการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงทุกรูปแบบส่งผลให้เกิดพระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ 2558 ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 132 ตอนที่ 18 ก วันที่ 13 มีนาคม 2558 ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 6 หมวด ได้แก่ หมวดที่ 1 คณะกรรมการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ หมวดที่ 2 คณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศและกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว หมวดที่ 3 การตรวจสอบการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ หมวดที่ 4 การชดเชยและเยียวยาผู้เสียหาย หมวดที่ 5 กองทุนส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ และหมวดสุดท้ายหมวดที่ 6 บทกำหนดโทษ ซึ่งเหตุที่บังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ โดยที่ปัจจุบันไม่มีมาตรการป้องกันการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศที่ชัดเจน ส่งผลให้บุคคลซึ่งถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศไม่ได้รับความคุ้มครอง และไม่ได้รับความเป็นธรรมเท่าที่ควร ซึ่งควรมีกฎหมายเพื่อกำหนดมาตรการคุ้มครองผู้ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ และป้องกันไม่ให้เกิดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสิทธิมนุษยชนสากล ตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปได้ว่า ความเท่าเทียมทางเพศ มีการวางรากฐานและการจัดการในด้านการคุ้มครองดูแลช่วยเหลือเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยคำนึงถึงความสำคัญในเรื่องความเท่าเทียม ความเสมอภาค และความเป็นธรรมในสังคมที่มีบทบัญญัติตามกฎหมาย เพื่อแก้ไขปัญหาทางสังคม ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของประชาชนที่ด้อยโอกาสทางความรู้ จากการจัดการระบบการจัดสวัสดิการเพื่อต้องการให้สิทธิหรือหน้าที่ให้เกิดความเสมอภาคเท่าเทียมกันระหว่างเพศหญิงและเพศชายอันเป็นสาเหตุสำคัญต่อการจัดการ เกิดการจัดตั้งองค์กรต่าง ๆ ขึ้นมาทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและมูลนิธิเพื่อนหญิงขึ้นมาเพื่อเป็นตัวเลือกในการให้ความช่วยเหลือต่อไป

ความเข้าใจเรื่องการจัดการ

การจัดการเป็นการเสริมสร้างศักยภาพในการทำงานของสมาชิกในองค์กรหรือหน่วยงานที่ทำให้เกิดประโยชน์แก่องค์กรและสมาชิก เพิ่มขีดความสามารถในตัวขององค์กรในการทำงานเพื่อการวางรากฐานขององค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งการจัดการองค์กรเป็นการทำงานของผู้บริหาร สมาชิก และเครือข่ายเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ที่วางไว้ ซึ่งอธิบายได้ดังต่อไปนี้

นัยของการจัดการโดยทั่วไป

การจัดการ หมายถึง ภารกิจของบุคคลหนึ่งบุคคลใด หรือหลายคน ที่เข้ามาทำหน้าที่ประสานให้การทำงานของแต่ละบุคคลที่ต่างฝ่ายต่างทำไม่สามารถบรรลุผลสำเร็จได้ ส่วนการบริหาร หมายถึง การบริหารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการในระดับและ แผนงาน ซึ่งส่วนใหญ่ใช้กับการบริหารในภาครัฐหรือองค์กรขนาดใหญ่ จะประสบความสำเร็จได้ต้องเป็นนักบริหารและจัดการที่ดีมีการพัฒนาผู้นำ เพื่อการบริหารให้ประสบความสำเร็จ (พรทิพย์ภา ประทุมรัตน์ และคณะ, 2557, น. 15) อีกทั้งการจัดการมีปัจจัยที่สำคัญประกอบด้วย ด้านวิสัยทัศน์ การประสานงาน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ และด้านทรัพยากรระหว่างองค์กรที่เกี่ยวข้อง โดยมีแนวทางขององค์กร ได้แก่ 1) กำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในองค์กร 2) สร้างรูปแบบการทำงานระหว่างเครือข่ายแบบยืดหยุ่นซึ่งเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรที่ทำงานร่วมกัน และ 3) สร้างจุดเชื่อมโยงระหว่างเครือข่ายและการทำงานเพื่อเป็นไปแนวทิศทางเดียวกัน (ธรรณิษฐ์ เสนานิมิตร และบงกชมาศ เอกเอี่ยม, 2557, น. 7-8) ทั้งนี้การจัดการภายในองค์กรเพื่อต้องการให้บรรลุวัตถุประสงค์ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามแผนงานที่ได้กำหนดไว้ การประสานงานทั้งภายในและภายนอกองค์กร ซึ่งการจัดการเป็นการทำงานที่มีการประสานงานหรือร่วมกันระหว่างสมาชิกในองค์กร เพื่อเป็นการเชื่อมโยงกันอย่างมีขั้นตอน (สุกิจ อยู่ในธรรม และประณต นันทิยะกุล, 2559, น. 17) ซึ่งมีนักคิดที่เป็นบิดาในด้านของการจัดการที่เป็นชาวฝรั่งเศสได้อธิบายในเรื่องของหลักการการจัดการ มี 14 ข้อดังนี้ 1) แบ่งงานกันทำ 2) มีความความรับผิดชอบต่อหน้าที่ 3) มีระเบียบวินัย 4) มีผู้นำองค์กรคนเดียว 5) มีวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายเดียวกัน 6) ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก 7) มีผลตอบแทนจากการทำงาน 8) อำนาจเป็นของส่วนรวม 9) มีผู้บังคับบัญชา 10) มีการออกคำสั่งจากผู้นำโดยตรง 11) ยึดหลักความเสมอภาค 12) มีความมั่นคงในการทำงาน 13) มีความคิดริเริ่ม และ 14) มีความรักความสามัคคี (Certo and Samuel อ้างถึงใน วรณพร พุทธภูมิพิทักษ์ และกัญญมณ อินทวงศ์, 2554, น. 24)

จะเห็นได้ว่า รูปแบบการจัดการในองค์กรเป็นการดำเนินงานที่มีการประสานงานร่วมกันในทุก ๆ ภาคส่วนทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการพัฒนาองค์กรให้เป็นไปตามแบบแผนที่ได้กำหนดไว้เพื่อต้องการให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป็นการเชื่อมโยงกันอย่างมีขั้นตอนและเป็นระบบ อันส่งผลต่อการวางรากฐานสำคัญของการจัดการในองค์กร

ความหมายของการจัดการในที่นี้

การจัดการในที่นี้ประกอบด้วย ภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน การมีส่วนร่วม สมรรถนะองค์กร การปฏิบัติงาน และการสร้างเครือข่าย ซึ่งทั้ง 5 องค์ประกอบนี้เป็นการจัดการในองค์กรที่สามารถขับเคลื่อนให้มีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน (Exchange leadership) คือ ผู้นำที่มีความมุ่งมั่นงาน มุ่งถึงรางวัล และมีโครงสร้างในการทำงานที่ชัดเจน มีลักษณะในการทำงานในเชิงรับ นอกจากนั้นลักษณะของภาวะผู้นำเชิงแลกเปลี่ยน ประกอบด้วย 1) การให้รางวัลสมาชิกตามสถานการณ์ 2) การบริหารงานแบบวางแผน แบบไม่เข้ามายุ่งงานกับสมาชิกแต่หากมีข้อผิดพลาดก็เข้าไปช่วยแก้ไข และ 3) เป็นภาวะผู้นำในแบบของเชิงรับที่ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้ทุกรูปแบบ ซึ่งภาวะผู้นำในเชิงแลกเปลี่ยนมีเป้าหมายของภาวะผู้นำเชิงแลกเปลี่ยน คือ มีการให้รางวัลแก่สมาชิกตามสถานการณ์เป็นการสร้างแรงจูงใจแก่สมาชิกเมื่อได้ทำงานบรรลุผลสำเร็จ และการบริหารงานโดยยึดกฎระเบียบเป็นหลักเพื่อเป็นการสร้างระเบียบและความเสมอภาคในหน่วยงานและลดข้อบกพร่องของสมาชิก และภาวะผู้นำเชิงแลกเปลี่ยนจะมีความชัดเจนด้านบทบาทโดยสร้างแรงผลักดันเพื่อให้การทำงานประสบความสำเร็จ ซึ่งสิ่งที่แลกเปลี่ยนนั้นมักจะเป็นผลประโยชน์ร่วมกันระหว่างผู้นำและสมาชิก หรือแม้แต่การเลื่อนตำแหน่งการทำงาน ได้รับค่าจ้างตอบแทน ทั้งหมดนี้เป็นภาวะผู้นำเชิงแลกเปลี่ยนทั้งสิ้น (Burn 1978, อ้างถึงใน มธุมนต์ แคเทอร์เรนซ์, 2554, น. 45-46) ทั้งนี้ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน เป็นกระบวนการที่มีเสริมแรงให้กับสมาชิกในองค์กรมีการกำหนดวางแผนงานไว้อย่างเป็นระบบ ในการทำงานของผู้นำกับสมาชิกนั้น ผู้นำจะมีความเป็นเองกับสมาชิก มีการให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ด้านของการทำงานนั้นจะเป็นการนึ่งคุยปรึกษาแลกเปลี่ยนความคิดระหว่างผู้นำและสมาชิกในองค์กร ซึ่งเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดี อันนำไปสู่การพัฒนา และสร้างแนวคิดใหม่ ๆ ระหว่างกัน ทั้งนี้ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนประกอบด้วย 1) การให้รางวัลตามสถานการณ์ เป็นเสริมแรงในการแลกเปลี่ยนด้วยการให้รางวัลซึ่งเป็นการตอบแทนสมาชิกในการทำงาน และ 2) การบริหารแบบวางแผน เป็นการปล่อยให้สมาชิกทำงานโดยไม่เข้ามายุ่งเกี่ยว (ธีระพงศ์ ธนเจริญรัตน์, 2553, น. 4-5)

สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยนเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำกับสมาชิกในองค์กรในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้นำทางด้านนี้เป็นการให้กำลังใจหรือสร้างแรงกระตุ้นให้กับสมาชิกในการทำงานมีการเสริมแรงด้วยการให้รางวัลที่เป็นการตอบแทนสมาชิก มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ซึ่งเหมาะสมในการนำสถานการณ์แลกเปลี่ยนมาใช้กับมูลนิธิเพื่อนหญิง เพื่อการสร้างพลังในการขับเคลื่อนในเรื่องของผู้หญิง ด้านความเท่าเทียมทางเพศให้มีผลตามเป้าหมายที่วางไว้

การมีส่วนร่วม (Participation) คือ การร่วมคิดและตัดสินใจภายในกลุ่มเป็นเรื่องยากที่จะทำให้ทุกคนมีส่วนร่วมจริง ๆ และเป็นอิสระในการแสดงออก เพราะสมาชิกในกลุ่มมีศักยภาพ ฐานะอำนาจทางสังคมแตกต่างกัน ปัจจัยวัฒนธรรมบางประการเป็นอุปสรรคต่อความเป็นอิสระในการแสดงออก คนแต่ละคนต่างมีมุมมองในการตัดสินใจคุณค่าเรื่องต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน ประสบการณ์ต่างกัน เหล่านี้อาจนำไปสู่การไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การมีส่วนร่วมเป็นการเข้าไปเกี่ยวข้องกับความคิด จิตใจ อารมณ์ และทางกาย การมีส่วนร่วมมีความหมายมากกว่าการเป็นส่วนหนึ่ง ซึ่งการมีส่วนร่วมมีความหมายทั้งในด้านปริมาณ และคุณภาพ การมีส่วนร่วมครอบคลุมทั้งมิติด้านความสามารถ เวลา และโอกาสที่จะมีส่วนร่วม อยู่ในลักษณะผู้กระทำ ผู้ถูกระทำหรือผู้รับ และเป็นการร่วมมือกันไม่ว่าจะเป็นกลุ่มคนในชุมชน สังคมหรือระดับประเทศ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดขึ้นโดยผ่านการคิดการวางแผนและการตัดสินใจร่วมกันระหว่างสมาชิก ซึ่งการมีส่วนร่วมประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ การวางรากฐานในการวางแผน การดำเนินงาน และการจัดสรรทรัพยากร การได้รับผลประโยชน์ร่วมกัน และการติดตามและประเมินผล (รังสิตา บุญโชติ และอาแว มะแส, 2559, น. 4) นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมในทุก ๆ มิติทางสังคม เช่น ชุมชน สังคม และประเทศ รวมถึงทางการเมืองที่ต้องมีการสร้างการมีส่วนร่วมเป็นหลักสำคัญในการทำงาน เพราะนำมาซึ่งความคิดเห็น การลงมติ การประชุมหาข้อตกลงเพื่อนำคำตอบหรือประเด็นที่ได้จากการประชุมไปบริหารชุมชน และประเทศ ซึ่งการมีส่วนร่วมนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องในการทำงานร่วมกันเพื่อลดความขัดแย้ง (อรุณ ขยันหา, 2559, น. 162) อีกทั้งการมีส่วนร่วมในการที่จะพัฒนาสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในสังคมต้องเน้นความสัมพันธ์ระหว่างในคนชุมชน เพื่อสร้างสิ่งใหม่หรือองค์ความรู้ใหม่ให้กับองค์กรในสังคม ผ่านการวางแผนร่วมกันเป็นหลักการมีส่วนร่วมก่อให้เกิดผลดีต่อการขับเคลื่อนองค์กรหรือเครือข่าย เพราะมีผลในทางจิตวิทยาเป็นอย่างยิ่ง กล่าวคือ ผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมย่อมเกิดความภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการบริหาร ความคิดเห็นถูกรับฟังนำไปปฏิบัติเพื่อการพัฒนาเครือข่าย และที่สำคัญผู้มีส่วนร่วม ความรู้สึกเป็นเจ้าของเครือข่าย ความรู้สึกเป็นเจ้าของสามารถเป็นพลังในการขับเคลื่อนเครือข่ายที่ดีที่สุด (สายฝน บุษบา, 2557, น. 15-17)

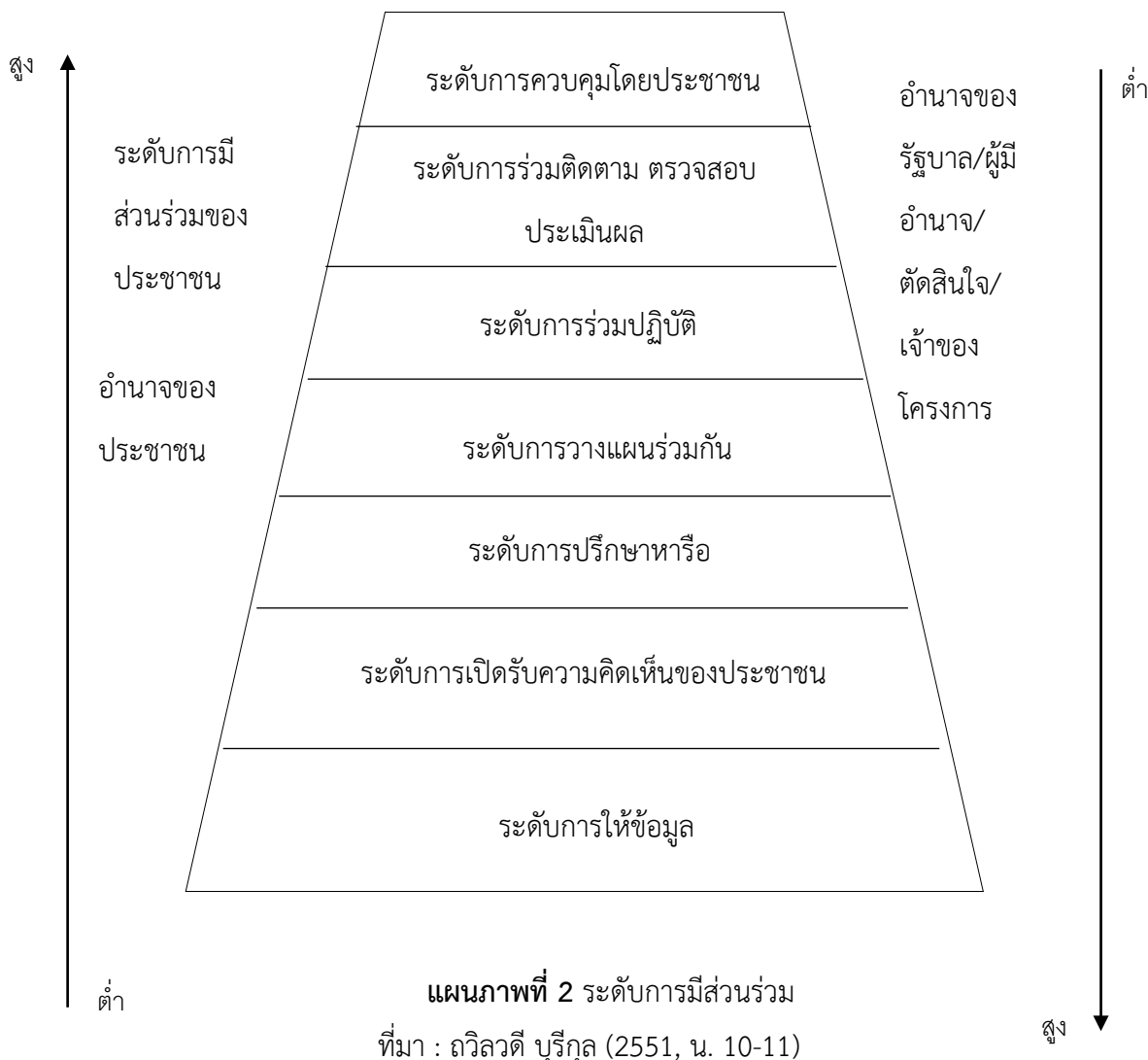
ในขณะที่ นวมณต์ อุดมรัตน์ (2558, น. 7) ซึ่งศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ประเพณีตักบาตรพระร้อยทางเรือ พบว่า เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ประเพณีตักบาตร โดยการมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกิจกรรม และบริจาคเงินทำบุญร่วมกันจัดงานขึ้น และมีการกระจายข่าวในการจัดงาน เพื่อให้คนในชุมชนได้รู้จักซึ่งกันและกัน รวมถึงการเห็นคุณค่าทางวัฒนธรรม ก่อให้เกิดเป็นทุนทางสังคมและวัฒนธรรมของชุมชน อันจักเป็นเกิดประโยชน์ต่อการสร้างความร่วมมือร่วมใจของประชาชน นำไปสู่การเข้าร่วมกระบวนการที่เกิดจากกลุ่มคนหรือประชาชนในชุมชน ร่วมกันแสดงความคิดเห็น ร่วมกันวางแผนการตัดสินใจ และการดำเนินงานให้บรรลุผลตามที่ได้กำหนดเป้าหมาย โดยเฉพาะการมีส่วนร่วม

เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของตน จากการที่ภาครัฐหรือภาคเอกชนผลักดันให้ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพราะการมีส่วนร่วมที่แท้จริงต้องเป็นสิ่งที่ประชาชนในชุมชนเข้าใจตรงกันว่าเป็นกิจกรรมที่เป็นไปเพื่อส่วนร่วม โดยที่ประชาชนเป็นผู้คิดริเริ่มก่อตั้ง เป็นผู้วางแผนหรือออกแบบกิจกรรม รวมทั้งเป็นผู้คิดหาวิธีการดำเนินงานโดยชุมชน เพื่อประโยชน์ของชุมชนเอง ดังภาพจำลองแนวคิดชุมชนท้องถิ่นของกลุ่มชาวไทยเชื้อสายมอญ

เช่นเดียวกับ เสถียร รุจิรวนิช, สันทัต เสริมศรี และ มาณี ไชยธีรานวุฒศิริ (2553, น. 8) ที่ศึกษาองค์ประกอบการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ได้รับผลกระทบในโครงการก่อสร้างท่าอากาศยานนานาชาติ พบว่า การมีส่วนร่วมช่วงระหว่างการก่อสร้าง ปัจจัยแห่งความสำเร็จของโครงการประกอบด้วย ความสำเร็จในการแก้ไขผลกระทบ ค่าตอบแทนผู้ประสานงานโครงการ ความเป็นธรรมในการจ่ายค่าชดเชย ผู้นำชุมชน การพัฒนาขีดความสามารถของฝ่ายมวลชนสัมพันธ์ของผู้ดำเนินโครงการ การประสานงานที่ดีกับชุมชน และการดูแลเอาใจใส่ประชาชนในชุมชน นอกจากนี้ยังมีปัจจัยแห่งความสำเร็จร่วมของโครงการ ทั้งในช่วงก่อนและช่วงระหว่างการก่อสร้าง ได้แก่ การหลีกเลี่ยงการใช้อำนาจโดยระบบราชการ การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการแก่ประชาชน ความเป็นธรรมและความเสมอภาคต่อผู้ได้รับผลกระทบ องค์ประกอบการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ได้รับผลกระทบในโครงการก่อสร้างท่าอากาศยานนานาชาติมีบางส่วนที่เหมือนกัน และบางส่วนที่แตกต่างกัน อีกทั้งในช่วงก่อนการก่อสร้าง และช่วงระหว่างการก่อสร้าง ซึ่งลักษณะการมีส่วนร่วม ได้แก่ การมีส่วนร่วมรับรู้ข่าวสาร การปรึกษาหารือ การประชุมรับฟังความคิดเห็นการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และลักษณะของการใช้กลไกทางกฎหมายชุมชน ดังที่ ธนิศร ยืนยง (2561, น. 7) ซึ่งศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดนครนายก พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในจังหวัดนครนายกต่อการพัฒนาท้องถิ่นประกอบด้วย 1) ด้านการรับผลประโยชน์ 2) ด้านการดำเนินงาน 3) ด้านการประเมินผล และ 4) ด้านการตัดสินใจ เพื่อฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พัฒนาศักยภาพของชุมชนให้เข้มแข็ง เสริมสร้างความรู้ในการประกอบอาชีพ พัฒนาการให้บริการด้านสุขภาพและ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน ทั้งนี้การมีส่วนร่วมนั้นจะมีระดับของการทำงานจากต่ำไปถึงสูงซึ่งมี 7 ลำดับ คือ 1) ระดับการให้ข้อมูล 2) ระดับการเปิดรับความคิดเห็นของประชาชน 3) ระดับการปรึกษาหารือ 4) ระดับการให้ข้อมูล 5) ระดับการร่วมปฏิบัติ 6) ร่วมติดตามตรวจสอบ และ 7) ระดับการควบคุมโดยประชาชน (ถวิลวดี บุรีกุล, 2551, น. 10-11)

สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมนั้นเป็นการกระบวนในการทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ที่วางไว้อันประกอบด้วยระดับของการมีส่วนร่วม 7 ระดับ ได้แก่ระดับการให้ข้อมูล ระดับการเปิดรับความคิดเห็นของประชาชน ระดับการปรึกษาหารือ ระดับการให้ข้อมูล ระดับการร่วมปฏิบัติ ร่วมติดตามตรวจสอบ ระดับการควบคุมโดยประชาชน ซึ่งระดับทั้งหมดที่กล่าวมานั้นสามารถเป็นการ

อธิบายหรือการวางแผนในการทำงานขององค์กรในการบริหารจัดการที่ร่วมกับประชาชน การมีส่วนร่วม
 ร่วมเป็นแนวคิดที่สามารถต่อบัณฑิตุประสงค์ของการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (แผนภาพที่ 2)

สมรรถนะองค์กร (Organizational competency) คือ เป็นการพัฒนาศักยภาพ
 ด้านการบริหารงาน ซึ่งเป็นการแสดงความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญด้านการทำงาน เช่น
 การวางแผน การมีส่วนร่วมของสมาชิกในองค์กร เป็นต้น ทั้งนี้สมรรถนะองค์กรประยุกต์ใช้ในด้าน
 ของกระบวนการทำงานเพื่อเกิดองค์ความรู้ และความทันสมัยเพื่อให้หน่วยงานขององค์กรมีการ
 พัฒนามากยิ่งขึ้น เป็นการสะท้อนในการในบริหารงานของผู้นำองค์กรและสมาชิก ต่อระบบการ
 ทำงานออกมามีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ความสามารถในด้านของสมรรถนะนั้น สะท้อนผลการ
 ดำเนินงานได้ 2 รูปแบบ คือ 1) เป็นความสามารถที่มองเห็น และสามารถตรวจสอบได้ เช่น ทักษะ
 ความสามารถหรือความสามารถชัดแจ้ง และ 2) ความสามารถที่ซ่อนเร้น คือเป็นที่ไม่แสดง

ความสามารถออกมาให้สมาชิก หรือผู้ร่วมงานรู้ในความรู้ที่มีอยู่และประเภทของขีดความสามารถ มีอยู่ 3 ประเภท คือ เชิงสมรรถนะหลัก เชิงด้านบริหาร และเชิงสมรรถนะด้านบริหาร ประโยชน์ของสมรรถนะคือ การช่วยให้เกิดการพัฒนาในการทำงานที่แตกต่าง และสร้างความรู้ชุดใหม่ให้กับองค์กร (วรรณวิชนี ถนอมชาติ และ วทัญญู สุวรรณเศรษฐ์, 2559, น. 14)

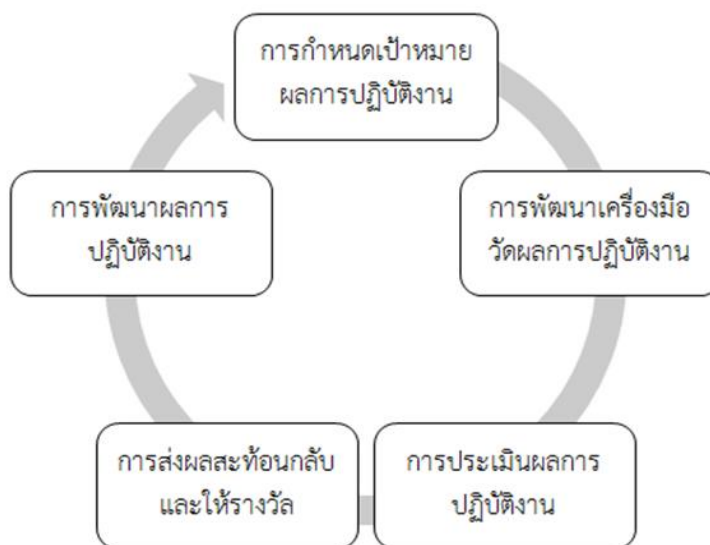
ทั้งนี้ สมรรถนะองค์กรจะมียุทธศาสตร์ประกอบที่สำคัญ คือ ในด้านการบูรณาการของการทำงานของสมาชิกในองค์กร ต่อมาด้านการบูรณาการระหว่างสมาชิก และการมีความสามารถประเมินสมรรถนะองค์กร (ธนาญ ภูวิทย์ยาธร, 2557, น. 23) อีกทั้งคุณลักษณะผู้นำในเชิงสมรรถนะอันประกอบไปด้วย 1) คุณลักษณะของผู้นำในเชิงบวกในการมีความรับผิดชอบ มีทักษะในการสื่อสารกับสมาชิก 2) คุณลักษณะของผู้นำที่มีความรู้ความฉลาดที่ส่งผลทางบวกกับสมรรถนะการทำงานในการมุ่งผลประโยชน์ 3) คุณลักษณะของผู้นำกับการวิสัยทัศน์ที่มองการไกลมีการระงับอารมณ์ มีการสร้างความสัมพันธ์กับสมาชิกในเชิงบวก 4) คุณลักษณะในสมรรถนะของผู้นำ ต้องมีการสร้างการมีส่วนร่วม และสร้างเครือข่ายที่มุ่งเน้นในการนำผลประโยชน์เข้ามาให้กับองค์กร มีการผลักดัน การกระตุ้นให้สมาชิกทำงานอย่างตั้งใจ มีความหวัง และ 5) คุณลักษณะของผู้นำในทางบวกของสมรรถนะการทำงาน และให้ความสำคัญต่อองค์กรโดยมีการตระหนักถึงผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน (ชัยวุฒิ วรพินธุ์ เพ็ญพิสุทธิ์ ไชยกาญจน์ และ สะอาด บรรเจิดฤทธิ์, 2557, น. 15) ซึ่งองค์กรที่มีสมรรถนะสูงในองค์กรภาครัฐ ตามมุมมองของทฤษฎีโครงสร้างตามสถานการณ์ แนวคิดด้านวัฒนธรรม ซึ่งเป็นการสร้างกระบวนการจัดการเพื่อตอบสนองด้านการเปลี่ยนแปลงทางด้านสิ่งแวดล้อม หัวใจที่เป็นสิ่งสำคัญของสมรรถนะคือความสอดคล้องในองค์ประกอบทั้งภายในและนอกองค์กร สมาชิกทั้งหมดในองค์กรมีส่วนเกี่ยวข้องต่อการสร้างสมรรถนะ โดยเฉพาะผู้นำที่เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนา และสร้างผลประประโยชน์แก่องค์กรในการสร้างวิสัยทัศน์ที่ดีให้แก่สมาชิก (ภาคภูมิ ฤกษ์เมธ, 2553, น. 12)

นอกจากนี้ ชุมสาย บวรศักดิ์เสถียร และอดิเรก พรสีมา (2556, น. 27) ที่ศึกษาแนวทางการปฏิบัติในการพัฒนาองค์กรให้มีสมรรถนะที่สูง พบว่า แนวทางสำคัญต่อการพัฒนาองค์กร ประกอบด้วย 1) การสร้างข้อกำหนดด้านสมรรถนะของบุคลากรสมาชิกในองค์กร 2) การจัดแบบแผนการพัฒนาด้านบุคลากร 3) การจัดการในด้านระบบสารสนเทศเพื่อสร้างการสอดตรวจสอดความถูกต้องและการประหยัดทรัพยากรในองค์กร 4) การวิเคราะห์พื้นฐานข้อมูลตามความต้องการของผู้ใช้ในองค์กร 5) การสร้างสภาพแวดล้อมในการทำงานเพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกและองค์กร 6) มีการกำหนดตัวชี้วัดที่เป็นมาตรฐานในการปฏิบัติงาน 7) การเปรียบเทียบในสมรรถนะขององค์กร 8) การให้บริการลูกค้าในรูปแบบที่เบ็ดเสร็จ 9) การสร้างบรรยากาศการทำงาน การสร้างสิ่งแวดล้อมรอบข้างให้สอดคล้องกับการทำงานแต่ละตำแหน่งหน้าที่ และ 10) เป็นการพัฒนาระบบการทำงานและสร้างกระบวนการเรียนรู้ ในระดับบุคคลกลุ่มทำงาน และระดับในองค์กร อีกทั้ง วรพินธุ์ ลิขิตายน (2560, น. 6-7) ซึ่งศึกษาการบริหารจัดการสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการอาชีวศึกษาจังหวัดสระบุรีให้เป็นองค์กรสมรรถนะสูง พบว่า การบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงสุดประกอบด้วย 1) การสร้างนโยบายที่มุ่งเน้นด้านการพัฒนาทรัพยากร และวางแผนกลยุทธ์ 2) การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถส่งผลให้องค์กรมีสมรรถนะสูง 3) การปฏิบัติงานด้านกระบวนการทำงานและการวิเคราะห์ และ 4) การประเมินผลด้านผลลัพธ์ และส่วนได้ส่วนเสีย

จะเห็นได้ว่า สมรรถนะองค์กรเป็นการเสริมสร้างศักยภาพในการทำงานของสมาชิกในองค์กร หรือหน่วยงานที่ทำให้เกิดประโยชน์แก่องค์กร และสมาชิกเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในตัวขององค์กรในการทำงานเพื่อเป็นการพัฒนา และเน้นการมีส่วนร่วมและผลที่ได้จากการทำงานร่วมกันในการสร้างความสัมพันธ์ การปรับทัศนคติของผู้ร่วมงานในองค์กร สร้างสภาพแวดล้อมในการทำงาน และมีเป้าหมายร่วมกัน

การปฏิบัติงาน (Working) คือ การปฏิบัติงานเป็นการทำงานของบุคคลในองค์กร เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นลักษณะของบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีความพร้อม ความพยายาม และทุ่มเทต่อการทำงาน อีกทั้งปฏิบัติตนอยู่บนพื้นฐาน กฎเกณฑ์ขององค์กร หน่วยงาน อันส่งผลให้องค์กรปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่วางไว้ (ชลดา อักษรศิริวิทยา, 2559, น. 27) ซึ่งการปฏิบัติงานมีกระบวนการประกอบด้วย 1) การกำหนดเป้าหมายของการปฏิบัติงาน เป็นการวางแผน กำหนดเป้าหมายตามที่องค์กรได้คาดหวังไว้ อีกทั้งมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกลยุทธ์การปฏิบัติงาน ซึ่งมีข้อตกลงร่วมกันระหว่างผู้นำและสมาชิกในองค์กร ด้านการบริหารงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ 2) การพัฒนาเครื่องมือวัดผลการปฏิบัติงาน เป็นขั้นตอนการออกแบบเครื่องมือการวัด และประเมินผลที่สามารถวัดผลกับเป้าหมายการปฏิบัติงานเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ อีกทั้งเครื่องมือที่ได้สร้างขึ้นนั้นสามารถวัดผลอย่างเป็นรูปธรรม มีความเป็นเฉพาะเจาะจงต่อการวัดผลการปฏิบัติงานที่ชัดเจนยิ่งขึ้น 3) การประเมินผลการปฏิบัติงาน เป็นกระบวนการที่ผู้นำองค์กรทำหน้าที่ประเมินการปฏิบัติงานของพนักงานพร้อมกับประเมินเป้าหมายและผลของการปฏิบัติงาน 4) การส่งผลสะท้อนกลับและให้รางวัล เป็นการแจ้งผลการประเมินการปฏิบัติงานของพนักงานในองค์กรหรือทีมงานที่ถูกประเมินและรับรู้ผลการปฏิบัติงานของตนเอง อันเป็นการสะท้อนผลการปฏิบัติงานในรูปแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และ 5) การพัฒนาผลการปฏิบัติงาน เป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการปฏิบัติงาน เพราะการพัฒนาผลของการปฏิบัติงานอยู่บนพื้นฐานของมาตรฐานการปฏิบัติงานต่อการพัฒนาพนักงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น (นราธิป ศรีราม, 2556, น. 4-8) (แผนภาพที่ 3)

แผนภาพที่ 3 กระบวนการในการปฏิบัติงาน
ที่มา : ดัดแปลงจาก นราธิป ศรีราม (2556, น. 4-8)

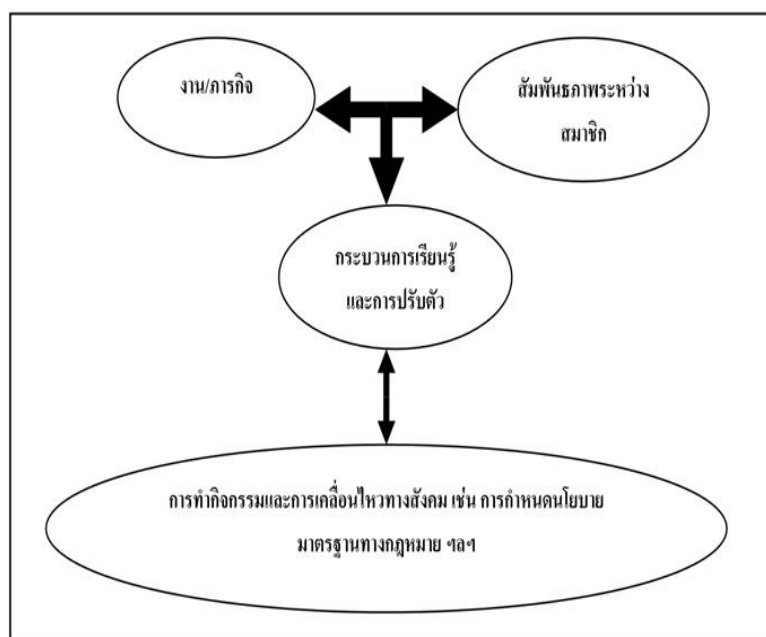
ทั้งนี้ สุริษา ชาตสุทธิ และคณะ (2556, น. 10-11) ที่ศึกษารูปแบบการบริหารงานกลุ่มส่งเสริมสถานศึกษาเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พบว่า การปฏิบัติงานของกลุ่มส่งเสริมสถานศึกษาเอกชนมีการกำหนดกระบวนการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน ประกอบด้วย ผู้นำ การวางแผนการดำเนินงาน การบริการจัดการองค์กร และการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานส่งผลให้การปฏิบัติงานเกิดประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับ อัครเดช ไม้จันทร์ (2560, น. 72) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน คือ ความมั่นคงก้าวหน้าในการทำงาน พบว่า พนักงานมิได้มุ่งแต่ความพึงพอใจในเรื่องส่วนตัวแต่ต้องมุ่งหวังถึงความเป็นอยู่ในอนาคต สามารถปรับตัวและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างมีเหตุมีผลและมีผล อีกทั้ง สมยศ แยมเฟื่อน (2551, น. 15-16) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานปฏิบัติงานบริษัท เอเชียนมารีนเซอร์วิสส์ จำกัด (มหาชน) ด้านปริมาณด้านคุณภาพ และด้านผลผลิต พบว่า การปฏิบัติงานขององค์กรให้มีระดับและมีประสิทธิภาพการทำงาน ซึ่งมีปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้การทำงานผู้นำและพนักงานต่อการปฏิบัติงาน คือ ปัจจัยส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งการทำงาน และรายได้

จะเห็นได้ว่า การปฏิบัติงานขององค์กรคือ ลักษณะของการทำงานอันส่งผลต่อความเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งมีกระบวนการ ขั้นตอน อีกทั้งต้องมีการร่วมมือกันระหว่างผู้นำ และสมาชิกในการบริหารจัดการองค์กร เช่นร่วมกันวางแผนจัดทำโครงการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด

การสร้างเครือข่าย (Network building) คือ เป็นการเชื่อมโยงระหว่างการทำงานปฏิบัติงานและบทบาทของกลุ่มบุคคลในการทำงานร่วมกันในองค์กร โดยมีฝ่ายสนับสนุน ฝ่ายประสานงานระหว่างกลุ่มคน และกลุ่มหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดเครือข่ายการทำงาน อีกทั้งได้รับความสมัครใจจากกลุ่มคนหรือหน่วยงาน ในการเข้ามาร่วมเป็นเครือข่ายเพื่อทำงานตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (พิสิฐ เทพไกรวัล, 2554, น. 12) ซึ่งการสร้างเครือข่ายมีองค์ประกอบที่สำคัญเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการที่ดี ดังที่ จำรัส จันทนาวิวัฒน์ (2557, น. 21-26) ได้อธิบายถึง การสร้างเครือข่ายขององค์กร ประกอบด้วย 1) การรวมตัวของกลุ่มคนในการทำข้อตกลงและยอมรับข้อตกลงดังกล่าว ซึ่งการรวมตัวกันของเครือข่ายนั้นรวมตัวกันก็ต่อเมื่อดำเนินงานร่วมกัน 2) เครือข่ายต้องมีความสนใจในเรื่องเดียวกัน โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของความต้องการเหมือนกัน ซึ่งสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าการทำงานเพียงองค์กรเดียว 3) การดำเนินงานจะต้องมีข้อตกลงในการดำเนินงานร่วมกัน สามารถดำเนินงานได้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเสริมสร้างเครือข่ายในการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ 4) เครือข่ายจักต้องมีการสื่อสารภายในกลุ่ม เพราะถือว่าเป็นสิ่งสำคัญละจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการสื่อสารในกลุ่มเครือข่ายเพื่อสามารถประสานงานในการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ และ 5) ต้องมีการรับฟังความคิดเห็น แลกเปลี่ยนข้อมูล ความรู้ ความเข้าใจ และการจัดกิจกรรมระหว่างสมาชิกในเครือข่ายในทุก ๆ ระดับ เมื่อความต้องการทั้ง 5 ประการนี้พร้อมเครือข่ายก็สามารถเกิดขึ้นได้ ทั้งนี้เครือข่ายต้องมีการทำงานอย่างต่อเนื่องและสมบูรณ์

อีกทั้งหลักการสร้างเครือข่ายเพื่อการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพของการทำงานนั้น คือ 1) สร้างความไว้วางใจระหว่างสมาชิกเครือข่าย ซึ่งเป็นสิ่งแรกที่ควรจะมีใจต่อกันเพื่อลดอคติที่มีต่อสมาชิกในเครือข่าย 2) สามารถแลกเปลี่ยนโครงการ จัดโครงการร่วมกัน เพื่อแลกเปลี่ยนมุมมองแนวคิด อีกทั้งสร้างความสนิทสนมแก่สมาชิกในเครือข่ายให้เรียนรู้ซึ่งกันและกัน 3) การทำงานโดยใช้ทรัพยากรร่วมกันได้เป็นอย่างดี และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด อีกทั้งมีการจัดสรรทรัพยากร งบประมาณร่วมกันระหว่างเครือข่าย และ 4) มีวิธีการทำงานระหว่างเครือข่ายเพื่อให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิผลเช่น การประสานงานเพื่อจัดกิจกรรม การจัดโครงการและการแก้ไขปัญหา ร่วมกันระหว่างเครือข่าย (ชัยอนันต์ สมุทวณิช, 2554, น. 2-3) ทั้งนี้ ฆนิษฐา กาญจนรังสีสินธ์ (2556, น. 8-9) ที่ศึกษาการสร้างเครือข่ายเพื่อการพัฒนา พบว่า ลักษณะของการสร้างเครือข่ายประกอบด้วย 1) การสร้างเครือข่ายทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ ส่งผลต่อการพัฒนา และแบ่งปันทักษะการทำงานสำหรับกลุ่มเครือข่ายเดียวกัน 2) การสร้างเครือข่ายสามารถช่วยลดหย่อนเวลาการทำงาน และการใช้ทรัพยากรซ้ำซ้อน ส่งผลให้มีความทำงานที่รวดเร็ว และก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น 3) การสร้างเครือข่ายสามารถเชื่อมโยงกลุ่มคนในระดับต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง มีการจัดการองค์กรเหมือนกัน และ 4) การสร้างเครือข่ายส่งผลให้กลุ่มคน หรือกลุ่มองค์กรที่ไม่มีความสัมพันธ์กันได้มีการติดต่อสื่อสารกันและทำงานร่วมกัน อีกทั้ง พิศรพิบูล ไชยเมือง และคณะ (2558, น. 4-5) ที่ศึกษารูปแบบการเสริมสร้างเครือข่ายทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการบริหารจัดการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดหนองบัวลำภู พบว่า ปัจจัยในการเสริมสร้าง

เครือข่ายเพื่อพัฒนาด้านการบริหารจัดการ ซึ่งใช้ขนบธรรมเนียมประเพณี สร้างเสริมวิถีชีวิต การดำรงชีวิตแบบพึ่งพาอาศัยกันและมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน และการได้รับผลประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งการสร้างเครือข่ายในชุมชนประกอบด้วย ผู้นำเพื่อเป็นผู้ริเริ่มทางความคิด การผู้เข้าร่วมที่มีความคิดตรงกัน การประสานงาน จัดตั้งคณะกรรมการ กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ กำหนดกติกา การบริหารจัดการของกลุ่มเครือข่าย การจัดกิจกรรม การประชาสัมพันธ์ การขยายผลและติดตามผล (แผนภาพที่ 4)

แผนภาพที่ 4 กระบวนการทำงานของเครือข่าย

ที่มา : สุทธิย์ อากาศโร (อ้างถึงใน พิสิฐู เทพไกรวัล, 2554)

จะเห็นได้ว่า การสร้างเครือข่ายขององค์กรเป็นการทำงานร่วมกันของกลุ่มคนที่มีภารกิจ หรือจุดมุ่งหมายเดียวกัน และมีความสัมพันธ์กันในกระบวนการทำงาน ซึ่งกลุ่มคนที่เข้ามาเป็นเครือข่ายนั้น จะต้องมีความไว้วางใจ และรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน อีกทั้งร่วมกันจัดกิจกรรม โครงการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การจัดการในที่นี้เป็นการเลือกศึกษา ผู้นำ (ภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน) ผู้ตาม (การมีส่วนร่วม) องค์กร (สมรรถนะองค์กร) ลักษณะการทำงาน (การปฏิบัติงาน) และการมีส่วนร่วม (การสร้างเครือข่าย) โดยที่การจัดการในด้านของผู้นำผู้วิจัยเลือกศึกษาในด้านการแลกเปลี่ยนระหว่างผู้นำกับสมาชิก ซึ่งการที่จะมีการดำเนินงานจะต้องมีการเริ่มด้วยผู้นำเป็นหลัก ส่วนการดำเนินงานของสมาชิกมูลนิธิเพื่อนหญิงผู้วิจัยนำการมีส่วนร่วมเข้ามาอธิบายในการดำเนินงานของสมาชิก รวมถึงการวิเคราะห์ตัวเององค์กรที่นำสมรรถนะองค์กร ซึ่งทั้ง ผู้นำ การมีส่วน

ร่วม สมรรถนะองค์กร การปฏิบัติงาน และการสร้างเครือข่าย โดยที่ทั้ง 5 สิ่งนี้อยู่ในกระบวนการจัดการที่นำมาซึ่งจัดการของมูลนิธิเพื่อนหญิงกับเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา

ภูมิหลังองค์กรพัฒนาเอกชน

องค์กรพัฒนาเอกชน (Non-governmental Organizations: NGOs) หมายถึง องค์กรที่ไม่ใช่ของภาครัฐ จัดอยู่ในกลุ่มองค์กรไม่แสวงหาผลกำไร โดยได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ จัดตั้งภายใต้ความร่วมมือจากองค์กรเอกชนและหน่วยงานราชการที่มีความคิดเห็นเหมือนกัน อีกทั้งได้จัดตั้งเพื่อช่วยเหลือหน่วยงานภาครัฐโดยไม่คำนึงถึงผลตอบแทน (Lohmann, 2007, pp. 5-7) ซึ่งองค์กรพัฒนาเอกชนเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนากระแสหลักที่มีแนวความคิดในเรื่องของความร่วมมือ และสร้างความสัมพันธ์อย่างมีนัยของหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานเอกชนด้านการพัฒนา และมีเทคนิควิธีการที่มีความเหลื่อมล้ำด้านอุดมการณ์ทางด้านความคิดเข้ามาแทนความยั่งยืนที่เคยวางไว้ในอดีต

โดยที่ องค์กรพัฒนาเอกชนมีความสอดคล้องกับแนวคิดทางวัฒนธรรม ซึ่งองค์กรพัฒนาเอกชนมีการผลักดันแนวคิดทางด้านวัฒนธรรมในการแก้ไขปัญหาในชุมชน ความเป็นมาของ องค์กรพัฒนาเอกชนมี 3 ระยะคือ ระยะแรก คือองค์กรอาสาสมัครเพื่อสังคมสงเคราะห์ เริ่มจัดตั้ง โดยคนไทยซึ่งได้มีการตั้งชื่อองค์กรว่า สถานรับเลี้ยงเด็กกำพร้า ในช่วงของหลังการเปลี่ยนแปลง ปี พ.ศ. 2475 เริ่มได้มีแนวคิดใหม่ ๆ ในระยะนี้จะเป็นการจัดตั้งองค์กรด้านการเรียกร้องสิทธิ และการส่งเสริมในบทบาทสตรี ชื่อองค์กรที่ได้จัดขึ้นคือสมาคมสตรี ในปี พ.ศ. 2490 เป็นการจัดตั้งขึ้น เพื่อสนับสนุนนโยบายวัฒนธรรมในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม ซึ่งจะมีสโมสรวัฒนธรรมฝ่ายหญิง ซึ่งในระยะนี้จะมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือและจัดสวัสดิการเพื่อช่วยเหลือผู้หญิงระยะที่ 2 เป็นองค์กรเอกชนเพื่อการพัฒนา จัดตั้งขึ้นในทศวรรษ 2500 องค์กรได้มีการส่งเสริมสนับสนุนจาก ทีมองค์กรจากต่างประเทศในการช่วยเหลือทางด้านเทคนิคในการพัฒนาองค์กร ทำให้เกิดการพัฒนา ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ต่อมาก็ได้มีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาองค์กรแรก คือ ปี พ.ศ. 2510 ที่มีชื่อว่า มูลนิธิบูรณชนบทแห่งประเทศไทยในพระราชาูปถัมภ์ ระยะที่ 3 เป็นองค์กรเครือข่าย เริ่มต้น จากทศวรรษ 2520 เมื่อมีองค์กรพัฒนาเอกชนจากต่างประเทศที่ได้เข้ามาในฐานะที่เป็นองค์กรในการช่วยเหลือและพัฒนาและทำให้ประเทศไทยมีเงินเงินในการบริหารองค์กร เพิ่มมากขึ้น และได้มี เหตุการณ์ของพวกคอมมิวนิสต์ที่ได้มีการเริ่มสลายตัวทำให้ลดความระแวงของรัฐด้านการทำงานใน การพัฒนาชนบท โดยองค์กรพัฒนาเอกชน ในปี พ.ศ. 2521 เป็นการสร้างเครือข่ายขององค์กร พัฒนาเอกชนและการร่วมมือและจัดประชุมสัมมนากับต่างประเทศทุก ๆ ปี มีการแลกเปลี่ยน ความคิดร่วมกันและแก้ปัญหาาร่วมกัน (ยุกติ มุกดาวิจิตร, 2550, น. 12-15)

อีกทั้ง เกศกุล สระแก้ว (2562, น. 6-7) ได้อธิบายลักษณะการทำงานขององค์กรพัฒนาเอกชนไว้ดังนี้ คือ 1) เป็นองค์กรที่จัดตั้งอย่างเป็นระบบ มีโครงการ มีเป้าหมายหรือขอบเขตการดำเนินงานที่ชัดเจน และเป็นองค์กรไม่เป็นทางการ 2) เป็นองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร และไม่มีเป้าหมายในเชิงพาณิชย์ 3) เป็นองค์กรที่แยกจากหน่วยงานรัฐบาล โดยรัฐบาลไม่มีสิทธิเป็นเจ้าขององค์กรแต่สามารถสนับสนุนการเงินได้หรืออาจมีบุคลากรจากภาครัฐร่วมเป็นกรรมการขององค์กรได้ 4) ดูแลบริหารและดำเนินงานด้วยตนเองไม่อยู่ภายใต้การควบคุมจากองค์กรอื่น และ 5) ไม่บังคับด้วยเงื่อนไขหรือกฎหมายใด ๆ มีอิสระในการเป็นสมาชิกการ สนับสนุนทั้งด้านการเงินและเวลา ทั้งนี้ สังคมไทยได้มีพัฒนาการทางด้านความเป็นสมัยใหม่ที่ได้เข้ามามีบทบาทในชุมชน ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดจากวัฒนธรรมที่มีมาตั้งแต่อดีต และความเป็นสมัยใหม่ได้เข้ามาเป็นส่วนประกอบทางสังคมทำให้ภายในชุมชนเกิดความเปลี่ยนแปลงในการเข้าสู่ความทันสมัยจากในสมัยอดีต วัฒนธรรมเป็นศูนย์กลางของวัฒนธรรมภายในชุมชน แต่เมื่อมีความทันสมัยเกิดขึ้นจากที่เป็นวัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาชุมชน สังคมได้มีการสร้างเครือข่าย องค์กรขึ้นมาทำให้สังคมไทยมีความพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ จนมีการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศ ทั้งองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน มีการก่อตั้งขึ้นอย่างต่อเนื่อง (ฉัตรทิพย์ นาถสุภา, 2557, น. 178-179) เช่นนี้ องค์กรพัฒนาเอกชนในสังคมปัจจุบันจึงถือเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาประเทศ พัฒนาสังคมและพัฒนาชุมชนและขับเคลื่อนในการของการพัฒนา เปลี่ยนแปลง แก้ไขในเรื่องของสภาพปัญหาทางสังคมไทย โดยจากการนำคนในชุมชนหรือสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร โดยเน้นภาคประชาชนเป็นหลัก มีการเชื่อมโยงในการทำงานอย่างเป็นระบบ การทำงานกันเป็นทีม และสมาชิกนั้นมาจากความสมัครใจ มีความรักในงานทางด้านส่วนรวม เพื่อช่วยเหลือคนในสังคมและชุมชนให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืนมากขึ้น (อุทัย ปริญญาสุทธินันท์, 2560, น. 300)

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันนี้องค์กรผู้หญิงมีการสร้างความตระหนักประเด็นในการเรียกร้องเรื่องสิทธิของผู้หญิงเพิ่มมากขึ้นจากเหตุการณ์หรือสถานการณ์ความเป็นอยู่ของสังคมมีความหลากหลายในการเกิดสถานการณ์ความไม่เท่าเทียมทางเพศ อันประกอบด้วย 1) การรณรงค์ในการสร้างการมีส่วนร่วมทางสังคมในการปฏิรูปในเรื่องของโครงสร้างทางสังคมเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของผู้หญิง 2) การสร้างการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง ซึ่งมีแกนนำ คือ มูลนิธิเพื่อนหญิงในการผลักดันให้ผู้หญิงมีความตระหนัก และเข้ามามีบทบาทในการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม 3) การมีผลงานทางวิชาการในการเผยแพร่หรือนำองค์ความรู้เรื่องผู้หญิงมาใช้ในสถานศึกษาเพื่อปลูกฝังเยาวชน หรือสร้างหลักสูตรขึ้นมาเพื่อสร้างความรู้แก่นักเรียนนักศึกษา 4) การสร้างเครือข่ายผู้หญิงที่มีความต่อเนื่องจากอดีตจนถึงปัจจุบันในการให้ความสำคัญเรื่องของแรงงานผู้หญิงที่สร้างประสิทธิภาพรวมถึงเน้นความเท่าเทียมเป็นสำคัญ และ 5) เป็นการรวมตัวของกลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชนในการส่งเสริมเรื่องสิทธิและการสนับสนุนเรื่องของสุขภาพอนามัย (ดวงหทัย บุรณเจริญกิจ, 2560, น. 10-13)

สรุปได้ว่า องค์กรพัฒนาเอกชนเป็นองค์กรจัดตั้งขึ้นโดยไม่แสวงหาผลกำไร เป็นการก่อตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือคนในสังคมที่เผชิญกับความเดือดร้อน ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเรื่องของมูลนิธิเพื่อนหญิงเป็นกรณีศึกษา เพราะมูลนิธิเพื่อนหญิง ได้ก่อตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือผู้หญิงจากความไม่เท่าเทียมทั้งทางเพศ ทางครอบครัว หรือแม้แต่ทางกฎหมายที่บางเรื่องบางประเด็นนั้นก็ไม่สามารถช่วยเหลือผู้อื่นได้ เช่น เรื่องของสามีภรรยา เรื่องของรายได้ อีกทั้งการทำงานร่วมกับคนในองค์กรของผู้หญิงที่บางกรณีต้องมีการให้คำแนะนำหรือการเปิดโอกาสให้กับผู้หญิงในการทำงานหรือการเป็นผู้นำ

บริบทมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา

มูลนิธิเพื่อนหญิงเป็นองค์กรพัฒนาเอกชนที่ดำเนินงานด้านการพัฒนาสตรี ที่มีประวัติความเป็นมาเวลา 30 ปี ในปี พ.ศ. 2527 เกิดโครงการของผู้หญิงเกิดขึ้นโดยมีชื่อว่า “ศูนย์ข่าวผู้หญิง” มีการเดินทางไปทำงานต่างประเทศในการปกป้องผู้หญิงจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศสู่การค้าประเวณี อีกทั้งมีการเผยแพร่รณรงค์จัดทำโครงการเพื่อช่วยเหลือผู้หญิงมีจุดประสงค์ในการให้ความช่วยเหลือผู้หญิงที่ประสบปัญหา รวมถึงมูลนิธิเพื่อนหญิงได้ก่อตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในการทำงาน 6 วัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้หญิงที่มีความทุกข์ยาก ด้อยโอกาสทางสังคม 2) เพื่อจัดการในด้านศึกษาและผลิตสื่อที่เหมาะสมกับผู้หญิงในอาชีพต่าง ๆ 3) เพื่อสนับสนุนเรื่องของสิทธิผู้หญิงที่มีการระบุไว้ตามปฏิญญาสากลแห่งสหประชาชาติ 4) เพื่อทำวิจัยและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องของผู้หญิงและจัดทำโครงการเพื่อพัฒนาผู้หญิง 5) เพื่อเป็นการให้ความร่วมมือกับองค์กรสาธารณะประโยชน์ และ 6) การส่งเสริมสิทธิของผู้บริโภคในด้านของการสื่อสาร และการใช้สื่อเพื่อสาธารณะประโยชน์ ต่อมามูลนิธิเพื่อนหญิงได้มีการก่อตั้งอย่างเป็นทางการ โดยชื่อว่ากลุ่มเพื่อนหญิง และได้รับการจดทะเบียนโดยกรุงเทพมหานคร มาเป็นมูลนิธิเพื่อนหญิง ปี พ.ศ. 2534 ซึ่งได้มีบทบาทในการพิทักษ์สิทธิและให้ความช่วยเหลือผู้หญิงที่ถูกทำร้ายจากเพศตรงข้าม การถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศ ที่ส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกายและจิตใจ ที่สร้างความไม่เท่าเทียมแก่ผู้หญิงที่ได้เผชิญ มูลนิธิเพื่อนหญิงได้มีการส่งเสริมความเข้มแข็งให้กับเครือข่ายผู้หญิง เพื่อร่วมกันพัฒนาสังคม โดยในบทบาทของการส่งเสริมแนวคิดและอยู่บนพื้นฐานความเข้าใจว่า ผู้หญิงและผู้ชายมีความเท่าเทียมกันตั้งแต่กำเนิด และควรใช้มาตรการเดียวกันเพื่อการคุ้มครองสิทธิ และส่งเสริมคุณภาพชีวิตตามหลักสิทธิมนุษยชน (ทัชพร อังศุวิฑูร, 2558, น. 7-8)

ทั้งนี้ มูลนิธิเพื่อนหญิงได้จัดกิจกรรม ได้แก่ 1) การช่วยเหลือและพิทักษ์สิทธิสตรี โดยการให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมายและสังคมสงเคราะห์แก่ผู้หญิงที่ตกอยู่ในภาวะวิกฤติ ด้านรุนแรงในครอบครัวถูกคุกคามทางเพศ ถูกบังคับล่อลวงให้ค้าประเวณี และตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ 2) การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้เครือข่าย โดยให้การสนับสนุนด้านการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติการประกันสังคม กฎหมายแรงงาน สิทธิมนุษยชนของสตรี ความปลอดภัยในการทำงาน การแลกเปลี่ยนดูงาน การรวมกลุ่มออมทรัพย์ การส่งเสริมอาชีพเพื่อการพึ่งตนเอง เครือข่ายชมรมหญิงช่วยเหลือหญิง และ 3) การร่วมมือกับเครือข่ายหน่วยงานภาครัฐ ได้แก่

เครือข่ายพนักงานสอบสวน เครือข่ายศูนย์ช่วยเหลือผู้หญิงและเด็ก หรือศูนย์พึ่งได้โรงพยาบาลของรัฐ โดยมีการร่วมแลกเปลี่ยนปัญหาและแนวทางช่วยเหลือ รวมทั้งการจัดเวทีมีการแลกเปลี่ยนดูงานระหว่างเครือข่ายภาครัฐและชุมชน และการประสานการทำงานกับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำหน้าที่ด้านพิทักษ์สิทธิเด็ก เยาวชน และสตรี เป็นต้น (ศิรินทิพย์ จงเพชร, 2553, น. 2-3)

มูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา เป็นองค์กรพัฒนาเอกชนที่ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 5 กันยายน 2534 มีการจัดตั้ง 4 ศูนย์ทั่วประเทศ โดยภาคกลางตั้งอยู่ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเหนือตั้งอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่ ภาคอีสานตั้งอยู่ที่จังหวัดอุบลราชธานี และภาคใต้ตั้งอยู่ที่จังหวัดสงขลา กับจังหวัดปัตตานี เพื่อช่วยเหลือผู้หญิงได้ทั่วถึงทั้งนี้มูลนิธิเพื่อนหญิงก่อตั้งขึ้นจากการรวมกลุ่มของคนกลุ่มหนึ่งที่มีความต้องการที่จะเข้ามาช่วยเหลือสังคม และรวมกลุ่มกันโดยดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐเพื่อการพิทักษ์สิทธิและเรียกร้องสิทธิ ความเท่าเทียมให้กับผู้หญิง จากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงในสังคมปัจจุบัน ทั้งที่ถูกทำร้ายร่างกายจิตใจและถูกเอารัดเอาเปรียบจากเพศตรงข้าม ซึ่งมูลนิธิเพื่อนหญิงนั้นเริ่มจากการรวมตัวกันของกลุ่มปัจเจกที่มีเป้าประสงค์เดียวกันเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน จัดทำโครงการ ซึ่งโครงการของมูลนิธิเพื่อนหญิงในแต่ละปีจะมีอยู่สองโครงการหลักคือโครงการรณรงค์การงดสูบบุหรี่ และโครงการส่งเสริมสุขภาพให้กับผู้หญิง

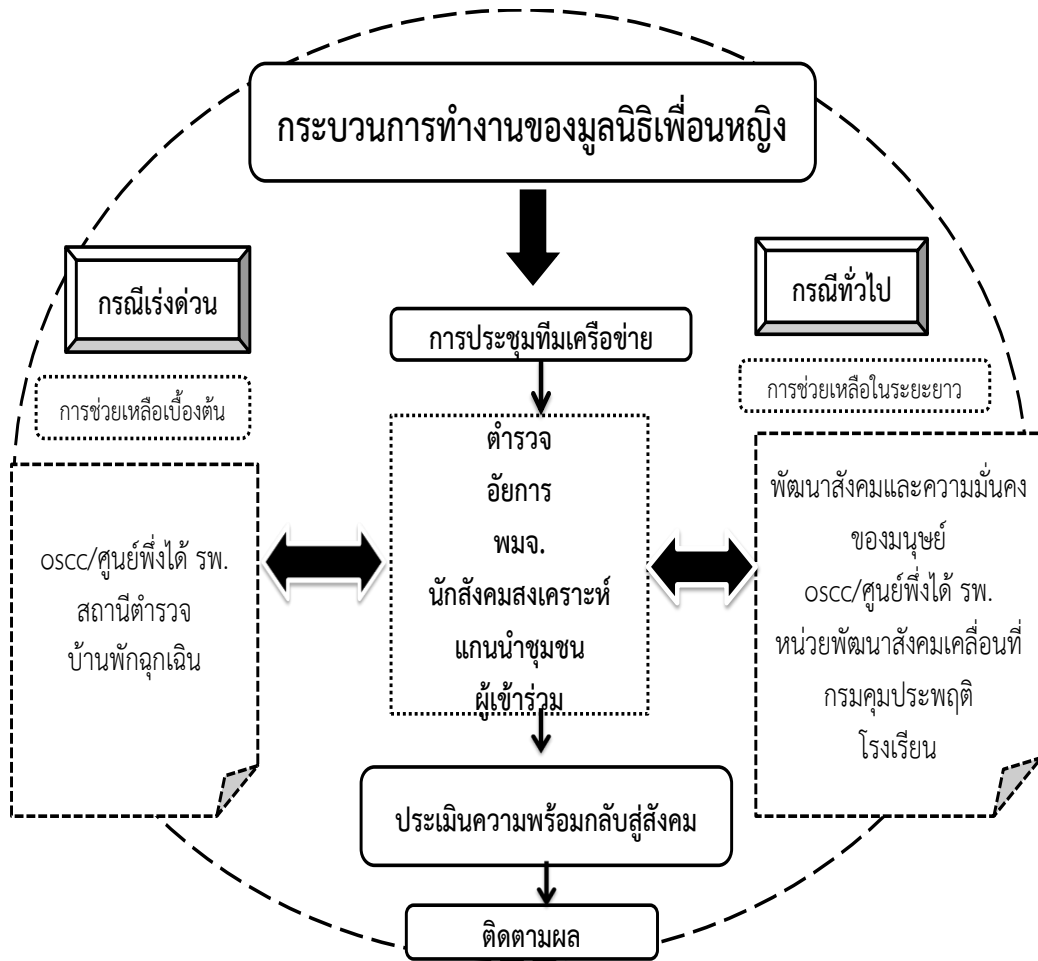
อนึ่ง การก่อตั้งมูลนิธิเพื่อนหญิงในจังหวัดสงขลาจัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2534 พร้อมกันทั่วทั้ง 4 ภาคของประเทศไทย ซึ่งในจังหวัดสงขลา มีประธานมูลนิธิประจำศูนย์คือ พัชรี ไหมสุข เป็นผู้รับหน้าที่บริหารงานควบคู่ไปกับการสร้างแกนนำอาสาสมัครในแต่ละชุมชนของจังหวัดสงขลา เพื่อให้ผู้หญิงได้รับความช่วยเหลืออย่างทั่วถึง อีกทั้งการติดต่อประสานงานมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้มูลนิธิเพื่อนหญิงมีการทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน ได้แก่ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสงขลา โรงพยาบาลสงขลา เจ้าหน้าที่ตำรวจ บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดสงขลา ผู้นำชุมชน และแกนนำ ลักษณะการทำงานของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา ดังนี้ 1) การรับเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้หญิงเป็นการรับฟังปัญหาจากผู้หญิงที่ประสบปัญหาเข้ามาขอความช่วยเหลือ เช่น การโทรศัพท์เข้ามาเพื่อปรึกษาหรือเข้าพบเจ้าหน้าที่โดยตรง ทั้งนี้เจ้าหน้าที่มูลนิธิเพื่อนหญิงสามารถให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่ผู้ที่เข้ามาขอความช่วยเหลือ และช่วยหาแนวทางแก้ไขปัญหาด้านครอบครัว 2) การจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ผู้หญิงในชุมชน เป็นการให้ความรู้เรื่องของสิทธิ ความเท่าเทียมทางเพศที่ผู้หญิงในชุมชนส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ความเข้าใจและไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง อันเป็นสาเหตุให้มูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลาได้จัดกิจกรรมร่วมกับแกนนำในชุมชนเพื่อให้ความรู้ในการปกป้องตัวเองของผู้หญิงจากภัยสังคม และเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้ผู้หญิงรวมถึงความมั่นใจในตนเองสามารถกล้าเผชิญกับปัญหา และ 3) การส่งต่อผู้หญิงที่เกิดปัญหาให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นการทำงานร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ

ที่มีความเกี่ยวข้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงซึ่งมูลนิธิเพื่อนหญิงได้รับเรื่องราวจากการแจ้งข้อมูลจากพื้นที่ในชุมชนและส่งต่อหน่วยงานที่สามารถจัดการปัญหาได้ เช่น ผู้หญิงที่ทะเลาะกับสามีถึงขั้นทำร้ายร่างกาย ชมชู่ถึงขั้นจะเอาชีวิต จะส่งไปยังบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดสงขลาเพื่อเป็นที่พักชั่วคราวให้นานที่สุด 6 เดือนจากนั้นจึงติดต่อญาติพี่น้องเพื่อช่วยเหลือต่อไประหว่างนั้นก็จะมีการฝึกอาชีพจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้หญิงรู้สึกมีพลังมีกำลังใจในการดำเนินชีวิตต่อไป

อีกทั้งมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา มีโครงการหลัก 2 โครงการที่จัดขึ้น คือ

1) โครงการรณรงค์การงดสูบบุหรี่ เป็นโครงการที่ทางมูลนิธิเพื่อนหญิงได้จัดขึ้นในแต่ละปี เพื่อรณรงค์การงดสูบบุหรี่ และแก้ไขปัญหาในเรื่องของสุขภาพ เนื่องจากควันของบุหรี่ทำร้ายคนในครอบครัว โดยเฉพาะเด็ก ๆ และผู้หญิงตั้งครรภ์ ลักษณะของโครงการเป็นการเดินรณรงค์ในแต่ละชุมชนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน แกนนำในชุมชน และคนในชุมชน โดยร่วมกันแจกใบความรู้ตามบ้านเพื่อให้คนในชุมชนได้ทราบข้อมูลของโทษจากควันบุหรี่และการสูบบุหรี่ และ 2) โครงการส่งเสริมสุขภาพให้กับผู้หญิง เป็นโครงการที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมในเรื่องการดูแลสุขภาพแก่ผู้หญิง เสริมสร้างความเท่าเทียมในการเรียกร้องสิทธิที่ควรจะได้รับ โดยในภาคใต้ในปี พ.ศ. 2561 ได้จัดทำอำเภอรัตนภูมิจังหวัดสงขลา ประธานมูลนิธิเพื่อนหญิงจากส่วนกลางคือจังหวัดกรุงเทพมหานคร ได้ลงมาเป็นแกนนำในการจัดกิจกรรมขึ้นร่วมกับผู้เข้าร่วมในพื้นที่ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมาให้ความรู้ โดยนำผู้หญิงในชุมชนทั้งที่เป็นแกนนำและไม่เป็นแกนนำมาเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งในลักษณะการให้ความรู้ในเรื่องสุขภาพผู้หญิงรวมถึงสิทธิผู้หญิง การให้ความรู้เกี่ยวกับมะเร็งเต้านมและมะเร็งปากมดลูก และการรู้เท่าทันในธุรกิจอาหารเสริมที่ทำร้ายสุขภาพผู้หญิง อีกทั้งการให้ผู้หญิงมีการแสดงบทบาทสมมติเพื่อสร้างเข้าใจมากยิ่งขึ้น

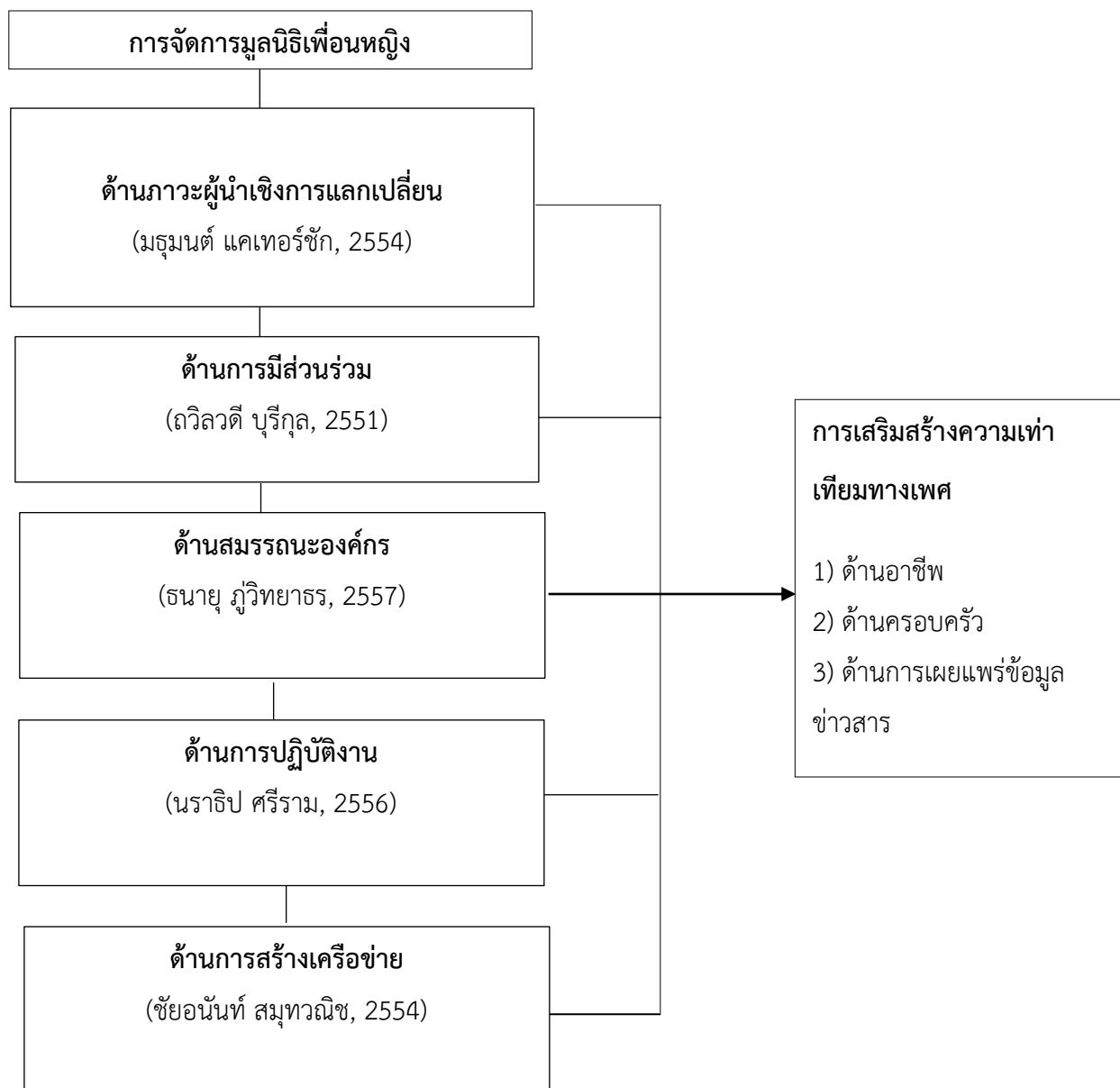
สรุปได้ว่า การทำงานของมูลนิธิเพื่อนหญิง เป็นสิ่งสำคัญในการขับเคลื่อนสังคมให้เกิดความเท่าเทียมและการดำเนินโครงการต่าง ๆ ที่มีผู้นำที่มีความรู้ความสามารถ มีความเข้มแข็งทางความคิดในการแก้ไขปัญหา และทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวม มีการดำเนินงานที่มีหน่วยงานต่าง ๆ เข้ามามีบทบาทในการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบไปในทิศทางเดียวกัน การสร้างความไว้วางใจให้ผู้หญิงหรือประชาชนที่เข้ามาขอความช่วยเหลือ ซึ่งการมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นสามารถช่วยเหลือ และสร้างความตระหนักให้ผู้หญิงในการเรียกร้องสิทธิทางสังคมเพื่อให้เกิดความเท่าเทียม มีการสร้างเครือข่ายในการทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ที่เข้ามามีบทบาทในการดูแลและช่วยเหลือผู้หญิงที่ได้รับความเดือดร้อนหรือต้องการความช่วยเหลือ และทำงานร่วมกับผู้เข้าร่วมกับมูลนิธิเพื่อนหญิงในการกระจายความรู้ และสร้างกิจกรรมโครงการเพื่อส่งเสริมในเรื่องสิทธิ ความเท่าเทียมเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้หญิงในชุมชนมีความตระหนัก มีการถ่ายทอดความรู้ให้กับเยาวชนรุ่นต่อไป (แผนภาพที่ 5)

แผนภาพที่ 5 กระบวนการทำงานของมูลนิธิเพื่อนหญิงในจังหวัดสงขลา

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงกับการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของ
คนในจังหวัดสงขลาสามารถอธิบายโดยใช้กรอบแนวคิดเพื่อสร้างความเข้าใจในกระบวนการการ
จัดการของมูลนิธิเพื่อนหญิงได้มากยิ่งขึ้น (แผนภาพที่ 6)

แผนภาพที่ 6 กรอบแนวคิดการวิจัย

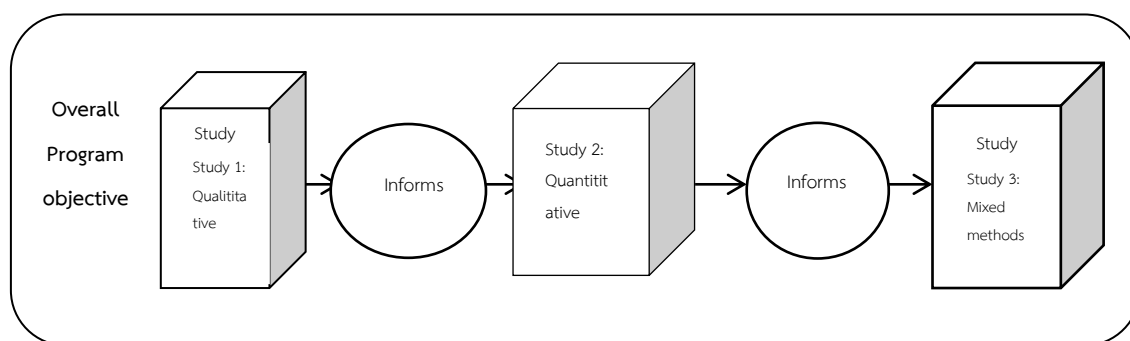
วิธีการวิจัย

งานวิจัยที่ศึกษาในครั้งนี้ เป็นงานวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) ใช้รูปแบบการออกแบบวิจัยแบบหลายขั้นตอน (The Multiphase Design) ซึ่งแบ่งออกเป็นขั้นตอนการวิจัย 3 ระยะ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยเริ่มต้นด้วยการใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกและเทคนิคเดลฟายประยุกต์ในการหาการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงกับความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา เพื่อออกแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ทั้งนี้การสัมภาษณ์เชิงลึกมีผู้ให้ข้อมูลจำนวน 30 คน ประกอบด้วย หัวหน้าและสมาชิกมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา จำนวน 5 คน หน่วยงานภาครัฐจำนวน 10 คน และเครือข่ายจำนวน 15 คน เพื่อทำความเข้าใจสถานการณ์ของผู้หญิง ในจังหวัดสงขลา และศึกษาบริบทมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา อีกทั้งผู้วิจัยใช้เทคนิคเดลฟายประยุกต์ในการนำแบบสอบถามเพื่อไปเก็บข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 11 คน ในการตรวจสอบข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อหาความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา โดยเทคนิคเดลฟายประยุกต์นั้น มีการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด 3 รอบ รอบที่ 1 ใช้แบบสัมภาษณ์ปลายเปิดเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ รอบที่ 2 ใช้แบบสอบถามโดยนำข้อมูลจากการตอบแบบสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์เป็นข้อคำถาม และรอบที่ 3 เป็นการยืนยันคำตอบของผู้เชี่ยวชาญเพื่อวิเคราะห์หาความสอดคล้องของข้อมูล

ระยะที่ 2 วิธีวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามที่ออกแบบขึ้นหลังรวบรวมจากเชิงคุณภาพเรียบร้อยแล้ว เพื่อนำมาศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงกับความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา ซึ่งผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากร โดยมีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกับมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน และภาคประชาชนในจังหวัดสงขลา ซึ่งผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบ Multiple Regression โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง 20 เท่าต่อ 1 ตัวแปร ซึ่งกลุ่มตัวอย่างทั้ง 160 คนนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง โดยเลือกผู้ที่สามารถตอบแบบสอบถามได้จริง และมีความรู้ ความเข้าใจถึงกระบวนการทำงานของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลาที่ถูกต้อง

ระยะที่ 3 วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะที่ 1 และระยะที่ 2 มาศึกษาเพิ่มเติมโดยใช้กระบวนการสนทนากลุ่มโดยมีผู้เข้าร่วมจำนวน 6 คน ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐจำนวน 3 คน หน่วยงานภาคเอกชน จำนวน 2 คน และเครือข่ายมูลนิธิเพื่อนหญิงจำนวน 1 คน เพื่อร่วมกันหาแนวทางเพื่อเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาต่อไป (แผนภาพที่ 7)

แผนภาพที่ 7 รูปแบบการวิจัยผสมผสานแบบหลายขั้นตอน
ที่มา : Creswell (อ้างถึงใน อโณทัย งามวิชัยกิจ, 2558, น. 5)

ระยะที่ 1 วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ

พื้นที่วิจัย

ผู้วิจัยเลือกใช้พื้นที่ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ มูลนิธิเพื่อนหญิง ถนนไทยสมุทร เทศบาลนครหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เนื่องจากมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา มีกระบวนการดำเนินงานที่แสดงศักยภาพในการทำงานอย่างเห็นได้ชัด เจ้าหน้าที่ที่มีความเข้มแข็งในการทำงานเป็นอย่างยิ่ง อีกทั้งเป็นองค์กรที่สามารถช่วยเหลือเยียวยาผู้หญิงในจังหวัดสงขลาให้มีความเข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี และสามารถเริ่มต้นชีวิตชีวิตใหม่อีกครั้ง ซึ่งผู้วิจัยเล็งเห็นจากการจัดกิจกรรมโครงการที่สอดแทรกเนื้อหาที่มีเป็นประโยชน์ส่งผลต่อการขับเคลื่อนผู้หญิงในจังหวัดสงขลา มีสิทธิ ความเสมอภาค และความเท่าเทียมในสังคมได้

รูปแบบของการวิจัย

การวิจัยระยะนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Reseach) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วยเทคนิคเดลฟายประยุกต์และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการจัดการมูลนิธิการเพื่อนหญิงกับความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา ทั้งนี้เพื่อเป็นการตอบ วัตถุประสงค์ข้อที่ 1

ผู้ให้ข้อมูล

1) การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูล จำนวน 30 คน ประกอบด้วย หัวหน้าและสมาชิกมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา จำนวน 5 คน หน่วยงานภาครัฐจำนวน 10 คน ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสงขลา เจ้าหน้าที่บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดสงขลา พยาบาลวิชาชีพจังหวัดสงขลา เจ้าหน้าที่ตำรวจจังหวัดสงขลา นักสังคมสงเคราะห์ และเครือข่ายจำนวน 15 คน

2) เทคนิคเดลฟายประยุกต์ผู้วิจัยเล็กกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Experts) จำนวน 11 คน ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ 4 คน หน่วยงานภาคเอกชน 3 คน และภาคประชาชน จำนวน 4 คน อีกทั้งผู้วิจัยได้กำหนดกฎเกณฑ์ผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย 1) ต้องเป็นผู้รู้และเข้าใจปัจจัยการของ มูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา 2) มีความเข้าใจประเด็นความเท่าเทียมทางเพศ และ 3) เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในบริบทของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลาอย่างแท้จริง โดยมีการจำแนกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 หน่วยงานภาครัฐ คือ หัวหน้ากลุ่มพัฒนาสังคมและสวัสดิการ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสงขลา หัวหน้าบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดสงขลา พยาบาลวิชาชีพ อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา นักวิชาการยุติธรรมชำนาญการและหัวหน้ากลุ่มคุ้มครองพิทักษ์สิทธิเสรีภาพจังหวัดสงขลา

กลุ่มที่ 2 หน่วยงานภาคเอกชน คือ หัวหน้าศูนย์พิทักษ์สิทธิสตรีประจำศูนย์หาดใหญ่ เจ้าหน้าที่โครงการ EU ใต้ ของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา และผู้ประสานงานเครือข่ายองค์กรงดเหล้าจังหวัดสงขลา

กลุ่มที่ 3 ภาคประชาชน คือ แกนนำอำเภหาดใหญ่จังหวัดสงขลา แกนนำอำเภอบางกล่ำจังหวัดสงขลา แกนนำอำเภอรัตนภูมิจังหวัดสงขลา และผู้นำชุมชน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึกและเทคนิคเดลฟายประยุกต์ (Delphi Technique) ในการสัมภาษณ์กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำไปสู่การได้มาซึ่งความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา โดยเฉพาะเจาะจงและเพื่อใช้วิเคราะห์ในบริบทพื้นที่นี้เท่านั้น โดยเริ่มจากคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความเท่าเทียมทางเพศจากนั้นผู้วิจัยนำแนวคิดดังกล่าวไปวิเคราะห์ และออกแบบเป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง โดยการทำเป็นแบบสอบถาม ในกระบวนการวิจัยโดยใช้เทคนิคเดลฟายประยุกต์นี้จะให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามและพิจารณาจากคำมัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ถ้าค่าพิสัยระหว่างควอไทล์มีค่าน้อย แสดงว่าคำตอบที่วิเคราะห์มีความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญสอดคล้องกัน

2) ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามสำหรับเทคนิคเดลฟายประยุกต์ เป็นเครื่องมือในการศึกษาการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงกับความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา อีกทั้งกระบวนการวิจัยโดยใช้เทคนิคเดลฟายประยุกต์นี้มีจำนวน 3 รอบ ดังนี้

รอบที่ 1 แบบสอบถามปลายเปิด เป็นการถามคำถามอย่างกว้าง ๆ ให้ครอบคลุมประเด็นปัญหาของการวิจัย เพื่อเก็บรวบรวมความคิดเห็นจาก กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่คัดเลือกไว้

รอบที่ 2 แบบสอบถามเป็นการนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากการตอบคำถามในแบบสอบถามในรอบที่ 1 มาสังเคราะห์ เพื่อสร้างข้อคำถาม

รอบที่ 3 แบบสอบถาม เป็นการพัฒนาขึ้นจากแบบสอบถามรอบที่ 2 โดยนำข้อคำถามชุดเดิมมาระบุตำแหน่งของคำมัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และแสดงตำแหน่งที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้ตอบคำถามในแบบสอบถามรอบที่ 2 เพื่อเป็นข้อมูลให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญใช้ประกอบการตัดสินใจในการตอบแบบสอบถามรอบที่ 3

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยแบ่งวิธีการเข้าถึงข้อมูลและรวบรวมข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ การรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร และการรวบรวมข้อมูลภาคสนาม ได้แก่ การใช้เทคนิคเดลฟายประยุกต์ และการสัมภาษณ์เจาะลึก ซึ่งเป็นการรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยควบคู่กับการสังเกตแบบมีส่วนร่วม และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม โดยมีรายละเอียดดังนี้ การรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร เป็นการสำรวจข้อมูลที่ผู้วิจัยใช้ประกอบการศึกษา ได้แก่ หนังสือ วิทยานิพนธ์ วารสาร และบทความหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงเอกสารทางวิชาการที่มีการบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรทั้งของภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อใช้เป็นความรู้พื้นฐานในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นที่ศึกษา และเพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยได้อย่างถูกต้อง

การรวบรวมข้อมูลจากภาคสนาม ผู้วิจัยทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากมูลนิธิเพื่อนหญิงและมีการเลือกพื้นที่ในการศึกษา กรณีได้รับความไม่เท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา

1) สัมภาษณ์กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งประกอบด้วย แกนนำชุมชน นักจิตวิทยาจากโรงพยาบาลสงขลา นักสังคมสงเคราะห์จากสำนักงานพัฒนามนุษย์และสังคมเพื่อนำไปสู่การได้มาซึ่งแนวคิดความเท่าเทียมทางเพศ โดยใช้เทคนิคเดลฟายประยุกต์ เพื่อใช้วิเคราะห์ในบริบทพื้นที่นี้เท่านั้น และเกิดความน่าเชื่อถือของการนำไปใช้ในการศึกษาค้นคว้าต่อไป ทั้งนี้เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อแรกของการวิจัย จากนั้นผู้วิจัยนำแนวคิดดังกล่าวไปวิเคราะห์และออกแบบเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและกึ่งโครงสร้างต่อไป รวมถึงเพื่อนำไปเป็นเครื่องมือในการออกแบบสอบถามอีกด้วย

2) แบบสัมภาษณ์ที่ออกแบบไว้ในขั้นตอนแรก ซึ่งเป็นข้อมูลที่นำเชื่อถือเนื่องจากการผ่านเทคนิคเดลฟายประยุกต์แล้ว เพื่อใช้ประกอบการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม โดยมีผู้ให้ข้อมูลหลัก ประกอบด้วย ประธานของมูลนิธิเพื่อนหญิง หัวหน้ามูลนิธิเพื่อนหญิง เจ้าหน้าที่มูลนิธิเพื่อนหญิง ผู้เข้าร่วมมูลนิธิเพื่อนหญิง ผู้ให้ข้อมูลรองประกอบด้วย นักสังคมสงเคราะห์ เจ้าหน้าที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสงขลา เจ้าหน้าที่บ้านพักเด็กและสตรีจังหวัดสงขลา ซึ่งในขั้นตอนการเก็บข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในประเด็นการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิง ได้แก่ ภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน การมีส่วนร่วมและสมรรถนะองค์กร การปฏิบัติงาน และการสร้างเครือข่ายของมูลนิธิเพื่อนหญิงทั้งนี้เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อแรกของการวิจัย และใช้ข้อมูลดังกล่าวเป็นเครื่องมือไปสู่การออกแบบแบบสอบถาม

ในระยะที่ 2 ซึ่งจะเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณต่อไป ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์เจาะลึกนั้น ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ และมีความยืดหยุ่นของข้อคำถามตามความเหมาะสมของสถานการณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1) นำข้อมูลที่ได้จากภาคสนาม มาวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อได้ผลการวิเคราะห์ในครั้งแรก อีกทั้งเก็บข้อมูลจากการลงภาคสนามในครั้งที่ 2 เพื่อมีประเด็นใดที่เพิ่มเติมในการเก็บข้อมูล และนำข้อมูลเพิ่มเติมที่ได้มาวิเคราะห์ และกลับไปเก็บข้อมูลเพิ่มเติมอีก ทำแบบนี้ซ้ำ ๆ จนกว่าจะพบว่าข้อมูลที่ได้ไม่มีข้อมูลใหม่ ๆ ซึ่งเรียกว่าข้อมูลอิ่มตัว

2) นำข้อความหรือประโยคที่มีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกันมาไว้กลุ่มเดียวกัน และจัดหมวดหมู่ของข้อมูลอย่างเป็นระบบตามลำดับขั้นตอนของประเด็นที่ศึกษาในงานวิจัย ซึ่งกระบวนการดังกล่าว คือ การสร้างหัวข้อสรุปในประเด็นการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิง ประเด็นความเท่าเทียมทางเพศและการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา

3) ใช้การเขียนบรรยายพรรณนาสิ่งที่ค้นพบอย่างละเอียด โดยจะไม่มีการนำทฤษฎีไปควบคุมปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งยกตัวอย่างคำพูดจากผู้ให้สัมภาษณ์นำมาประกอบในเนื้อหาของงานวิจัย เพื่อแสดงความชัดเจนของข้อมูล และนำข้อมูลที่ได้รับมานั้นไปวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ ทั้งนี้มีการตรวจสอบข้อมูลโดยการเปรียบเทียบข้อมูลใน แต่ละครั้งที่ได้มาว่ามีความสอดคล้องหรือแตกต่างกันไปตามช่วงเวลา วิธีการ หรือผู้ให้ข้อมูลอย่างไรบ้าง ทั้งนี้เพื่อเป็นการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล เพื่อนำไปตีความและวิเคราะห์เชิงพรรณนา ให้เกิดความสมบูรณ์มากที่สุดต่อไป

การเชื่อมโยงข้อค้นพบจากการวิจัยระยะที่ 1 สู่การวิจัยระยะที่ 2

เมื่อผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยระยะที่ 1) ทำให้ได้รายละเอียดของข้อมูล และองค์ประกอบของตัวแปรที่เกี่ยวข้องด้านการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิง ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิก ด้านสมรรถนะองค์กร ด้านการปฏิบัติงาน และด้านการสร้างเครือข่าย ว่าเป็นอย่างไรและจะนำข้อค้นพบเหล่านี้มาสร้างเป็นแบบวัดเพิ่มเติม โดยก่อนที่จะสร้างแบบวัดก็ต้องทำการปรับให้มีบริบทที่ตามปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจริงที่นอกเหนือจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยระยะที่ 2) เพื่อศึกษาว่าข้อค้นพบการวิจัยระยะที่ 1) มีความสัมพันธ์กับความเท่าเทียมทางเพศของผู้หญิงในจังหวัดสงขลาหรือไม่อย่างไร

ระยะที่ 2 วิธีวิจัยเชิงปริมาณ

การวิจัยระยะนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวแปรอิสระหรือปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงในจังหวัดสงขลาที่ส่งผลต่อตัวแปรตามหรือความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน ภาคประชาชน แกนนำชุมชน และผู้เข้าร่วมกับมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา รวมทั้งสิ้น 379 คน

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง 20 เท่า ต่อ 1 ตัวแปร มีทั้งหมด 8 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรต้น 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยการจัดการด้านภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน การมีส่วนร่วมสมรรถนะองค์กร การปฏิบัติงาน การสร้างเครือข่าย ด้านอาชีพ ด้านครอบครัว และการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ดังนั้นจำนวนกลุ่มตัวอย่างมีขนาด 160 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นขั้นตอนหนึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกทั้งผู้ให้ข้อมูลหลักและผู้ให้ข้อมูลรองในขั้นตอนข้างต้น นำไปออกแบบเพื่อสร้างแบบสอบถามสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำไปใช้ในประเด็นปัจจัยด้านการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิง ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำ การแลกเปลี่ยน ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิก ด้านสมรรถนะองค์กร ด้านการปฏิบัติงาน และการสร้างเครือข่ายที่ส่งผลต่อการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของผู้หญิง ได้แก่ ด้านอาชีพ ด้านครอบครัว และด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ของงานวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย เพศ ช่วงอายุ ศาสนา อาชีพ และระดับการศึกษา ลักษณะข้อคำถามเป็นคำถามแบบปลายปิดให้เลือกตอบ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิง ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิก ด้านสมรรถนะองค์กร ด้านการปฏิบัติงาน และด้านการสร้างเครือข่าย อีกทั้งปัจจัยด้านความเท่าเทียมทางเพศ ได้แก่ ด้านอาชีพ ด้านครอบครัว และด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบคำถาม โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) เป็นเครื่องมือทางสถิติและผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบคำถามแบบให้คะแนนตามน้ำหนักของความคิดเห็นที่ตรงกับประสบการณ์จริงของผู้ตอบ

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ โดยลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้สมาชิกของมูลนิธิเพื่อนหญิงได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอันจะเป็นข้อมูลนำไปสู่การเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศ โดยในขั้นตอนของการสร้างแบบสอบถามนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดลักษณะของตัวแปรที่ใช้ และกำหนดเกณฑ์การวัดระดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ระดับการวัด

สำหรับส่วนที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าระดับคะแนน ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	มากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มาก
ระดับ 3	หมายถึง	ปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	น้อย
ระดับ 1	หมายถึง	น้อยที่สุด

เมื่อคำนวณค่าเฉลี่ยแล้วนำค่าที่คำนวณได้แล้วนั้นมาเทียบเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยถืออัตราการแปรผลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00	หมายถึง	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20	หมายถึง	มาก
ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60	หมายถึง	น้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80	หมายถึง	ต่ำที่สุด

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยแบ่งวิธีการเข้าถึงข้อมูลและรวบรวมข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ การรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร และการรวบรวมข้อมูลภาคสนาม โดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นการรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ตามแบบสอบถามที่ออกแบบไว้เพื่อใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ในศึกษการวิจัยครั้งนี้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้ การรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร เป็นการสำรวจข้อมูลที่ผู้วิจัยใช้ประกอบการศึกษา ได้แก่ หนังสือ วิทยานิพนธ์ วารสาร และบทความหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงเอกสารทางวิชาการที่มีการบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรทั้งของภาครัฐและเอกชน เพื่อใช้เป็นความรู้พื้นฐานในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นที่ศึกษา และเพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยได้อย่างถูกต้อง และ การรวบรวมข้อมูลจากภาคสนาม ผู้วิจัยศึกษาและรวบรวมข้อมูล จากมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา คือ ใช้แบบสอบถามที่ได้จากการวิจัยเชิงคุณภาพในระยะแรกจากการสัมภาษณ์เชิงลึกและเทคนิคเดลฟาย ประยุกต์ เพื่อสร้างแบบสอบถาม และต้องมีการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย คือนำแบบสอบถามที่ได้มานำไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียงกัน

การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเลือกมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดปัตตานี เนื่องจากมีเจ้าหน้าที่ แกนนำ และผู้เข้าร่วมจำนวน 180 คน โดยผู้วิจัยใช้จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมด 45 คน เพื่อในการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด เพื่อหาความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง อีกทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลโดยอาศัยคณิตศาสตร์ หรือสถิติขั้นสูงด้วยการป้อนข้อมูลลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งผู้วิจัยจะใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะ ได้แก่ ตรวจสอบคุณภาพเป็นรายด้าน และเป็นการตรวจสอบคุณภาพทั้งฉบับ โดยจากการทดสอบความเชื่อมั่นของข้อมูล (Reliability Test) ของแบบสอบถามโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา หากค่าที่ได้จากการวิเคราะห์มีค่าตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป แสดงว่าแบบสอบถาม ดังกล่าวที่จัดทำขึ้นนั้นมีความน่าเชื่อถือ สามารถนำไปทดสอบสมมุติฐานและนำไปใช้ใน กระบวนการวิจัยต่อไปได้ เมื่อผู้วิจัยทำการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามต้นฉบับรวมกัน ทั้งหมด 45 ฉบับ จะได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา หรือได้ค่าความน่าเชื่อถือ (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ค่าความเชื่อมั่นตัวแปรของแบบสอบถามรายด้าน

ตัวแปร	ค่าแอลฟาแสดงความเชื่อมั่น
1) ปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา	
1. ปัจจัยด้านภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน	.712
2. ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม	.740
3. ปัจจัยด้านสมรรถนะองค์กร	.841
4. ปัจจัยด้านการปฏิบัติงาน	.735
5. ปัจจัยด้านการสร้างเครือข่าย	.854
2) ความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา	
1. ด้านอาชีพ	.710
2. ด้านครอบครัว	.788
3. ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร	.733

การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

ในระยะที่ 2 ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนา ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติ เช่น ความถี่ ร้อยละ ฐานนิยม มัธยฐาน เป็นต้น หรือนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม ในแบบสอบถามแต่ละข้อ โดยใช้สถิติที่ได้ เช่น ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นต้น

2) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Correlation Coefficient) เป็นสถิติที่ใช้หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน สามารถคำนวณได้หลายชนิด ซึ่งการเลือกใช้แบบใดนั้นขึ้นอยู่กับเงื่อนไขหลายประการ ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว (Bivariate Correlation) บางครั้งเรา เรียกว่าตัวแปรอิสระว่า ตัวแปรทำนาย (Predictor Variable) และเรียกตัวแปรอีกตัวว่าตัวแปรเกณฑ์ (Criterion Variable) ซึ่งโดยปกติจะเป็นตัวแปรตาม ซึ่งรูปแบบของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันที่ผู้วิจัย เลือกใช้นั้น ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson moment product) โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน หรือบางครั้งเรียกว่าสหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation) โดยใช้สัญลักษณ์ R ข้อมูลหรือระดับการวัดของตัวแปรแต่มาตราอันตรภาคถึงมาตราอัตราส่วน โดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมักจะใช้สัญลักษณ์ของตัวแปรเป็นตัวแปร X และ Y

3) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้น (Multiple Linear Regression Analysis) โดยเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระหลายตัว กับตัวแปรตาม 1 ตัว เพื่อศึกษาว่ามีตัวแปรอิสระตัวใดบ้าง ที่ร่วมกันทำนายหรือพยากรณ์ หรืออธิบายการผันแปรของตัวแปรตามได้

การเชื่อมโยงข้อค้นพบจากการวิจัยระยะที่ 2 สู่การวิจัยระยะที่ 3

เมื่อผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยระยะที่ 2 ทราบรายละเอียดข้อมูลถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นของการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิง ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน ด้านการมีส่วนร่วม ด้านสมรรถนะองค์กร ด้านการปฏิบัติงาน และด้านการสร้างเครือข่าย อีกทั้งตัวแปรตามของความเท่าเทียมทางเพศ ได้แก่ ด้านอาชีพ ด้านครอบครัว และด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารว่ามีความสัมพันธ์กับการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาได้อย่างไร ข้อค้นพบเหล่านี้ผู้วิจัยนำมาสังเคราะห์ และนำมาเรียบเรียงข้อมูลสร้างเป็นแนวทางการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศในจังหวัดสงขลา ซึ่งจะนำไปสู่การวิจัยระยะที่ 3

ระยะที่ 3 วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ

รูปแบบของการวิจัยการวิจัยระยะนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา โดยข้อมูลและข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยในระยะที่ 1 และการวิจัยระยะที่ 2 ผู้วิจัยนำมาเพื่อหาการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศ โดยใช้การสนทนากลุ่มเหมาะสมกับการได้มาซึ่งผลสรุปที่เกิดจากการพูดคุยและถกเถียงประเด็นกัน และสามารถนำไปสู่การสร้างการยอมรับการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศแก่ผู้หญิงในจังหวัดสงขลาด้วยกัน

ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลหลักในการสนทนากลุ่ม ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่มูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา หัวหน้าพัฒนาสังคมและสวัสดิการสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสงขลา พยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสติงพระ นักวิชาการยุติธรรมชำนาญการหัวหน้ากลุ่มคุ้มครองพิทักษ์สิทธิเสรีภาพจังหวัดสงขลา และแกนนำชุมชน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสนทนากลุ่ม (Focus Group) หลังจากการใช้แบบสอบถาม ซึ่งนับว่าเป็นเครื่องมือการวิจัยเชิงปริมาณเสร็จ และในส่วนของข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นของผู้ทำแบบสอบถามที่ได้แสดงความเห็นหรือข้อเสนอแนะในส่วนนี้ ผู้วิจัยจะนำไปจัดประเด็นคำถามเกี่ยวกับการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศเพื่อให้เกิดสถานการณ์การนั่งสนทนากันระหว่างนักวิจัยกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูล เพื่อพูดคุยในประเด็นเรื่องของความเท่าเทียมทางเพศและคาดว่าเป็นกลุ่มที่สามารถตอบประเด็นเกี่ยวกับการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของมูลนิธิเพื่อนหญิงได้ดีที่สุดสามารถตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษาได้ และมีคำตอบที่เป็นเหตุเป็นผลมากที่สุด เพื่อสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชนได้ต่อไป

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยแบ่งวิธีการเข้าถึงข้อมูลและรวบรวมข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ การรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร และการรวบรวมข้อมูลภาคสนาม โดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นการรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ตามแบบสอบถาม ที่ออกแบบไว้เพื่อใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ในศึกษาการวิจัยครั้งนี้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้ การรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร เป็นการสำรวจข้อมูลที่ผู้วิจัยใช้ประกอบการศึกษา ได้แก่ หนังสือ วิทยานิพนธ์ วารสาร และบทความหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงเอกสารทางวิชาการที่มีการบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรทั้งของภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อใช้เป็นความรู้พื้นฐานในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นที่ศึกษา และเพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยได้อย่างถูกต้อง

การรวบรวมข้อมูลจากภาคสนาม ผู้วิจัยทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูลจาก มูลนิธิเพื่อนหญิงในจังหวัดสงขลาการสนทนากลุ่ม ซึ่งผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ใช้ในการ รวบรวมข้อมูลในระยะที่ 2 ในส่วนของวิธีการวิจัยเชิงปริมาณเสร็จเรียบร้อยแล้ว และนำมาวิเคราะห์ผล ทั้งนี้นำมาวิเคราะห์และสรุปผล จะพบว่าในส่วนของข้อเสนอแนะที่เป็นการตอบคำถามปลายเปิด ของกลุ่มตัวอย่างนั้น สามารถเป็นข้อมูลเบื้องต้น เพื่อนำไปสู่กระบวนการจัดกลุ่มผู้ให้ข้อมูล เพื่อ ผู้วิจัยจะทำการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับประเด็นความเท่าเทียมทางเพศของผู้หญิงนำไปสู่การเสริมสร้าง ความเท่าเทียมทางเพศ เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ของงานวิจัย ดังนั้นการสนทนากลุ่มในครั้งนี้ มี กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ผู้ที่ได้ทำแบบสอบถาม ได้แก่ ประธานและคณะกรรมการมูลนิธิเพื่อนหญิง เจ้าหน้าที่มูลนิธิเพื่อนหญิง และฝ่ายสมาชิกมูลนิธิเพื่อนหญิงดังกล่าวมาต่อยอดข้อมูลเพิ่มเติม ในการ นำไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาความเท่าเทียมทางเพศให้เหมาะสมกับความต้องการ อีกทั้งเป็นที่ ยอมรับของคนในชุมชนโดยทั่วกัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) นำข้อมูลที่ได้จากการถอดเทปจากภาคสนามมาทำความเข้าใจในภาพรวมของ ข้อมูลที่ได้ และพิจารณาประเด็นที่สำคัญที่มีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้
- 2) ทบทวนการรวบรวมข้อมูลและพยายามหาข้อสรุปที่เป็นไปได้ในการตอบคำถาม การวิจัยในครั้งนี้ อีกทั้งนับว่าเป็นการตรวจสอบข้อมูล เพื่อความน่าเชื่อถืออีกครั้งก่อนนำไปออกแบบ แนวทางในการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศในจังหวัดสงขลาต่อไป

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาเรื่องการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงกับการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาทั้ง 3 ระยะ ผู้วิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจที่จะนำเสนอ 4 ประเด็น ได้แก่ 1) สถานการณ์ผู้หญิงในจังหวัดสงขลา 2) การจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิง 3) ปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา และ 4) การเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา โดยมีรายละเอียดดังนี้

สถานการณ์ผู้หญิงในจังหวัดสงขลา

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกและเทคนิคเดลฟายประยุกต์ ประกอบด้วย ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 11 คน และผู้ให้ข้อมูลรอง คือ เครือข่ายของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลาจำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์ของผู้หญิงในจังหวัดสงขลา ซึ่งมีผลการศึกษา ดังนี้

จังหวัดสงขลาเกิดสถานการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อผู้หญิง อันเกิดจากระบบทางเศรษฐกิจ ปัญหาด้านครอบครัว และอำนาจในการคิดตัดสินใจที่ผู้หญิงมีบทบาทน้อย ซึ่งในทางกลับกันผู้หญิงตกเป็นเหยื่อของสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นส่วนใหญ่ ผู้วิจัยจึงขอนำเสนอสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้แก่

1) สถานการณ์ด้านครอบครัว สงขลาเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัวที่ผู้หญิงได้รับผลกระทบคิดเป็นร้อยละ 90 สถิติความรุนแรงในครอบครัวประจำปี พ.ศ. 2561 มีจำนวน 1,041 ราย (วรรณานามสมมติ สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2562) จากสถิติดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงสถานการณ์ปัญหาเกี่ยวกับผู้หญิง คือ การค้ามนุษย์ คุกคามทางเพศ และตั้งครรภ์ไม่พร้อม อีกทั้งจังหวัดสงขลามีผู้หญิงที่เข้ารับทำแท้งมากกว่าทุกจังหวัดในภาคใต้ส่งผลให้โรงพยาบาลในจังหวัดสงขลาและทุกจังหวัดทั่วประเทศมีข้อกำหนดไม่รับทำแท้งอายุครรภ์ 3 เดือนขึ้นไป เพราะมีความเสี่ยงของแม่และเด็ก ปัจจุบันจังหวัดสงขลามีผู้หญิงที่เป็นแม่เลี้ยงเดี่ยวเป็นจำนวนมาก ส่วนใหญ่หย่าร้างกับสามีแล้วรับดูแลบุตรแต่เพียงผู้เดียวเป็นการสะท้อนพื้นฐานทางด้านครอบครัว การเลี้ยงดูบุตร การประกอบอาชีพของคนในสังคม สะท้อนให้เห็นถึงบริบทในสังคมชนบทเกิดจากปัจจัยความยากจนอันเป็นสาเหตุสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อผู้หญิงและเด็ก

ทั้งนี้ สถานการณ์ทางด้านครอบครัวของผู้หญิงในจังหวัดสงขลา เนื่องด้วยจังหวัดสงขลาเป็นศูนย์กลางทางการค้า มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ซึ่งเกิดจากการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง อันเป็นสาเหตุสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงในการดำรงชีวิต เห็นได้จาก กนกพร (นามสมมติ) ได้อธิบายถึงสถานการณ์ของผู้หญิงในจังหวัดสงขลาทางด้านครอบครัวไว้ว่า

“...ฉันมองว่าปัจจุบันจังหวัดสงขลามีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งทางการศึกษา ทางเศรษฐกิจเป็นต้นและความทันสมัยของโลกยุคปัจจุบัน เห็นได้จากผู้คนใน สังคมจังหวัดสงขลาที่ให้ความสำคัญกับเทคโนโลยี ส่วนใหญ่มักเป็นผู้หญิงและเด็ก ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญต่อความแตกแยกในครอบครัวการอยากได้สิ่งของเครื่องใช้ที่ไม่จำเป็นโดยเฉพาะโทรศัพท์มือถือฉันคิดว่ามีส่วนสำคัญของความแตกแยกใน ครอบครัว การทำร้ายร่างกาย ขาดความเอาใจใส่จากคนในครอบครัวและ พ่อแม่ ไม่มีเวลาให้กับลูกได้เพียงพอ เพราะการทำงานเป็นหลัก สิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุหลัก ของการเกิดปัญหาโดยตรงในชีวิตครอบครัว สังคม ฉันมองว่าสังคมปัจจุบัน คือ การใช้ชีวิตในรูปแบบต่างคนต่างอยู่ และให้ความสำคัญกับสมาชิกในครอบครัวลด น้อยลง...” (กนกพร นามสมมติ, สัมภาษณ์เมื่อ 12 มีนาคม 2562)

จะเห็นได้ว่า สถานการณ์ด้านครอบครัว ในปัจจุบันหรือองค์กรต่าง ๆ จะเป็น พื้นฐานของการผลิตบุคลากรที่สำคัญและมีคุณภาพ หากมองอีกมุมหนึ่ง ครอบครัวก็เป็นปัญหา หลักของความขัดแย้งในครอบครัว เพราะบุคลากรครอบครัวไม่ให้ความสำคัญกับสมาชิกใน ครอบครัวได้เพียงพอ

2) สถานการณ์ด้านอาชีพ จังหวัดสงขลามีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งเชิง ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เชิงประวัติศาสตร์ เชิงภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่สำคัญคือแหล่งท่องเที่ยวตาม สถานบันเทิงต่าง ๆ ที่สามารถดึงดูดชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา โดยเฉพาะ ชายแดนไทย-มาเลเซีย อ่าเภอสะเดา หรือเรียกอีกอย่างว่า “ด่านนอก” ที่มีสถานบันเทิงมากที่สุด เต็มไปด้วยชาวต่างชาติและเป็นแหล่งว่าด้วยการขายบริการทางเพศของผู้หญิง เด็ก นิสิต นักศึกษา ซึ่งเห็นได้ว่าสถานการณ์ของผู้หญิงในจังหวัดสงขลามีการคุกคามทางเพศ เกิดจากการขยายตัวของ เศรษฐกิจและแหล่งท่องเที่ยวตามสถานบริการต่าง ๆ มีการปกป้องคุ้มครองได้น้อยมาก เนื่องจก การค้าประเวณีเป็นการหารายได้ที่รวดเร็วที่สุด หรือการล่อลวง ข่มขืนใจ และการค้ำมนุษย์ ซึ่ง เกิดขึ้นจากความตั้งใจและไม่ตั้งใจ ล้วนส่งผลกระทบต่อสังคมทั้งสิ้น อาทิ การท้องก่อนวัยอันควร การเกิดโรคเอดส์ การท้องไม่มีพ่อ ส่งผลต่อการทำแท้งของผู้หญิง และการทำร้ายจิตใจผู้หญิง ด้วย เหตุผลดังกล่าว จังหวัดสงขลาจึงก่อตั้งมูลนิธิเพื่อนหญิงขึ้นมาเพื่อหาการเสริมสร้างความเท่าเทียม ทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา อีกทั้งการตั้งครุฑที่ไม่พร้อมและการสถานการณ์ทำแท้งคิดเป็น ร้อยละ 70 (จินดา นามสมมติ สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2562) จากสถิติและสถานการณ์ ดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่าผู้หญิงในจังหวัดสงขลาโดยเฉพาะผู้หญิงที่เป็นเยาวชนมีบุตรก่อนวัย อันควร เกิดการหย่าร้างที่ส่งผลกระทบต่อดำรงชีวิต การทำงานหาเงินเลี้ยงลูกตามลำพัง ในสังคม ปัจจุบันผู้หญิงทำงานหนักกว่าผู้ชายเป็น 2 เท่าเป็นการสะท้อนบทบาทของผู้หญิง ซึ่งจังหวัดสงขลา ในปัจจุบันถือได้ว่าเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ ทางการค้า และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของนัก ท่องเที่ยงต่างประเทศ เห็นได้จาก จำปาทอง (นามสมมติ) ที่กล่าวว่า

“...ฉันเป็นหนึ่งในผู้หญิงที่ได้ทำงานตามสถานบันเทิงในช่วงเวลากลางคืน การร้องเพลง การเป็นเด็กเสิร์ฟในร้านอาหาร ถึงแม่สังคมมองฉันไปในทางที่ไม่ดี เป็นการบั่นทอนจิตใจฉันมาตลอด แต่ฉันมองว่า มันเป็นงานทำงานที่สุจริต ไม่เคยคดโกงใคร และไม่เคยขายตัว ฉันมีภาระที่สำคัญรออยู่คือลูก ๆ ฉันทำงานหาเงินเพื่อครอบครัว ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เพราะสงขลาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง ผู้หญิง หรือนักเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่มักจะทำงานกลางคืนเพื่อแลกกับเงิน และสิ่งของที่มีราคาแพง...” (จำปาทอง นามสมมติ, สัมภาษณ์เมื่อ 7 มกราคม 2562)

อีกทั้ง ดาวเรือง (นามสมมติ) กล่าวว่า

“...การทำงานทำในจังหวัดสงขลาเป็นสิ่งที่ยากเพราะการถูกขีดกันจากเพศตรงข้ามและข้อจำกัดในด้านสิทธิของผู้หญิงเพราะถึงอย่างนี้ทำให้ผู้หญิงทำงานในช่วงเวลากลางคืน ตามแหล่งสถานบันเทิง ถึงแม่สังคมจะมองไม่ดีก็ตาม แต่ฉันเชื่อว่า มันเป็นการทำงานที่สุจริต เพราะฉันรู้ตัวเองว่าฉันกำลังทำอะไรอยู่...” (ดาวเรือง นามสมมติ, สัมภาษณ์เมื่อ 9 มกราคม 2562)

จะเห็นได้ว่า สถานการณ์ของจังหวัดสงขลาในด้านอาชีพมีการเหลื่อมล้ำทางสังคมและความไม่เท่าเทียมทางเพศ โดยเฉพาะการไม่ยอมรับผู้หญิงในการเป็นผู้นำ หากมองว่าสงขลาเป็นแหล่งสำคัญทางการค้าและเศรษฐกิจที่มีความเจริญรุ่งเรืองอย่างมาก แต่ในทางกลับกัน ยังมีผู้หญิงอีกมากมายที่ต้องถูกจำกัดสิทธิในการทำงาน ส่วนใหญ่จะเป็นผู้หญิงตามชนบท และเป็นกลุ่มคนชนชั้นล่างในสังคม

3) สถานการณ์ด้านอำนาจและการตัดสินใจ จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีสถานการณ์ในสังคมส่งผลต่อความไม่เท่าเทียมกับผู้หญิงส่วนใหญ่ถูกมองว่าเป็นเพศที่อ่อนแอ ขาดความรู้ ความสามารถ ไม่มีความเป็นผู้นำ ในจังหวัดสงขลามีผู้หญิงในชุมชนคิดเห็นร้อยละ 80 (กานดา นามสมมติ สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2562) ซึ่งจากสถิติดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงในจังหวัดสงขลาขาดอำนาจในการตัดสินใจ ขาดบทบาทที่ทำให้ผู้หญิงสามารถทำในสิ่งที่ตนเองต้องการได้อยู่ภายใต้คำสั่งของสามีจากประโยคที่ว่า “ผู้ชายเป็นช้างเท้าหน้าผู้หญิงเป็นช้างเท้าหลัง” ผู้หญิงจึงอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องยอมผู้ชายทำงานบ้านเลี้ยงลูก ดูแลสามีทำให้ไม่มีความเท่าเทียมในเรื่องของอำนาจการตัดสินใจ ต้องอยู่ภายใต้คำสั่งของสามีไม่มีอำนาจและบทบาทในครอบครัว ที่สำคัญเมื่อเกิดปัญหาเกี่ยวกับสามีผู้หญิงเป็นฝ่ายโดนทำร้ายทั้งร่างกายและจิตใจจึงจำเป็นต้องอดทน อดกลั้นไว้เพื่อรักษาความเป็นครอบครัวเพื่อลูก เพราะหากหย่าร้างกับสามีผู้หญิงจะถูกสังคมมองในทางที่เหยียดหยามขาดการยอมรับ เพราะคำว่า เป็นม่าย เห็นได้จาก กำไลทอง (นามสมมติ) กล่าวว่า

“...ฉันเป็นนักศึกษาจบใหม่ และต้องการหางานทำเพื่อเลี้ยงครอบครัว ฉันจบ การเมืองการปกครองท้องถิ่น ซึ่งฉันได้เข้าทำงานในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น แห่งหนึ่ง ซึ่งมีผู้นำเป็นผู้ชาย ฉันเคยถูกลวนลามอยู่บ่อยครั้งแต่ไม่สามารถบอกใคร ได้ ซึ่งฉันมองว่า ผู้หญิงไม่มีอำนาจใด ๆ เลยหรือ ทั้งการแสดงออกทางความ คิดเห็น และอำนาจการตัดสินใจในการทำงาน เพราะเกิดการจำกัดสิทธิทั้ง แนวความคิด และข้อเสนอแนะซึ่งต้องทำตามคำสั่งจากผู้นำ หรืออาจเป็นเพราะ ฉันคือ ผู้หญิง และเขาคือผู้ชายเพราะเขาบอกว่า “นี่คือคำสั่ง” นี้แหละ สถานการณ์ทางสังคมในจังหวัดสงขลา...” (กำไลทอง นามสมมติ, สัมภาษณ์เมื่อ 22 กุมภาพันธ์ 2562)

อีกทั้ง ลำไย (นามสมมติ) กล่าวว่า

“...ฉันทำงานในองค์กรหนึ่ง ฉันเป็นรองปลัดขององค์กรแห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลา ฉันคิดมาตลอดเลยว่าตำแหน่งหน้าที่หรือยศของฉัน แต่นั่นมันคือองค์ประกอบ สร้างซึ่งไม่มีความหมายอะไรเลยเพราะ ฉันเป็นผู้หญิง ซึ่งไม่มีอำนาจใด ๆ เลยใน การตัดสินใจและการเสนอแนวคิด ต่อหน้าที่การงาน ฉันมองว่ามันเปรียบเสมือน หมากตัวหนึ่งที่คอยเดินตามหมากนั้น ตามที่ผู้มีอำนาจได้วางไว้ หากไม่ทำตามก็ โดนไล่ออก ฉันขอบอกไว้เพียงเท่านี้ หวังว่าน้อง ๆ หรือผู้อ่านคงเข้าใจในตัวฉัน และตัวผู้หญิงในสังคม...” (ลำไย นามสมมติ, สัมภาษณ์เมื่อ 22 กุมภาพันธ์ 2562)

จะเห็นได้ว่า สถานการณ์ในจังหวัดสงขลา ส่วนสำคัญยิ่งที่ส่งผลกระทบต่ออำนาจ ในการตัดสินใจของผู้หญิง ซึ่งเกิดจากอำนาจ หรือผู้มีอำนาจในสังคมที่คอยกีดกันในการทำงาน การตัดสินใจต่อการกระทำใด ๆ ไม่สนใจว่าสังคมจะเป็นอย่างไร อันเป็นสาเหตุสำคัญต่อผู้หญิงโดยตรง ในการตัดสินใจตอบทบทวนหน้าที่การทำงานเท่าที่ควร

สรุปได้ว่า สงขลาเป็นจังหวัดที่มีบทบาททางเศรษฐกิจ สังคม และแหล่งท่องเที่ยวที่ เอื้ออำนวยต่อชาวต่างชาติอันเป็นสาเหตุสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อผู้หญิงโดยตรงปัญหาด้านครอบครัว เป็นส่วนสำคัญในการดำรงชีพในสังคมอันเป็นสาเหตุต่อการเกิดสถานการณ์ต่าง ๆ ต่อผู้หญิงใน จังหวัดสงขลา ปัญหาด้านครอบครัวมีส่วนสำคัญต่อการดำรงชีพในสังคมที่ ผู้ชายเป็นช้างเท้าหน้า ผู้หญิงเป็นช้างเท้าหลังจากสถานการณ์ข้างต้นจะเห็นได้ว่าผู้หญิงมิได้มีอำนาจในการตัดสินใจ และ ต้องอยู่ภายใต้ข้อกำหนดของผู้ชายเสมอมา เป็นการสะท้อนถึงบริบทในสังคมที่ไม่ยอมรับผู้หญิงใน หน้าที่การงานและการตัดสินใจ แต่ในสังคมปัจจุบันมีการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศ เกิดการ จัดตั้งองค์กรต่าง ๆ จากความร่วมมือร่วมทั้งหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน ได้รับการคุ้มครองสิทธิ จากมูลนิธิเพื่อนหญิง เพื่อเป็นหน่วยงานที่ให้การช่วยเหลือและปกป้องคุ้มครองสิทธิของผู้หญิง โดยตรงเป็นสาเหตุโดยตรงที่ทำให้ผู้หญิงมีอำนาจในการเลือกที่จะคิดต่าง เลือกอาชีพที่ชอบ เลือกที่

จะดำเนินชีวิตเป็นของตัวเอง ที่สำคัญคือการทำมาหากินในการตัดสินใจมากขึ้น ทั้งในด้านของครอบครัว การเมืองการปกครองเห็นได้จากสังคมในปัจจุบันที่ผู้หญิงมีบทบาททางการเมืองมากขึ้น อันเป็นเพราะผู้หญิงมีความเข้มแข็งที่ต่อสู้กับอุปสรรคจากอดีต และได้รับการคุ้มครองดูแลจากองค์กร และมูลนิธิเพื่อนหญิงเปรียบเสมือนต้นทุนที่จะต้องแสวงหาผลกำไรต่อไป

การจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงกับความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกและเทคนิคเดลฟายประยุกต์ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ซึ่งมีผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 11 คน ผู้ให้ข้อมูลรอง คือ เครือข่ายของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลาจำนวน 30 คน อีกทั้งเทคนิคเดลฟายประยุกต์ประกอบด้วย การวิเคราะห์ 3 รอบ ได้แก่ รอบที่ 1 ใช้แบบสัมภาษณ์ปลายเปิดเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญใช้ความคิดเห็นอย่างเต็มที่ รอบที่ 2 นำผลจากแบบสัมภาษณ์รอบที่ 1 มาวิเคราะห์เป็นแบบสอบถามเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็น และรอบที่ 3 นำผลการวิเคราะห์แบบสอบถามในรอบที่ 2 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญตอบอีกครั้งยืนยันคำตอบ จากนั้นนำผลการวิเคราะห์มาหาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ เพื่อทำให้รู้ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (Interquartile Range) โดยมีรายละเอียดดังนี้

การจัดการด้านภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน

ผู้นำของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีความคิด มีระเบียบแบบแผน เพื่อเป็นกำลังสำคัญต่อการพัฒนาองค์กร และเป็นที่พึ่งของสมาชิกได้เป็นอย่างดี เป็นตัวผลักดันการทำงานให้มีประสิทธิภาพ และสิ่งสำคัญคือ การรับฟังความคิดเห็นของสมาชิก แลกเปลี่ยนมุมมองเพราะเป็นส่วนสำคัญต่อการพัฒนาองค์กรให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น อีกทั้งมุมมองของเครือข่ายจังหวัดที่มีต่อผู้นำของมูลนิธิเพื่อนหญิง ซึ่งเห็นได้จากสังคมในปัจจุบันจากเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงโดยเฉพาะป่าปู (นามสมมติ) ซึ่งเป็นหนึ่งในเหยื่อของผู้ถูกรักษา กล่าวว่า

“...มูลนิธิเพื่อนหญิงสามารถช่วยเหลือและเป็นส่วนสำคัญในการผลักดันเสริมสร้างความเข้มแข็ง โดยเฉพาะการมีผู้นำที่สามารถตอบโจทย์ของเหยื่อที่ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่าง ๆ สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้นำและผู้ถูกรักษา...” (ป่าปู นามสมมติ, สัมภาษณ์เมื่อ 11 ธันวาคม 2561)

ทั้งนี้ ผู้นำมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา มีความรู้ และสามารถช่วยแก้ปัญหาครอบครัวที่เกิดขึ้นกับผู้หญิง ส่งผลให้ผู้หญิงในจังหวัดสงขลาหลายคนอยากเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยเหลือผู้หญิงด้วยกัน ดังที่ ป่าดาว (นามสมมติ) ซึ่งเป็นหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากบุคคลในครอบครัว กล่าวว่า

“...พี่อ้อมไม่ใช่เป็นแค่ผู้นำมูลนิธิเพื่อนหญิงที่ช่วยเหลือให้คำแนะนำ รวมถึงช่วยแก้ไขปัญหาครอบครัวให้กับพี่ แต่พี่อ้อมทำให้พี่มีชีวิตใหม่ที่ดีขึ้น มีความมั่นใจในการใช้ชีวิตและมีกำลังใจต่อสู้ในการดำรงชีวิตเพื่อลูก ๆ มาจนถึงทุกวันนี้พี่รู้สึกว่พี่อ้อมเปรียบเสมือนคนในครอบครัวที่ ปรึกษา และช่วยเหลือพี่ได้มาก โดยเฉพาะการวางแผนในการทำงานเพื่อหาอาชีพเสริม...” (ป้าดาว นามสมมติ, สัมภาษณ์เมื่อ 11 ธันวาคม 2561)

จะเห็นได้ว่า มุมมองของเครือข่ายและผู้หญิงที่ประสบปัญหาที่มีต่อผู้นำมูลนิธิเพื่อนหญิง ซึ่งเป็นผลต่อองค์กรเพราะผู้นำได้ตอบโจทยของผู้ประสบปัญหาและแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นกับผู้หญิง อีกทั้งสิ่งสำคัญคือผู้นำมูลนิธิเพื่อนหญิงมีการรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกและเครือข่ายที่ทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อีกทั้งตารางต่อไปนี้เป็นการวิเคราะห์ผลเกี่ยวกับการจัดการของมูลนิธิเพื่อนหญิงด้านภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยนจากแบบสอบถามรอบที่ 3 ซึ่งเป็นรอบสุดท้ายของกระบวนการเทคนิคเดลฟายประยุกต์ โดยแสดงค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 การจัดการด้านภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน

ข้อคำถาม	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
1. มีความเข้มแข็งในการทำงาน	4	1
2. มีความรู้ความสามารถในการทำงาน	4	1
3. แลกเปลี่ยนความรู้กับสมาชิกเสมอ	4	0
4. สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี	5	0.5
5. มีความเป็นมิตรและสามารถชี้แนะแนวทางให้ผู้อื่นได้ดี	4	0.5
6. สามารถเข้าถึงและเข้าใจปัญหาของผู้หญิงได้	4	1
7. รู้จักวิธีการแก้ปัญหาอย่างตรงจุด	5	0
8. มีความเป็นกันเองต่อผู้ที่มาปรึกษาปัญหา	4	1
9. มีความเข้าใจถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้หญิง	5	1
10. ให้กำลังใจแก่สมาชิกเวลาเกิดปัญหา	5	1

ตารางที่ 2 (ต่อ)

11. เป็นคนคิดบวกอยู่เสมอ	4	1
12. มีศักยภาพในการทำงานสูง	5	1
13. เป็นผู้นำได้ในทุกสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	4	1
14. เป็นคนให้เกียรติผู้อื่นเสมอ	4	1

จากตารางที่ 2 การจัดการด้านภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน พบว่า ค่ามัธยฐาน จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อปัจจัยด้านภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยนของมูลนิธิเพื่อนหญิง จังหวัดสงขลา ที่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด (มัธยฐานเท่ากับ 5) ได้แก่ ข้อที่ 4 สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี ข้อที่ 7 รู้จักวิธีการแก้ปัญหาอย่างตรงจุด ข้อที่ 9 มีความเข้าใจถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้หญิง ข้อที่ 10 ให้กำลังใจแก่สมาชิกเวลาเกิดปัญหา และข้อที่ 12 มีศักยภาพในการทำงานสูง และเห็นด้วยในระดับมาก (มัธยฐานเท่ากับ 4) ได้แก่ ข้อที่ 1 มีความเข้มแข็งในการทำงาน ข้อที่ 2 มีความรู้ความสามารถในการทำงาน ข้อที่ 3 แลกเปลี่ยนความรู้กับสมาชิกเสมอ ข้อที่ 5 ความเป็นมิตรและสามารถชี้แนะแนวทางให้ผู้อื่นได้ดี ข้อที่ 6 สามารถเข้าถึงและเข้าใจปัญหาของผู้หญิงได้ ข้อที่ 8 ความเป็นกันเองต่อผู้ที่มาปรึกษาปัญหา ข้อที่ 11 เป็นคนคิดบวกอยู่เสมอ ข้อที่ 13 เป็นผู้นำได้ในทุกสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และข้อที่ 14 เป็นคนให้เกียรติผู้อื่นเสมอ เมื่อพิจารณาค่าพิสัยระหว่างควอไทล์จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีปัจจัยด้านภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยนของมูลนิธิเพื่อนหญิง ซึ่ง 14 ข้อที่กล่าวมานี้มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.5 และความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกัน

การจัดการด้านการมีส่วนร่วม

มูลนิธิเพื่อนหญิงเป็นองค์กรหนึ่งที่ไม่แสวงหาผลกำไรที่ทำงานร่วมกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการช่วยเหลือผู้หญิงในจังหวัดสงขลา ทั้งนี้เป็นการให้ความช่วยเหลือผู้หญิงที่เกิดความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นแก่คนในสังคม ในปัจจุบันเป็นการสร้างความสัมพันธ์กับเครือข่ายที่ทำงานร่วมกัน เพราะถือว่าองค์กรทุกองค์กรจะขาดมิได้ถึงหลักในการมีส่วนร่วม และเป็นส่วนสำคัญต่อการสร้างความเข้าใจในบริบทและปัจเจกบุคคลมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เห็นได้จาก สุดา (นามสมมติ) กล่าวว่า

“...เป็นองค์กรที่สามารถให้คำปรึกษา แนะนำและให้ความช่วยเหลือได้เป็นอย่างดี เพราะฉันเป็นหนึ่งในสมาชิกของมูลนิธิที่ต้องเผชิญปัญหาเกี่ยวกับการถูกทำร้ายร่างกาย ฉันมองว่าองค์กรนี้สามารถช่วยฉันได้จึงเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของมูลนิธิเพื่อนหญิงและยังเป็นส่วนหนึ่งของการให้คำแนะนำ คำปรึกษา จากประสบการณ์ของตนเองได้ ในปัจจุบันฉันได้ร่วมมือกับเจ้าหน้าที่มูลนิธิเพื่อนหญิงช่วยเหลือผู้หญิงในจังหวัดสงขลาที่ประสบปัญหาด้วย ฉันภูมิใจและดีใจที่ได้เข้าร่วมทำงาน...” (สุดา นามสมมติ, สัมภาษณ์เมื่อ 12 ธันวาคม 2561)

เช่นเดียวกับ สุนิษา (นามสมมติ) กล่าวว่า

“...มูลนิธิเพื่อนหญิงมีระบบการจัดการที่ดี โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมของแต่ละหน่วยงาน ทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐและภาคเอกชน อีกทั้งผู้นำ ที่สำคัญคือคนในชุมชนที่เจ้าหน้าที่สามารถดึงคนในชุมชนต่าง ๆ ของจังหวัดสงขลา มาเป็นเครือข่ายในการทำงานร่วมกัน เพราะเป้าหมายขององค์กรนี้ คือ ให้ความสำคัญในการช่วยเหลือผู้หญิงด้วยกันโดยการกระจายอำนาจและเครือข่ายไปยังทุกภาคส่วน เช่น ผู้นำของแต่ละพื้นที่...” (สุนิษา นามสมมติ, สัมภาษณ์เมื่อ 13 ธันวาคม 2561)

จะเห็นได้ว่า มุมมองจากบุคคลภายนอกต่อมูลนิธิเพื่อนหญิงของการจัดการด้านการมีส่วนร่วม ของหน่วยงานทุกภาคส่วนส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาและประสิทธิภาพของมูลนิธิ และเข้าถึงในการช่วยเหลือต่อเหยื่ออย่างมีประสิทธิภาพและมีบทบัญญัติคุ้มครองทางกฎหมายต่อไป

อีกทั้งตารางต่อไปนี้เป็นกราฟวิเคราะห์ผลเกี่ยวกับการจัดการของมูลนิธิเพื่อนหญิง ด้านการมีส่วนร่วมจากแบบสอบถามรอบที่ 3 ซึ่งเป็นรอบสุดท้ายของกระบวนการเทคนิคเดลฟาย ประยุกต์ โดยแสดงค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 การจัดการด้านการมีส่วนร่วม

ข้อคำถาม	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
1. ทำงานร่วมกับคนในชุมชนเสมอ	4	1
2. ร่วมแก้ปัญหาให้กับคนในชุมชน	5	1
3. รับเรื่องราวร้องทุกข์ของผู้หญิงและเด็ก	4	1
4. การส่งต่อCaseแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	4	0.5
5. ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการปรึกษาหารือร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ	5	1
6. ร่วมระดมความคิดเห็นผ่านโครงการต่าง ๆ ของแต่ละหน่วยงาน	4	0
7. ประสานงานให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	4	0
8. สร้างแกนนำในชุมชนเพื่อสร้างเครือข่าย	4	0
9. ร่วมติดตาม Case ในชุมชนเสมอ	4	1
10. ร่วมลงพื้นที่สำรวจและช่วยเหลือผู้หญิงกับหน่วยงานภาครัฐ	4	1
11. ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมของโครงการของหน่วยงาน ภาครัฐ	3	1
12. ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนชุมชนในเรื่องของความเท่าเทียมทางเพศ	5	0.5

จากตารางที่ 3 การจัดการด้านการมีส่วนร่วม พบว่า ค่ามัธยฐานจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลาที่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด (มัธยฐานเท่ากับ 5) ได้แก่ ข้อที่ 2 ร่วมแก้ปัญหาให้กับคนในชุมชน ข้อที่ 5 ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการปรึกษาหารือร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ และข้อที่ 12 ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนชุมชนในเรื่องของความเท่าเทียมทางเพศเห็นด้วยในระดับมาก (มัธยฐานเท่ากับ 4) ได้แก่ข้อที่ 1 ทำงานร่วมกับคนในชุมชนเสมอ ข้อที่ 3 รับเรื่องราวร้องทุกข์ของผู้หญิงและเด็ก ข้อที่ 4 การส่งต่อ Case แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อที่ 6 ร่วมระดมความคิดเห็นผ่านโครงการต่าง ๆ ของแต่ละหน่วยงาน

ข้อที่ 7 ประสานงานให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ข้อที่ 8 สร้างแกนนำในชุมชน เพื่อสร้างเครือข่าย ข้อที่ 9 ร่วมติดตาม Case ในชุมชนเสมอ และข้อที่ 10 ร่วมลงพื้นที่สำรวจและช่วยเหลือผู้หญิงกับหน่วยงานภาครัฐ และเห็นด้วยในระดับปานกลาง (มีฐานเท่ากับ 3) ได้แก่ ข้อที่ 11 ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมของโครงการของหน่วยงาน ภาครัฐ เมื่อพิจารณาค่าพิสัยระหว่างควอไทล์จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของมูลนิธิเพื่อนหญิง ซึ่ง 12 ข้อที่กล่าวมานี้มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.5 และความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกัน

การจัดการด้านสมรรถนะองค์กร

มูลนิธิเพื่อนหญิงเป็นองค์กรหนึ่งที่ไม่แสวงหาผลกำไร แต่เป็นองค์กรที่ต้องการเรียกร้องสิทธิความเท่าเทียมให้กับผู้หญิงและเด็ก ช่วยเหลือให้ความคุ้มครองจากสถานการณ์ในยุคปัจจุบันที่ถูกกระทำและความไม่เท่าเทียมในสังคม ฉะนั้น มูลนิธิเพื่อนหญิงจึงเป็นส่วนสำคัญยิ่งต่อการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศในสังคมยุคปัจจุบันมีการเสริมสร้างความเป็นผู้นำเพื่อพัฒนาองค์กรให้เข้มแข็ง จากสถานการณ์ในสังคมเกิดความเหลื่อมล้ำ การคุกคามทางเพศเพิ่มมากขึ้นซึ่งเป็นปัญหาที่ใหญ่ยิ่ง ดังนั้นองค์กรดังกล่าวจึงต้องมีความพร้อมความเข้มแข็งเพื่อช่วยเหลือผู้หญิงที่ถูกกระทำ ดังที่ สัมเชิง (นามสมมติ) กล่าวว่า

“...องค์กรมูลนิธิเพื่อนหญิงมีการทำงานอย่างเป็นระบบ มีแบบแผน และมีเป้าหมายที่ชัดเจน เป็นองค์กรที่มีความเข้มแข็ง มีความพร้อมที่สามารถช่วยเหลือผู้ถูกกระทำได้เป็นอย่างดี ซึ่งฉันก็เป็นหนึ่งในผู้ถูกกระทำและได้รับความช่วยเหลือจากองค์กรนี้ ทำให้ฉันมองว่ามูลนิธิเพื่อนหญิงมีความพร้อมทั้งด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การรณรงค์เรื่องความเท่าเทียมและถือเป็นกระบอกเสียงให้กับผู้หญิงได้เป็นอย่างดีสามารถเป็นที่พึ่งให้กับฉันได้ โดยเฉพาะเป็นที่ปรึกษาทางด้านกฎหมายให้กับฉัน...” (สัมเชิง นามสมมติ, สัมภาษณ์เมื่อ 16 ธันวาคม 2561)

เช่นเดียวกับ ธิดา (นามสมมติ) กล่าวว่า

“...จากประสบการณ์ที่ฉันเจอมา มูลนิธิเพื่อนหญิงสามารถเป็นที่พึ่งให้กับฉัน เป็นองค์กรที่มีความพร้อมและการจัดการอย่างเป็นระบบ อีกทั้งสถานะทางด้านความพร้อมผู้นำในองค์กร ทุกหน่วยงาน ทุกภาคส่วน ล้วนมีประสิทธิภาพในการทำงาน...” (ธิดา นามสมมติ, สัมภาษณ์เมื่อ 17 มกราคม 2561)

จะเห็นได้ว่า การจัดการด้านสมรรถนะองค์กร เป็นการพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพเพื่อการวางรากฐานให้เกิดความมั่นคง แข็งแรง มีความพร้อมในด้านการจัดการอย่างเป็นระบบ ทั้งด้านผู้นำ หน่วยงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หน่วยงานทางด้านกฎหมายโดยเฉพาะการได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อเป็นการสร้างเครือข่าย อันเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่ส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาและการจัดการด้านสมรรถนะองค์กรให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดในการปกป้องคุ้มครอง ให้ความช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

อีกทั้งตารางต่อไปนี้เป็นกราฟวิเคราะห์ผลเกี่ยวกับการจัดการของมูลนิธิเพื่อนหญิง ด้านสมรรถนะองค์กรจากแบบสอบถามรอบที่ 3 ซึ่งเป็นรอบสุดท้ายของกระบวนการเทคนิคเดลฟาย ประยุกต์ โดยแสดงค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 การจัดการด้านสมรรถนะองค์กร

ข้อความ	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
1. องค์กรมีความเข้มแข็ง	4	1
2. เป็นองค์กรที่สร้างขึ้นเพื่อช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กโดยตรง	4	1
3. เป็นองค์กรที่ทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ	4	1
4. การรักษาความปลอดภัยขององค์กร	4	1
5. จำนวนสมาชิกในองค์กรมีความเพียงพอต่อการทำงาน	3	0
6. เป็นองค์กรที่สร้างเครือข่ายในชุมชน	5	1
7. มีพื้นที่ในการให้คำปรึกษาแก่ผู้ประสบปัญหา	5	1
8. เป็นองค์กรที่เข้าใจผู้หญิงเป็นอย่างดี	5	1.5
9. เป็นองค์กรที่ช่วยเหลือหน่วยงานภาครัฐได้เป็นอย่างดี	5	1

จากตารางที่ 4 การจัดการด้านสมรรถนะองค์กร พบว่า ค่ามัธยฐานของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อปัจจัยด้านสมรรถนะองค์กรของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา ที่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด (มัธยฐานเท่ากับ 5) คือ ข้อที่ 6 เป็นองค์กรที่สร้างเครือข่ายในชุมชน ข้อที่ 7 มีพื้นที่ในการให้คำปรึกษาแก่ผู้ประสบปัญหา ข้อที่ 8 เป็นองค์กรที่เข้าใจผู้หญิงเป็นอย่างดี และข้อที่ 9 เป็นองค์กรที่ช่วยเหลือหน่วยงานภาครัฐได้เป็นอย่างดีเห็นด้วยในระดับมาก (มัธยฐานเท่ากับ 4) ได้แก่ ข้อที่ 1 องค์กรมีความเข้มแข็ง ข้อที่ 2 เป็นองค์กรที่สร้างขึ้นเพื่อช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กโดยตรง ข้อที่ 3 เป็นองค์กรที่ทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ข้อที่ 4 การรักษาความปลอดภัยขององค์กร และเห็นด้วย

ในระดับปากกลาง (มัธยฐานเท่ากับ 3) ได้แก่ ข้อที่ 5 จำนวน สมาชิกในองค์กรมีความเพียงพอต่อการทำงาน เมื่อพิจารณาค่าพิสัยระหว่างควอไทล์จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีปัจจัยด้านสมรรถนะองค์กรของสมาชิกมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลาซึ่งทั้ง 9 ข้อ ที่กล่าวมานี้มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.5 และความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกัน

การจัดการด้านการปฏิบัติงาน

มูลนิธิเพื่อหญิงกับการปฏิบัติงานขององค์กรเป็นการแสดงให้เห็นลักษณะการทำงานร่วมกับเครือข่ายต่าง ๆ ในจังหวัดสงขลาและทั่วทั้ง 4 ภาคของประเทศไทย อาทิ การรับเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้หญิงและเด็ก การให้คำปรึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ ในด้านสิทธิและเสรีภาพ โดยเฉพาะการสร้างแกนนำถือเป็นกระบวนการที่สำคัญ เพื่อการขยายเครือข่ายในหน่วยงานเพื่อมอบความรู้ ความช่วยเหลืออย่างทั่วถึง จนเกิดความเข้มแข็งต่อผู้หญิงในจังหวัดสงขลา โดยเฉพาะการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย และสิ่งสำคัญยิ่งองค์กรทุกองค์กร อีกทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานร่วมกับมูลนิธิเพื่อนหญิงเพื่อช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ในมุมมองของบุคคลภายนอกที่ทำงานร่วมกับมูลนิธิเพื่อนหญิง ดังที่ ป้าสมสมัย (นามสมมติ) กล่าวว่า

“...ฉันมองว่าระบบการปฏิบัติงานของมูลนิธิเพื่อนหญิงในจังหวัดสงขลา มีการวางรากฐานที่มั่นคง โดยเฉพาะการสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วมของหน่วยงานทุกภาคส่วน ซึ่งฉันคิดว่าผู้นำของมูลนิธิเพื่อนหญิงเป็นส่วนสำคัญที่สุด เพราะเป็นตัวเชื่อมโยงของการทำงานที่สามารถเข้าถึงปัญหาต่าง ๆ ของผู้หญิงโดยตรง ซึ่งฉันก็เป็นหนึ่งในผู้หญิงที่ได้รับการช่วยเหลือจากมูลนิธิเพื่อนหญิง...”
(ป้าสมสมัย นามสมมติ, สัมภาษณ์เมื่อ 27 มกราคม 2562)

เช่นเดียวกับ ป้าไฉไล (นามสมมติ) กล่าวว่า

“...เข้าถึง เข้าใจ ช่วยเหลือได้เพราะฉันมองว่าการทำงานของมูลนิธิเพื่อนหญิงเป็นการสร้างเครือข่ายระหว่างหน่วยงานทุกหน่วยงาน เพื่อเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา ทั้งนี้การสร้างแกนนำเพื่อให้คำปรึกษาและความรู้ความเข้าใจได้อย่างทั่วถึงเพื่อเกิดประสิทธิภาพในการทำงานสูงสุด...”
(ป้าไฉไล นามสมมติ, สัมภาษณ์เมื่อ 27 มกราคม 2562)

อีกทั้ง พี่ศรี (นามสมมติ) กล่าวว่า

“...พี่เป็นเจ้าของหน้าทีของหน่วยงานภาครัฐที่ทำงานร่วมกับมูลนิธิเพื่อนหญิงมาเป็นเวลาหลายปี องค์กรนี้เป็นองค์กรที่มีรูปแบบการทำงานที่ดี สามารถเข้าถึงปัญหาของผู้หญิงในชุมชนได้มากกว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ และช่วยเหลืองานภาครัฐได้เยอะมาก...” (พี่ศรี นามสมมติ, สัมภาษณ์เมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2562)

จะเห็นได้ว่า มูลนิธิเพื่อนหญิงเป็นองค์กรที่มีการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบแบบแผน เป็นขั้นตอน โดยเฉพาะการวางรากฐานในการมีส่วนร่วมของสมาชิกในเครือข่ายเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้หญิงให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยเฉพาะการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา

อีกทั้งตารางต่อไปนี้เป็นกราฟวิเคราะห์ผลเกี่ยวกับการจัดการของมูลนิธิเพื่อนหญิงด้านการปฏิบัติงานจากแบบสอบถามรอบที่ 3 ซึ่งเป็นรอบสุดท้ายของกระบวนการเทคนิคเดลฟายประยุกต์ โดยแสดงค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 การจัดการด้านการปฏิบัติงาน

ข้อคำถาม	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
1. รับเรื่องราวร้องทุกข์ที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงและเด็ก	5	1
2. ให้คำปรึกษาแก่ผู้หญิงและเด็ก	4	1
3. ส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับปัญหา	4	1
4. สร้างแกนนำเพื่อดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึง	4	1
5. กระตุ้นผู้หญิงให้มีพลังมากขึ้น	4	0
6. เสริมสร้างบทบาทให้ผู้หญิงมีความแข็งแกร่งในสังคม	5	1

จากตารางที่ 5 การจัดการด้านการปฏิบัติงาน พบว่า ค่ามัธยฐานของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อปัจจัยด้านการปฏิบัติงานของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา ที่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด (มัธยฐานเท่ากับ 5) คือ ข้อที่ 1 รับเรื่องราวร้องทุกข์ที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงและเด็ก และข้อที่ 6 เสริมสร้างบทบาทให้ผู้หญิงมีความแข็งแกร่งในสังคมและเห็นด้วยในระดับมาก (มัธยฐานเท่ากับ 4) ได้แก่ ข้อที่ 2 ให้คำปรึกษาแก่ผู้หญิงและเด็ก ข้อที่ 3 ส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับปัญหา ข้อที่ 4 สร้างแกนนำเพื่อดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึง และข้อที่ 5 กระตุ้นผู้หญิงให้มีพลังมากขึ้น เมื่อพิจารณา ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีปัจจัยด้านการปฏิบัติงานของสมาชิก

มูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา ซึ่ง 6 ข้อที่กล่าวมานี้มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.5 และความ คิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกัน

การจัดการด้านการสร้างเครือข่าย

มูลนิธิเพื่อนหญิงในจังหวัดสงขลา มีการวางรากฐานการจัดการในการแก้ปัญหา ความเหลื่อมล้ำทางสังคมและการให้ความช่วยเหลือต่อเหยื่อผู้ถูกกระทำ เกิดการจัดการแสวงหา แนวทางในการแก้ปัญหาโดยการสร้างเครือข่ายจากระดับผู้นำไปยังปัจเจกบุคคลธรรมดา ทั้งนี้เป็น การให้ความช่วยเหลือผู้หญิงและเด็ก ซึ่งเป็นเหยื่อของผู้ถูกกระทำอย่างมีแบบแผนโดยเห็นได้จาก วนิตา (นามสมมติ) กล่าวว่า

“...ฉันเป็นหนึ่งในมูลนิธิเพื่อนหญิงและเป็นเหยื่อของผู้ถูกกระทำ ฉันเห็นว่ามูลนิธิ เพื่อนหญิงมีระบบการจัดการในการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการ สร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วมของหน่วยงานทุกภาคส่วน จากระดับบนสู่ระดับ ล่าง หรือ ผู้นำสู่ประชาชนของแต่ละพื้นที่ ถือเป็นสร้างเครือข่ายเพื่อให้ความ ช่วยเหลือ คำปรึกษาและการหาแนวทางแก้ไขปัญหาได้ดี...” (วณิตา นามสมมติ, สัมภาษณ์เมื่อ 24 กุมภาพันธ์ 2562)

เช่นเดียวกับ ฟ้าใส (นามสมมติ) กล่าวว่า

“...มูลนิธิเพื่อนหญิงมีระบบการจัดการในการสร้างเครือข่ายเพื่อป้องกันและ ช่วยเหลือผู้หญิงและเด็ก โดยการให้ความร่วมมือของหน่วยงานทุกภาคส่วนเป็น การกระจายอำนาจหรือผู้นำสู่ชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพเกิดตัวแทนเพื่อให้ คำปรึกษาแนะนำ และร่วมกันแสวงหาแนวทางแก้ไขซึ่งฉันมองว่าเป็นการสร้าง เครือข่ายเพื่อการกระจายความรู้แก่ประชาชนและการทำงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพ...” (ฟ้าใส นามสมมติ, สัมภาษณ์เมื่อ 24 กุมภาพันธ์ 2562)

จะเห็นได้ว่า มุมมองจากบุคคลภายในถือได้ว่าการจัดการขององค์กรมีการสร้าง เครือข่ายเพื่อการกระจายองค์ความรู้แก่ประชาชนต่อการสร้างความเท่าเทียมทางเพศ มีการสร้าง เครือข่ายของแต่ละหน่วยงาน ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งผู้นำเป็นตัวแทนในแต่ละภาคส่วนใน ประเทศไทยอันส่งผลให้มูลนิธิเพื่อนหญิงสามารถดำเนินงานได้อย่างมั่นคงและมีแบบแผน เพื่อให้ ให้ความช่วยเหลือต่อผู้หญิงและเด็กต่อไป

อีกทั้งตารางต่อไปนี้เป็นการวิเคราะห์ผลเกี่ยวกับการจัดการของมูลนิธิเพื่อนหญิง ด้านการสร้างเครือข่ายจากแบบสอบถามรอบที่ 3 ซึ่งเป็นรอบสุดท้ายของกระบวนการเทคนิค เดลฟายประยุกต์โดยแสดงค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 การจัดการด้านการสร้างเครือข่าย

ข้อคำถาม	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
1. หนุนเสริมให้ผู้หญิงมีภาวะผู้นำในการประสานงานในชุมชน	4	1
2. จัดทำโครงการเพื่อกระตุ้นให้เกิดความเป็นพลเมือง	5	1
3. สร้างเครือข่ายสตรีในทุกชุมชน	4	0
4. เผยแพร่ความรู้ในชุมชนเพื่อให้ผู้หญิงมีความกล้ามากขึ้น	5	1
5. กระตุ้นให้ผู้หญิงมีพลังในตนเองที่สามารถช่วยเหลือผู้หญิงด้วยกันได้	4	0.5

จากตารางที่ 6 การจัดการด้านการสร้างเครือข่าย พบว่า ค่ามัธยฐานของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อปัจจัยด้านการสร้างเครือข่ายของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลาที่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด (มัธยฐานเท่ากับ 5) ได้แก่ ข้อที่ 2 จัดทำโครงการเพื่อกระตุ้นให้เกิดความเป็นพลเมือง และข้อที่ 4 เผยแพร่ความรู้ในชุมชนเพื่อให้ผู้หญิงมีความกล้ามากขึ้น และที่เห็นด้วยในระดับมาก (ค่ามัธยฐานเท่ากับ 4) ได้แก่ ข้อที่ 1 หนุนเสริมให้ผู้หญิงมีภาวะผู้นำในการประสานงานในชุมชน ข้อที่ 3 สร้างเครือข่ายสตรีในทุกชุมชน และข้อที่ 5 กระตุ้นให้ผู้หญิงมีพลังในตนเองที่สามารถช่วยเหลือผู้หญิงด้วยกันได้เมื่อพิจารณาค่าพิสัยระหว่างควอไทล์จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีปัจจัยด้านการสร้างเครือข่ายของสมาชิกมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา ซึ่ง 5 ข้อที่กล่าวมานี้มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.5 และความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกัน

อีกทั้งความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา ประกอบด้วย ด้านอาชีพ ด้านครอบครัว และด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ทั้ง 3 ด้าน มีความสัมพันธ์กันอันทำให้เกิดความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา โดยมีรายละเอียดดังนี้

ความเท่าเทียมทางเพศด้านอาชีพ จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดที่มีสถานที่ท่องเที่ยวหลากหลาย ทั้งสถานบันเทิง สถานบริการที่แอบแฝงไปด้วยการขายบริการ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่มูลนิธิเพื่อนหญิงมีบทบาท ช่วยเหลือผู้หญิงที่ถูกล่อลวง โดยเฉพาะเด็กที่อายุไม่ถึง 18 ปี ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มนิสิต นักศึกษา ซึ่งมีการสะท้อนสถานการณ์จากผู้หญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการขายบริการดั่งที่นำหวาน (นามสมมติ) กล่าวว่า

“...หนูเป็นนักเรียนที่โรงเรียนแห่งหนึ่งในสงขลา หนูและหนูทำงานเพื่อหาเงินส่งตัวเองเรียนคือ เป็นพนักงานเสิร์ฟร้านอาหารแห่งหนึ่ง ซึ่งส่วนใหญ่หนูจะได้ทิปเยอะจากชาวต่างชาติ แต่หนูต้องแลกกับถูกการลวนลาม ซึ่งหนูคิดว่ามันไม่ได้เสียหายอะไรมากนัก แต่คนในสังคมมักจะมองค่าหนูน้อยเพราะคิดว่าหนูเป็นผู้หญิง ขายตัว ...” (นำหวาน นามสมมติ, สัมภาษณ์เมื่อ 24 กุมภาพันธ์ 2562)

ทั้งนี้ในมุมมองของผู้หญิงในชุมชนในการสะท้อนให้เห็นการประกอบอาชีพที่ขาดความเท่าเทียมกับผู้ชาย ดังที่ ชาลี (นามสมมติ) กล่าวว่า

“... ฉันทำงานในองค์กรแห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลา ซึ่งฉันมองว่าตัวฉันมีความรู้ความสามารถในการทำงานไม่ด้อยกว่าผู้ชาย แต่ตำแหน่งหน้าที่ที่ฉันได้รับมันไม่สมเหตุสมผล ซึ่งฉันคิดว่าทำไมฉันซึ่งเป็นผู้หญิงจะเป็นผู้นำหรือหัวหน้าไม่ได้ทั้ง ๆ ที่ความรู้ ความสามารถมากกว่าผู้ชายด้วยซ้ำ แต่ทำไมต้องถูกกีดกัน เพราะฉันเป็นแค่ผู้หญิง...” (ชาลี นามสมมติ, สัมภาษณ์เมื่อ 27 กุมภาพันธ์ 2562)

จะเห็นได้ว่า ผู้หญิงในจังหวัดสงขลาได้สะท้อนถึงการได้รับความไม่เท่าเทียมทางจากคนในสังคม แค่คำว่า เป็นผู้หญิง ทั้งที่สามารถประกอบอาชีพได้เช่นเดียวกับผู้ชาย เพราะอาชีพทุกอาชีพผู้หญิงทำได้ และควรได้รับโอกาสการทำงาน โดยเฉพาะตำแหน่งหน้าที่การเป็นผู้นำ อีกทั้งผู้หญิงสามารถเป็นผู้นำได้ ไม่ใช่เพียงแค่ว่า เป็นผู้ตามอย่างเดียว

อีกทั้งตารางต่อไปนี้เป็นผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับความเท่าเทียมทางเพศ ด้านอาชีพ จากเทคนิคเดลฟายประยุกต์รอบที่ 3 ซึ่งเป็นรอบสุดท้ายในกระบวนการเทคนิคเดลฟายประยุกต์ โดยแสดงค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 ความเท่าเทียมทางเพศด้านอาชีพ

ข้อคำถาม	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
1. การเป็นผู้นำหรือแกนนำชุมชน	5	1
2. เป็นจิตอาสาในการช่วยเหลืองานในชุมชนบางอย่าง เทียบเท่ากับผู้ชาย	5	1
3. สามารถทำงานที่มีรายได้เทียบเท่ากับผู้ชาย	4	1
4. กระตุ้นให้ผู้หญิงมีจุดยืนในสังคมเทียบเท่ากับเพศชาย	4	0.5
5. สามารถทำงานได้ในทุกตำแหน่งเทียบเท่าผู้ชายได้	5	0

จากตารางที่ 7 ความเท่าเทียมทางเพศด้านอาชีพ พบว่า ค่ามัธยฐานจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศด้านอาชีพของคนในจังหวัดสงขลา ที่เห็นด้วยมากที่สุด (ค่ามัธยฐาน เท่ากับ 5) ได้แก่ ข้อที่ 1 การเป็นผู้นำหรือแกนนำชุมชน ข้อที่ 2 เป็นจิตอาสาในการช่วยเหลืองานในชุมชนบางอย่างเทียบเท่ากับผู้ชาย และข้อที่ 5 สามารถทำงานได้ในทุกตำแหน่งเทียบเท่าผู้ชายได้ ที่เห็นด้วยมาก (ค่ามัธยฐานเท่ากับ 4) ได้แก่ ข้อที่ 3 สามารถทำงานที่มีรายได้เทียบเท่ากับผู้ชาย และข้อที่ 4 กระตุ้นให้ผู้หญิงมีจุดยืนในสังคมเทียบเท่ากับเพศชาย เมื่อพิจารณาค่าพิสัยระหว่างควอไทล์จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการสร้างเสริมความเท่าเทียมทางเพศด้านอาชีพของคนในจังหวัดสงขลา ซึ่ง 5 ข้อที่กล่าวมานี้มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.5 และความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกัน

ความเท่าเทียมทางเพศด้านครอบครัว

สถานการณ์ทางด้านครอบครัวของคนในจังหวัดสงขลาในปัจจุบันเกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิงเมื่อเปรียบเทียบกับเมื่อครั้งในอดีต เพราะปัจจุบันมีการเปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้ทำงานเพื่อตั้งศักยภาพของตนเองออกมา“ จากการสัมภาษณ์ ของ นาง แอ๊ฟ นามสมมติ หมู่ 3 ตำบลคลองแห อำเภหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เป็นการพูดคุยในมุมมองของผู้หญิงวัยกลางคนซึ่งมีความคิด หลักการ และเหตุผลที่แตกต่าง ตรงกันข้ามกับความเป็นจริงในสังคม โดยได้อธิบายถึงสถานการณ์และสิทธิทางด้านครอบครัว พี่แอ๊ฟ (นามสมมติ) กล่าวว่า

“...ฉันเปิดกิจการเป็นของตนเอง มีการล้มเหลว ผิดพลาดและโดนโกงมาโดยตลอดแต่สามารถพุ่งตัวต่อสู้กับปัญหาดังกล่าวได้ซึ่งเกิดจากกำลังใจอันสำคัญคือลูก ๆ ที่ทำให้มีแรงทำงานต่อไป ฉันมีความคิดที่แน่วแน่มั่นคง ถือคติว่าทำงานเพื่อลูก ถึงแม้ฉันไม่มีคู่ชีวิตและมีลัทธิเท่าเทียมกับผู้ชายทั้งด้านความคิด การงานหรือบางครั้งเป็นหัวหน้าครอบครัวด้วยซ้ำไป ซึ่งฉันลบคำกล่าวที่ว่าผู้ชายเป็นช้างเท้าหน้า ผู้หญิงเป็นช้างเท้าหลัง เพราะต่างคนต่างมีหน้าที่การงานที่ต้องรับผิดชอบเป็นของตนเอง สิ่งสำคัญต้องมีเวลาให้กับลูก ๆ เสมอ ฉันมองว่าครอบครัว คือรากฐานที่สำคัญที่สุดในการสร้างความสุข สร้างคนดีการให้เกียรติกันและถือเป็นพื้นฐานของความเข้าใจ ความรักและการให้อภัยเพราะความเข้าใจกัน ถือเป็นสิ่งสำคัญสุดในชีวิตครอบครัว” (พีแอฟ นามสมมติ, สัมภาษณ์เมื่อ 1 มีนาคม 2562)

เช่นเดียวกับ สมศรี (นามสมมติ) กล่าวว่า

“...สถานการณ์ผู้หญิงในสังคมปัจจุบัน ฉันมองว่าผู้หญิงมีการทำงานที่หนักกว่าผู้ชายทั้งงานภายนอกและงานภายในบ้านเพราะผู้ชายส่วนใหญ่ออกทำงานนอกบ้านกลับมาก็นอนเป็นส่วนใหญ่แต่ผู้ซึ่งทำงานนอกบ้านกลับมาก็ต้องเข้าครัวทำงานบ้านอีก อย่างเช่นครอบครัวของป้าสมศรีเองที่ป้าต้องทำงานสองอย่างในเวลาเดียวกันทั้งงานภายนอกและงานภายในครัวต้องเตรียมอาหารให้กับสามีเมื่อสามีกลับจากทำงาน มองได้ว่าผู้หญิงทำงานหนักเป็นสองเท่าในแต่ละวันมากกว่าผู้ชาย มีความเหนื่อยล้าแต่ก็ต้องสู้เพื่อลูกและความอยู่รอดของครอบครัว สามีของแกทำงานนอกบ้านอย่างเดียว แต่ทว่าบางครั้งกลับมาก็ตั้งวงกินเหล้ากับเพื่อนฝูง เห็นได้ว่าจากการสัมภาษณ์สถานการณ์ด้านครอบครัวของป้าสมศรีไม่ได้มีความสุขและต้องทำงานหนักกว่าผู้ชายเป็นสองเท่าเพื่อความอยู่รอดของครอบครัว...” (สมศรี นามสมมติ, สัมภาษณ์เมื่อ 4 มกราคม 2562)

จะเห็นได้ว่าจากการสัมภาษณ์ของบุคคลทั้งสองสื่อให้เห็นถึงมุมมอง ความคิด ความแตกต่างของแต่ละครอบครัวซึ่งทั้งหมดล้วนเกิดจากการสร้างพื้นฐานของครอบครัวโดยเฉพาะความรักความเข้าใจและการพูดคุยเพื่อสร้างความผูกพันและความสงบสุขภายในครอบครัว

อีกทั้งตารางต่อไปนี้เป็นผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับความเท่าเทียมทางเพศ ด้านครอบครัวจากเทคนิคเดลฟายประยุกต์รอบที่ 3 ซึ่งเป็นรอบสุดท้ายในกระบวนการเทคนิคเดลฟายประยุกต์ โดยแสดงค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 ความเท่าเทียมทางเพศด้านครอบครัว

ข้อความ	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
1. การรักษาความสัมพันธ์ระหว่างสามีและภรรยา	4	1
2. การปลูกฝังการเลี้ยงดูบุตรในบทบาทสิทธิหน้าที่ของตนเองตั้งแต่เล็ก ๆ	5	1
3. กระตุ้นให้ผู้หญิงมีสิทธิในการใช้ชีวิตในสังคมที่กว้างขึ้น	4	0.5
4. ปลูกฝังบุตรชายในเรื่องของการให้เกียรติผู้หญิง	4	0

จากตารางที่ 8 ความเท่าเทียมทางเพศด้านครอบครัว พบว่า ค่ามัธยฐานจากความคิดของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการสร้างเสริมความเท่าเทียมทางเพศด้านครอบครัวของคนในจังหวัดสงขลา ที่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด (มัธยฐานเท่ากับ 5) ได้แก่ ข้อที่ 2 การปลูกฝังการเลี้ยงดูบุตรในบทบาทสิทธิหน้าที่ของตนเองตั้งแต่เล็ก ๆ ที่เห็นด้วยในระดับมาก (มัธยฐานเท่ากับ 4) ได้แก่ ข้อที่ 1 การรักษาความสัมพันธ์ระหว่างสามีและภรรยา ข้อที่ 3 กระตุ้นให้ผู้หญิงมีสิทธิในการใช้ชีวิตในสังคมที่กว้างขึ้น และข้อที่ 4 ปลูกฝังบุตรชายในเรื่องของการให้เกียรติผู้หญิง เมื่อพิจารณาค่าพิสัยระหว่างควอไทล์จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศด้านครอบครัวของคนในจังหวัดสงขลา ซึ่ง 4 ข้อที่กล่าวมานี้มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.5 และความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกัน

ความเท่าเทียมทางเพศด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร

มูลนิธิเพื่อนหญิงในจังหวัดสงขลา เป็นองค์กรหนึ่งที่มีความสำคัญต่อผู้หญิง โดยเฉพาะการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย ซึ่งได้จัดโครงการและการสร้างกิจกรรมที่ส่งเสริมการเผยแพร่ความรู้ให้กับผู้หญิงในจังหวัดสงขลา อีกทั้งทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ทั้งนี้เพื่อแก้ไขปัญหาความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา อีกทั้งลักษณะโครงการที่มูลนิธิเพื่อนหญิงได้จัดขึ้นได้แก่ โครงการเสริมสร้างสุขภาพ เป็นโครงการที่สร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้หญิง รวมถึงวิธีการเรียกร้องสิทธิ เพื่อลดการถูกเอารัดเอาเปรียบจากสังคมดั่งที่ กรรณิกา (นามสมมติ) กล่าวว่า

“...มูลนิธิเพื่อนหญิงในจังหวัดสงขลา มีรูปแบบการจัดการอย่างเป็นระบบ มีการจัดสรรปันส่วนด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารโดยใช้รูปแบบการสร้างเครือข่ายในทุกหน่วยงาน สิ่งสำคัญยิ่งซึ่งฉันมองว่าผู้นำของแต่ละชุมชนมีส่วนสำคัญในการกระจายข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้หน่วยงานภาครัฐและเอกชน มีการใช้รูปแบบการโฆษณาทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์รวมถึงการรณรงค์เพื่อปลูกจิตสำนึกแก่พวกผู้หญิง...” (กรรณิกา นามสมมติ, สัมภาษณ์เมื่อ 10 มีนาคม 2562)

เช่นเดียวกับ สาลี (นามสมมติ) กล่าวว่า

“...การเผยแพร่ด้านข้อมูลข่าวสารขององค์กรมูลนิธิเพื่อนหญิง เป็นการรณรงค์ในการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศให้กับผู้หญิง โดยกระตุ้นให้ผู้หญิงในชุมชนเกิดความเข้มแข็งและสามารถพึ่งพาตนเองได้ ซึ่งฉันเห็นว่าการลงพื้นที่ในชุมชนเพื่อให้คำแนะนำ คำปรึกษา มีการจัดทำสื่อความรู้ เพื่อให้ผู้หญิงได้ทราบถึงข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางต่าง ๆ สื่อสิ่งพิมพ์ ช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายที่สุด...” (สาลี นามสมมติ, สัมภาษณ์เมื่อ 12 มีนาคม 2562)

จะเห็นได้ว่า การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารถือเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เพราะเป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจในด้านสิทธิ และความเท่าเทียมทางเพศของผู้หญิงในจังหวัดสงขลา เพื่อเป็นการเสริมสร้างศักยภาพให้ผู้หญิงได้เข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางต่าง ๆ อาทิ สื่อสิ่งพิมพ์ การจัดทำโครงการรณรงค์เรียกร้องสิทธิของมูลนิธิเพื่อนหญิง การสร้างองค์ความรู้ผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ อย่างไรก็ตาม การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของผู้หญิง อันจักส่งผลต่อผู้หญิงโดยตรงเพื่อป้องกันตัวเองและเป็นองค์ความรู้ความเข้าใจในเรื่องสิทธิที่ตนเองควรจะได้ในสังคมยุคปัจจุบัน

อีกทั้งตารางต่อไปนี้เป็นผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับความเท่าเทียมทางเพศ ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารจากเทคนิคเดลฟายประยุกต์รอบที่ 3 ซึ่งเป็นรอบสุดท้ายในกระบวนการเทคนิคเดลฟายประยุกต์ โดยแสดงค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร

ข้อคำถาม	ค่ามัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
1. การจัดสัมมนาร่วมกับหน่วยงานราชการ	4	1
2. การจัดโครงการในชุมชน	4	1
3. ลงพื้นที่ในชุมชนในการให้คำแนะนำแก่ผู้หญิงที่เผชิญกับปัญหา	4	1
4. กระตุ้นให้ผู้หญิงในชุมชนได้เข้าถึงความเป็นพลเมือง	5	0
5. จัดทำสื่อความรู้เพื่อให้ผู้หญิงได้ทราบข้อมูลข่าวสาร	4	0.5
6. การเสริมศักยภาพให้ผู้หญิงได้เข้าถึงช่องทางแหล่งความรู้ต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต	4	1

จากตารางที่ 9 ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร พบว่า ค่ามัธยฐานจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของคนในจังหวัดสงขลาที่เห็นมากที่สุด (มัธยฐานเท่ากับ 5) ได้แก่ ข้อที่ 4 กระตุ้นให้ผู้หญิงในชุมชนได้เข้าถึงความเป็นพลเมือง และที่เห็นด้วยในระดับมาก (มัธยฐานเท่ากับ 4) ได้แก่ ข้อที่ 1 การจัดสัมมนาร่วมกับหน่วยงานราชการ ข้อที่ 2 การจัดโครงการในชุมชน ข้อที่ 3 ลงพื้นที่ในชุมชนในการให้คำแนะนำแก่ผู้หญิงที่เผชิญกับปัญหา ข้อที่ 5 จัดทำสื่อความรู้เพื่อให้ผู้หญิงได้ทราบข้อมูลข่าวสาร และข้อที่ 6 การเสริมศักยภาพให้ผู้หญิงได้เข้าถึงช่องทางแหล่งความรู้ต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต เมื่อพิจารณาค่าพิสัยระหว่างควอไทล์จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศด้านการเผยแพร่ความรู้ของคนในจังหวัดสงขลา ซึ่ง 6 ข้อที่กล่าวมานี้มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.5 และความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกัน

ปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 คือ การสัมภาษณ์เชิงลึกและเทคนิคเดลฟายประยุกต์ นำมาสร้างเป็นแบบสอบถาม ซึ่งตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ประกอบด้วยประชากรทั้งหมด 379 คน ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่าง คือ 20 ต่อ 1 ตัวแปร ซึ่งมีทั้งหมด 8 ตัวแปรคือ $20 \times 8 = 160$ คน โดยกลุ่มตัวอย่างที่เลือกนั้น ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ คือ คนที่สามารถตอบแบบสอบถามได้จริงและเข้าใจในทุกข้อคำถามของแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น

อีกทั้งการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงได้แก่ ด้านภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน ด้านการมีส่วนร่วม ด้านสมรรถนะองค์กร ด้านการปฏิบัติงาน และด้านการสร้างเครือข่าย

2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความเท่าเทียมทางเพศ ได้แก่ ด้านอาชีพ ด้านครอบครัว และด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร

3) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการกับความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาด้วยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

4) รูปแบบทั้งหมดของปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้น

5) รูปแบบสุดท้ายของปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้น

1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิง

ปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิง ได้แก่ ภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน การมีส่วนร่วม สมรรถนะองค์กร การปฏิบัติงาน การสร้างเครือข่าย โดยแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการจัดการ

ปัจจัยการจัดการ	Mean	S.D.	ระดับ
1. ภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน	3.85	0.78	มาก
2. การมีส่วนร่วม	3.62	0.82	มาก
3. สมรรถนะองค์กร	3.45	0.85	มาก
4. การปฏิบัติงาน	3.77	0.87	มาก
5. การสร้างเครือข่าย	3.73	8.81	มาก
รวมโดยเฉลี่ย	3.69	0.80	มาก

จากตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการจัดการ พบว่า ข้อมูลปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิง ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน ด้านการมีส่วนร่วม ด้านสมรรถนะองค์กร ด้านการปฏิบัติงาน และด้านการสร้างเครือข่าย รวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 3.69 อีกทั้งเมื่อพิจารณาทางด้านปรากฏว่า ปัจจัยการจัดการที่สูงที่สุดคือ ข้อที่ 1 ปัจจัยการ

ด้านภาวะผู้นำ ซึ่งอยู่ในระดับมาก และที่ต่ำที่สุดคือข้อที่ 3 ปัจจัยการจัดการด้านสมรรถนะองค์กร ซึ่งอยู่ในระดับมาก

2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความเท่าเทียมทางเพศ

ความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลามิทั้งหมด 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านอาชีพ ด้านครอบครัว และด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร โดยเสนอในรูปแบบค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเท่าเทียมทางเพศ

การเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศ	Mean	S.D.	ระดับ
1. ด้านอาชีพ	3.34	0.84	มาก
2. ด้านครอบครัว	3.89	0.78	มาก
3. ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร	3.88	0.70	มาก
รวมโดยเฉลี่ย	3.84	0.72	มาก

จากตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเท่าเทียมทางเพศ พบว่า ข้อมูลความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา โดยรวมอยู่ในระดับมาก รวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 และเมื่อพิจารณารายด้านปรากฏว่าการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาที่สูงที่สุด คือ ข้อที่ 2 การเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศด้านครอบครัว ซึ่งอยู่ในระดับมาก และที่ต่ำที่สุด คือ ข้อที่ 1 ด้านอาชีพ ซึ่งอยู่ในระดับมาก

3) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการกับความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา กับปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงด้วยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการ ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน ด้านการมีส่วนร่วม ด้านสมรรถนะองค์กร ด้านการปฏิบัติงาน และด้านการสร้างเครือข่ายกับความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา ได้แก่ ด้านอาชีพ ด้านครอบครัว และด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร นำเสนอโดยข้อมูลใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงกับความเท่าเทียมทางเพศ

การเสริมสร้างความเท่าเทียม ทางเพศ &	t	p-value	r	95% ช่วงความเชื่อมั่น	
				ขอบเขต ล่าง	ขอบเขต บน
1. ภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน	7.582	0.000	0.625	0.671	0.723
2. การมีส่วนร่วม	8.058	0.000	0.536	0.492	0.565
3. สมรรถนะองค์กร	6.075	0.000	0.689	0.654	0.708
4. การปฏิบัติงาน	14.175	0.000	0.736	0.577	0.635
5. การสร้างเครือข่าย	10.256	0.000	0.451	0.663	0.712

จากตารางที่ 12 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงกับความเท่าเทียมทางเพศ พบว่า ข้อมูลสัมพันธ์ระหว่างความเท่าเทียมทางเพศกับการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิง ปัจจัยการจัดการด้านภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเท่าเทียมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับสูง ปัจจัยการจัดการด้านการมีส่วนร่วมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเท่าเทียมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระดับปานกลาง ปัจจัยการจัดการด้านสมรรถนะองค์กรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเท่าเทียมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระดับสูง ปัจจัยการจัดการด้านการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเท่าเทียมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับสูง และปัจจัยการจัดการด้านสร้างเครือข่ายมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเท่าเทียมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

4) รูปแบบทั้งหมดปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้น

รูปแบบทั้งหมดของปัจจัยการจัดการ ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน ด้านการมีส่วนร่วม ด้านสมรรถนะองค์กร ด้านการปฏิบัติงาน และด้านการสร้างเครือข่ายที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้น ด้วยค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย และค่าความคลาดเคลื่อน (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 รูปแบบทั้งหมดปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศ

ความเท่าเทียมทางเพศ	Estimate	Std.Error	t-value	P-value
ค่าคงที่	1.214	0.145	7.215***	0.000
1. ภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน	0.064	0.165	4.312	0.164
2. การมีส่วนร่วม	0.249	0.590	4.228***	0.000
3. สมรรถนะองค์กร	0.030	0.059	7.292***	0.054
4. การปฏิบัติงาน	0.067	0.025	5.236	0.152
5. การสร้างเครือข่าย	0.074	0.085	0.520***	0.005
Residual standard error = 0.4812		Degree of freedom = 171		
Multiple R ² = 0.6392		Adjusted R ² = 0.6451		
F-statistic = 77.24		p-value = 0.000		

***P<.001

จากตารางที่ 13 แสดงผลการนำตัวแปรทั้งหมดเข้าไปในสมการของปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศ ด้วยวิธีนำตัวพยากรณ์ทั้งหมดเข้าไปในสมการ (Enter Method) ผลปรากฏว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีทั้งหมด 1 ตัวแปร คือ ปัจจัยการจัดการด้านการมีส่วนร่วม และปัจจัยที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีทั้งหมด 1 ตัวแปร คือ ปัจจัยด้านสมรรถนะองค์กร ส่วนตัวแปรอีก 4 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยด้านอาชีพ ปัจจัยการจัดการด้านภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน ปัจจัยการจัดการด้านภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน ส่งผลต่อการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติโดยมีประสิทธิภาพของการพยากรณ์ร้อยละ 64.51 และความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์เท่ากับ 0.4812

5) รูปแบบสุดท้ายของปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงที่ส่งผลต่อแนวทางการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา

รูปแบบสุดท้ายของปัจจัยการจัดการ ได้แก่ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ปัจจัยด้านสมรรถนะองค์กร และปัจจัยด้านการสร้างเครือข่ายที่ส่งผลต่อแนวทางการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้น ผู้วิจัยเสนอด้วยค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย และค่าความคลาดเคลื่อน (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 รูปแบบสุดท้ายของปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศ

ปัจจัย	Estimate	Std.Error	t-value	P-value
ค่าคงที่	1.236	0.145	7.215***	0.000
1. ด้านการมีส่วนร่วม	0.509	0.056	9.021***	0.000
2. สมรรถนะองค์กร	0.030	0.059	9.292***	0.000
3. ด้านการสร้างเครือข่าย	0.249	0.590	4.228***	0.000
Residual standard error = 0.4876		Degree of freedom = 149		
Multiple R ² = 0.5291		Adjusted R ² = 0.5455		
F-statistic = 110.1		p-value = 0.000		

***P<.001

จากตารางที่ 14 แสดงผลรูปแบบสุดท้ายหรือสมการที่เหมาะสมที่สุดของปัจจัยการจัดการกับความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา โดยวิธีการนำตัวแปรออกจากรูปแบบ (Backward Method) พบว่า สมการที่เหมาะสมที่สุดของปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีทั้งหมด 3 ตัวแปร คือ ปัจจัยการจัดการด้านการมีส่วนร่วม ปัจจัยการจัดการด้านสมรรถนะองค์กร และปัจจัยการจัดการด้านการสร้างเครือข่าย โดยมีประสิทธิภาพของการพยากรณ์ร้อยละ 54.55 และความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์เท่ากับ 0.48

การเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา

ผู้วิจัยใช้การสนทนากลุ่มเพื่อหาการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ซึ่งมีผลการศึกษาดังนี้

จังหวัดสงขลา ในปัจจุบันเกิดปัญหาเรื่องความเท่าเทียมระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย หลากหลายมิติโดยมีสถานการณ์ที่เป็นปัญหาแก่สังคมยากที่จะเข้าถึงปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงโดยเฉพาะการคุกคามทางเพศ ทำร้ายร่างกายส่งผลต่อสภาวะทางจิตใจความหวาดกลัวและไม่กล้าแสดงออกทางสังคม ไม่กล้าตัดสินใจ อันเป็นสาเหตุสำคัญในการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศนั้นเป็นการกำหนดสิทธิให้กับผู้หญิงตามบทบัญญัติคุ้มครองความเท่าเทียมทางเพศที่ได้กำหนดขึ้นเพื่อพิทักษ์สิทธิแก่ผู้หญิงและช่วยเหลือผู้หญิงให้มีจุดยืนในสังคม อีกทั้งมูลนิธิเพื่อนหญิงเป็นองค์กรหนึ่งที่มีการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศให้กับผู้หญิงในจังหวัดสงขลา อีกทั้งการวางรากฐาน การเสริมสร้าง การเสริมสร้างความเท่าเทียมของผู้หญิง โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก เทคนิคเดลฟายประยุกต์ และการวิเคราะห์จากค่าสถิติ ซึ่งผู้วิจัยนำเอาประเด็น

จากข้อเสนอแนะไปอภิปรายร่วมกันโดยใช้วิธีการสนทนากลุ่มส่งผลให้ได้ประเด็นสำคัญ ที่ส่งผลโดยตรงแก่ผู้หญิง คือ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านสมรรถนะองค์กร และด้านการปฏิบัติงาน มีรายละเอียดดังนี้

การเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศด้านการมีส่วนร่วม

ประการที่ 1 ควรทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนอย่างจริงจัง

ประการที่ 2 มีการส่งเสริมให้ผู้หญิงในจังหวัดสงขลามีความตระหนักและรักษาสิทธิของตนเองเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ประการที่ 3 สร้างเครือข่ายผู้หญิงในจังหวัดสงขลาแต่ละชุมชน เพื่อเข้ามาทำงานร่วมกับมูลนิธิเพื่อนหญิงเพื่อการขับเคลื่อนการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาอย่างเป็นรูปธรรม

ประการที่ 4 จัดทำโครงการทุกเดือน เพื่อกระตุ้นให้ผู้หญิงในจังหวัดสงขลาเข้าร่วมกิจกรรมและเห็นถึงความสำคัญว่าด้วยเรื่องความเท่าเทียมทางเพศ

ประการที่ 5 นำคนในชุมชนทุกชุมชนในจังหวัดสงขลาเข้ามามีบทบาทสร้างกลุ่มเครือข่ายผู้หญิงเพื่อส่งเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศแก่คนในชุมชนของตนต่อไป

การเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศด้านสมรรถนะองค์กร

ประการที่ 1 การให้กำลังใจโดยอาศัยแรงผลักดันในการสนับสนุนบทบาทในการรู้จักเครือข่าย เพราะเป็นสิ่งที่มีความหมาย และทำงานได้ประสิทธิภาพมากขึ้น

ประการที่ 2 พัฒนาเจ้าหน้าที่ระหว่างเครือข่ายทั้ง 4 ภาคของประเทศไทยในการมีส่วนร่วมและการวางระบบการประสานงานอย่างทั่วถึง

ประการที่ 3 มูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลาควรได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน “Monitor เครือข่าย” เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่าย อาทิ การสร้างแคมเปญของกลุ่มสี่รัฐหรือกลุ่มอื่น ๆ ในจังหวัดสงขลา เป็นต้น

ประการที่ 4 ควรพัฒนาเทคนิคการให้คำปรึกษา จัดเป็นหลักสูตรในการเสริมพลังของคนทำงาน สำหรับผู้หญิงที่ได้รับความรุนแรงหรือมีปัญหาครอบครัว

ประการที่ 5 ควรมีการสร้างกำลังใจและระมัดระวังในการปฏิบัติงาน (Listen heart) โดยอาศัยแรงผลักดัน ในการสนับสนุนบทบาทการรู้จักเครือข่ายเป็นสิ่งที่มีความหมายและสามารถทำงานอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ประการที่ 6 มูลนิธิเพื่อนหญิงควรได้รับความร่วมมือกับ หน่วยงานนักพัฒนาสังคมและนักจิตวิทยาเข้ามามีบทบาทในการให้คำปรึกษากับผู้หญิงอย่างชัดเจน

ประการที่ 7 มูลนิธิเพื่อนหญิงควรมีการประชาสัมพันธ์เรื่องการช่วยเหลือผู้หญิงที่ประสบปัญหา เพื่อเป็นการปกป้องสิทธิด้านข้อมูลของผู้เสียหาย

ประการที่ 8 ควรจัดเวทีสัมมนาเดือนละครั้งร่วมกับแกนนำแต่ละชุมชน เพื่อให้เป้าหมายและประเด็นของมูลนิธิเพื่อนหญิงมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นและจัดทำรายงานถึงองค์กรสหประชาชาติ (UN)

ประการที่ 9 จัดอบรมสัมมนาเรื่องผู้หญิง เพื่อให้แกนนำ ผู้หญิงสามารถเขียนโครงการเพื่อแก้ไขปัญหาชุมชนของตนเองด้วยความเข้าใจ

การเสริมสร้างด้านการสร้างเครือข่าย

ประการที่ 1 ให้ความรู้กับผู้หญิงในชุมชนเรื่องความเท่าเทียมทางเพศ เพราะมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต สามารถนำความรู้ที่ได้มาปรับใช้ในชีวิต และปฏิบัติตนกับคนในครอบครัวอย่างมีความสุข

ประการที่ 2 ปลุกฝังค่านิยมตั้งแต่อดีตเพราะในอดีตมองผู้หญิงเป็นเพศที่อ่อนแอขาดความรู้ความสามารถต่อการทำงานนอกบ้าน หรืองานทางราชการ และมองผู้ชายเป็นเพศที่มีความแข็งแรงสามารถปกป้อง ดูแลคนในครอบครัวได้

ประการที่ 3 เสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวเพราะเป็นสิ่งสำคัญที่คนในครอบครัวควรจะสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างพ่อแม่และลูก พ่อแม่ควรมีความเอาใจใส่ในการอบรมสั่งสอนลูกนั้นสามารถทำให้เกิดปัญหาน้อยลง เช่นเดียวกับการทำความเข้าใจระหว่างสามีภรรยาในการใช้ชีวิตคู่ด้วยกัน

ประการที่ 4 เพื่อสามารถสร้างความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของสิทธิความเท่าเทียมให้กับผู้หญิงในชุมชนที่ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ โดยมีแนวทางดังนี้ การเผยแพร่ พรบ. ความเท่าเทียมทางเพศ ปี พ.ศ. 2558 ให้กับเด็ก เยาวชน

ประการที่ 5 สร้างสัญลักษณ์ให้เป็นจุดเด่นเพื่อสร้างความเข้าใจกับผู้หญิงเรื่องความเท่าเทียมทางเพศ

ประการที่ 6 พัฒนาเครื่องมือแอปพลิเคชัน ในการกระจายความรู้เรื่องความเท่าเทียมทางเพศแก่คนในสังคม

ประการที่ 7 ทำการ์ตูนเรื่องความเท่าเทียมทางเพศ เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีความเข้าใจในเรื่องความเท่าเทียมทางเพศมากยิ่งขึ้น

ประการที่ 8 จัดทำเครื่องมือให้กับครอบครัวใหม่ให้ทางอำเภอได้แจกคู่มือแก่คู่รักที่มาจดทะเบียนที่ว่าการอำเภอ

ประการที่ 9 สร้างโรงเรียนให้กับคู่บ่าวสาว เพื่อได้รับความรู้ก่อนจะอยู่ร่วมกันเป็นสามีภรรยา

สรุปได้ว่า มูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลามีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศให้กับผู้หญิงเพื่อให้ผู้หญิงมีความเข้มแข็งทั้งทางร่างกายและทางจิตใจ และมีความตระหนักเห็นคุณค่าของตนเอง อีกทั้งการได้รับโอกาสทางสังคม โดยมูลนิธิเพื่อนหญิงในจังหวัดสงขลามีการวางแผนทางการเสริมสร้างให้ผู้หญิงมีบทบาทที่ได้รับยอมรับทางสังคมมากขึ้น และจัดตั้งองค์กร มูลนิธิที่คุ้มครองทางด้านสิทธิของผู้หญิงโดยตรง เพราะสังคมในปัจจุบันผู้หญิงมีได้ให้การยอมรับทางสังคมผู้ชาย ซึ่งเป็นสาเหตุในการจัดตั้งองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนมีการวางแผนแนวทางแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการหลอกลำทางเพศของผู้ชายที่กระทำต่อผู้หญิง ซึ่งเป็นแนวทางส่วนหนึ่งที่สามารถช่วยผู้หญิงมีสิทธิและความเท่าเทียมกับผู้ชายในสังคมยุคปัจจุบัน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า มูลนิธิเพื่อนหญิงกับการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศถือได้ว่าเป็นการวางรากฐานที่สำคัญต่อผู้หญิงในจังหวัดสงขลาและสังคมในยุคปัจจุบัน อันส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม หน่วยงานทุกภาคส่วนร่วมกันปกป้องคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของผู้หญิงโดยตรง เพราะถือเป็นตัวอย่างในการจัดการและการแสวงหาแนวทางซึ่งสามารถนำมาปรับใช้กับองค์กรในเรื่องของความเท่าเทียมทางเพศเพราะในปัจจุบันเกิดความเหลื่อมล้ำทางเพศ เห็นได้จากแหล่งข้อมูลข่าวสาร อาทิเช่น ข่าวสารในสื่อออนไลน์ สื่อสิ่งพิมพ์ เป็นต้น

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษางานวิจัย เรื่องการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงกับการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลในประเด็นต่าง ๆ ที่น่าสนใจ อันได้แก่ 1) สถานการณ์ผู้หญิงในจังหวัดสงขลา 2) การจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา 3) ปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา 4) การเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา 5) ความเท่าเทียมกับความเสมอภาค และ 6) ความเป็นธรรมกับความยุติธรรม โดยมีรายละเอียดดังนี้

สถานการณ์ผู้หญิงในจังหวัดสงขลา

ผู้หญิงในจังหวัดสงขลาที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากปัญหาด้านครอบครัว ก่อให้เกิดสถานการณ์ต่าง ๆ ต่อผู้หญิงส่งผลให้มีการจัดตั้งมูลนิธิเพื่อนหญิงในจังหวัดสงขลาเพื่อหาแนวทางแก้ไขสถานการณ์และเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของผู้หญิงในจังหวัดสงขลา จากผลการศึกษา พบว่า สถานการณ์ปัญหาของผู้หญิงในจังหวัดสงขลา มี 3 สถานการณ์ คือ สถานการณ์ด้านอาชีพ ด้านครอบครัว และด้านอำนาจ และการตัดสินใจ ซึ่งมีความสอดคล้องกับ รายงานสถานการณ์สตรี (2558) ที่อธิบายว่า ผู้หญิงต้องมีสิทธิในการกำหนดอนาคตของตนเองและสังคม พบว่า สถานการณ์ของผู้หญิงในประเทศไทยมี สถานการณ์ที่เกิดขึ้น ประกอบด้วย ความยากจน การศึกษาและฝึกอบรม สุขภาพอนามัย ความรุนแรง ความขัดแย้งด้วยกำลังอาวุธ เศรษฐกิจ อำนาจ และการตัดสินใจ กลไกเชิงสถาบันเพื่อความก้าวหน้าของสตรี สิทธิมนุษยชน สื่อมวลชน สิ่งแวดล้อม และเด็กผู้หญิง เช่นเดียวกับ ดวงหทัย บุรณเจริญกิจ (2560, น. 34) ที่ศึกษาแนวคิดสตรีนิยมและ ขบวนการทางสังคมของผู้หญิงในประเทศไทยวิเคราะห์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องข้องข้อถกเถียงและยุทธศาสตร์ พบว่า สังคมไทยผู้หญิงมีบทบาททางสังคมมากขึ้น ทั้งด้านการเมือง ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ รวมถึงปี พ.ศ. 2475 ผู้หญิงมีสิทธิในการเลือกตั้งเหมือนกับผู้ชาย ในช่วงหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตยในปี พ.ศ. 2520 ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2520-2524) ซึ่งจะเน้นผู้หญิงที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการพัฒนาด้านอาชีพ การมีงานทำ การศึกษา และการคุ้มครองแรงงานผู้หญิง ปี พ.ศ. 2523 เป็นการกำเนิดของผู้หญิงยุคใหม่ ผ่านการสร้างองค์กร เช่นมูลนิธิเพื่อนหญิงและศูนย์ข่าวเกี่ยวกับผู้หญิง ในการส่งเสริมโอกาสให้กับผู้หญิงหรือเอ็มพาวเวอร์ อีกทั้งปี พ.ศ. 2554 ได้มีนายกรัฐมนตรีหญิงคนแรกของไทยที่มีชื่อว่า นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร โดยดำรงตำแหน่งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554-2557 และที่สำคัญ คือ มีพระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศขึ้นในปี พ.ศ. 2558 เพื่อคุ้มครองสิทธิและความเท่าเทียมทางเพศที่ผู้หญิงควรจะได้รับและทำความเข้าใจซึ่งในปัจจุบันนี้ผู้หญิงไทยได้มีการตื่นตัวในการพิทักษ์สิทธิของตนเองมากขึ้น โดยมีการรวมตัวเป็นภาคีเครือข่ายในชุมชน และหลายจังหวัดทั่วประเทศเพื่อช่วยเหลือผู้หญิง

สรุปได้ว่า มูลนิธิเพื่อนหญิงในจังหวัดสงขลามีบทบาทสำคัญในการหาแนวทางแก้ไขสถานการณ์ทั้งด้านสิทธิ ความเท่าเทียมในสังคมเพื่อให้ผู้หญิงมีบทบาทในสังคมทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง ซึ่งในจังหวัดสงขลามีสถานการณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้หญิง อันได้แก่ ด้านอาชีพ ด้านครอบครัว และด้านอำนาจ และการตัดสินใจเป็นการสะท้อนให้ถึงสถานการณ์ปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไขเพื่อให้ผู้หญิงในจังหวัดสงขลาได้รับความเท่าเทียมมากยิ่งขึ้น

การจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา

การจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงในจังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไรมีการดำเนินงานขององค์กรเพื่อให้ประสบผลสำเร็จดังนี้

การจัดการด้านภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน ที่สามารถกำหนดเป้าหมายและการทำงานของมูลนิธิเพื่อนหญิง ประกอบด้วย 1) มีความเข้มแข็งในการทำงาน 2) มีความรู้ความสามารถในการทำงาน 3) แลกเปลี่ยนความรู้กับสมาชิกเสมอ 4) สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี 5) มีความเป็นมิตรและสามารถชี้แนะแนวทางให้ผู้อื่นได้ดี 6) สามารถเข้าถึงและเข้าใจปัญหาของผู้หญิงได้ 7) รู้จักวิธีการแก้ปัญหาอย่างตรงจุด 8) มีความเป็นกันเองต่อผู้ที่มาปรึกษาปัญหา 9) มีความเข้าใจถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้หญิง 10) ให้กำลังใจแก่สมาชิกเวลาเกิดปัญหา 11) ให้กำลังใจแก่สมาชิกเวลาเกิดปัญหา 12) มีศักยภาพในการทำงานสูง 13) เป็นผู้นำได้ในทุกสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และ 14) เป็นคนให้เกียรติผู้อื่นเสมอ สอดคล้องกับ ธีระพงศ์ ธนเจริญรัตน์ (2553, น. 4-5) ที่ศึกษาหลักสูตรการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารอู่กลางการประกันภัย พบว่า ภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน ประกอบด้วย 1) การให้รางวัลตามสถานการณ์ เป็นให้กำลังใจแก่สมาชิกและเสริมพลังในการทำงานเมื่อสมาชิกทำดีสร้างผลงานมีความขยัน ผู้นำจะมีรางวัลให้ตามโอกาส 2) การบริหารแบบวางเฉยเป็นผู้ที่ไม่ไปยุ่งวุ่นวายกับสมาชิกมากจนเกินไป จะสังเกตการณ์อยู่ห่าง ๆ และ 3) เป็นภาวะผู้แบบเชิงรับเป็นผู้ที่ความมั่นใจในตัวเอง อีกทั้งยังสอดคล้องกับ ชลธิศ ดาราวงษ์ (2561, น. 23-24) ที่อธิบายว่า ภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน พบว่า ภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยนหรือผู้นำเชิงปฏิบัติการมีลักษณะสำคัญ คือ 1) ผู้นำที่ให้รางวัลแก่สมาชิกที่มีความสามารถการทำงานในรูปแบบของการเลื่อนตำแหน่งและเงินพิเศษ 2) ผู้นำที่บริหารงานไม่กำหนดกฎเกณฑ์อย่างเข้มงวดแต่จะบริหารงานแบบปล่อยให้สมาชิกทำงานตามความรู้ ความสามารถ โดยเข้าตรวจงานภายหลัง และ 3) ผู้นำเข้าไปบริหารจัดการงานอย่างจริงจัง ในกรณีที่สมาชิกไม่สามารถทำงาน หรือ คิดตัดสินใจได้ ซึ่งเป็นการบริหารงานแบบเชิงรับ

จะเห็นได้ว่า การจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงด้านภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยนเป็นส่วนสำคัญในการบริหารจัดการองค์กร ส่งผลต่อการทำงานเพื่อบรรลุตามเป้าหมายเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด การเป็นผู้นำเป็นตัวกำหนดเป้าหมายและการดำเนินงานของมูลนิธิเพื่อนหญิงอย่างชัดเจน สร้างความเข้มแข็ง ความรู้ ความสามารถในการทำงานมีการแลกเปลี่ยนความคิดกับคนในชุมชนเพื่อความเข้าใจ และเสริมสร้างศักยภาพของผู้หญิงในการ

ยอมรับทางสังคมมากขึ้นจะเห็นได้ว่าผู้นำมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาการทำงาน ความรู้ ความเข้มแข็ง ต่อองค์กรและมูลนิธิเพื่อนหญิงในจังหวัดสงขลาต่อไป

การจัดการด้านการมีส่วนร่วม เป็นสิ่งสำคัญต่อการขับเคลื่อนการทำงานของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา ประกอบด้วย 1) ทำงานร่วมกับคนในชุมชนเสมอ 2) ร่วมแก้ปัญหา กับคนในชุมชน 3) รับเรื่องราวร้องทุกข์ของผู้หญิงและเด็ก 4) การส่งต่อ Case แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 5) ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการปรึกษาหารือร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ 6) ร่วมระดมความคิดเห็นผ่านโครงการต่าง ๆ ของแต่ละหน่วยงาน 7) ประสานงานให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น 8) สร้างแกนนำในชุมชนเพื่อสร้างเครือข่าย 9) ร่วมติดตาม Case ในชุมชนเสมอ 10) ร่วมลงพื้นที่สำรวจและช่วยเหลือผู้หญิงกับหน่วยงานภาครัฐ 11) ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมของโครงการของหน่วยงานภาครัฐ และ 12) ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนชุมชนในเรื่องของความเท่าเทียมทางเพศ สอดคล้องกับ ธีวลาดี บุรีกุล (2551, น. 10-11) ที่ศึกษาการมีส่วนร่วมแนวคิดทฤษฎีและกระบวนการ พบว่า การมีส่วนร่วมในการทำงานกับประชาชน จำแนกเป็น 7 ระดับ โดยเรียงตามลำดับจากระดับที่ต่ำสุดไปหาระดับที่สูงที่สุด คือ 1) ระดับการให้ข้อมูล 2) ระดับการเปิดรับความคิดเห็นของประชาชน 3) ระดับการปรึกษาหารือ 4) ระดับการวางแผนร่วมกัน 5) ระดับการร่วมปฏิบัติ 6) ระดับการร่วมติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล และ 7) ระดับการควบคุมโดยประชาชน เช่นเดียวกับ ธนิศร ยืนยง (2561, น. 7) ที่ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดนครนายก พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในจังหวัดนครนายกต่อการพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย 1) ด้านการรับผลประโยชน์ 2) ด้านการดำเนินงาน 3) ด้านการประเมินผล และ 4) ด้านการตัดสินใจ เพื่อฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พัฒนาศักยภาพของชุมชนให้เข้มแข็ง เสริมสร้างความรู้ในการประกอบอาชีพ พัฒนาการให้บริการด้านสุขภาพและ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน

จะเห็นได้ว่า การขับเคลื่อนการทำงานให้ประสบความสำเร็จของแต่ละหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับการมีส่วนร่วมของทุกคน ทุกหน่วยงาน เพราะการมีส่วนร่วมเป็นปัจจัยหลักในระบบการทำงาน เกิดจากการร่วมมือร่วมใจของประชาชนเป็นสำคัญ เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนล้วนมีบทบาทสำคัญต่อการสร้างความเข้าใจและพัฒนาศักยภาพของชุมชนให้เข้มแข็ง เป็นการเสริมสร้างสมรรถนะต่อองค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อการขับเคลื่อนชุมชนในเรื่องของความเท่าเทียมทางเพศของผู้หญิง

การจัดการด้านสมรรถนะองค์กร เป็นตัวขับเคลื่อนทำให้มูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลามีการทำงานประสบความสำเร็จตามความคาดหวังที่วางไว้ประกอบด้วย 1) องค์กรมีความเข้มแข็ง 2) เป็นองค์กรที่สร้างขึ้นเพื่อช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กโดยตรง 3) เป็นองค์กรที่ทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ 4) การรักษาความปลอดภัยขององค์กร 5) จำนวนสมาชิกในองค์กรมีความเพียงพอต่อการทำงาน 6) เป็นองค์กรที่สร้างเครือข่ายในชุมชน 7) มีพื้นที่ในการให้คำปรึกษาแก่ผู้ประสบปัญหา 8) เป็นองค์กรที่เข้าใจผู้หญิงเป็นอย่างดี และ 9) เป็นองค์กรที่ช่วยเหลือหน่วยงานภาครัฐได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับ ธนาญ ภูววิทยากร (2557, น. 23) ที่ศึกษาขีดความสามารถ (สมรรถนะ) องค์กรด้านบูรณาการการวิจัยของมหาวิทยาลัย การทำงานของสมาชิกเพื่อขับเคลื่อนองค์กร พบว่า ขีดสมรรถนะองค์กรประกอบด้วย 1) ด้านการบูรณาการของการทำงานของสมาชิกในองค์กร 2) ด้านการบูรณาการระหว่างสมาชิก และ 3) ด้านการมีขีดความสามารถในการประเมินด้านสมรรถนะองค์กร และยังสอดคล้องกับ วรพิชญ์ ลิขิตายน (2560, น. 6-7) ที่ศึกษาการบริหารจัดการสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดสระบุรีให้เป็นองค์กรสมรรถนะสูง พบว่า การบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงสุดประกอบด้วย 1) การสร้างนโยบายที่มุ่งเน้นด้านการพัฒนาทรัพยากร และวางแผนกลยุทธ์ 2) การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถ ส่งผลให้องค์กรมีสมรรถนะสูง 3) การปฏิบัติงานด้านกระบวนการทำงานและการวิเคราะห์ และ 4) การประเมินผลด้านผลลัพธ์ และส่วนได้ส่วนเสีย

จะเห็นได้ว่า สมรรถนะขององค์กรเป็นตัวสำคัญที่ขับเคลื่อนให้มูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลามีการทำงานประสบความสำเร็จ เพราะการสร้างความเข้มแข็งขององค์กร ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ส่งผลให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพ โดยการวางแผนกลยุทธ์เพื่อการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถเพื่อการปฏิบัติงานขององค์กร และการสร้างเครือข่ายในการทำงาน การจัดการของมูลนิธิเพื่อนหญิง เป็นองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไรมีรูปแบบการทำงานประกอบด้วย ภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน การมีส่วนร่วมของสมาชิกและสมรรถนะองค์กร ซึ่งทำให้การทำงานของมูลนิธิเพื่อนหญิงมีการทำงานอย่างต่อเนื่อง มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลสูงสุด จึงมีความสำคัญต่อการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศ โดยเฉพาะส่งผลต่อความเข้มแข็งของมูลนิธิเพื่อนหญิงเพื่อผลประโยชน์สูงสุดของผู้หญิงในจังหวัดสงขลา

การจัดการด้านการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นลักษณะการทำงานของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา กับเครือข่ายต่าง ๆ ในจังหวัดสงขลาเพื่อเสริมสร้างสิทธิ และความเท่าเทียมให้กับผู้หญิงในจังหวัดสงขลา ประกอบด้วย 1) รับเรื่องราวร้องทุกข์ที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงและเด็ก 2) ให้คำปรึกษาแก่ผู้หญิงและเด็ก 3) ส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับปัญหา 4) สร้างแกนนำเพื่อดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึง 5) กระตุ้นผู้หญิงให้มีพลังมากขึ้น 6) เสริมสร้างให้ผู้หญิงมีความเท่าเทียมในการใช้เข้าถึงนโยบายของรัฐ และ 7) เสริมสร้างให้ผู้หญิงเข้าถึงแหล่งทุนทรัพยากรในชุมชน อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาดังกล่าวมานั้นไม่สอดคล้องกับ สุริษา ขาดิสุทธิ และคณะ (2556, น. 10-11)

ที่ศึกษารูปแบบการบริหารงานกลุ่มส่งเสริมสถานศึกษาเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา พบว่า การปฏิบัติงานของกลุ่มส่งเสริมสถานศึกษาเอกชนมีการกำหนดกระบวนการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน ประกอบด้วย ผู้นำ การวางแผนการดำเนินงาน การบริการจัดการในองค์กร และการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน อันส่งผลให้การปฏิบัติงานเกิดประสิทธิภาพ และยังไม่สอดคล้องกับ อัครเดช ไม้จันทร์ (2560, น. 72) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานคือ ความมั่นคงก้าวหน้าในการทำงาน พบว่า พนักงานมิได้มุ่งแต่ความพึงพอใจในเรื่องส่วนตัวแต่ต้องมุ่งหวังถึงความเป็นอยู่ในอนาคตและสามารถปรับตัวให้เข้ากับปัญหาต่าง ๆ และแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จะเห็นได้ว่า การปฏิบัติงานขององค์กรเกิดจากการมีส่วนร่วม การร่วมมือร่วมใจของทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน โดยเฉพาะภาคประชาชน เพื่อการวางรากฐานของหน่วยงานและองค์กรให้มีความเข้มแข็งต่อไป

การจัดการด้านการสร้างเครือข่าย การสร้างเครือข่ายของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลาเพื่อการสานต่อเจตจำนงของมูลนิธิเพื่อนหญิง ให้ผู้หญิงในจังหวัดสงขลามีสิทธิ ความเท่าเทียม และเสริมสร้างเป็นพลเมืองช่วยเหลือผู้หญิงในชุมชนตนเองได้ ประกอบด้วย 1) หนุนเสริมให้ผู้หญิงมีภาวะผู้นำในการประสานงานในชุมชน 2) จัดทำโครงการเพื่อกระตุ้นให้เกิดความเป็นพลเมือง 3) สร้างเครือข่ายสตรีในทุกชุมชน 4) เผยแพร่ความรู้ในชุมชนเพื่อให้ผู้หญิงมีความกล้ามากขึ้น และ 5) กระตุ้นให้ผู้หญิงมีพลังในตนเองและสามารถช่วยเหลือผู้หญิงด้วยกันได้ สอดคล้องกับ พิตรพิบูล ไชยเมือง และคณะ (2558, น. 4-5) ที่ศึกษารูปแบบการเสริมสร้างเครือข่ายทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการบริหารจัดการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดหนองบัวลำภู พบว่า ปัจจัยในการเสริมสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาด้านการบริหารจัดการ ซึ่งใช้ขนบธรรมเนียมประเพณี สร้างเสริมวิถีชีวิต การดำรงชีวิตแบบพึ่งพาอาศัยกันและมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน และการได้รับผลประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งการสร้างเครือข่ายในชุมชน ประกอบด้วย ผู้นำ เพื่อเป็นผู้ริเริ่มทางความคิด การผู้เข้าร่วมที่มีความคิดตรงกัน การประสานงาน จัดตั้งคณะกรรมการ กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ กำหนดคติกา การบริหารจัดการของกลุ่มเครือข่าย การจัดกิจกรรม การประชาสัมพันธ์ การขยายผลและติดตามผล เช่นเดียวกับ พระครูใบฎีกา อภิชาติ ธรรมสุโท และคณะ (2561, น. 10-11) ที่ศึกษาการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการเสริมสร้างสุขภาวะผู้สูงอายุขององค์กรชุมชนในอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม พบว่า การเชื่อมโยงเครือข่าย ประกอบด้วย 1) ผู้นำมีความเข้มแข็งในการสร้างเครือข่ายโดยผ่านจัดผ่านกิจกรรมในชุมชน 2) จัดกิจกรรมเพื่อสังคัมร่วมกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน 3) ส่งเสริมสุขภาวะผู้สูงอายุในชุมชนอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง และ 4) เสริมสร้างเครือข่ายในชุมชน เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในชุมชนอย่างทั่วถึง

จะเห็นได้ว่า การสร้างเครือข่ายเป็นการกระจายอำนาจเพื่อความเข้มแข็งของหน่วยงานต่าง ๆ การสร้างผู้นำขึ้นมาเพื่อถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร การประสานงานระหว่างองค์กรกับประชาชน อันเป็นส่วนสำคัญทำให้ประชาชนเกิดการรวมกลุ่มเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาด้วยตัวเองมากขึ้น

สรุปได้ว่า ปัจจัยการจัดการมูลนิธเพื่อนหญิงในจังหวัดสงขลา สามารถเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศให้กับผู้หญิงในจังหวัดสงขลาได้ โดยมีผู้นำเป็นผู้ริเริ่มการมีส่วนร่วมระหว่างผู้นำของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา สมรรถนะองค์กรเป็นตัวขับเคลื่อนเพื่อพิทักษ์สิทธิความเท่าเทียมให้กับผู้หญิง มีการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีเป้าหมายเดียวกันในการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศให้กับผู้หญิง และการสร้างเครือข่ายระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการทำงานร่วมกันเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

ปัจจัยการจัดการมูลนิธเพื่อนหญิงที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา

มูลนิธเพื่อนหญิง มีระบบการจัดการเพื่อเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาให้ได้รับความเท่าเทียม และความเสมอภาค โดยมีปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศ คือ ครอบครั้ว ข้อมูลข่าวสาร และสมรรถนะองค์กรมีนัยสำคัญทางสถิติระดับที่ .001 โดยมีประสิทธิภาพของการพยากรณ์ร้อยละ 6.45 และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ 0.4821 จากผลการวิจัยปัจจัยการจัดการมูลนิธเพื่อนหญิงที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา มีวิธีวิจัยในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่านัยสำคัญทางสถิติ ประสิทธิภาพของการพยากรณ์ และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ ซึ่งไม่สอดคล้องกันด้านวิธีวิจัยกับ ปวีณา ลีตระกูล (2557, น. 16) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความแตกต่างของค่าจ้างระหว่างผู้หญิงและผู้ชายในตลาดแรงงานของประเทศไทย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกำหนดค่าจ้างของแรงงานผู้หญิงและผู้ชายประกอบด้วยด้านประสบการณ์ของการทำงาน ด้านการศึกษา ด้านชั่วโมงในการทำงาน และขนาดของกิจการมีความสัมพันธ์ต่อค่าจ้างแรงงาน ซึ่งมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันต่อการกำหนดค่าจ้างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 เช่นเดียวกับ ปิยะกมล มหิวรรณ และดุขุณี อายุวัฒน์ (2561, น. 16) ที่ศึกษาความรุนแรงเชิงโครงสร้างในการทำงานของผู้หญิง:กรณีศึกษาในจังหวัดขอนแก่น พบว่า ผู้หญิงที่ได้ทำงานในองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนถูกกระทำความรุนแรงค่อนข้างต่ำคิดเป็นร้อยละ 58.3 ซึ่งองค์กรที่มีการทำงานในขนาดกลาง มีความรู้และความเข้าใจเรื่องสิทธิแรงงานผู้หญิง ชัดเกลือบทบาททางเพศ และรับรู้ความสามารถในการทำงานของตนเอง

สรุปได้ว่า การวิเคราะห์ปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศ นำมาซึ่งมีการเสริมสร้างสิทธิ และความเท่าเทียมทางเพศให้กับผู้หญิงในจังหวัดสงขลาได้ คือ ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยด้านสมรรถนะองค์กร จากการค้นคว้างานวิจัยของผู้เชี่ยวชาญเห็นได้ว่า งานวิจัยแต่ละงานมีความสอดคล้องและไม่สอดคล้องกับผลการศึกษา กล่าวได้ว่าการใช้รูปแบบวิธีวิจัยที่แตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ดีจุดมุ่งหมายและความต้องการที่จะเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศให้กับผู้หญิง เพื่อให้ผู้หญิงมีอำนาจและบทบาททางสังคมในความเป็นผู้นำทางการเมือง การปกครองมากยิ่งขึ้นตามลำดับ

การเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา

จังหวัดสงขลาในปัจจุบันเกิดปัญหาเรื่องความเท่าเทียมระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย หลากหลายมิติโดยมีสถานการณ์ที่เป็นปัญหาแก่สังคม ครอบครัว อาชีพ และสิทธิบางประการซึ่งยากที่จะเข้าถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้หญิง ฉะนั้นการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงได้มีการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา ประกอบด้วย ด้านการมีส่วนร่วม ด้านสมรรถนะองค์กร และด้านการสร้างเครือข่าย ซึ่งมีผลการศึกษา ดังนี้ คือ **ด้านการมีส่วนร่วม** มูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา มีการทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐละภาคเอกชนอย่างจริงจัง และส่งเสริมให้ผู้หญิงในจังหวัดสงขลา มีความตระหนักรวมถึงรักษาสีทิตของตนเองเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สร้างเครือข่ายผู้หญิงในจังหวัดสงขลาแต่ละชุมชน เพื่อเข้ามาทำงานร่วมกับมูลนิธิเพื่อนหญิงเพื่อการขับเคลื่อนการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาอย่างเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับ (ถวิลวดี บุรีกุล, 2551) ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วม พบว่า การมีส่วนร่วม ประกอบด้วย การให้ข้อมูล การเปิดรับความคิดเห็นของประชาชน การปรึกษาหารือ การให้ข้อมูล การร่วมปฏิบัติ ร่วมติดตาม ตรวจสอบ การควบคุมโดยประชาชน **ด้านสมรรถนะองค์กร** มูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา มีการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศโดยการจัดการขององค์กร ทำหน้าที่ในการคุ้มครอง พิทักษ์สิทธิ และส่งเสริมคุณภาพชีวิตของสตรี โดยมีการสร้างเสริมความเท่าเทียมทางเพศ คือ การจัดอบรม การให้กำลังใจรวมถึงการพัฒนาเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิเพื่อนหญิงทุกเครือข่ายทั่วประเทศไทยเพื่อความเข้มแข็งขององค์กร สอดคล้องกับ รินทิพย์ อิศาสะวิน (2553, น. 117-119) ได้อธิบายถึงผู้หญิงต้องมีสิทธิในการกำหนดอนาคตของตนเองและสังคม พบว่า ปัญหาสังคมที่ต้องช่วยกันแก้ไขปัจจัยกระตุ้นให้เกิดความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ การประสานงานระหว่างศูนย์ช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กในโรงพยาบาลของรัฐ เครือข่ายผู้หญิงชาวบ้าน ที่มูลนิธิเพื่อนหญิงให้การสนับสนุนในภาคใต้ ภาคอีสาน และภาคเหนือ ภาคกลาง เกิดเครือข่ายพนักงานสอบสวนผู้หญิง โดยการรับเรื่องราวร้องทุกข์ของตำรวจในส่วนของพนักงานสอบสวนให้ความช่วยเหลือผู้หญิง และ **ด้านการสร้างเครือข่าย** มูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา มีการสร้างเครือข่าย โดยมีการจัดทำโครงการในชุมชนในทุก ๆ ปี ร่วมกับหน่วยภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนที่เป็นเครือข่ายในการช่วยเหลือและพิทักษ์สิทธิความเท่าเทียมให้กับผู้หญิงในจังหวัดสงขลา อีกทั้งจัดทำสื่อเทคโนโลยี เช่น การ์ตูน หนังสือ หรือ

แอปพลิเคชันเพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเรื่องความเท่าเทียมทางเพศให้กับเยาวชนในจังหวัดสงขลา สอดคล้องกับ ขนตติ ทินนาม (2559, น. 16-19) ที่จัดทำโครงการวิจัยการพัฒนาแนวทางปฏิบัติ คือรูปแบบ นำเสนอรายการโทรทัศน์ บนหลักสิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของสตรี เพื่อเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของผู้หญิงในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงของประชาคมโลก

สรุปได้ว่า การเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา ประกอบด้วย ด้านครอบครัว ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านสมรรถนะองค์กรเพื่อเสริมสร้างให้ผู้หญิงในจังหวัดสงขลามีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ และมีบทบาทหน้าที่ทางสังคมมากยิ่งขึ้น

ความเท่าเทียมกับความเสมอภาค

มูลนิธิเพื่อนหญิงมีการดำเนินงานในเรื่องของการสร้างความเท่าเทียมทางเพศและความเสมอภาคในสังคม ซึ่งผู้หญิงในจังหวัดสงขลาได้รับความไม่เท่าเทียมถูกจำกัดสิทธิ ถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้ชายและสังคม อันเป็นสาเหตุการเกิดพระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ ปี พ.ศ. 2558 พบว่ามีข้อตกลงอนุสัญญา (Cedaw) คือ ภาค 1 (ข้อ 1-6) กล่าวถึงคำจำกัดความของคำว่า การเลือกปฏิบัติต่อสตรี พันธกรณีของรัฐภาคี มาตรการที่รัฐภาคีต้องดำเนินการเพื่อสนับสนุนความก้าวหน้าของสตรี ฯลฯ ภาค 2 (ข้อ 7-9) กล่าวถึงความเท่าเทียมกันระหว่างบุรุษและสตรีในด้านการเมืองและการดำรงชีวิต เช่น สิทธิในการเลือกตั้ง ภาค 3 (ข้อ 10-14) กล่าวถึงสิทธิของสตรีที่จะต้องได้รับการดูแลทางเศรษฐกิจ การป้องกันความรุนแรงต่อสตรีในสถานที่ทำงาน และการเข้าถึงบริการสุขภาพ ภาค 4 (ข้อ 15-16) กล่าวถึงความเท่าเทียมกันของบุรุษและสตรีในด้านกฎหมาย ภาค 5 (ข้อ 17-22) กล่าวถึงการจัดตั้งคณะกรรมการการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ พันธกรณีของรัฐในการจัดทำรายงานของรัฐภาคี และการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ภาค 6 (ข้อ 23-30) กล่าวถึงการมีให้มีข้อบทของอนุสัญญาที่จะขัดต่อกฎหมายภายในที่ดำเนินการ มากกว่าที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาและกฎหมายระหว่างประเทศที่มีอยู่ การนำพันธกรณีไปปฏิบัติในระดับประเทศ ทำให้มูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลาเล็งเห็นความสำคัญของพระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ ปี พ.ศ. 2558 และสร้างเสริมให้ผู้หญิงในจังหวัดสงขลาได้รับความเท่าเทียมทุกด้าน อีกทั้งคำว่า “ความเท่าเทียม” กับ “ความเสมอภาค” นั้นมีความหมายที่คล้ายคลึงกัน

ดังที่ ธีระพงษ์ วงษ์นา (2557, น. 59) อธิบายว่า ความเท่าเทียม หรือ Equality หมายถึง ทุกคนมีสิทธิเท่ากันหมดทั้งคนที่มีโอกาสน้อยกว่า และผู้ที่มีโอกาสสูงกว่ายกตัวอย่างเช่น คนตัวสูงและคนตัวเตี้ยได้ยืนบนเก้าอี้คนละตัวเหมือนกัน แต่ความเสมอภาค หรือ Equity เป็นการให้โอกาสผู้ที่ด้อยกว่าได้รับสิทธิและโอกาสมากกว่า ยกตัวอย่างเช่น มีเก้าอี้อยู่หนึ่งตัว ซึ่งคนที่ด้อยโอกาสกับคนที่มีโอกาสยืนข้างกัน แต่คนที่ด้อยโอกาสมีสิทธิได้นั่งเก้าอี้ ซึ่งมูลนิธิเพื่อนหญิงได้ให้ความสำคัญในเรื่องของความเท่าเทียมทางเพศ เนื่องจากเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงในจังหวัดสงขลา โดยมีการขับเคลื่อนในรูปแบบของการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความเท่าเทียมและทำงานร่วมกัน

กับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน สอดคล้องกับ ทัชพร อังศิริชูร, (2558, น. 44-45) ที่ศึกษาขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมของผู้หญิงเพื่อสร้างความเท่าเทียมทางเพศในบริบทสังคมไทย พบว่า การเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศนั้นเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้รับสิทธิในการทำงานและมีส่วนร่วม การไม่ถูกกีดกันจากหน่วยงานหรือองค์กรในการจำกัดและแบ่งแยกเพศหญิงชาย

อีกทั้งมูลนิธิเพื่อนหญิงมีการรณรงค์และให้ความรู้ในเรื่องของความเสมอภาคในสิทธิของตนเองที่ควรจะได้รับเพื่อสร้างเสริมความเข้าใจให้แก่ผู้หญิง และสามารถเรียกร้องในสิทธิของตนเองที่ควรจะได้รับได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย เช่นเดียวกับ สมจิต แคนสีแก้ว และคณะ (2559, น. 1-3) ที่ศึกษาความเสมอภาคและโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิตสู่การสร้างคุณภาพชีวิต พบว่าในปัจจุบันประเทศไทยให้ความสำคัญเรื่องสิทธิความเสมอภาคระหว่างเพศชายและเพศหญิง โดยเฉพาะกลุ่มองค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับปัญหาของผู้หญิงที่เผชิญกับปัญหาความไม่เสมอภาค ทั้งนี้ มูลนิธิเพื่อนหญิงมีการทำงานร่วมกับหน่วยงานทางภาครัฐในการคุ้มครองสิทธิของผู้หญิง เพื่อให้ผู้หญิงได้รับความเสมอภาคอย่างทั่วถึง และเป็นไปในแนวทางเดียวกับ อภิวัฒน์ สุดสา (2554, น. 255) ที่ศึกษาหลักความเสมอภาคภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พบว่า ความเสมอภาคเป็นการเรียกร้องในเรื่องของสิทธิของคนในสังคมให้มีความเสมอภาคกัน โดยไม่มีการแบ่งเชื้อชาติ อาชีพ อายุ และศาสนา ทั้งนี้ความเสมอภาคเป็นการสร้างสิทธิให้ทุกคนไม่ว่าจะเป็นหญิงหรือชายสามารถมีสิทธิในการเรียกร้องผลประโยชน์ในสิ่งที่ตนควรจะได้รับ

สรุปได้ว่า การดำเนินงานของมูลนิธิเพื่อนหญิงในจังหวัดสงขลา เป็นการทำงานในการเสริมสร้างในเรื่องของความเท่าเทียมและความเสมอภาคซึ่งสองคำนี้มีความแตกต่างกัน โดยที่ความเท่าเทียมเป็นสิ่งที่ทุกคนได้รับเหมือนกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกว่าใครควรได้น้อยหรือใครควรได้มากกว่า ในขณะที่ความเสมอภาคจะมองจากสิ่งที่เป็นอยู่ โดยแบ่งแยกว่าใครควรได้น้อยหรือใครควรได้มากกว่าตามความเหมาะสมของบุคคลนั้น

ความเป็นธรรมกับความยุติธรรมทางสังคม

มูลนิธิเพื่อนหญิง มีการดำเนินงานในเรื่องของการสร้างความเป็นธรรมและเรียกร้องความยุติธรรมให้กับผู้หญิงในจังหวัดสงขลาให้มีสิทธิเทียบเท่ากับผู้ชาย เพราะผู้หญิงส่วนใหญ่ไม่มีโอกาสได้ทำในสิ่งที่ตนเองอยากจะทำ ซึ่งความเป็นธรรมทางสังคมเป็นการให้สิทธิที่เหมือนกัน ซึ่งเป็นการให้สิทธิในทุก ๆ เพศที่เหมือนกัน สอดคล้องกับ อคิน รพีพัฒน์ (2556, น. 21) ที่อธิบายว่า ความเป็นธรรมทางสังคมนั้นมักจะยึดหลักถูกต้องเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายในการตัดสินความถูกต้อง และศาลเป็นสิ่งสำคัญในการพิจารณาความถูกต้องให้กับคนในสังคมเพราะเป็นสิ่งสำคัญที่สามารถสร้างความเป็นธรรมแก่ผู้หญิงได้ นอกจากนี้ มูลนิธิเพื่อนหญิงมีการทำงานที่ปกป้องผู้หญิงที่ไม่ได้รับความยุติธรรม อาทิเช่นทางกฎหมาย ครอบครัวที่เกิดปัญหาขึ้น ผู้หญิงก็ยังเป็นฝ่ายเสียเปรียบ อีกทั้งยังสอดคล้องกับ สุณี ไชยรส (2555, น. 13-14) อธิบายว่าความยุติธรรมเป็นกลไกทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรมที่กระทำต่อผู้หญิงอย่างหนักหน่วง

ถึงแม้ในสังคมมีผู้หญิงเป็นจำนวนที่มากกว่าเพศชายก็ยิ่งเผชิญกับความหวาดกลัวและหตุ เช่นเดียวกับ บุญวดี มนตรีกุล ณ อยุธา (2559, น. 14) อธิบายว่า บทบาทของผู้หญิงในเรื่องของความยุติธรรมในการทำงานในบ้านที่มีมาตั้งแต่อดีต ซึ่งทางกฎหมายมีการสร้างยุทธศาสตร์ แสดงให้เห็นถึงการสร้างความยุติธรรมให้กับผู้หญิงให้เปลี่ยนทัศนคติ และสามารถมีความคิดที่จะทำงานนอกบ้าน ทำทุกสิ่งโดยไม่ยึดถือความเชื่อที่มามีมาตั้งแต่อดีต

สรุปได้ว่า ในสังคมปัจจุบันผู้หญิงได้รับความไม่เป็นธรรมทางสังคมเป็นส่วนใหญ่ มองได้จากปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม ทั้งด้านอาชีพ ด้านกฎหมาย ซึ่งมูลนิธิเพื่อนหญิงที่เป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นเพื่อเสริมสร้างความเป็นธรรมให้กับผู้หญิง และหากปัญหานั้นถึงขั้นกฎหมาย ศาล เป็นสิ่งสุดท้ายในการเรียกร้องความยุติธรรมให้กับผู้หญิง

กล่าวโดยสรุปได้ว่า จากผลการศึกษางานวิจัย ถือได้ว่าเป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนสังคมให้เกิดความเท่าเทียมทางเพศ และสร้างความตระหนักให้ผู้หญิงในการเรียกร้องสิทธิทางสังคมเพื่อให้เกิดความเท่าเทียม คือ บทบาทสำคัญในการเสริมสร้าง ความเท่าเทียมทางเพศให้กับผู้หญิงเพื่อให้ผู้หญิงมีความตระหนักเห็นคุณค่าของตนเอง อีกทั้งสามารถให้ความช่วยเหลือผู้ถูกรังแกได้อย่างมีประสิทธิภาพ เห็นได้จากการเสริมสร้างให้ผู้หญิงมีบทบาทให้ได้รับการยอมรับทางสังคม ทั้งนี้เพื่อคุ้มครองผู้หญิงทางด้านสิทธิความเท่าเทียมทางเพศของผู้หญิง มีการวางระบบในการจัดการในการแสวงหาแนวทางพัฒนา ด้านการคุ้มครองดูแลช่วยเหลือ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยคำนึงถึงความสำคัญเรื่องของสิทธิ ความเท่าเทียม ความเสมอภาค และความเป็นธรรมในสังคมที่มีบทบาทยุติตามกฎหมาย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

1) ควรศึกษาการพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งขององค์กร ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน โดยเฉพาะภาคประชาชน ทำได้โดยการวางรากฐานของแต่ละหน่วยงานเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนที่สำคัญ คือ องค์กรสามารถขับเคลื่อนการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและยังถือเป็นตัวชี้วัดของการพัฒนาบุคลากร และสะท้อนถึงองค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อผู้หญิงในจังหวัดสงขลา

2) ควรศึกษาการสร้าง ความเข้มแข็ง ความเชื่อมั่นในตัวผู้นำ เพราะผู้นำมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการทำงานร่วมกัน โดยเฉพาะร่วมกับภาคประชาชนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ถือเป็นตัวชี้วัดในการพัฒนาบุคลากรและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับมูลนิธิเพื่อนหญิงในจังหวัดสงขลา อีกทั้งช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำกับเครือข่ายในชุมชนทุกภาคส่วน โดยเฉพาะภาคประชาชนเพื่อการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

3) ควรศึกษาด้านข้อมูลข่าวสารถือเป็นตัวชี้วัดของสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับเด็กและผู้หญิงของจังหวัดสงขลา ทั้งความรุนแรง การคุกคามทางเพศต่อผู้หญิง ซึ่งส่งผลให้องค์กร หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้วางแผนในการนำเสนอองค์ความรู้ และถือเป็นสิ่งสำคัญต่อสถานการณ์ปัจจุบัน เป็นการสื่อสารทางเทคโนโลยีถือเป็นหลักสำคัญในการมีส่วนร่วมของทุกหน่วยงานผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ตต่าง ๆ เพื่อความสะดวกและสามารถเข้าใจและยังเข้าถึงได้ง่ายเพื่อผู้หญิงในจังหวัดสงขลา

4) ควรศึกษาตัวชี้วัดด้านการวิเคราะห์การจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงคนในจังหวัดสงขลา ที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศ เพื่อร่วมกันสร้างเสริมสิทธิของผู้หญิงในจังหวัดสงขลามากขึ้น เช่นการสร้าง ความเข้มแข็งทางครอบครัวซึ่ง เกิดจากการอย่าร้าง ความรุนแรงต่อเด็กและผู้หญิง จำเป็นต้องสร้างความเชื่อมั่น ความถูกต้อง และความเป็นธรรม โดยการกำหนดพระราชบัญญัติขึ้นมาเพื่อเป็นข้อกำหนดที่ทุกคนต้องปฏิบัติตาม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาบริบททางสังคมจากสถานการณ์ของผู้หญิงในภาคใต้ที่ได้รับผลกระทบจากการถูกรังแกจากเพศตรงข้าม เพื่อแสดงถึงความแตกต่าง และอย่างไรก็ตามมูลนิธิเพื่อนหญิง และองค์กรของภาครัฐ และภาคเอกชน ต้องปฏิบัติงานร่วมกันเพื่อแสวงหาแนวทางแก้ไข เพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของผู้หญิง

2) ควรศึกษาตัวชี้วัดจากสถิติที่ผู้หญิงถูกเป็นฝ่ายโดนกระทำจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นของคนในจังหวัดสงขลา แต่อย่างไรก็ดี ภาครัฐโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจ และสถานีตำรวจ ควรเปิดเผยข้อมูลที่แท้จริงจากคดีความที่เกี่ยวข้องกับการทำร้ายผู้หญิงและเด็ก อันจักเป็นประโยชน์อย่างยิ่งที่สามารถนำมาแสวงหาแนวทางแก้ไข ปรับปรุง และช่วยเหลือได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) ควรศึกษากระบวนการทำงาน ในลักษณะการมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน และหน่วยงานภาคประชาชนทั่วทั้ง 4 ภาคของประเทศไทย เพื่อแสดงศักยภาพการทำงานด้านพิทักษ์สิทธิแก่ผู้หญิง โดยเฉพาะกระทรวงยุติธรรมกับการเรียกร้องความยุติธรรมให้แก่ผู้หญิงที่เกิดปัญหา และการช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

บรรณานุกรม

- กมลพร กัลยาณมิตร. (2557). บทบาทสตรีกับการบริหารภาครัฐในอนาคต. *วารสารจันทร์เกษมสาร*. 17 (33), 11-19.
- กรมองค์การระหว่างประเทศ. (2528). *อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุก รูปแบบ*. สืบค้นเมื่อ 8 มีนาคม 2562, จาก: <http://humanrights.mfa.go.th>.
- กฤตยา อาชวนิจกุล. (2554). *เพศวิถีที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปในสังคมไทย สถาบันวิจัยประชากรและสังคม*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เกศกุล สระกวี. (2562). คนรุ่นใหม่กับความคาดหวังต่อการทำงานในองค์กรพัฒนาเอกชนในปัจจุบัน. *วารสารวิทยาการจัดการ*. 36 (1), 102-127.
- กลุ่มงานผลิตเอกสารสำนักประชาสัมพันธ์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2556). *สิทธิประโยชน์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 2556*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- ชนิษฐา กาญจนรังสีนนท์. (2556). *การสร้างเครือข่ายเพื่อการพัฒนา*. สืบค้นเมื่อ 14 มิถุนายน 2562, จาก: <https://www.researchgate.net>.
- คมสัน สุขมาก. (2559). พันธกรณีตามกฎหมายระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชน. *วารสารวิชาการศรีปทุม*. 3 (1), 1-11.
- จิรศักดิ์ โวหาร สัญญา เคนาภูมิ และยุภาพร ยุภาศ. (2560). สมรรถนะองค์กรที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. *วารสารบัณฑิตพัฒนสารมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*. 4 (1), 43-54.
- จรัส จันทนาวิวัฒน์. (2557). *ถอดบทเรียนและองค์ความรู้กระบวนการสร้างเครือข่ายในโครงการเครือข่ายชุมชนหัวใจสีเขียว กรณีศึกษาพื้นที่เขื่อนภูมิพล*. นนทบุรี: การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย.
- ฉัตรทิพย์ นาถสุภา. (2557). *การเป็นสมัยใหม่กับแนวคิดชุมชน*. กรุงเทพฯ: ด่านสุทธาการพิมพ์.
- ชนิกานต์ เสียงเย็น และรัตติกรณ์ จงวิศาล. (2557). ภาวะผู้นำแบบผู้รับใช้ ความพึงพอใจในงานจิตวิญญาณในการทำงานและพฤติกรรมเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรของหัวหน้างานในธุรกิจบัตรเครดิตและสินเชื่อ. *วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*. 40 (2), 153-164.
- ชเนตตี ทินนาม. (2559). *โครงการวิจัยการพัฒนาแนวทางปฏิบัติในการนำเสนอรายการโทรทัศน์บนหลักสิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของสตรี*. กรุงเทพฯ: ศูนย์จิตตปัญญาศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ชัยวุฒิ วรพินิจ และคณะ. (2557). คุณลักษณะภาวะผู้นำยุคใหม่กับสมรรถนะการบริหารงานแบบมืออาชีพของปลัดเทศบาลในภาคกลาง. *วารสารสมาคมนักวิจัย*. 19 (1), 86-96.
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช. (2554). การสัมมนาเครือข่ายสถาบันเพื่อการป้องกันประเทศและความมั่นคง (*Network of Institutes for Defence and Security: NIDaS*) เกี่ยวกับการดำเนินการความร่วมมือทางเครือข่ายที่แท้จริง. สืบค้นเมื่อ 14 มิถุนายน 2562, จาก: <http://www.dti.or.th>.
- ชุติมา รักษ์บางแหลม เอกกรินทร์ สังข์ทอง ขวลิต เกิดทิพย์ และชิตชนก เชียงเขาว์. (2559). ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม: หนทางสู่การขับเคลื่อนภาวะผู้นำในสถาบันการศึกษา. *วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์*. 8 (1), 168-181
- ชุมสาย บวรศักดิ์เสถียร และ ดิเรก พรสีมา. (2556). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย*. 3 (2), 49-56.
- ชลธิศ ดาราวงษ์. (2561). ภาวะผู้นำในการบริหารโครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่. *วารสารบริหารธุรกิจเศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร*. 13 (2), 18-30.
- ณัฐพล แสงอรุณ. (2555). สิทธิที่จะอยู่ในเมือง: ภาพสะท้อนจากการเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิการอยู่อาศัยของชุมชนบางบัว. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ดวงหทัย บุรณเจริญกิจ. (2560). แนวคิดสตรีนิยมและขบวนการทางสังคมของผู้หญิงในประเทศไทย: วิเคราะห์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ข้อถกเถียงและยุทธศาสตร์. กรุงเทพฯ: มูลนิธิพีริตรีช เอแปร์ท.
- ถวิลวดี บุรีกุล. (2551). การมีส่วนร่วมแนวคิดทฤษฎีและกระบวนการ. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.
- ทิพอาภา วรสุข. (2551). วิเคราะห์บทบาทและความสัมพันธ์ระหว่างหญิงชายในครัวเรือน กลุ่มแม่ค้าหาบเร่แผงลอย: ความสัมพันธ์ทางบุคลิกภาพ 3 แบบเขตนิคมอุตสาหกรรมเครือสหพัฒนาศรีราชาตำบลหนองขามอำเภอศรีราชาจังหวัดชลบุรี. หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสตรีศึกษา วิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ทัชพร อังศุวิฑูร. (2558). ขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมของผู้หญิงเพื่อสร้างความเท่าเทียมทางเพศในบริบทสังคมไทย. *วารสารสำนักบัณฑิตอาสาสมัคร*. 11 (2), 131-176.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ทัศนีย์ จุลอดุง และยุพิน อังสุโรจน์. (2552). การศึกษาองค์ประกอบภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผลของหัวหน้าหอผู้ป่วยโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ. *วารสารสภาการพยาบาล*. 24 (4), 43-55.
- ธนายุ ภู่วิทยาธร. (2557). ชีตความสามารถ (สมรรถนะ) องค์การด้านบูรณาการการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏ. *วารสารวิทยาการจัดการ*. 1 (2), 73-80.
- ธนิศร ยืนยง. (2561). การมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดนครนายก. *วารสารมหาจุฬานาครธรรม์*. 5 (2), 119-13
- ธีระพงษ์ ธนเจริญรัตน์. (2553). *หลักสูตรการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารอู่กลางการประกันภัย*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารธุรกิจ คณะบริหาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- ธีระพงษ์ วงษ์นา. (2557). ความเป็นธรรมหลากหลายมิติ หลายมุมมอง สู่ดัชนีชี้วัดทางสังคม. *วารสารธรรมศาสตร์*. 33 (2), 52-65.
- นภวรรณ คณานุกรักษ์. (2554). บทบาทผู้นำองค์กรที่มีพนักงานวิชาชีพ. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย*. 31 (1), 122-133.
- นราธิป ศรีราม. (2556). ขั้นตอนสำคัญที่ถูกละเลยในกระบวนการบริหารผลการปฏิบัติงาน. *วารสารการจัดการสมัยใหม่*. 11(1), 13-22.
- นวมณต์ อุดมรัตน์. (2558). การศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ประเพณีตักบาตรพระร้อยทางเรือ: กรณีศึกษาชุมชนเสียบคลองมอญ แขวงทับยาว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร. *วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*. 10 (2), 301-310.
- บรรเจิด สิงคะเนติ. (2550). *หลักการพื้นฐานของสิทธิเสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ตามรัฐธรรมนูญ*. กรุงเทพฯ: วิทยุชุมชน.
- บังอร เทพเทียน. (2552). *เพศวิถีภายใต้นโยบายและมาตรการป้องกันเอดส์: การศึกษาเชิงวาทกรรม*. หลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ปณิธี บราวน์. (2557). เพศภาวะ เพศวิถีกับพัฒนาธรรม. *วารสารเพศวิถีศึกษา*. 3 (1), 25-49.
- ปวริศร เลิศธรรมเทวี. (2560). *แนวทางการรับรองสิทธิด้านสิ่งแวดล้อมในรัฐธรรมนูญไทย*. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.
- ปิยะนาถ อังควาณิชกุล. (2558). ความคิดกับการกำหนดสถานภาพสตรี. *วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. 18 (1), 397-415.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ. (2558). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 132 ตอนที่ 18. หน้า 17-27.
- พิตรพิบูล ไชยเมือง สังคม ศุภรัตน์กุล และประจัญ กิ่งมิ่งแฮ. (2558). รูปแบบการเสริมสร้างเครือข่ายทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการบริหารจัดการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดหนองบัวลำภู. *วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม*. 5 (1), 44-52.
- พัชลินจ์ จินนุ่น. (2560). คุณสมบัติของ “หญิงดี” ใน สุภาษิตสอนหญิงภาคใต้ที่สัมพันธ์กับความคิดความเชื่อทางพระพุทธศาสนา. *วารสารศรีนครินทร์ทวารวดีวิจัยและพัฒนา*. 9 (17), 160-175.
- พิชามณูช บุษยสิทธิ์ และวิชุดา กิจธรรม. (2557). อิทธิพลของปัจจัยทางจิตที่มีต่อภาวะผู้สร้างแรงบันดาลใจในนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ทวารวดี. *วารสารวิชาการคุณธรรมความดี*. 3 (1), 85-97.
- พิสิฐ เทพไกรวัล. (2554). *การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก*. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พระครูใบฎีกาอภิชาติ ธรรมสุโท และคณะ. (2561). การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการเสริมสร้างสุขภาวะผู้สูงอายุขององค์กรชุมชนในอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม. *วารสารการบริหารท้องถิ่น*. 11 (3), 76-90.
- ภักสิริ แอนิหน. (2560). สิทธิมนุษยชนกับสังคมปัจจุบัน. *วารสารมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย*. 2 (1), 13-22.
- ภาคภูมิ ฤกษ์เมธ. (2553). องค์การที่สมรรถนะในองค์การภาครัฐ: ตามมุมมองของทฤษฎีโครงสร้างตามสถานการณ์และแนวคิดด้านวัฒนธรรม. *วารสารวิทยาการจัดการ*. 27 (1), 33-46.
- มธุมนต์ แคเทอร์เรนซ์. (2554). *ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารกับความผูกพันองค์กรของพนักงานในองค์กรพัฒนาธรรม*. กรุงเทพฯ: คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ยุกติ มุกดาวิจิตร. (2550). *วัฒนธรรมชุมชนวาทศิลป์และการเมืองของชาติพันธุ์นิพนธ์แนววัฒนธรรมชุมชน*. กรุงเทพฯ: รุ่งฟ้าเดียวกัน.
- รายงานสถานการณ์สตรี. (2558). “2 ทศวรรษปฏิญญาปักกิ่งฯ: เสริมพลังสตรี สร้างพลัง”. กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- รินทิพย์ อิศาสะวิน. (2553). *ผู้หญิงต้องมีสิทธิในการกำหนดอนาคตของตนเองและสังคม*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิเพื่อนหญิง สำนักงานกองทุนสนับสนุนการเสริมสร้างสุขภาพ.
- รอมือลี ลอมา และวันพิชิต ศรีสุข. (2558). บทบาทหญิงชายในการพัฒนาชุมชนมัธยมศึกษารัฐอึมาน บ้านบูแมกียะ อำเภอเย็งอ จังหวัดนราธิวาส. *วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. 11 (1), 173-194.
- รังสิตา บุญโชติ และอาแว มะแส. (2559). *การมีส่วนร่วมในวิสาหกิจชุมชนกับคุณภาพสังคมของประชาชนในชุมชนท่าข้าม ตำบลท่าข้าม อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา*. สงขลา: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- รัตติกรณ์ จงวิศาล. (2555). ภาวะผู้นำ จิตวิญญาณในการทำงาน ผลการปฏิบัติงานและบริษัทอภิบาล. *วารสารพัฒนบริหารศาสตร์*. 52 (8), 101-129.
- วรรณพร พุทธภูมิพิทักษ์ และกัญญามน อินทว้าง. (2554). *ทฤษฎีองค์การและการจัดการ*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยพิษณุโลก
- วรรณวิชนี ถนอมชาติ และวทัญญู สุวรรณเศรษฐ์. (2559). *ขีดความสามารถเชิงสมรรถนะเพื่อการสรรหาและคัดเลือก*. *วารสารวิชาการคณะบริหารธุรกิจ*. 11 (1), 158-169.
- เวทิน ชาติกุล. (2550). *จุดยืนวารสารสตรีนิยมไทย*. เชียงใหม่: ศูนย์สตรีศึกษา คณะสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศรีสุวรรณ จรรยา. (2550). พัฒนาการและบทบาทขององค์กรพัฒนาเอกชนไทย. *วารสารการจัดการสิ่งแวดล้อม*. 3 (1), 86-166.
- ศิรินทร์ทิพย์ จงเพชร. (2553). *ผู้หญิงมีสิทธิในการกำหนดอนาคตตนเองและสังคม*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนส่งเสริมสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ สถาบันพระปกเกล้า.
- สนุก สิงห์มาตราช พิภูล มีมานะ และ ดุษฎีวัฒน์ แก้วอินทร. (2560). *คุณลักษณะภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรในศตวรรษที่ 21. การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 2*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สมจิต แดนสีแก้ว ทนงศักดิ์ คุ่มไข่น้ำ สมคิด ทับทิม และศิวานนท์ รัตนะกนกชัย. (2559). ความเสมอภาคและโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิตสู่การสร้างคุณภาพชีวิต. *วารสารราชพฤกษ์*. 14 (3), 10-17.
- สมชาย ศรีสันต์. (2554). สิทธิของคนยากจนในสังคมไทย. *วารสารสำนักบัณฑิตอาสาสมัคร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*. 8 (1), 1-20.
- สมพร รุ่งเรืองกลกิจ และอิงคณา โคตনারา. (2556). พยาบาลกับการบูรณาการเพศภาวะในการจัดการภัยพิบัติ. *วารสารพยาบาลสงขลานครินทร์*. 33 (1), 57-68.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สายฝน บุชา. (2557). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาห้องสมุดมีชีวิต : กรณีศึกษาห้องสมุดประชาชนในจังหวัดปทุมธานี. *วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*. 40 (2), 165-183.
- สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว. (2552). *มาตรฐานและตัวชี้วัดความเสมอภาคระหว่างเพศชาย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสงขลา. (2561). *สถิติความรุนแรงในครอบครัวประจำเดือนตุลาคม-เมษายน 2561*. สงขลา: สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสงขลา.
- สุกิจ อยู่ในธรรม และประณต นันทิยะกุล. (2559). การบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย*. 6 (3), 333-342.
- สุชาดา ทวีสิทธิ์. (2551). ขาดพื้นฐานนิพนธ์แนวสตรีนิยมการทำทนายกระบวนทัศน์ปฏิฐานนิยม. *วารสารสังคมศาสตร์*. 2 (1), 23-57.
- สุชาดา ทวีสิทธิ์. (2550). ผู้หญิง ผู้ชาย และเพศวิถี: เพศภาวะศึกษาในงานมานุษยวิทยา. *วารสารสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์*. 19 (1), 311-357.
- สุริษา ชาตสุทธิ อนุชา กอนพวง และฉลอง ชาตรุประชีวิน. (2556). รูปแบบการบริหารงานกลุ่มส่งเสริมสถานศึกษาเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*. 5 (พิเศษ), 266-277.
- เสถียร รุจิรวินิช สันทัต เสริมศรี และมาณี ไชยธีรานุวัฒน์ศิริ. (2553). องค์ประกอบการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ได้รับผลกระทบในโครงการก่อสร้างท่าอากาศยานนานาชาติ. *วารสารการจัดการสิ่งแวดล้อม*. 6 (2), 67-81.
- วรพิชญ์ ลิขิตायน. (2560). การบริหารจัดการสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดสระบุรีให้เป็นองค์กรสมรรถนะสูง. *วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์*. 12 (1), 179-189.
- เหมพรรณช บุญย้อยหยัด และเพิ่มศักดิ์ มกรภิรมย์. (2555). สิทธิมนุษยชนกับกระบวนการต่อสู้ของคนไร้บ้านในเขตพระนคร. *วารสารปารีชาติ*. 25 (3), 1-10.
- อคิน รพีพัฒน์. (2556). ความยุติธรรมตามตัวอักษร:ความเป็นธรรมตามความเป็นจริง. *วารสารปารีชาติ*. 26 (1), 8-28.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- อัครเดช ไม้จันทร์.(2560). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานกลุ่มอุตสาหกรรมติดตั้งเครื่องจักรสายการผลิตในจังหวัดสงขลา. หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อภิวัฒน์ สุตสา. (2554). หลักความเสมอภาคภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. *วารสาร จุลนิติ*. 8 (4), 145-155.
- อภิสิทธิ์ ฉัตรทนานนท์. (2553). บทบาทการบริหารสำหรับผู้นำองค์กรในยุคของการแข่งขันสูง. *วารสารการจัดการภาครัฐและเอกชน*. 17 (2), 11-27.
- อรวรรณ ชมดง และอรรถ เพ็ญยุระ. (2557). เพศวิถีและสังคมไทยในวรรณกรรมเพลงลูกทุ่ง. *วารสารบัณฑิตศึกษา มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์*. 3 (2), 77-98.
- อรุณ ขยันหา. (2559). จากการปรับทัศนคติสู่วิกฤตการณ์มีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน. *วารสารร่วมพฤษ*. 34 (1), 146-164.
- อัจฉรา รัตติธรรม. (2554). การพัฒนาทางเลือกกระแสหลัก. *วารสารสังคมวิทยามนุษยวิทยา*. 30 (2), 15-44.
- อัลญาน์ สมุห์เสนีโต และคณะ. (2560). เพศวิถีในชีวิตสมรสของชาวไทยมุสลิม. *วารสารประวัติศาสตร์วัฒนธรรมศาสตร์*. 4 (1), 270-323.
- อุดมพร ยิ่งไพบูลย์สุข และเปรมวดี คฤหเดช. (2554). เพศวิถีของนักศึกษาในเขตรัตนโกสินทร์ กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. กรุงเทพฯ: หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- อุทัย ปริญาสุทินันท์ สวรินทร์ เบ็ญเต็มอะหลี เทพรัตน์ จันทพันธ์ และอภิศักดิ์ ธีระวิสิษฐ์. (2555). การผลิตซ้ำโครงการขนาดใหญ่ของรัฐและความบอบซ้ำของชุมชน:กรณีโครงการทำเรื่อน้ำลึกลงสงขลาแห่งที่2อำเภอจะนะจังหวัดสงขลาและโครงการทำเรื่อน้ำลึกปากบารา อำเภอละงู จังหวัดสตูล. *วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น*. 2 (1), 1-32.
- อุทัย ปริญาสุทินันท์. (2559). ภาวะผู้นำ จุดเปลี่ยนชุมชน. *วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย*. 8 (2), 189-229.
- อุทัย ปริญาสุทินันท์. (2560). *การพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Gamal, O., and Forden, P., (2016). *Gender equality in a time of change: Gender mainstreaming after Egypt' Arab Spring*. Women' Studies International Forum.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Human Development Report. (2011). *Sustainability and Equity: A Better Future for All*. Published for the United Nations Development Programme (UNDP)
- Lohmann, A., (2007). Charity Philanthropy Public Service or Enterprise: what are the big questions of Nonprofit Management today. *Public Administration Review*. 67 (3), 437-444.
- Marphatia, T., and Moussie, A., (2013). A question of gender justice: Exploring the linkages between women's unpaid care work, education, and gender equality. *International Journal of Education Development*. 33, 585-594.
- Mary, B. (1999). *Is Multiculturalism Bad for women* In Joshua Conhen Matthew Howard and Martha C. Nussbaum, eds. *Is Multiculturalism Bad for women*. New Jersey: Princeton University Press.
- Samans, R., and Zahidi, S., (2016). *Global Gender Gap Report*. World Economic Forum.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญและรายนามผู้ให้สัมภาษณ์

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

หน่วยงานภาครัฐ

ชมฤดี นาทะศิริ

หัวหน้าบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดสงขลา

ทิวาพร ทวีทรัพย์

หัวหน้ากลุ่มพัฒนาสังคมและสวัสดิการสำนักงานพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดสงขลา

สุภาวดี บัวบาน

พยาบาลวิชาชีพ อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา

จิราพร เพชรหนูเส็ง

นักวิชาการยุติธรรมชำนาญการหัวหน้ากลุ่มคุ้มครองพิทักษ์
สิทธิเสรีภาพ จังหวัดสงขลา

หน่วยงานภาคเอกชน

พัชรี ไหมสุข

หัวหน้าศูนย์พิทักษ์สิทธิสตรีประจำศูนย์หาดใหญ่จังหวัด
สงขลา

วรรณมา อ่อนประสงค์

เจ้าหน้าที่โครงการEU ใต้ ของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา

ธิดา ยศวัฒน์กุล

ผู้ประสานงานเครือข่ายองค์กรงดเหล้าจังหวัดสงขลา

ภาคประชาชน

ณัฐมน คมยพันธ์

แกนนำอำเภหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

วรรณมา แก้วมณี

แกนนำอำเภหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

แจ้ว คำสุวรรณ

แกนนำอำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา

สุธาสินี บุญเมือง

แกนนำอำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา

รายนามผู้ให้สัมภาษณ์

- ป่าปู นามสมมติ (2561, 11 ธันวาคม) ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่มูลนิธิเพื่อนหญิง อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัด สงขลา
- ป่าดาว นามสมมติ (2561, 11 ธันวาคม) ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่มูลนิธิเพื่อนหญิง อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัด สงขลา
- สุดา นามสมมติ (2561, 12 ธันวาคม) ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่หมู่ที่ 1 ตำบลคลองแห อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสงขลา
- สุนิษา นามสมมติ (2561, 13 ธันวาคม) ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่มูลนิธิเพื่อนหญิง อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัด สงขลา
- สมแข็ง นามสมมติ (2561, 16 ธันวาคม) ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่มูลนิธิเพื่อนหญิง อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัด สงขลา
- จำปาทอง นามสมมติ (2562, 7 มกราคม) ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่หมู่ที่ 3 ตำบลหาดใหญ่ อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสงขลา
- ดาวเรือง นามสมมติ (2562, 9 มกราคม) ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่หมู่ที่ 6 ตำบลน้ำน้อย อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสงขลา
- ธิดา นามสมมติ (2562, 17 มกราคม) ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่มูลนิธิเพื่อนหญิง อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัด สงขลา
- ป่าสมสมัย นามสมมติ (2562, 27 มกราคม) ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่มูลนิธิเพื่อนหญิง อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสงขลา
- กำไลทอง นามสมมติ (2562, 22 กุมภาพันธ์) ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่หมู่ที่ 19 ตำบลนาทับ อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา
- ลำไย นามสมมติ (2562, 22 กุมภาพันธ์) ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่หมู่ที่ 3 ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
- พีศรี นามสมมติ (2562, 24 กุมภาพันธ์) ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่มูลนิธิเพื่อนหญิง อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัด สงขลา
- วนิดา นามสมมติ (2562, 24 กุมภาพันธ์) ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่มูลนิธิเพื่อนหญิง อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัด สงขลา
- ฟ้าใส นามสมมติ (2562, 24 กุมภาพันธ์) ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่มูลนิธิเพื่อนหญิง อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัด สงขลา
- น้ำหวาน นามสมมติ (2562, 24 กุมภาพันธ์) ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่มูลนิธิเพื่อนหญิง อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสงขลา

รายนามผู้ให้สัมภาษณ์ (ต่อ)

ชาลี นามสมมติ (2562, 27 กุมภาพันธ์) ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่มูลนิธิเพื่อนหญิง อำเภอบ้านไร่ จังหวัด
สงขลา

พีแอฟ นามสมมติ (2562, 1 มีนาคม) ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่หมู่ที่ 3 ตำบลคลองแห อำเภอบ้านไร่ จังหวัด
สงขลา

สมศรี นามสมมติ (2562, 4 มีนาคม) ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่บ้านพักเด็กและครอบครัว อำเภอบ้านไร่ จังหวัด
สงขลา

กรรณิกา นามสมมติ (2562, 10) ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่บ้านพักเด็กและครอบครัว อำเภอบ้านไร่ จังหวัด
สงขลา

สาตี นามสมมติ (2562, 24 กุมภาพันธ์) ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่มูลนิธิเพื่อนหญิง อำเภอบ้านไร่ จังหวัด
สงขลา

กนกพร นามสมมติ (2562, 12 มีนาคม) ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่หมู่ที่ 8 ตำบลคลองแห อำเภอบ้านไร่ จังหวัด
สงขลา

พีรพัฒน์ นามสมมติ (2562, 20 พฤษภาคม) ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอบ้านไร่ จังหวัด
สงขลา

จินดา นามสมมติ (2562, 15 พฤษภาคม) ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่โรงพยาบาลสงขลา อำเภอเมือง จังหวัด
สงขลา

กานดา นามสมมติ (2562, 23 พฤษภาคม) ผู้ให้สัมภาษณ์ ที่มูลนิธิเพื่อนหญิง อำเภอบ้านไร่ จังหวัด
สงขลา

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเดลฟายเพื่อการวิจัย รอบที่ 1

แบบสอบถามเดลฟายรอบที่ 1

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามเดลฟายฉบับนี้ เป็นการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่มีการรู้จักการทำงานของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลาในการให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อเป็นการนำมาวิเคราะห์ของผู้วิจัยในการดำเนินวิธีต่อไป
2. แบบสอบถามเดลฟายฉบับนี้เป็นการนำมาประกอบการทำวิจัยของผู้วิจัยในการนำผลของการเดลฟายครั้งแรกเพื่อนำมาทำแบบสอบถามในการเดลฟายรอบต่อไป
3. แบบสอบถามเดลฟายเป็นการเพิ่มความชัดเจนในการศึกษาการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลาในการทำงานของผู้นำ สมาชิก และสมรรถนะองค์กรเพื่อเป็นการนำความคิดของผู้เชี่ยวชาญมาพิจารณาความเพื่อเพิ่มความชัดเจนของมูลนิธิเพื่อนหญิงมากยิ่งขึ้น
4. ในสอบถามได้มีการแนบข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับมูลนิธิเพื่อนหญิงไว้เพื่อความเข้าใจแก่ผู้เชี่ยวชาญมากยิ่งขึ้น

ปรารธนา ไกรปราบ

นักศึกษาปริญญาโท คณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามเดลฟายเพื่อการวิจัย รอบที่ 2

เดลฟายรอบที่ 2
ข้อมูลแบบสอบถาม
เรื่อง การจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงกับการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศ
ในจังหวัดสงขลา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามเดลฟายฉบับนี้ได้มาจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่รู้และเข้าใจถึงการทำงานของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลาในระยะที่ 1
2. แบบสอบถามเดลฟายฉบับนี้เป็นการนำมาประกอบในการทำวิทยานิพนธ์ของผู้วิจัยในการนำผลจากการเดลฟายครั้งแรกมาวิเคราะห์เป็นแบบสอบถามในรอบนี้
3. แบบสอบถามเดลฟายครั้งนี้เป็นการนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์เดลฟายในรอบที่ 1 มาวิเคราะห์และแยกแยะข้อมูลเป็นแบบสอบถามตามกรอบที่ได้กำหนดไว้
4. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นการเพิ่มความชัดเจนของข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์มากขึ้น
5. ช่วยพิจารณาว่าในแต่ละข้อคำถามควรเป็นข้อคำถามที่อยู่ในแต่ละด้านและควรเป็นข้อคำถามที่เกี่ยวข้องในแต่ละด้านหรือไม่อย่างไร

เกณฑ์ในการวัดระดับความคิดเห็น ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ระดับ 5
เห็นด้วยมาก	ระดับ 4
เห็นด้วยปานกลาง	ระดับ 3
เห็นด้วยน้อย	ระดับ 2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ระดับ 1

ปรารภนา ไกรปราบ
 นักศึกษาปริญญาโท คณะศิลปศาสตร์
 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

จตอบประเด็นคำถามดังต่อไปนี้

ข้อที่	ประเด็นคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	ด้านความเป็นภาวะผู้นำของมูลนิธิเพื่อนหญิง จังหวัดสงขลา					
1	มีความเข้มแข็งในการทำงาน					
2	มีความรู้ความสามารถในการทำงาน					
3	แลกเปลี่ยนความรู้กับสมาชิกเสมอ					
4	มีจิตใจที่แข็งแกร่ง					
5	สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี					
6	มีความเป็นมิตรและสามารถชี้แนะแนวทางให้ผู้อื่น ได้ดี					
	สามารถเข้าถึงและเข้าใจปัญหาของผู้หญิงได้					
8	รู้จักวิธีการแก้ปัญหาอย่างตรงจุด					
9	มีความเป็นกันเองต่อผู้ที่มาปรึกษาปัญหา					
10	มีความเข้าใจถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้หญิง					
11	ให้กำลังใจแก่สมาชิกเวลาเกิดปัญหา					
12	เป็นคนคิดบวกอยู่เสมอ					
13	มีศักยภาพในการทำงานสูง					
14	เป็นผู้นำได้ในทุกสถานการณ์ที่เกิดขึ้น					
15	เป็นคนให้เกียรติผู้อื่นเสมอ					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ข้อที่	ด้านการมีส่วนร่วมของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา	5	4	3	2	1
1	ทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ					
2	ทำงานร่วมกับคนในชุมชนเสมอ					
3	ร่วมแก้ปัญหาให้กับคนในชุมชน					
4	รับเรื่องราวร้องทุกข์ของผู้หญิงและเด็ก					
5	การส่งต่อCaseแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง					
6	ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการปรึกษาหารือร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ					
7	ร่วมระดมความคิดเห็นผ่านโครงการต่างๆ ของแต่ละหน่วยงาน					
8	ประสานงานให้กับหน่วยงานต่างๆ ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น					
9	สนับสนุนในเรื่องของพิทักษ์สิทธิของผู้หญิง					
10	สร้างแกนนำในชุมชนเพื่อสร้างเครือข่าย					
11	ร่วมติดตามCase ในชุมชนเสมอ					
12	ร่วมลงพื้นที่สำรวจและช่วยเหลือผู้หญิงกับหน่วยงานภาครัฐ					
13	ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมของโครงการของหน่วยงานภาครัฐ					
14	ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนชุมชนในเรื่องของความเท่าเทียมทางเพศ					
15	เปิดโอกาสให้คนในชุมชนได้เข้ามามีบทบาทในการทำงานร่วมกัน					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ข้อที่	ด้านสมรรถนะองค์กรของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา	5	4	3	2	1
1	องค์กรมีความเข้มแข็ง					
2	เป็นองค์กรที่ช่วยเหลือผู้หญิงโดยตรง					
3	เป็นองค์กรที่ทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ					
4	การรักษาความปลอดภัยขององค์กร					
5	จำนวนสมาชิกในองค์กรมีความเพียงพอต่อการทำงาน					
6	เป็นองค์กรที่สร้างเครือข่ายในชุมชน					
7	มีพื้นที่ในการให้คำปรึกษาแก่ผู้ประสบปัญหา					
8	เป็นองค์กรที่เข้าใจผู้หญิงเป็นอย่างดี					
9	เป็นองค์กรที่ช่วยเหลือหน่วยงานภาครัฐได้เป็นอย่างดี					
10	เป็นองค์กรที่สร้างขึ้นเพื่อช่วยเหลือผู้หญิงโดยตรง					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ข้อที่	ด้านการปฏิบัติงานของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา	5	4	3	2	1
1	รับเรื่องราวร้องทุกข์ที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงและเด็ก					
2	ให้คำปรึกษาแก่ผู้หญิงและเด็ก					
3	ส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับปัญหา					
4	สร้างแกนนำเพื่อดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึง					
5	ให้คำแนะนำได้ทุกเรื่อง					
6	กระตุ้นผู้หญิงให้มีพลังมากขึ้น					
7	เสริมสร้างบทบาทให้ผู้หญิงมีความแข็งแกร่งในสังคม					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ข้อที่	ด้านการสร้างเครือข่ายของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา	5	4	3	2	1
1	กระตุ้นให้ผู้หญิงเป็นแกนนำในการประสานงานในชุมชน					
2	จัดทำโครงการเพื่อกระตุ้นให้เกิดความเป็นพลเมือง					
3	สร้างอาสาสมัครที่เป็นผู้หญิงมีขึ้นในชุมชน					
4	เผยแพร่ความรู้ในชุมชนเพื่อให้ผู้หญิงมีความกล้ามากขึ้น					
5	กระตุ้นให้ผู้หญิงมีพลังในตนเองที่สามารถช่วยเหลือผู้หญิงด้วยกันได้					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ข้อที่	การเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศด้านอาชีพ	5	4	3	2	1
1	การเป็นผู้นำหรือแกนนำชุมชน					
2	เป็นอาสาสมัครในการช่วยเหลืองานในชุมชน					
3	สามารถทำงานที่มีรายได้เทียบเท่ากับผู้ชาย					
4	กระตุ้นให้ผู้หญิงมีจุดยืนในสังคมเทียบเท่ากับเพศชาย					
5	สามารถทำงานได้ในทุกตำแหน่งเทียบเท่าผู้ชายได้					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ข้อที่	แนวทางการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศด้านครอบครัว	5	4	3	2	1
1	การรักษาความสัมพันธ์ระหว่างสามีและภรรยา					
2	ปลูกฝังการเลี้ยงบุตรให้มีความรับผิดชอบตั้งแต่เด็ก ๆ					
3	กระตุ้นให้ผู้หญิงมีสิทธิในการใช้ชีวิตในสังคมที่กว้างขึ้น					

4	ปลูกฝังบุตรชายในเรื่องของการให้เกียรติผู้หญิง					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ข้อที่	การเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศด้านการเผยแพร่ความรู้	5	4	3	2	1
1	การจัดสัมมนาร่วมกับหน่วยงานราชการ					
2	การจัดโครงการในชุมชน					
3	ลงพื้นที่ในชุมชนในการให้คำแนะนำแก่ผู้หญิงที่เผชิญกับปัญหา					
4	กระตุ้นให้ผู้หญิงในชุมชนได้เข้าถึงความเป็นพลเมือง					
5	จัดทำสื่อความรู้เพื่อให้ผู้หญิงได้ทราบข้อมูลข่าวสาร					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ปรารถนา ไกรปราบ
 นักศึกษาปริญญาโท คณะศิลปศาสตร์
 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ภาคผนวก ง
ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
ของแบบสอบถามเดลฟายรอบที่ 2

ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
จากคำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ได้จากแบบสอบถามเดลฟายรอบที่ 2

ข้อความ	มัธยฐาน (Median)	ควอไทล์ที่ 1 (Q1)	ควอไทล์ที่ 3 (Q3)	ค่าพิสัย ระหว่างควอ ไทล์
1	4	4	5	1
2	4	4	5	1
3	4	3	3	0
4	5	3	3.5	0.5
5	4	4	4.5	0.5
6	4	5	4	1
7	5	4	3	0
8	4	5	4	1
9	5	5	4	1
10	5	4	3	1
11	4	5	4	1
12	5	4	5	1
13	4	4	3	1
14	4	3	4	1
15	4	4	3	1
16	5	4	3	1
17	4	4	3	1

18	4	4	3.5	0.5
19	5	4	3	1
20	4	5	5	0
21	4	4	4	0
22	4	4	4	0
23	4	5	4	1
24	4	4	5	1
25	3	3	4	1
26	5	4.5	5	0.5
27	4	3	4	1
28	4	4	3	1
29	4	4	3	1
30	4	4	3	1
31	3	3	3	0
32	5	4	5	1
33	5	4	5	1
34	5	5.5	4	1.5
35	5	3	4	1
36	5	4	5	1
37	4	3	4	1
38	4	4	3	1

39	4	4	3	1
40	4	5	5	0
41	5	4	3	1
42	4	3	4	1
43	4	3	4	1
44	4	3	4	1
45	5	4	3	1
46	4	4	3	1
47	5	3.5	3	0.5
48	4	3	3	0
49	5	4	3	1
50	5	3	4	1
51	4	3.5	4	0.5
52	4	4	4	0
53	5	3	4	1
54	4	4	5	1
55	5	4	5	1
56	4	5	5	0
57	4	3.5	4	0.5
58	4	4	5	1
59	4	3	4	1

60	4	3	3	0
61	5	4	5	1
62	4	3	3	0
63	4	3	4	1
64	4	4	3	1
65	4	4	5	1
66	4	3	3	0

ภาคผนวก จ
แบบสอบถามเดลฟายเพื่อการวิจัย รอบที่ 3

เดลฟายรอบที่ 3

เรื่อง การจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงกับการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศ ของคนในจังหวัดสงขลา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามเดลฟายฉบับนี้ได้มาจากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญที่ได้อ่านและเข้าใจถึงการทำงานของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา

2. แบบสอบถามเดลฟายฉบับนี้เป็นการนำมาประกอบในการทำวิทยานิพนธ์ของผู้วิจัยในการนำผลจากการเดลฟายรอบที่ 2 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญยืนยันคำตอบอีกครั้ง

3. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นการเพิ่มความชัดเจนของข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์มากขึ้นจากการยืนยันคำตอบจากผู้เชี่ยวชาญ

4. แบบสอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยได้แสดงค่าสถิติที่ได้จากการคำนวณของผู้เชี่ยวชาญทั้งกลุ่มในรอบที่สองไว้ โดยได้แสดงค่าสถิติเหล่านั้นด้วยสัญลักษณ์ต่อไปนี้ (1) สัญลักษณ์ดอกจัน * แทนค่ามัธยฐานหรือ (Median) หมายถึง ค่าเฉลี่ยกลางของผู้เชี่ยวชาญทั้งกลุ่ม (2) สัญลักษณ์ <> แทนค่าพิสัยควอไทล์ (Interquartile Range) หมายถึง ช่วงความเห็น สอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญทั้งกลุ่ม (3) สัญลักษณ์สี่เหลี่ยม # แทนคำตอบของท่านที่ได้ตอบแบบสอบถามไปในรอบที่สอง

5. ผู้วิจัยขอความกรุณาให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้ทบทวนคำตอบของท่านในรอบที่สองอีกครั้งหนึ่ง โดยตรวจสอบจากความหมายดอกจันสีแดงในแบบสอบถามรอบที่สามฉบับนี้ หากท่านประสงค์ ยืนยันคำตอบเดิมหรือต้องการจะเปลี่ยนแปลงคำตอบในข้อใดก็ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องความเห็นตามที่ท่านต้องการ

5.1 คำตอบของท่านสอดคล้องกับความเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญอยู่แล้ว <> และท่านยืนยัน คำตอบเดิม ให้ทำเครื่องหมายลงในช่อง “สอดคล้อง ยืนยันคำตอบเดิม”

5.2 คำตอบของท่านไม่สอดคล้องกับความเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (ไม่อยู่ในอาณาเขตค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ หรือ<>) แต่ท่านต้องการเปลี่ยนคำตอบให้สอดคล้องกับความเห็นกลุ่ม ให้ทำเครื่องหมายในช่อง “ไม่สอดคล้อง ยืนยันคำตอบกลุ่ม”

5.3 คำตอบของท่านไม่สอดคล้องกับความเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (ไม่อยู่ในอาณาเขตพิสัยควอไทล์ หรือ <>) แต่ท่านยังคงยืนยันคำตอบเดิม ให้ท่านทำเครื่องหมายในช่อง “ไม่สอดคล้อง ยืนยันคำตอบเดิม”

จงตอบประเด็นคำถามดังต่อไปนี้

ข้อที่	ประเด็นคำถาม	ระดับความคิดเห็น					การยืนยันคำตอบ		
		5	4	3	2	1	สอดคล้อง ยืนยัน คำตอบ เดิม	ไม่ สอดคล้อง ยืนยัน คำตอบ เดิม	ไม่ สอดคล้อง ยืนยัน คำตอบ เดิม
	ด้านความเป็นภาวะผู้นำของ มูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัด สงขลา								
1	มีความเข้มแข็งในการทำงาน		*						
2	มีความรู้ความสามารถในการ ทำงาน		*						
3	แลกเปลี่ยนความรู้กับสมาชิก เสมอ		*						
4	มีจิตใจที่แข็งแกร่ง	*							
5	สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะ หน้าได้ดี		*						
6	มีความเป็นมิตรและสามารถ ชี้แนะแนวทางให้ผู้อื่นได้ดี		*						
7	สามารถเข้าถึงและเข้าใจ ปัญหาของผู้หญิงได้	*							
8	รู้จักวิธีการแก้ปัญหาโดยตรง จุด		*						
9	มีความเป็นกันเองต่อผู้ที่มา ปรึกษาปัญหา	*							
10	มีความเข้าใจถึงเหตุการณ์ที่ เกิดขึ้นกับผู้หญิง	*							
11	ให้กำลังใจแก่สมาชิกเวลาเกิด ปัญหา		*						
12	เป็นคนคิดบวกอยู่เสมอ	*							

13	มีศักยภาพในการทำงานสูง		*						
14	เป็นผู้นำได้ในทุกสถานการณ์ที่เกิดขึ้น		*						
15	เป็นคนให้เกียรติผู้อื่นเสมอ		*						

ข้อที่	ประเด็นคำถาม	ระดับความคิดเห็น					การยืนยันคำตอบ		
		5	4	3	2	1	สอดคล้อง ยืนยัน คำตอบ เต็ม	ไม่ สอดคล้อง ยืนยัน คำตอบ เต็ม	ไม่ สอดคล้อง ยืนยัน คำตอบ เต็ม
	ด้านการมีส่วนร่วมของ มูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัด สงขลา								
1	ทำงานร่วมกับหน่วยงาน ภาครัฐ	*							
2	ทำงานร่วมกับคนในชุมชน เสมอ		*						
3	ร่วมแก้ปัญหาให้กับคนในชุมชน		*						
4	รับเรื่องราวร้องทุกข์ของ ผู้หญิงและเด็ก	*							
5	การส่งต่อCaseแก่หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง	*							
6	ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการ ปรึกษาหารือร่วมกับ หน่วยงานต่าง ๆ		*						
7	ร่วมระดมความคิดเห็นผ่าน โครงการต่างๆ ของแต่ละ หน่วยงาน		*						
8	ประสานงานให้กับหน่วยงาน ต่างๆ ตามสถานการณ์ที่ เกิดขึ้น	*							

9	สนับสนุนในเรื่องของพิทักษ์สิทธิของผู้หญิง		*						
10	สร้างแกนนำในชุมชนเพื่อสร้างเครือข่าย		*						
11	ร่วมติดตามCase ในชุมชนเสมอ		*						
12	ร่วมลงพื้นที่สำรวจและช่วยเหลือผู้หญิงกับหน่วยงานภาครัฐ		*						
13	ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมของโครงการของหน่วยงานภาครัฐ		*						
14	ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนชุมชนในเรื่องของความเท่าเทียมทางเพศ			*					
15	เปิดโอกาสให้คนในชุมชนได้เข้ามามีบทบาทในการทำงานร่วมกัน	*							

ข้อที่	ประเด็นคำถาม	ระดับความคิดเห็น					การยืนยันคำตอบ		
		5	4	3	2	1	สอดคล้อง ยืนยัน คำตอบ เดิม	ไม่ สอดคล้อง ยืนยัน คำตอบ เดิม	ไม่ สอดคล้อง ยืนยัน คำตอบ เดิม
	ด้านสมรรถนะองค์กรของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา								
1	องค์กรมีความเข้มแข็ง		*						
2	เป็นองค์กรที่ช่วยเหลือผู้หญิงโดยตรง		*						
3	เป็นองค์กรที่ทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ		*						

4	การรักษาความปลอดภัยขององค์กร		*						
5	จำนวนสมาชิกในองค์กรมีความเพียงพอต่อการทำงาน			*					
6	เป็นองค์กรที่สร้างเครือข่ายในชุมชน	*							
7	มีพื้นที่ในการให้คำปรึกษาแก่ผู้ประสบปัญหา	*							
8	เป็นองค์กรที่เข้าใจผู้หญิงเป็นอย่างดี	*							
9	เป็นองค์กรที่ช่วยเหลือหน่วยภาครัฐได้เป็นอย่างดี	*							
10	เป็นองค์กรที่สร้างขึ้นเพื่อช่วยเหลือผู้หญิงโดยตรง	*							

ข้อที่	ประเด็นคำถาม	ระดับความคิดเห็น					การยืนยันคำตอบ		
		5	4	3	2	1	สอดคล้อง ยืนยัน คำตอบ เต็ม	ไม่ สอดคล้อง ยืนยัน คำตอบ เต็ม	ไม่ สอดคล้อง ยืนยัน คำตอบ เต็ม
1	รับเรื่องราวร้องทุกข์ที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงและเด็ก		*						
2	ให้คำปรึกษาแก่ผู้หญิงและเด็ก		*						
3	ส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับปัญหา		*						
4	สร้างแกนนำเพื่อดูแล		*						

	ช่วยเหลืออย่างทั่วถึง								
5	ให้คำแนะนำได้ทุกเรื่อง	*							
6	กระตุ้นผู้หญิงให้มีพลังมากขึ้น		*						
7	เสริมสร้างบทบาทให้ผู้หญิงมีความแข็งแกร่งในสังคม		*						

ข้อที่	ประเด็นคำถาม	ระดับความคิดเห็น					การยืนยันคำตอบ		
		5	4	3	2	1	สอดคล้อง ยืนยัน คำตอบ เดิม	ไม่ สอดคล้อง ยืนยัน คำตอบ เดิม	ไม่ สอดคล้อง ยืนยัน คำตอบ เดิม
	ด้านการสร้างเครือข่ายของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา								
1	กระตุ้นให้ผู้หญิงเป็นแกนนำในการประสานงานในชุมชน	*							
2	จัดทำโครงการเพื่อกระตุ้นให้เกิดความเป็นพลเมือง		*						
3	สร้างอาสาสมัครที่เป็นผู้หญิงมีขึ้นในชุมชน	*							
4	เผยแพร่ความรู้ในชุมชนเพื่อให้ผู้หญิงมีความกล้ามากขึ้น		*						
5	กระตุ้นให้ผู้หญิงมีพลังในตนเองที่สามารถช่วยเหลือผู้หญิงด้วยกันได้	*							

ข้อที่	ประเด็นคำถาม	ระดับความคิดเห็น					การยืนยันคำตอบ		
		5	4	3	2	1	สอดคล้อง ยืนยัน คำตอบ เต็ม	ไม่ สอดคล้อง ยืนยัน คำตอบ เต็ม	ไม่ สอดคล้อง ยืนยัน คำตอบ เต็ม
	การเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศด้านอาชีพ								
1	การเป็นผู้นำหรือแกนนำชุมชน	*							
2	เป็นอาสาสมัครในการช่วยเหลืองานในชุมชน		*						
3	สามารถทำงานที่มีรายได้เทียบเท่ากับผู้ชาย		*						
4	กระตุ้นให้ผู้หญิงมีจุดยืนในสังคมเทียบเท่ากับเพศชาย	*							
5	สามารถทำงานได้ในทุกตำแหน่งเทียบเท่าผู้ชายได้		*						

ข้อที่	ประเด็นคำถาม	ระดับความคิดเห็น					การยืนยันคำตอบ		
		5	4	3	2	1	สอดคล้อง ยืนยัน คำตอบ เต็ม	ไม่ สอดคล้อง ยืนยัน คำตอบ เต็ม	ไม่ สอดคล้อง ยืนยัน คำตอบ เต็ม
	การเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศด้านครอบครัว								
1	การรักษาความสัมพันธ์ระหว่างสามีและภรรยา	*							
2	ปลูกฝังการเลี้ยงบุตรให้มีความรับผิดชอบตั้งแต่เด็ก ๆ		*						

3	กระตุ้นให้ผู้หญิงมีสิทธิในการใช้ชีวิตในสังคมที่กว้างขึ้น		*						
4	ปลูกฝังบุตรชายในเรื่องของการให้เกียรติผู้หญิง		*						

ข้อที่	ประเด็นคำถาม	ระดับความคิดเห็น					การยืนยันคำตอบ		
		5	4	3	2	1	สอดคล้อง ยืนยัน คำตอบ เดิม	ไม่ สอดคล้อง ยืนยัน คำตอบ เดิม	ไม่ สอดคล้อง ยืนยัน คำตอบ เดิม
1	การจัดสัมมนาร่วมกับหน่วยงานราชการ		*						
2	การจัดโครงการในชุมชน		*						
3	ลงพื้นที่ในชุมชนในการให้คำแนะนำแก่ผู้หญิงที่เผชิญกับปัญหา	*							
4	กระตุ้นให้ผู้หญิงในชุมชนได้เข้าถึงความเป็นพลเมือง		*						
5	จัดทำสื่อความรู้เพื่อให้ผู้หญิงได้ทราบข้อมูลข่าวสาร		*						

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ปรารถนา ไกรปราบ
 นักศึกษาปริญญาโท คณะศิลปศาสตร์
 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ภาคผนวก ฉ
ผลวิจัยจากแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างกับการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา

ผลการวิเคราะห์สถานภาพส่วนบุคคลของตอบแบบสอบถาม จำนวน 160 คน มีการจำแนก เพศ ช่วงอายุ ศาสนา อาชีพ และการศึกษา ผลการวิเคราะห์ พบว่า มีแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 160 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอข้อมูลในรูป ความถี่ (Frequency) และ ค่าร้อยละ (Percentage) โดยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (160 คน)	ร้อยละ (100)
เพศ		
ชาย	2	1.25
หญิง	158	98.75
ช่วงอายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	5	3.13
20 – 40 ปี	45	28.13
40 – 60 ปี	73	45.63
60 ปีขึ้นไป	37	23.13
ศาสนา		
พุทธ	115	71.88
อิสลาม	45	28.13
อาชีพ		
เกษตรกร	30	18.75
ค้าขาย	48	30
อาชีพ		
เกษตรกร	30	18.75
ค้าขาย	48	30
พนักงานเอกชน	21	13.13
ข้าราชการ	22	13.75

ตารางที่ 15 (ต่อ)

แม่บ้าน	15	9.38
รับจ้างทั่วไป	24	15.00
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	83	51.88
มัธยมศึกษา	61	38.13
ปวช, ปวส, อนุปริญญา	11	6.88
ปริญญาตรี	5	3.13
สูงกว่าปริญญาตรี	0	0

จากตารางที่ 15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเป็นผู้หญิงคิดเป็นร้อยละ 98.75 และเป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 1.25 ในส่วนของช่วงอายุ พบว่า อยู่ในช่วงอายุ 40-60 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.63 รองลงมาอยู่ในช่วง 20-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.13 ช่วง 60 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 23.13 และอยู่ในช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.13 ตามลำดับ ในส่วนของศาสนา พบว่า เป็นศาสนาพุทธมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 71.88 และรองลงมาเป็นศาสนาอิสลามคิดเป็นร้อยละ 28.13 ในส่วนของอาชีพ พบว่า อาชีพค้าขายมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 30 รองลงมาเป็นอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 18.75 อาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 15 อาชีพ พนักงานเอกชน คิดเป็นร้อยละ 13.13 และอาชีพแม่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 9.38 ตามลำดับ ในส่วนการศึกษา พบว่า ระดับการศึกษาประถมศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.88 รองลงมาในระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 38.13 ระดับปวช, ปวส, อนุปริญญา คิดเป็นร้อยละ 6.88 และระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 3.19 ตามลำดับ และไม่พบว่ามีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป

ปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการจัดการด้านภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน

ด้านภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน	Mean	S.D.	ระดับ
1. มีความเข้มแข็งในการทำงาน	3.86	0.76	มาก
2. มีความรู้ความสามารถในการทำงาน	4.23	0.67	มากที่สุด
3. แลกเปลี่ยนความรู้กับสมาชิกเสมอ	4.33	0.70	มากที่สุด
4. สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี	4.23	0.66	มากที่สุด
5. มีความเป็นมิตรและสามารถชี้แนะแนวทางให้ผู้อื่นได้ดี	4.18	0.76	มากที่สุด
6. สามารถเข้าถึงและเข้าใจปัญหาของผู้หญิงได้	4.26	0.71	มาก
7. รู้จักวิธีการแก้ปัญหาอย่างตรงจุด	4.21	0.72	มากที่สุด
8. มีความเป็นกันเองต่อผู้ที่มาปรึกษาปัญหา	4.35	0.74	มากที่สุด
9. มีความเข้าใจถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้หญิง	4.29	0.66	มากที่สุด
10. ให้กำลังใจแก่สมาชิกเวลาเกิดปัญหา	4.27	0.67	มากที่สุด
11. เป็นคนคิดบวกอยู่เสมอ	4.30	0.63	มากที่สุด
12. มีศักยภาพในการทำงานสูง	4.16	0.65	มาก
13. เป็นผู้นำได้ในทุกสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	4.25	0.71	มากที่สุด
14. เป็นคนให้เกียรติผู้อื่นเสมอ	4.30	0.68	มากที่สุด
รวมโดยเฉลี่ย	4.23	0.69	มากที่สุด

จากตารางที่ 16 พบว่า ปัจจัยการจัดการด้านภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และเมื่อพิจารณารายข้อผลปรากฏว่า ปัจจัยการจัดการจัดการด้านภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยนที่สูงที่สุดคือข้อที่ 8 มีความเป็นกันเองต่อผู้ที่มาปรึกษาปัญหา อยู่ในระดับมากที่สุด และระดับต่ำที่สุดคือข้อที่ 1 มีความเข้มแข็งในการทำงาน อยู่ในระดับมาก (ตาราง 17)

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการจัดการด้านการมีส่วนร่วม

ด้านการมีส่วนร่วม	Mean	S. D.	ระดับ
1. ทำงานร่วมกับคนในชุมชนเสมอ	4.25	0.69	มากที่สุด
2. ร่วมแก้ปัญหากับคนในชุมชน	4.19	0.70	มาก
3. รับเรื่องราวร้องทุกข์ของผู้หญิงและเด็ก	4.22	0.77	มากที่สุด
4. การส่งต่อ Case แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	4.18	0.73	มาก
5. ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการปรึกษาหารือร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ	4.19	0.69	มาก
6. ร่วมระดมความคิดเห็นผ่านโครงการต่าง ๆ ของแต่ละหน่วยงาน	4.13	0.62	มาก
7. ประสานงานให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	4.21	0.69	มากที่สุด
8. สร้างแกนนำในชุมชนเพื่อสร้างเครือข่าย	4.20	0.72	มาก
9. ร่วมติดตาม Case ในชุมชนเสมอ	4.20	0.77	มาก
10. ร่วมลงพื้นที่สำรวจและช่วยเหลือผู้หญิงกับหน่วยงานภาครัฐ	4.16	0.72	มาก
11. ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมของโครงการของหน่วยงานภาครัฐ	4.26	0.70	มากที่สุด
12. ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนชุมชนในเรื่องของความเท่าเทียมทางเพศ	4.21	0.68	มากที่สุด
รวมโดยเฉลี่ย	4.20	0.71	มาก

จากตารางที่ 17 พบว่า ปัจจัยการจัดการด้านการมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 และเมื่อพิจารณารายข้อผลปรากฏว่า ปัจจัยการจัดการด้านการมีส่วนร่วมที่สูงที่สุดคือข้อที่ 11 ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมของโครงการของหน่วยงานภาครัฐอยู่ในระดับมากที่สุด และระดับต่ำที่สุดคือข้อที่ 6 ร่วมระดมความคิดเห็นผ่านโครงการต่างๆของแต่ละหน่วยงานอยู่ในระดับมาก (ตาราง 18)

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการจัดการด้านสมรรถนะองค์กร

ด้านสมรรถนะองค์กร	Mean	S.D.	ระดับ
1. องค์กรมีความเข้มแข็ง	4.25	0.70	มากที่สุด
2. เป็นองค์กรที่สร้างขึ้นเพื่อช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กโดยตรง	4.30	0.68	มากที่สุด
3. เป็นองค์กรที่ทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ	4.19	0.69	มาก
4. การรักษาความปลอดภัยขององค์กร	4.03	0.78	มาก
5. จำนวนสมาชิกในองค์กรมีความเพียงพอต่อการทำงาน	3.99	0.88	มาก
6. เป็นองค์กรที่สร้างเครือข่ายในชุมชน	4.19	0.73	มาก
7. มีพื้นที่ในการให้คำปรึกษาแก่ผู้ประสบปัญหา	4.21	0.72	มากที่สุด
8. เป็นองค์กรที่เข้าใจผู้หญิงเป็นอย่างดี	4.33	0.60	มากที่สุด
9. เป็นองค์กรที่ช่วยเหลือหน่วยภาครัฐได้เป็นอย่างดี	4.20	0.68	มาก
รวมโดยเฉลี่ย	4.19	0.72	มาก

จากตารางที่ 18 พบว่า ปัจจัยการจัดการด้านสมรรถนะองค์กรโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และเมื่อพิจารณารายข้อผลปรากฏว่า ปัจจัยการจัดการด้านสมรรถนะองค์กรที่สูงที่สุดคือข้อที่ 8 เป็นองค์กรที่เข้าใจผู้หญิงเป็นอย่างดีอยู่ในระดับมากที่สุด และระดับต่ำที่สุดคือข้อที่ 5 จำนวนสมาชิกในองค์กรมีความเพียงพอต่อการทำงานอยู่ในระดับมาก (ตาราง 19)

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการจัดการด้านการปฏิบัติงาน

ด้านการปฏิบัติงาน	Mean	S.D.	ระดับ
1. รับเรื่องราวร้องทุกข์ที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงและเด็ก	4.28	0.69	มากที่สุด
2. ให้คำปรึกษาแก่ผู้หญิงและเด็ก	4.33	0.69	มากที่สุด
3. ส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับปัญหา	4.19	0.69	มาก
4. สร้างแกนนำเพื่อดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึง	4.09	0.71	มาก
5. กระตุ้นผู้หญิงให้มีพลังมากขึ้น	4.19	0.70	มาก
6. เสริมสร้างบทบาทให้ผู้หญิงมีความแข็งแกร่งในสังคม	4.19	0.70	มาก
7. เสริมสร้างให้ผู้หญิงมีความเท่าเทียมในการเข้าถึงนโยบายของรัฐ	4.18	0.72	มาก
8. เสริมสร้างให้ผู้หญิงเข้าถึงแหล่งทุนทรัพยากรในชุมชน	4.17	0.67	มาก
รวมโดยเฉลี่ย	4.20	0.70	มาก

จากตารางที่ 19 พบว่า ปัจจัยการจัดการด้านการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 และเมื่อพิจารณารายข้อผลปรากฏว่า ปัจจัยการจัดการด้านการปฏิบัติงานที่สูงที่สุดคือข้อที่ 2 ให้คำปรึกษาแก่ผู้หญิงและเด็กอยู่ในระดับมากที่สุด และระดับต่ำที่สุดคือข้อที่ 4 สร้างแกนนำเพื่อดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึงอยู่ในระดับมาก (ตาราง 20)

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการจัดการด้านสร้างเครือข่าย

ด้านการสร้างเครือข่าย	Mean	S.D.	ระดับ
1. หนุนเสริมให้ผู้หญิงมีภาวะผู้นำในการประสานงานในชุมชน	4.26	0.66	มากที่สุด
2. จัดทำโครงการเพื่อกระตุ้นให้เกิดความเป็นพลเมือง	4.20	0.65	มากที่สุด
3. สร้างเครือข่ายสตรีในทุกชุมชน	4.18	0.66	มาก
4. เผยแพร่ความรู้ในชุมชนเพื่อให้ผู้หญิงมีความกล้ามากขึ้น	4.25	0.66	มากที่สุด
5. กระตุ้นให้ผู้หญิงมีพลังในตนเองที่สามารถช่วยเหลือผู้หญิงด้วยกันได้	4.27	0.71	มากที่สุด
รวมโดยเฉลี่ย	4.23	0.67	มากที่สุด

จากตารางที่ 20 พบว่า ปัจจัยการจัดการด้านสร้างเครือข่ายโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 และเมื่อพิจารณารายข้อผลปรากฏว่า ปัจจัยการจัดการด้านสร้างเครือข่ายที่สูงที่สุดคือข้อที่ 5 กระตุ้นให้ผู้หญิงมีพลังในตนเองที่สามารถช่วยเหลือผู้หญิงด้วยกันได้อยู่ในระดับมากที่สุด และระดับต่ำที่สุดคือข้อที่ 3 สร้างเครือข่ายสตรีในทุกชุมชนอยู่ในระดับมาก (ตาราง 21)

ความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแนวทางการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศด้านอาชีพ

ด้านอาชีพ	Mean	S.D.	ระดับ
1. การเป็นผู้นำหรือแกนนำชุมชน	4.19	0.69	มาก
2. เป็นจิตอาสาในการช่วยเหลืองานในชุมชนบางอย่างเทียบเท่ากับผู้ชาย	4.14	0.64	มาก
3. สามารถทำงานที่มีรายได้เทียบเท่ากับผู้ชาย	4.18	0.67	มาก
4. กระตุ้นให้ผู้หญิงมีจุดยืนในสังคมเทียบเท่ากับเพศชาย	4.20	0.71	มาก
5. สามารถทำงานได้ในทุกตำแหน่งเทียบเท่าผู้ชายได้	4.08	0.70	มาก
รวมโดยเฉลี่ย	4.16	0.68	มาก

จากตารางที่ 21 การเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศด้านอาชีพโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 และเมื่อพิจารณารายข้อผลปรากฏว่า การเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศด้านอาชีพของคนในจังหวัดสงขลาที่สูงที่สุดคือข้อที่ 4 กระตุ้นให้ผู้หญิงมีจุดยืนในสังคม เทียบเท่ากับเพศชายอยู่ในระดับมาก และระดับต่ำที่สุดคือข้อที่ 5 สามารถทำงานได้ในทุกตำแหน่ง เทียบเท่าผู้ชายได้อยู่ในระดับมาก (ตาราง 22)

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศด้านครอบครัว

ด้านครอบครัว	Mean	S.D.	ระดับ
1. การรักษาความสัมพันธ์ระหว่างสามีและภรรยา	4.06	0.64	มาก
2. การปลูกฝังการเลี้ยงดูบุตรในบทบาทสิทธิหน้าที่ของตนเองตั้งแต่เล็ก ๆ	4.01	0.72	มาก
3. กระตุ้นให้ผู้หญิงมีสิทธิในการใช้ชีวิตในสังคมที่กว้างขึ้น	3.96	0.73	มาก
4. ปลูกฝังบุตรชายในเรื่องของการให้เกียรติผู้หญิง	3.98	0.75	มาก
รวมโดยเฉลี่ย	4.00	0.71	มาก

จากตารางที่ 22 การเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศด้านอาชีพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 และเมื่อพิจารณารายข้อผลปรากฏว่า การเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศด้านครอบครัวของคนในจังหวัดสงขลาที่สูงที่สุดคือข้อที่ 1 การรักษาความสัมพันธ์ระหว่างสามีและภรรยาอยู่ในระดับมาก และระดับต่ำที่สุดคือข้อที่ 3 กระตุ้นให้ผู้หญิงมีสิทธิในการใช้ชีวิตในสังคมที่กว้างขึ้นอยู่ในระดับมาก (ตาราง 23)

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร

ด้านการเผยแพร่ความรู้	Mean	S.D.	ระดับ

1. การจัดสัมมนาร่วมกับหน่วยงานราชการ	4.06	0.62	มาก
2. การจัดโครงการในชุมชน	4.08	0.68	มาก
3. ลงพื้นที่ในชุมชนในการให้คำแนะนำแก่ผู้หญิงที่เผชิญกับปัญหา	4.08	0.69	มาก
4. กระตุ้นให้ผู้หญิงในชุมชนได้เข้าถึงความเป็นพลเมือง	4.11	0.62	มาก
5. จัดทำสื่อความรู้เพื่อให้ผู้หญิงได้ทราบข้อมูลข่าวสาร	4.34	0.61	มากที่สุด
6. การเสริมศักยภาพให้ผู้หญิงได้เข้าถึงช่องทางแหล่งความรู้ต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต	3.45	0.57	มาก
รวมโดยเฉลี่ย	4.02	0.63	มาก

จากตารางที่ 23 การเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศด้านการเผยแพร่ความรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 และเมื่อพิจารณารายข้อผลปรากฏว่า การเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศด้านการเผยแพร่ความรู้ของคนในจังหวัดสงขลาที่สูงที่สุดคือข้อที่ 5 จัดทำสื่อความรู้เพื่อให้ผู้หญิงได้ทราบข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับมากที่สุด และระดับต่ำที่สุดคือข้อที่ 6 การเสริมศักยภาพให้ผู้หญิงได้เข้าถึงช่องทางแหล่งความรู้ต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมาก

ภาคผนวก ช
ภาพประกอบภาคสนาม

ภาพประกอบภาคสนาม

ภาพที่ 8-11 สภาพทั่วไปของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา
 ที่มา: ถ่ายภาพโดยผู้วิจัย เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2561

ภาพที่ 12-13 รวบรวมข้อมูลสัมภาษณ์เชิงลึกเจ้าหน้าที่มูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา
 ที่มา: ถ่ายภาพโดยผู้วิจัย เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2561

ภาพที่ 14-15 รวบรวมข้อมูลแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา
ที่มา: ถ่ายภาพโดยผู้วิจัย เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2561

ภาพที่ 16-18 โครงการส่งเสริมสุขภาพะผู้หญิงในจังหวัดสงขลา
ที่มา: ถ่ายภาพโดยผู้วิจัย เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2561

ภาพที่ 19-20 โครงการรณรงค์งดสูบบุหรี่ในจังหวัดสงขลา
ที่มา: ถ่ายภาพโดยผู้วิจัย เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2562

ภาพที่ 21-23 ประชุมการสนทนากลุ่มในการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศ
ที่มา: ถ่ายภาพโดยผู้วิจัย เมื่อวันที่ 20 เมษายน 2562

ภาคผนวก ซ
บทความที่นำเสนอในการประชุมวิชาการ

การจัดการ มูลนิธิเพื่อนหญิง เพื่อเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศในจังหวัดสงขลา
Managing Friends of Woman Foundation for Improving Gender Equality in Songkhla Province

ปรารถนา ไกรปราบ¹

อุทัย ปริญาสุทรินันท์²

เกษตรชัย และทีม³

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์คือเพื่อศึกษาการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงเพื่อเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศในจังหวัดสงขลา ซึ่งใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีแบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม เป็นวิธีการดำเนินการวิจัยในการรวบรวมข้อมูลภาคสนาม โดยมีผู้ให้ข้อมูลหลักประกอบด้วยประธานและสมาชิกมูลนิธิเพื่อนหญิง และผู้ให้ข้อมูลรอง ประกอบไปด้วย เจ้าหน้าที่บ้านพักเด็กจังหวัดสงขลา นักจิตวิทยาจากโรงพยาบาลสงขลา นักสังคมสงเคราะห์ จากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสงขลา และแกนนำชุมชน ร่วมกับการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เชิงเนื้อหาและเขียนรายงานผลโดยการเขียนพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า การจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงในจังหวัดสงขลาประกอบไปด้วย ภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน การมีส่วนร่วมและสมรรถนะองค์กร และมูลนิธิเพื่อนหญิงเป็นหน่วยงานที่มีการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศให้กับผู้หญิง ทั้งนี้มีการเสริมสร้างในด้านของอาชีพ ด้านทัศนคติ และด้านกฎหมาย ที่มีการสร้างกิจกรรมโครงการต่าง ๆ แก่ผู้หญิงที่เป็นสมาชิกในมูลนิธิเพื่อเสริมสร้างถึงเรื่องสิทธิและความตระหนักและการเห็นคุณค่าในตัวเองและมีจิตใจที่เข้มแข็งของผู้หญิงในการคิดตัดสินใจในชีวิตอยู่ในสังคม

คำสำคัญ: มูลนิธิเพื่อนหญิง ความเท่าเทียมทางเพศ ความเป็นธรรมทางสังคม

Abstract

The objective of this study was to explore the management of Friends of Women Foundation for improving gender equality in Songkhla Province using qualitative research methods. In-depth interviews, participant and non-participant observations were employed to gather field data from key informants consisting of chairperson and members of the Friends of Women Foundation and secondary informants consisting of officers of Songkhla Shelter for Children and Families, psychologists from Songkhla Hospitals, social workers from Songkhla Provincial Office of Social Development and Human Security, and community core leaders. Data were also collected from related documents and research reports. Content analysis was performed with the data before a report was written with analytical description.

The study found that the management of Friends of Women Foundation in Songkhla Province consisted of transactional leadership, participation, and organization competency. It was also found that Friends of Women Foundation promotes gender equality among women in terms of occupation, attitude,

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาพัฒนาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

* Corresponding author: G-mail: nokprat21@gmail.com

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาสารพัดศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

³ รองศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาสารพัดศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

and law. The foundation also organized activities through projects for woman members to know their rights and realize their self-esteem, and to mentally strengthen them to be competent in decision making and living in society.

Keywords: Friends of Women Foundation, gender equality, social justice

บทนำ

สถานภาพของผู้หญิงในอดีตจนถึงปัจจุบันที่ได้กำหนดโดยความเชื่อ ศาสนาและวัฒนธรรม ที่ผู้หญิงไม่มีความสามารถที่จะปกป้องตัวเองและรวมไปถึงการเข้าถึงสิทธิในการศึกษาและประสบการณ์ความรู้ที่ผู้หญิงต้องรับรู้และคล้อยตามในสิ่งที่สังคมได้กำหนดไว้ (ปิยะนาถ อังควาณิกกุล, 2558, น. 16-17) ในสังคมปัจจุบันนั้นอัตราส่วนระหว่างเพศหญิงและเพศชายนั้นมีความใกล้เคียงกัน แต่ทางกฎหมายหรือหน่วยงานต่าง ๆ มีการส่งเสริมในการปฏิรูปในระบบการทำงานในราชการในการให้สิทธิผู้หญิงได้รับความเท่าเทียมในการมีตำแหน่งและการปฏิบัติเทียบเท่ากับผู้ชายให้มีปริมาณมากขึ้นจากที่มีอยู่ เพราะที่ผ่านมาผู้หญิงไม่มีโอกาสในการทำงานที่มีตำแหน่งทางการบริหารนอกจากว่า ผู้ชายเข้ามามีบทบาทและออกคำสั่งผู้หญิงเป็นหลัก (กมลพร กัลยาณมิตร, 2554, น. 8) ซึ่งในปัจจุบันนั้นมีการให้โอกาสแก่ผู้หญิงในด้านของการทำงานทางบริหารหรือในการเป็นผู้นำได้มีบทบาทมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและสังคมเพื่อเป็นการเสริมสร้างความเท่าเทียมระหว่างเพศหญิงและชาย (รอมือลี ลอมา และวันพิชิต ศรีสุข, 2558, น. 21-22)

ทั้งนี้ องค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับเรื่องของผู้หญิงได้เข้ามามีบทบาทในการจัดการในเรื่องสิทธิ ความเท่าเทียมและความ เป็นธรรมให้ผู้หญิงในสังคมมีความสามารถในการใช้ชีวิตที่เทียบเท่ากับผู้ชาย และแก้ไขปัญหา ช่วยเหลือผู้หญิงในปัญหาต่าง ๆ โดยการสร้างความตระหนัก และยึดหลักธรรมในการปกป้องตัวเองออกจากความทุกข์ที่เกิดจากการถูกทำร้ายจากเพศตรงข้าม และมีโอกาสในการทำงานนอกบ้านและมีสิทธิในการได้รับความช่วยเหลือจากสังคม (รตลลรี นาทอง พระครูภาวนาโพธิคุณ พระมหาสาราญ กมมสุทโธ อุดม บัวลลรี, 2559, น. 140-143) ซึ่งการทำงานของผู้หญิงจากในอดีตเป็นการให้ทำแต่งงานในบ้าน พอเวลาเปลี่ยนทางสังคมก็มีการเปิดโอกาสให้ผู้หญิงมีสิทธิในการเลือกตำแหน่งงานเพิ่มมากขึ้นเพื่อเป็นการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศในการทำงานร่วมกันและสร้างโอกาสให้ผู้หญิงแสดงศักยภาพในการทำงาน (ปาริฉัตร ตู่คำ และชาลี ไตรจันทร์, 2556, น. 10-12)

อนึ่ง ในการทำงานขององค์กรต่าง ๆ มีการบริหารจัดการที่เป็นเครือข่ายทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนเพื่อ การบูรณาการด้านการงานที่รวดเร็วในการประสานงานและสร้างความร่วมมือ ติดต่อสื่อสารแบบ one stop service เพื่อสร้างความชัดเจนและแก้ไขปัญหาได้ทันเวลาและทันต่อสถานการณ์ (สุกิจ อยู่ในธรรม และประณต นันทิยะกุล, 2559, น. 4-5) และองค์กรที่ทำงานในการช่วยเหลือผู้หญิงนั้นมีหลายหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน โดยเฉพาะองค์กร เอกชนหรือ เรียกว่า NGO ที่สร้างขึ้นเพื่อเข้ามามีบทบาทในการทำงานร่วมกับหน่วยงานทางภาครัฐ เช่น โรงพยาบาล นักจิตวิทยา และ หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและทำงานประสานกันอย่างเป็นระบบในการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาทั้งด้านสังคม กฎหมาย และ ด้านอาชีพ (ศรีสุวรรณ จรรยา, 2550, น. 22-25)

มูลนิธิเพื่อนหญิง เป็นองค์กรเอกชนหนึ่งทำงานในการพิทักษ์สิทธิของผู้หญิงและมีการบริหารจัดการในเรื่องของ ความเท่าเทียมทางเพศที่ในสังคมปัจจุบันเกิดปัญหามากซึ่งในจังหวัดสงขลา มีผู้หญิงที่ได้เผชิญปัญหาและอยู่ในความช่วยเหลือ ของมูลนิธิเพื่อนหญิง ประมาณ 300 กว่าคนที่มีปัญหาในความไม่เท่าเทียม ทั้งด้านครอบครัว ทางกฎหมายและอาชีพและ ผู้หญิงรับแบ่งแยกในความสามารถและการได้รับโอกาส หรือสิทธิในการใช้ชีวิต ในการทำงานของมูลนิธิเพื่อนหญิงได้ทำงาน ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ เช่น โรงพยาบาล ตำรวจ และสำนักงานพัฒนาชุมชนและสังคมจังหวัดสงขลา เพราะสถานการณ์หรือ สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นบางกรณีกระทบต่อสภาพจิตใจของผู้หญิง ที่ทางกฎหมายไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงจุด ซึ่งทางมูลนิธิ เพื่อนหญิงจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในการช่วยเหลือผู้หญิงให้มีความเข้มแข็งทั้งสภาพความเป็นอยู่ เพิ่มความมั่นใจและความสุขใน

การใช้ชีวิตของผู้หญิงในการดำรงชีวิตการทำงานของผู้หญิงเป็นสิ่งสำคัญ โดยในการขับเคลื่อนสังคมให้เกิดความเท่าเทียมและการดำเนินโครงการต่าง ๆ ที่มีผู้นำที่มีความรู้ความสามารถและมีความเข้มแข็งทางความคิดในการแก้ไขปัญหา ทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวม มีการดำเนินงานที่มีหน่วยงานต่าง ๆ เข้ามามีบทบาทในการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบไปในทิศทางเดียวกัน และสร้างความไว้วางใจให้ผู้หญิงหรือประชาชนที่เข้ามาขอความช่วยเหลือ ซึ่งการมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นชุมชน ก็สามารถช่วยเหลือและสร้างความตระหนักให้ผู้หญิงในการเรียกร้องสิทธิทางสังคมเพื่อให้เกิดความเท่าเทียม

ด้วยเหตุที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการจัดการของมูลนิธิเพื่อนหญิงเพื่อเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาและกระตุ้นให้เกิดแรงผลักดันในการให้ผู้หญิงเข้ามามีบทบาททางสังคมเทียบเท่ากับเพศชายและอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขไม่มีขอบเขตหรือข้อจำกัดในการใช้ชีวิต

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อศึกษาการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงเพื่อเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศในจังหวัดสงขลา

วิธีการศึกษา

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การสนทนากลุ่ม และการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม เป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูลภาคสนาม โดยมีผู้ให้ข้อมูลหลักประกอบไปด้วยประธานและเจ้าหน้าที่มูลนิธิเพื่อนหญิง จำนวน 30 คนและผู้ให้ข้อมูลรอง ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่สังคมสงเคราะห์ เจ้าหน้าที่บ้านพักเด็กจังหวัดสงขลา เจ้าหน้าที่ในสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสงขลา และแกนนำชุมชนจำนวน 20 คน ในขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลมีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ร่วมกับการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์เชิงเนื้อหาและเขียนรายงานผลโดยการพรรณนาวิเคราะห์

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษามูลนิธิเพื่อนหญิงเพื่อเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศในจังหวัดสงขลา โดยมีขอบเขตของการวิจัยได้แก่ 1) ขอบเขตด้านเนื้อหา ในประเด็นการจัดการของมูลนิธิเพื่อนหญิงในจังหวัดสงขลาและประเด็นการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของผู้หญิงในจังหวัดสงขลา 2) ขอบเขตด้านระยะเวลา เดือนมกราคม – เมษายน 2561 และ 3) ขอบเขตด้านพื้นที่ ผู้วิจัยใช้พื้นที่จังหวัดสงขลาเป็นสถานที่เก็บรวบรวมข้อมูล

ผลการศึกษา

ในการศึกษา มูลนิธิเพื่อนหญิงกับแนวทางการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศในจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยขอเสนอผลการศึกษา ประกอบด้วย บทบาทการทำงานของผู้หญิง มูลนิธิเพื่อนหญิง การจัดการของมูลนิธิเพื่อนหญิง การเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศ และความเป็นธรรมทางสังคม

บทบาทการทำงานของผู้หญิง

มูลนิธิเพื่อนหญิงมูลนิธิเพื่อนหญิงจัดตั้งเมื่อ ปีพ.ศ. 2534 โดยได้มีฐานะเป็นนิติบุคคลจากกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 5 กันยายน 2534 ซึ่งในประเทศไทยการจัดตั้งมูลนิธิเพื่อนหญิง อยู่ 4 ภาค ทั่วประเทศ โดยภาคกลางตั้งอยู่ที่ กรุงเทพมหานคร ภาคเหนือตั้งอยู่จังหวัดเชียงใหม่ ภาคอีสานตั้งอยู่ที่ จังหวัดมุกดาหาร และภาคใต้ตั้งอยู่ที่จังหวัดสงขลาและจังหวัดปัตตานี ซึ่งเป็นองค์กรพัฒนาเอกชนที่สร้างขึ้นโดยการรวมตัวกับของกลุ่มปัจเจกที่มีเป้าประสงค์เดียวกันเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน จัดทำโครงการ ลงพื้นที่ที่เกิดปัญหา ทั้งด้านความรุนแรง การไม่เท่าเทียมที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงทั้งนี้มูลนิธิเพื่อนหญิงนั้นจะมีเครือข่ายแกนนำที่เกิดจากการเจอสภาพปัญหาด้วยตัวเองแล้วอยากจะทำงานในการช่วยเหลือผู้หญิงที่เจอสภาพปัญหาเหมือนกันให้มีจิตใจที่เข้มแข็งและทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ เช่น สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ บ้านพักเด็กและสตรี ตำรวจ และผู้นำชุมชนซึ่งมูลนิธิเพื่อนหญิงเป็นองค์กรเอกชนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาทางสังคม

ที่เกิดขึ้นและเสริมสร้างผู้หญิงในการพิทักษ์และคุ้มครองทางด้านสิทธิและความเท่าเทียมของผู้หญิงที่ได้รับความไม่เท่าเทียมทางเพศตรงข้ามที่สร้างความรู้แรงทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งบทบาทการทำงานของมูลนิธิเพื่อนหญิงนั้นเป็นการทำงานเพื่อช่วยเหลือผู้หญิงที่ตกอยู่ในสภาวะความรู้แรง การถูกทำร้ายทั้งด้านจิตใจ ร่างกาย และในเรื่องของสิทธิและเสรีภาพในการใช้ชีวิต และมีหน้าที่ส่งเสริมสร้างเครือข่ายในการ ร่วมสร้างจิตสำนึก สร้างความตระหนัก และทำให้สังคมมีความเป็นธรรม

สรุปได้ว่า มูลนิธิเพื่อนหญิงเป็นองค์กรเอกชนที่ทำงานเกี่ยวกับการพิทักษ์สิทธิและความเท่าเทียมให้กับผู้หญิงผ่านการสร้างเครือข่ายที่มีอยู่ทั่วประเทศในการช่วยเหลือและสร้างการมีส่วนร่วมของผู้หญิงที่มีเป้าประสงค์เดียวกันในการร่วมคิด ร่วมวางแผน จัดทำกิจกรรม เพื่อนำมาซึ่งวิธีการที่เยียวยาจิตใจ หรือลดปัญหาความรู้แรงและการถูกจำกัดสิทธิ หรือความได้รับความไม่เท่าเทียมจากเพศตรงข้ามหรือจากทางสังคม ซึ่งมูลนิธิเพื่อนหญิงในจังหวัดสงขลา เป็นองค์กรหนึ่งที่มีการรวมตัวกันในการช่วยเหลือผู้หญิงที่ประสบกับปัญหา และเสริมสร้างให้ผู้หญิงมีทัศนคติที่ดี และมีความตระหนักถึงสิทธิของตนเองเพื่อความเท่าเทียมแก่ผู้หญิงเอง

การจัดการของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา

การดำเนินงานของมูลนิธิเพื่อนหญิงมีการบริหารจัดการที่สร้างความร่วมมือระหว่างผู้หญิงในชุมชนและสร้างการทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐที่มีความเกี่ยวข้องในการช่วยเหลือและเยียวยาและสร้างกรอบป้องกันให้ผู้หญิงมีความตระหนักถึงความสุขของตนเองและสามารถมีความมั่นใจในตัวเอง กล้าคิด และกล้าตัดสินใจ ซึ่งมีประเด็นของการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงที่สามารถแบ่งออกเป็น 3 ส่วนจะประกอบไปด้วย ผู้นำ (ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน) ผู้ตาม (การมีส่วนร่วม) และองค์กร (สมรรถนะองค์กร) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน ผู้นำของมูลนิธิเพื่อนหญิงเป็นบุคคลที่คิดบวก เป็นบุคคลที่มีทัศนคติในมุมมองที่เปิดกว้าง และยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในองค์กร ซึ่งมีลักษณะของพฤติกรรมผู้นำในมูลนิธิเพื่อนหญิงประกอบด้วย **1 การให้รางวัลสมาชิกตามสถานการณ์** ผู้นำของมูลนิธิในจังหวัดสงขลามีการสร้างแรงบันดาลใจให้กับสมาชิกในการทำงาน เป็นผู้นำที่มีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกับสมาชิกอย่างเป็นกันเอง เมื่อสมาชิกทำงานดี สร้างผลงานให้กับมูลนิธิก็ชื่นชม ให้รางวัลตอบแทนเพื่อสร้างกำลังใจและแสดงความยกย่องแก่สมาชิกที่มีความสามารถ **2 การบริหารงานแบบวางเฉย** เป็นผู้ที่บริหารแบบวางอันหมายถึงผู้นำแบบเชิงรับที่เพิกเฉยต่อพฤติกรรมการทำงานของสมาชิกจะรับในสิ่งที่สมาชิกเป็นได้อย่างไม่มีอคติเพื่อสร้างความเป็นตัวของตัวเองของสมาชิกตามศักยภาพที่มี โดยผู้คอยให้คำปรึกษาทาง ๆ แต่หากมีโครงการ หรือกิจกรรมระหว่างผู้นำและสมาชิกก็จะร่วมกันวางแผนและดำเนินงานร่วมกัน เน้นสร้างความรู้ใหม่แก่สมาชิกอยู่เสมอจากการลงพื้นที่หรือการเจอปัญหาในการทำงานเน้นให้สมาชิกนั้นรู้แก้ไขปัญหาเองก่อนหากปัญหานั้นยากมากจริง ๆ ผู้นำก็เข้าไปช่วยเหลือ **3 ภาวะผู้นำแบบเชิงรับ** เป็นผู้นำที่มีความทันต่อสถานการณ์ ที่มีความสามารถต่อการดำเนินงานสามารถหาวิธีการแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุด

“...ฉันทำงานเป็นหัวหน้าของมูลนิธิเพื่อนหญิงและร่วมก่อตั้งกับสมาชิกมาหลายปี ฉันเป็นคนชอบแบบแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับสมาชิกเสมอและฉันคิดว่าวิธีการที่ได้แลกเปลี่ยนระหว่างกันนั้นสามารถสร้างความเข้มแข็งให้กับมูลนิธิเพื่อนหญิงได้...”

(อ้อม นามสมมติ, สัมภาษณ์วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2561)

การมีส่วนร่วม สามารถแบ่งออกเป็น 7 ระดับที่มีขั้นตอน โดยมีประเด็นดังนี้ **1 การให้ข้อมูล** ในการทำงานของมูลนิธิเพื่อนหญิงนั้นมีการสร้างเครือข่ายในการทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ เช่น สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โรงพยาบาลสงขลา บ้านพักเด็กและสตรีในจังหวัดสงขลา และตำรวจ ที่มีกระบวนการกันอย่างเป็นระบบ โดยมีการให้ข้อมูลและกระจายข้อมูลแก่หน่วยงานที่ทำงานร่วมกันเพื่อการแก้ไขปัญหาอย่างตรงจุด **2 การเปิดรับความคิดเห็นของประชาชน** มูลนิธิเพื่อนหญิงเป็นองค์กรเอกชนที่มีการทำงาน โดยช่วยเหลือผู้หญิงให้พ้นจากสภาพปัญหาจากความไม่เท่าเทียมทางเพศ หรือการถูกจำกัดสิทธิทางสังคมรวมถึงการรับฟังปัญหาของผู้หญิงที่ต้องการความช่วยเหลือและการประชุมวางแผนร่วมกันของสมาชิกนั้นได้นำคนในชุมชนหรือแกนนำชุมชนเข้ามามีบทบาทหรือแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ **3 การ**

ปรึกษาหารือ ภายในมูลนิธิเพื่อนหญิงมีการทำงานร่วมกับผู้นำหรือแกนนำที่เข้ามามีส่วนร่วมในการทำงาน ซึ่งเป็นรูปแบบการทำงานแบบเป็นกันเองเมื่อมีโครงการหรือ กิจกรรมก็จะเข้ามาปรึกษาหาแนวทางแก้ไขด้วยกันในการประสานงานหรือทำโครงการใด ๆ ในมูลนิธิเพื่อนหญิงนั้นมีการดำเนินได้อย่างไม่มีข้อขัดแย้งระหว่างสมาชิก ซึ่งก่อนที่จะทำงาน หรือจัดโครงการสักหนึ่งโครงการจะต้องผ่านการวางแผน ร่วมคิด และยอมรับเสียงส่วนใหญ่เป็นสำคัญ ซึ่งภายในมูลนิธิเพื่อนหญิงนั้นมีสมาชิกจำนวนน้อยจึงสามารถทำงานอย่างเข้าใจกันและรู้ใจ ไว้วางใจในการทำงานของสมาชิกแต่ละคน เพราะสมาชิกที่เข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานนั้นก็มิใช่ประสพการณ์จากสถานการณ์ต่างที่เกิดขึ้นกับตนเองหรือคนในครอบครัว จึงมีความเข้าใจในการทำงานอย่างถูกต้องและรู้ถึงผู้หญิงที่เข้ามาขอคำแนะนำหรือความช่วยเหลือได้เป็นอย่างดี **4 การวางแผนร่วมกัน** ในการวางแผนการทำงานนั้นหน่วยงานที่เข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานนั้นสามารถเข้ามาวางแผนร่วมกันทุกขั้นตอน และการแบ่งงานกันทำตามความรับผิดชอบและหน้าที่ของหน่วยงานนั้น ๆ **5 การร่วมปฏิบัติ** มูลนิธิเพื่อนหญิงมีการทำงานในรูปแบบของการจัดโครงการจัดกิจกรรม ซึ่งมีการลงพื้นที่ไปยังชุมชน โดยที่สมาชิกในชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ร่วมกันทำกิจกรรม **6 การร่วมติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล** ในการทำงานของมูลนิธิเพื่อนหญิงนั้นเป็นการทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและคนในชุมชนมีการทำงานร่วมกันในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งการจัดทำโครงการร่วมกัน การร่วมกันแก้ไขปัญหาเพื่อช่วยเหลือผู้หญิงซึ่ง มีการติดตามงาน ตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมและการประเมินโดยสมาชิกและผู้หญิงที่ได้เข้าร่วมโครงการ **7 การควบคุมโดยประชาชน** ด้านบริหารจัดการภายในมูลนิธิเพื่อนหญิงนั้นจะมีคนในชุมชนเข้ามามีบทบาทในการร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงที่เผชิญปัญหาทั้งร่างกาย และจิตใจ แต่ไม่ได้เข้ามาควบคุมในการทำงานของมูลนิธิ

“...การทำงานของมูลนิธิเพื่อนหญิงฉันคิดว่าฉันนะที่เมืองครั้นนี้ขึ้นเพราะสร้างขึ้นเพื่อผู้หญิงอย่างเราอย่างแท้จริง ฉันก็เป็นคนหนึ่งเข้ามาทำงานเพราะฉันก็เป็นผู้หญิงที่เห็นผู้หญิงด้วยกันถูกเอารัดเอาเปรียบได้รับความไม่เท่าเทียม ซึ่งมูลนิธิเพื่อนหญิงมีส่วนร่วมทั้งหน่วยงานทั้งภาครัฐและคนในชุมชนที่มีจิตสาธารณะ...”

(ปาน นามสมมติ, สัมภาษณ์วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2561)

สมรรถนะองค์กร เป็นการสร้างความมั่นคงให้กับมูลนิธิในการปรับตัวหรือพัฒนาให้มีความเข้มแข็งและทันต่อสถานการณ์ในสังคมเพื่อเกิดความรู้เท่าทันและมีความกระตือรือร้นในการแก้ไขปัญหาให้ผู้หญิงตรงจุด ซึ่งมี 3 ประเด็นอันประกอบไปด้วย **1 การบูรณาการของการทำงานของสมาชิก** ในการทำงานของสมาชิกภายในมูลนิธิเพื่อนหญิงนั้นจะมีการทำงานร่วมกันโดยทั้งสมาชิกในมูลนิธิและประชาชนที่เข้ามาเป็นสมาชิก โดยลักษณะของการทำงานนั้นจะมีทั้ง การนำปัญหามาพูดคุยกัน หรือการแสดงความคิดเห็นที่มีการทำงานร่วมกันอย่างมีระบบระเบียบ **2 การบูรณาการระหว่างสมาชิก** เป็นการทำงาน หรือประชุมแบบปากต่อปาก ไม่มีวาระประชุมแบบเป็นทางการ ในการทำงานของสมาชิกก็เป็นการปรึกษาหาแนวทางโดยจะมีความเป็นกันเองเหมือนพี่เหมือนน้อง เป็นการให้เกียรติซึ่งกันและกัน การทำงานด้วยกันของสมาชิกนั้นเป็นรูปแบบของการบูรณาการที่นำความคิดหรือข้อเสนอแนะของสมาชิกมาเป็นองค์ความรู้เพื่อที่จะพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพ **3 มีความสามารถในการประเมินองค์กร** มูลนิธิเพื่อนหญิงเป็นองค์กรเอกชนขนาดเล็ก ที่จัดตั้งโดยกลุ่มบุคคลที่มีเป้าหมายเดียวกันร่วมกันจัดตั้งเพื่อช่วยเหลือผู้หญิงจากสภาพสังคมที่เต็มไปด้วยปัญหาและการเอารัดเอาเปรียบ ในการทำงานภายในมูลนิธิ จะมีการประเมินโดยคนในชุมชนที่เข้ามาขอความช่วยเหลือ หรือการประสานงานจากหน่วยงานภาครัฐ

สรุปได้ว่า การจัดการของมูลนิธิเพื่อนหญิงเป็นสิ่งสำคัญในการขับเคลื่อนสังคมให้เกิดความเท่าเทียมและการดำเนินโครงการต่าง ๆ โดยมีผู้นำที่มีความรู้ความสามารถและความเข้มแข็งทางความคิดในการแก้ไขปัญหาและทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวม มีการดำเนินงานที่มีหน่วยงานต่าง ๆ เข้ามา มีบทบาทในการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบไปในทิศทางเดียวกัน และสร้างความไว้วางใจให้ผู้หญิงหรือประชาชนที่เข้ามาขอความช่วยเหลือกรณีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นชุมชน ก็สามารถช่วยเหลือและสร้างความตระหนักให้ผู้หญิงในการเรียกร้องสิทธิทางสังคมเพื่อให้เกิดความเท่าเทียม

ความเท่าเทียมทางเพศ

ความเท่าเทียมทางเพศนั้นเป็นการอธิบายถึงประเด็นต่าง ๆ ที่ผู้หญิงในจังหวัดสงขลาได้รับอันได้แก่ **ด้านอาชีพ** ในพื้นที่จังหวัดสงขลาแสดงให้เห็นความไม่เท่าเทียม อันมาจากการจำกัดสิทธิในการทำงาน ขณะที่ในจังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดที่มีงานเป็นจำนวนมาก หลากหลายแต่บางงานก็มีการจำกัดขอบเขตในการให้ผู้หญิงเข้าทำงาน ซึ่งเกิดความไม่เที่ยมทางพฤติกรรม ทำให้มองว่าผู้หญิงนั้นเป็นเพศที่อ่อนแอ แต่ในทางกลับกันในปัจจุบันมีการให้โอกาสผู้หญิงในการเลือกทำงานมากขึ้นไม่ว่าจะเป็น งานรับจ้าง งานออกแรง หัวหน้างาน แต่ในจังหวัดสงขลาเป็นพื้นที่ที่ติดกับสามจังหวัดชายแดนที่มีปัญหาในความไม่สงบ เช่นการลักขโมย การวางระเบิดในบางอำเภออาจจะส่งผลให้เป็นปัจจัยสำคัญที่ไม่ให้ผู้หญิงทำงานนอกบ้าน **ด้านทัศนคติ** ผู้หญิงเป็นเพศที่มีความอ่อนน้อมถ่อมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งมีความคิดที่ทัศนคติที่มองโลกในแง่ดี ซึ่งทำให้บางสถานการณ์ ความอ่อนโยน อ่อนหวานไม่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดกับตัวเองได้ ในขณะที่เจอกับปัญหา จากการถูกทำร้าย ทั้งร่างกายและจิตใจนั้น ไม่สามารถต่อสู้กับฝ่ายตรงข้ามได้ และ **ด้านกฎหมาย** เป็นการที่สร้างความไม่เท่าเทียมให้กับผู้หญิง ทั้งทางจิตใจและพฤติกรรม ที่ทำให้ผู้หญิงถูกเอาเปรียบ เช่นสามีทำร้ายภรรยา สุดท้ายของการดำเนินคดีบางอย่างจ่ายแค่ค่าปรับแล้วก็จบ แต่ในขณะที่พอลูกกลับบ้านไป ก็โดนทำร้ายอีก เป็นแบบนี้ตลอด ซึ่งมองเห็นว่าการที่จะแก้ไขปัญหานั้น ควรมีการส่งเสริมให้ผู้หญิงที่ถูกทำร้ายมีพลังในตัวเองในการกล้าต่อสู้กับสภาพปัญหา ที่กฎหมายไม่สามารถเข้าใจหรือช่วยเหลืออย่างตรงจุด ความไม่เท่าเทียมนั้น ส่วนใหญ่ผู้หญิงรู้ได้ทางจิตใจที่ทำให้จิตใจของเขามีความอ่อนแอ ท้อถอยกับกระบวนการทางกฎหมายที่ไม่สามารถเข้าใจ ทำให้เกิดมูลนิธิเพื่อนหญิงในการช่วยเหลือและเยียวยาจิตใจให้ผู้หญิงมีความเข้มแข็ง และสามารถเป็นผู้นำในการดำรงชีวิตในครอบครัวได้ ซึ่งการเสริมสร้างความเท่าเทียมนั้น มูลนิธิเพื่อนหญิงได้มีการร่วมกับกลุ่มผู้เข้าร่วม ในการร่วมกันเสริมสร้างความเท่าเทียมให้กับผู้หญิงผ่านการจัดกิจกรรมนำมาซึ่ง ประเด็นคำตอบที่ได้ ทั้งด้านอาชีพ ด้านทัศนคติ และด้านกฎหมาย เป็นต้น

ทั้งนี้ ความไม่เท่าเทียมทางเพศนั้นเป็นสิ่งที่ปัญหาทางสังคม ซึ่งผู้วิจัยเล็งเห็นถึงปัญหานี้ที่ผู้หญิงในจังหวัดสงขลาต้องเผชิญกับการถูกจำกัดสิทธิ มีพื้นที่ทางสังคมน้อยมาก ทั้งทางครอบครัว การทำอาชีพหารายได้ เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้หญิงขาดความมั่นใจในตัวเองและความตระหนักถึงสิทธิที่ควรจะได้รับ ทั้งนี้จึงได้ยกกรณีตัวอย่างของผู้หญิงในจังหวัดสงขลาที่ได้รับความไม่เท่าเทียม อันได้แก่

ด้านทัศนคติ

“...ป้ามีสามีที่ไม่ทำงาน อยู่แต่บ้านกินแต่เหล้า วัน ๆ ไม่ทำอะไร ลูกก็ไม่ช่วยกันเลี้ยงดู วันไหนที่กินเหล้าก็เมามาทำร้ายร่างกายป้าทำให้ป้าคิดอยากฆ่าตัวตายมันทรมานมากในการใช้ชีวิตในครอบครัว...”

(ตี นามสมมติ, สัมภาษณ์วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2561)

ด้านกฎหมาย

“...ฉันทำงานเป็นครู พอเลิกงานก็กลับบ้านไปเลี้ยงลูกส่วนสามีของฉันนั้นเป็นตำรวจแต่ไม่ค่อยได้กลับบ้านเพราะเขาพักที่บ้านพักใกล้กับที่ทำงานหนึ่งเดือนถึงจะกลับบ้านมาครั้งหนึ่ง อยู่มาวันหนึ่งมีหมายสารฟ้องหย่าส่งมาที่บ้าน ทำให้ฉันถึงกับหมดสติ ทำใจไม่ได้เพราะดิฉันกับสามีไม่ได้ทะเลาะกัน โดยหมายเหตุที่ว่า ทำหน้าที่ภรรยาไม่ดี...”

(ปริก นามสมมติ, สัมภาษณ์วันที่ 3 มีนาคม 2561)

ด้านทัศนคติ

“...ฉันต้องเลี้ยงลูกพิการ ส่วนสามีกินแต่เหล้าบางครั้งมาทำร้าย ตบตีแต่ฉันก็ทนเพื่อลูก เพราะไม่มีกำลังที่สู้แรงของสามีไม่ได้ แต่ก็อดทนเพื่อลูกทั้ง ๆ ที่สามีขอแต่เงินไปซื้อเหล้า งานก็ไม่ทำ เอาเปรียบทุกอย่าง...”

(แยม นามสมมติ, สัมภาษณ์วันที่ 8 มีนาคม 2561)

ด้านอาชีพ

“ฉันทำงานอยู่บริษัทแห่งหนึ่งของจังหวัดสงขลา ฉันจบปริญญาตรีและมีประสบการณ์ในการทำงานมาเป็นเวลา 15 ปี ซึ่งฉันคิดว่าฉันควรจะได้รับตำแหน่งเป็นผู้จัดการ แต่สิ่งที่ฉันได้รับเป็นแค่ พนักงานคนหนึ่ง...”

(จันทร์ นามสมมติ, สัมภาษณ์วันที่ 10 มีนาคม 2561)

สรุปได้ว่า ผู้หญิงจากกรณีตัวอย่างนั้นเผชิญกับปัญหาที่เกี่ยวข้องทั้งทางด้านครอบครัวและทางด้านกฎหมายที่ได้รับความไม่เท่าเทียมจากเพศชายที่ทำร้ายทั้งร่างกายและจิตใจของผู้หญิงที่ต้องมีวิธีแก้ไขปัญหาเพื่อที่จะให้ผู้หญิงมีโอกาสในการกล้าคิดกล้าตัดสินใจ มีแรงผลักดันในการดำรงชีวิตต่อไป

ความเป็นธรรมทางสังคม

จากความเท่าเทียมข้างต้นจะผลให้เกิดความเสมอภาคที่มีความสัมพันธ์กันทั้งนี้ความเป็นธรรมทางสังคมนั้น ซึ่งทางมูลนิธิเพื่อนหญิงมีความตระหนักและให้ความสำคัญแก่ผู้หญิงในเรื่องการได้รับสวัสดิการจากหน่วยงานในการช่วยเหลือ และสร้างรายได้ให้กับผู้หญิง ซึ่งการสร้างความเป็นธรรมทางสังคมนั้นมีวิธีการสร้างขึ้นด้วย วิธีดังต่อไปนี้ คือ การเลี้ยงดูบุตรชายให้มี **ความรู้ถึงความผิด ถูก ปลูกฝังในเรื่องของการทำงาน** เช่น การบ้าน ล้างจาน หุงข้าว ที่เป็นหน้าที่ของผู้หญิง เป็นการปลูกฝังตั้งแต่เด็กเพราะเป็นการกำจัดความเอาเปรียบ หยุตความคิดที่ว่า ผู้หญิงเป็นช้างเท้าหลัง ที่ต้องอยู่บ้านเลี้ยงลูก ทั้งที่ในปัจจุบันวิถีของผู้หญิงและผู้ชายมีการเปลี่ยนแปลง ผู้หญิงจะทำงานนอกบ้านเป็นส่วนใหญ่ ในการเลี้ยงลูกชายให้มีความรับผิดชอบในตัวเอง เริ่มตั้งแต่การเล่นของเด็กเป็นการสอนให้รู้จักแบ่งปัน เสื้อผ้าของตนเองก็ซักรีดเองนั้นเป็นการสร้างความเป็นธรรมในการอยู่เป็นครอบครัวเพื่อการสร้างความเห็นอกเห็นใจ และเข้าใจฝ่ายหญิงหยุดความคิดที่ว่าตัวเองเป็นเจ้าของชีวิตผู้หญิงที่เป็นคู่ครองของตนและรู้จักปฏิบัติตนที่ถูกต้องสามารถดำรงชีวิตร่วมกันอย่างเท่าเทียมทั้งด้านความรู้ ความคิด และความรู้สึกที่มีต่อการ **การเปลี่ยนทัศนคติ** การเป็นมุมมองความคิดของผู้หญิงผ่านการทำโครงการจัดกิจกรรมของมูลนิธิเพื่อนหญิง หรือการลงพื้นที่ที่มีกรณีที่เป็นปัญหาของผู้หญิง ที่พูดคุยหรือแนะนำ เปลี่ยนทัศนคติของผู้หญิงให้มีความตระหนัก และให้เห็นคุณค่าของตนเอง ไม่อยู่ภายใต้บังคับของใคร สร้างพลังในตัวเองในการกล้าคิดกล้าตัดสินใจลดความหวาดกลัว เพื่อให้อยู่ในสังคมอย่างเข้มแข็งสามารถทำทุกสิ่งทุกอย่างที่ตนเองอยากทำอยากเป็นและเป็นสิ่งที่เหมาะสม **สร้างความตระหนักในเรื่องของสิทธิ** มูลนิธิเพื่อนหญิง จะให้ความสำคัญต่อสิทธิของผู้หญิงเป็นอย่างมาก เพราะในปัจจุบันมีการจัดสวัสดิการ อาชีพ หรือโอกาสที่ให้ผู้หญิงเข้ามามีบทบาทและได้รับโอกาส ซึ่งเป็นการสร้างความธรรมโดยการให้สิทธิผู้หญิงทุกเพศทุกวัย และกระตุ้นผู้หญิงให้ได้รับสวัสดิการ และสร้างความตระหนักในสิทธิที่ผู้หญิงควรจะได้รับ

สรุปได้ว่า ความเป็นธรรมทางสังคม เป็นการสร้างความตระหนักในเรื่องของสิทธิของผู้หญิงที่เน้นการปลูกฝังด้านจิตสำนึกของผู้ชายตั้งแต่ยังเด็กในการให้เกียรติผู้หญิง รู้จักทำงานในบ้าน และรับผิดชอบตัวเอง และการเปลี่ยนทัศนคติผู้หญิงให้มีพลังในตัวเองกล้าคิดและทำในสิ่งที่ตัวเองต้องการ และความตระหนักในเรื่องของสิทธิที่ผู้หญิงควรจะได้การคุ้มครองและดูแลจากหน่วยงานภาครัฐเพราะปัญหาที่เกิดขึ้นผู้หญิงย่อมจะได้รับความไม่เป็นธรรม

สรุปผล

มูลนิธิเพื่อนหญิง เป็นองค์กรเอกชนที่สร้างขึ้นโดยกลุ่มบุคคลที่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์เดียวกันในการแก้ไขปัญหาซึ่งเป็นทำงานโดยช่วยแบ่งเบาจากหน่วยงานภาครัฐ และจะส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศที่เป็นปัญหาทางสังคม และภายในมูลนิธิเพื่อนหญิงนั้นเป็นการทำงานร่วมกับหน่วยงานทางภาครัฐเข้ามามีบทบาทในการทำงานร่วมกับมูลนิธิ ซึ่งอยู่ในรูปแบบของการทำงานเป็นเครือข่าย และทำงานร่วมกับคนในจังหวัดสงขลาโดยวิธีการจัดทำโครงการในชุมชนเพื่อให้ผู้หญิงในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม โดยการสร้างความเท่าเทียมในเรื่อง ด้านอาชีพ ทัศนคติ และด้านกฎหมาย ซึ่งวิธีการเสริมสร้างความ

เท่าเทียมของมูลนิธิเพื่อนหญิงนั้น อยู่ในรูปแบบของการจัดโครงการ จัดอบรม และกิจกรรมในชุมชน เพื่อให้ผู้หญิงในจังหวัดสงขลาได้มีความตระหนักและรักษาความเท่าเทียมให้กับตนเองและผู้หญิงด้วยกัน เพื่อความสุขและความเข้มแข็งของผู้หญิงในการดำเนินชีวิตต่อไป

อภิปรายผล

การศึกษามูลนิธิเพื่อนหญิงเพื่อเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศจังหวัดสงขลา มีข้อค้นพบที่น่าสนใจและควรที่นำมาอภิปรายผล ซึ่งมีประเด็นดังต่อไปนี้

องค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร/องค์กรพัฒนาเอกชน

องค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไรเป็นองค์กรที่ทำงานให้กับประโยชน์ส่วนรวมและไม่มุ่งเน้นหากำไรในการทำตามเป้าประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ขององค์กรสอดคล้องกับ ปาณีสัมภวา ศุภจักรวิวัฒนา (2554, น. 58) ได้อธิบายว่าองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไรที่มีการจัดตั้งโดยอาสาสมัครในการทำงานอย่างมีอาชีวะและทำงานเพื่อแบ่งเบาภาระของหน่วยงานทางภาครัฐ ซึ่งองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไรที่การจัดตั้งอยู่ทั่วประเทศและหลายรูปแบบ ทั้งนี้มูลนิธิเพื่อนหญิงก็เป็นองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร เป็นองค์กรที่ตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือผู้หญิงให้ความเข้มแข็งในสังคมที่ตั้งโดยอาสาสมัครที่เห็นถึงปัญหาและอยากเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างและพัฒนาให้ดีขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมทำงานร่วมกับคนในชุมชนและหน่วยงานทางภาครัฐซึ่งมีส่วนร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชนในการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบและตามขั้นตอน เพื่อให้ผู้หญิงมีความสุขและมีสิทธิเท่าเทียมกับเพศชาย เช่นเดียวกับ ฉัตรทิพย์ นาถสุภา (2557, น. 178-179) อธิบายว่า สังคมไทยมีการพัฒนาที่เป็นวัฒนธรรมจากอดีตจนถึงปัจจุบันที่ได้เข้ามาเป็นส่วนประกอบของการพัฒนาสังคมในการแก้ไขปัญหา ซึ่งองค์กรเอกชนได้นำภูมิหลังวัฒนธรรมของคนในสังคม มาเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาและสร้างเครือข่ายเป็นองค์กรเอกชน ซึ่งบุคคลที่เข้าร่วมในการจัดตั้งองค์กรนั้น จะมีจิตในมุ่งมั่น และไม่หวังสิ่งตอบแทนในการทำงานขององค์กรเอกชนมีการพัฒนาต่อยอดการทำงานร่วมกับต่างประเทศ ทั้งภาครัฐและเอกชนอย่างต่อเนื่อง

ทั้งนี้ มูลนิธิเพื่อนหญิงเป็นองค์กรเอกชนและเป็นองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร ที่มีการพัฒนาสังคมและชุมชนมีการขับเคลื่อนให้ผู้หญิงนั้นอยู่บนสังคมอย่างมีสิทธิและความเท่าเทียม เช่นเดียวกับ อุทัย ปริญญาสุทธิพันธ์ (2560, น. 300) อธิบายว่า สังคมไทยมีการจัดตั้งองค์กรเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมโดยมีคนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในจัดตั้งและร่วมวางแผนการแก้ปัญหา ด้วยความสมัครใจและมีจิตอาสา

การจัดการองค์กร/ภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน/การมีส่วนร่วม/สมรรถนะองค์กร

การจัดการเป็นการทำงานในหน่วยงานหรือองค์กรที่มีการทำงาน โดยมีผู้นำ สมาชิก คณะกรรมการต่าง ๆ ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ดังที่ สุกิจ อยู่โนธรรม และประณต นันท์ยยะกุล (2557, น. 1-2) อธิบายว่า การจัดการเป็นการทำงานแบบประสานงานกันโดยร่วมกับบุคลากรทั้งในและนอกองค์กรที่ทำงานร่วมกันระหว่างผู้นำและสมาชิกในองค์กร ซึ่งในการทำงานนั้นต้องมีผู้นำที่เป็นตัวขับเคลื่อนให้องค์กรอยู่ได้อย่างเข้มแข็ง โดยภาวะผู้นำจะเป็นเชิงการแลกเปลี่ยน ซึ่งเช่นเดียวกับ ชีระพงศ์ ธนเจริญรัตน์ (2553, น. 4-5) อธิบายว่า ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน เป็นการเสริมแรงของผู้นำที่มีให้กับสมาชิกที่มีความเป็นกันเองให้กำลังใจแก่กันในการทำงานร่วมกับสมาชิกในองค์กร มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันยอมรับความคิดเห็นของเสียงส่วนมาก ภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน ประกอบด้วย 1. การให้รางวัลตามสถานการณ์ เป็นการให้กำลังใจแก่สมาชิกและเสริมพลังในการทำงานเมื่อสมาชิกทำดีสร้างผลงานมีความขยัน ผู้นำจะมีรางวัลให้ตามโอกาส 2. การบริหารแบบวางเฉย เป็นผู้ที่ไม่ไปยุ่งวุ่นวายกับสมาชิกมากจนเกินไป จะดู สังเกตต่าง ๆ แต่ก็เข้าไปมีส่วนบ้างตามสถานการณ์ 3. เป็นภาวะผู้นำแบบเชิงรับ เป็นผู้ที่มีความมั่นใจในตัวเองและเป็นคนที่มีความคิดที่กว้างยอมรับทุกสภาพปัญหาและกับปัญหาที่เกิดขึ้น

ทั้งการจัดการนั้นต้องประกอบไปด้วยการมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ขับเคลื่อนให้องค์กรบรรลุตามเป้าประสงค์ที่วางไว้ เช่นเดียวกับ ถวิล บุรีกุล (2551, น. 10-11) อธิบายว่าการมีส่วนร่วมจะประกอบด้วยรูปแบบของการทำงานของสมาชิกในองค์กรที่สำคัญ ประกอบด้วย 1) ระดับการให้ข้อมูล 2) ระดับการเปิดรับความคิดเห็นของประชาชน 3) ระดับการปรึกษาหารือ

4) ระดับการให้ข้อมูล 5) ระดับการร่วมปฏิบัติ 6) ร่วมติดตามตรวจสอบ 7) ระดับการควบคุมโดยประชาชน และในการจัดการขององค์กรยังต้องมีสมรรถนะองค์กรที่เป็นสร้างการศึกษายภาพการทำงานขององค์กรและขีดความสามารถในการบริหารจัดการภายในตัวองค์กร เช่นเดียวกับ วรรณวิชนี ถนอมชาติ และวาทัญญู สุวรรณเศรษฐ์ (2559, น.1-2) ได้อธิบายว่า สมรรถนะองค์กรเป็นการแสดงถึงความสามารถของตัวองค์กรที่สามารถทำงานได้ตามวัตถุประสงค์ ซึ่งประกอบด้วย 3 ประเภท คือ เชิงสมรรถนะหลัก เชิงด้านบริหาร และเชิงสมรรถนะด้านบริหาร เป็นการช่วยให้เกิดการพัฒนาด้านขององค์กร และสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อพัฒนาองค์กรให้มีความทันสมัยและทันต่อสถานการณ์ทางสังคม

ความเท่าเทียม/ความเสมอภาค/อัตลักษณ์หญิงชาย

ความเท่าเทียมเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นทางสังคมทางหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนให้ความตระหนักที่ในปัจจุบันเกิดปัญหามากมาย เช่นเดียวกับ สมจิต แคนสีแก้ว (2559, น. 1-3) กล่าวว่า ในปัจจุบันประเทศไทยให้ความสำคัญเรื่องสิทธิความเท่าเทียมระหว่างเพศชายและเพศหญิงโดยเฉพาะกลุ่มองค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับปัญหาของผู้หญิงที่เผชิญกับปัญหาความไม่เท่าเทียมทางเพศ อนึ่งความเท่าเทียมทางเพศนั้นเป็นการสร้างเพื่อให้เทียบเท่ากันทั้งหญิงและชายให้มีสิทธิและความเสมอภาคกัน เช่นเดียวกับ อภิวัฒน์ สุดสาธา (2554, น. 255) อธิบายว่า ความเสมอภาคเป็นการคุ้มครองในเรื่องของสิทธิและมนุษยชนของคนในสังคมให้มีความเสมอภาคกัน และยึดประโยชน์สาธารณะเป็นสำคัญ ไม่มีการแบ่งเชื้อชาติ อาชีพ อายุ และศาสนา ซึ่งทุกองค์กร ทุกหน่วยงานก็ให้ความสำคัญต่อเรื่องความเสมอภาค ซึ่งในความเสมอภาคนั้น เป็นการสร้างสิทธิที่ว่า ทุกคนมีสิทธิไม่ว่า หญิงหรือชาย ผู้สูงอายุหรือเด็ก และมีสิทธิในการเรียกร้องผลประโยชน์ในสิ่งที่ตนควรจะได้รับ ปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงบางกรณีทางกฎหมายก็สร้างความไม่เป็นธรรมแก่ผู้หญิง เช่นผู้หญิงถูกข่มขืน บางกรณีผู้ชายที่เป็นผู้ต้องหาสามารถได้รับการประกันตัว สาเหตุมาจากหลักฐานที่ผู้หญิงมีนั้นไม่เพียงพอซึ่ง สร้างความไม่เท่าเทียมแก่ผู้หญิง ที่สร้างความหวาดกลัว และสภาพจิตใจอ่อนแอ ซึ่งเช่นเดียวกับ สุนิ ไชยรส (2555, น. 13-14) ได้กล่าวว่าความยุติธรรมและความเป็นธรรมเป็นกลไกทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรมที่กระทำต่อผู้หญิงอย่างหนักหน่วง ถึงแม้ในสังคมมีผู้หญิงเป็นจำนวนที่มากกว่าเพศชายก็ยังเผชิญกับความหวาดกลัวและหวาดหวั่น ทางมูลนิธิที่ได้จัดตั้งเพื่อช่วยเหลือสตรีในสังคมนั้นจะเป็นการสร้างความปลอดภัยถึงสิทธิเสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และมีพลังในตัวเองและความเสมอภาคนั้นเป็นการแสดงศักยภาพเพื่อให้ผู้หญิงมีสิทธิ์เรียกร้องเห็นคุณค่าในตัวเอง เช่นเดียวกับ ศิริก้อย ชูตาทวิสวัสดิ์ (2560, น. 13) อธิบายว่า วัฒนธรรมและประเพณีเป็นตัวกำหนดอัตลักษณ์ของเพศหญิงและชายทางพฤติกรรมและการแสดงออกและสร้างบทบาทที่แสดงถึงอัตลักษณ์ตัวตนโดยมีพฤติกรรม และร่างกายที่บอกถึงเพศที่เป็นตัวแทน ในปัจจุบันมีประเด็นในความไม่เท่าเทียมทางเพศที่ผู้หญิงได้ถูกกดขี่ภายใต้บริบทที่ทางสังคม การที่กล่าวถึงอัตลักษณ์หญิงชายนั้นเป็นการสร้างมุมมองในการบ่งชี้ถึงความไม่เท่าเทียมที่เกิดจากอัตลักษณ์ตัวที่พร้อมกับวัฒนธรรมที่มาตั้งแต่กำเนิด ทั้งนี้เป็นแสดงให้ว่า ความไม่เท่าเทียมทางเพศมีมาตั้งแต่อดีตที่มองผู้หญิงผ่านร่างกายทำอ่อนแอ ไม่มีความสามารถในการที่จะทำในสิ่งที่ผู้ชายทำได้

ความเป็นธรรมทางสังคม

ในสังคมไทยมีการให้ความสำคัญและมีการถ่ายทอดประสบการณ์ซึ่ง ในปัจจุบันมีผลกระทบจากความรุนแรงระหว่างเพศหญิงและเพศชายที่เกิดความไม่เป็นธรรมแก่เพศหญิงที่อยู่ภายใต้อำนาจของสามีเพราะมีความอ่อนแอและกำลังน้อยกว่า และในสังคมทั้งอดีตถึงปัจจุบันก็มองว่าเพศหญิงมีอำนาจด้อยกว่าเพศชาย ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นมีปัญหา และเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งในพื้นที่ส่วนตัว และในสาธารณะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องจึงทำให้มีการให้ความสำคัญเพื่อหล่อหลอมให้ผู้หญิงและผู้ชายเรียนรู้และเปลี่ยนทัศนคติใหม่เพื่อความสุขและเอื้ออาทรต่อกัน (เพ็ญประภา ภัทธานุกรม, 2558, น. 22) เช่นเดียวกับ อคิน รพีพัฒน์ (2556, น. 21) กล่าวว่า ความเป็นธรรมทางสังคมนั้นมักจะยึดหลักความถูกต้องเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นการใช้อำนาจทางกฎหมายในการตัดสินความถูกต้องและศาลเป็นสิ่งสำคัญในการพิจารณาความถูกต้องเพราะเป็นสิ่งสำคัญที่สามารถสร้างความเป็นธรรมแก่ผู้หญิงได้ ทั้งนี้ ในความเป็นหญิงชายย่อมมีอัตลักษณ์ที่บ่งบอกถึงความเป็นเพศหญิง และเพศชายอย่างชัดเจน ซึ่งอัตลักษณ์หญิงชายจะมีอยู่ 2 ลักษณะอันประกอบด้วยอัตลักษณ์ส่วนบุคคลอันหมายถึง สิ่งที่อยู่หญิงและ

ผู้ชายมีมาตั้งแต่กำเนิด เช่น เชื้อชาติ ศาสนารวมไปถึงวัฒนธรรมประเพณี ส่วนอัตลักษณ์ทางสังคมนั้นจะเป็นการมองโดยบุคคลอื่นที่มองมาผ่านสายตารวมไปถึงความรู้ความคิด ว่าเป็นเพศหญิง หรือเพศชาย

กล่าวโดยสรุปได้ว่า มุลินีเพื่อนหญิงเป็นองค์กรเอกชนที่ไม่แสวงหาผลกำไรที่มีการจัดการ โดยมีภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน การมีส่วนร่วมระหว่างสมาชิกและผู้นำในองค์กร รวมไปถึงสมรรถนะองค์กรที่เป็นตัวขับเคลื่อนให้มุลินีเพื่อนหญิงบรรลุตามวัตถุประสงค์ ที่มีเป้าหมายในการทำงานในด้านของการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศ ความเสมอภาค ที่เป็นการแสดงโดยอัตลักษณ์หญิงชายที่ได้บ่งบอกถึงความเป็นตัวตนของหญิงชาย สุดท้ายแล้วกระบวนการจัดการของมุลินีเพื่อนหญิง จักนำไปสู่ความเป็นธรรมทางสังคมที่เป็นการสร้างความตระหนักในเรื่องสิทธิของผู้หญิง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

หน่วยงานภาครัฐควรเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนมุลินีเพื่อนหญิงในการส่งเสริมในเรื่องความเท่าเทียมระหว่างเพศหญิงและเพศชายและการทำงานภายในมุลินีในการสร้างเครือข่ายให้มีความครอบคลุมถึงการทำงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับเอกชนอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น เพื่อเพิ่มการบริหารจัดการในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะงานวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการรณรงค์ และกระตุ้นให้คนในสังคมมีความตระหนักถึงความเท่าเทียมระหว่างหญิงชายในรูปแบบของการใช้สื่อออนไลน์ หรือการรณรงค์เพื่อให้เกิดการให้ความสำคัญและการให้ผู้หญิงได้มีที่ยืนบนสังคมมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กมลพร กัลยาณมิตร. (2554). บทบาทสตรีไทยกับการบริหารภาครัฐในอนาคต. วารสารจันทร์เกษม 17 (33), 11-19.
- ฉัตรทิพย์ นาถสุภา (2557). การเป็นสมัยใหม่กับแนวคิดชุมชน. กรุงเทพฯ: เดือนตุลา.
- ถวิลวดี บุรีกุล. (2551). การมีส่วนร่วมแนวคิดทฤษฎีและกระบวนการ. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า
- ธีระพงศ์ ธนเจริญรัตน์. (2553). หลักสูตรการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารอุ้งกลางการประกันภัย. กรุงเทพฯ: บริษัทด้านสุขภาพการพิมพ์ จำกัด.
- ปานัสม์ชญา ศุภจักรพัฒนา. (2554). องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร : องค์ความรู้ทางรัฐประศาสนศาสตร์ที่อุทิศในประเทศไทย. Feu Academic Review. 4 (2), 51-60.
- ปาริฉัตร ตู่ดำ และชาติ ไตรจันทร์. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในอาชีพของผู้บริหารสตรีในองค์กรภาครัฐ: ปิยะนาถ อังควาณกุล. (2558). ความคิดกับการกำหนดสถานภาพสตรี. วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 18 (1), 397-415.
- เพ็ญประภา ภัทรานุกรม. (2558). การศึกษาเพื่อส่งเสริมความเท่าเทียม : ทางออกของความรุนแรงทางเพศ. วารสารร่มพฤกษ์. 33 (1), 1-23.
- รตสิริ นาทอง พระครุภวณาโพธิคุณ พระมหาสำราญ กम्मสุทโธ อุดม บัวศิริ. (2559). ศึกษาวิเคราะห์บทบาทองค์กรสตรีด้านการแก้ปัญหาสตรีในสังคมปัจจุบันด้วยหลักพุทธธรรม. วารสารธรรมทรรศน์. 16(2), 133-147.
- รอมือลี ลอมา และวันพิชิต ศรีสุข. (2558). บทบาทหญิงชายในการพัฒนาชุมชนมัสยิดดารุลอีมานบ้านบุแม่เกียะ อำเภอยี่งอ จังหวัดนราธิวาส. วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 11 (1), 173-194.
- วรรณวิชนี ถนอมชาติ และวาทัญญู สุวรรณเศรษฐ์. (2559). ชีตความสามารถเชิงสมรรถนะเพื่อการสรรหาและคัดเลือก. วารสารวิชาการคณะบริหารธุรกิจ. 11 (1), 158-169.
- ศรีสุวรรณ จรรยา. (2550). พัฒนาการและบทบาทขององค์กรพัฒนาเอกชนไทย. วารสารการจัดการสิ่งแวดล้อม. 3 (1), 86-166.

เอกสารอ้างอิง

- ศิริก้อย ชูตาทวิสวัสดิ์. (2560). จิตกรรมร่วมสมัย: บทบาทและสถานภาพของเพศหญิงในวัฒนธรรมไทย – จีน. วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ. 10 (3), 1277-1293.
- สมจิต แคนสีแก้ว. (2559). ความเสมอภาคและโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิตสู่การสร้างคุณภาพชีวิต. วารสารราชพฤกษ์.
- สุกิจ อยู่ในธรรม และประณต นันทิยะกุลกุล. (2559). การบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย. 6 (3), 333-342.
- สุนี ไชยรส. (2555). เฝมินิสต์ประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน : การต่อสู้บนเส้นทางแห่งความเสมอภาค. กรุงเทพฯ: อคิน ทรัพย์สิน. (2556). ความยุติธรรมตามตัวอักษร : ความเป็นธรรมตามความเป็นจริง. วารสารปารีชาติ. 26 (1), 8-28.
- อภิวัดน์ สุดสาว. (2554). หลักความเสมอภาคภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. วารสารจลนิตี. 8 (4), 145-155.
- อุทัย ปริญาสุทธินันท์. (2560). การพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ผนวก ฅ
บทความต้นฉบับที่ส่งตีพิมพ์

มูลนิธิการจัดการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศ ของคนในจังหวัดสงขลา

ปรารถนา ไกรปราบ¹อุทัย ปริญญาสุทินันท์² เกษตรชัย และทิม³

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการมูลนิธิการจัดการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา เพื่อศึกษาปัจจัยการจัดการมูลนิธิการจัดการที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาและเพื่อศึกษาหาแนวทางการสร้างเสริมความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน ระยะแรกวิธีวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อวิเคราะห์การจัดการของมูลนิธิการจัดการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาโดยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและเทคนิคเดลฟาย เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 11 คนเป็นผู้ตอบแบบสอบถามเดลฟายทั้งหมด 3 รอบจนกระทั่งความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกัน ระยะที่สองวิธีวิจัยเชิงปริมาณเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยการจัดการมูลนิธิการจัดการที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือการวิจัย จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 160 คนโดยใช้การวิเคราะห์ค่าทางสถิติถดถอดพหุคูณเชิงเส้น ด้วยโปรแกรม R หารูปแบบทั้งหมดของปัจจัยการจัดการมูลนิธิการจัดการที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศ และรูปแบบสุดท้ายของปัจจัยการจัดการมูลนิธิการจัดการที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศ ระยะที่สามวิธีวิจัยเชิงคุณภาพหาแนวทางการสร้างเสริมความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา โดยใช้เทคโนโลยีกับการสนทนากลุ่มร่วมกับการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและเขียนรายงานด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า การจัดการมูลนิธิการจัดการมีการดำเนินงานในด้านของผู้นำ การมีส่วนร่วม และสมรรถนะองค์กรที่สามารถนำไปสู่การเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา เนื่องจากมูลนิธิการจัดการก่อตั้งขึ้นเพื่อพิทักษ์สิทธิให้กับผู้หญิงได้รับความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุก ๆ ด้านโดยการให้ความรู้ การจัดโครงการและกิจกรรมโดยการใช้สื่อทางเทคโนโลยีเพื่อหาข้อมูลให้ผู้หญิงอย่างสม่ำเสมอ สร้างความรู้ ความเข้าใจเรื่องความเท่าเทียมทางเพศ อีกทั้งมูลนิธิการจัดการมีแนวทางการสร้างเสริมความเท่าเทียมทางเพศเพื่อให้ผู้หญิงในชุมชนมีความตระหนักและเห็นคุณค่าของตนเองมากขึ้น คือ ด้านครอบครัว ด้านข้อมูลข่าวสาร และสมรรถนะองค์กร

คำสำคัญ: มูลนิธิการจัดการ ความเท่าเทียมทางเพศ ความเสมอภาค ความเป็นธรรมทางสังคม

¹ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ Email: nokprat21@gmail.com โทรศัพท์.0904860454

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

³ รองศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

**FRIENDS OF WOMEN FOUNDATION WITH THE MANAGEMENT STRENGTHENING
GENDER EQUALITY IN SONGKHLA PROVINCE**

Prattana Graiprab¹Utai Parinyasutinun²Kasetchai Laeheem³

ABSTRACT

The objectives of this study were to explore management of Women Foundation and gender equality in Songkhla Province; to investigate management factors of Women Foundation affecting gender equality in Songkhla Province; and to find out guidelines for strengthening gender equality in Songkhla Province using mixed methods research. In Phase 1 qualitative methods were used to analyze management of Women Foundation in Songkhla Province using in-depth interview and Delphi techniques as tools to collect data from 11 experts who responded three rounds of Delphi questions until opinions of all the experts achieved consensus. Phase 2 was quantitative research to analyze management factors of Women Foundation affecting gender equality using a questionnaire to collect data from 160 subjects. Then, multiple linear regression analysis was performed using R to find out all forms of management factors of Women Foundation affecting gender equality and the last form of management factors of Women Foundation affecting gender equality. Phase 3 was quantitative research to find out methods of strengthening gender equality in Songkhla Province using focus group discussions and review of related documents and research reports. Then a report was written with descriptive analysis.

The study found that management of Women Foundation involved leadership, participation and organizational competency that could lead to strengthening gender equality in Songkhla Province. This could be due to its objectives in protecting women's rights in gender equality by providing them with knowledge through consistent activities giving them knowledge and understanding of gender equality. Moreover, the Women Foundation had ways to strengthen gender equality among women in the community making them realize and see self-importance to increase their self-esteem in terms of family, information, and organizational competence.

KEYWORDS: Friends of Women Foundation, gender equality, gender equity, social justice

บทนำ

ปัจจุบันสังคมไทยมีปัญหาเรื่องความเท่าเทียมระหว่างผู้หญิงและผู้ชายหลากหลายมิติโดยมีสถานการณ์ที่เป็นปัญหาแก่สังคม ทั้งทางด้านครอบครัว การประกอบอาชีพ รวมถึงเรื่องสิทธิที่บางประเด็นก็ยากที่จะเข้าถึงปัญหา ซึ่งปัญหาส่วนใหญ่มักจะเกิดขึ้นกับผู้หญิงเพราะสังคมมักมองว่าเป็นเพศที่อ่อนแอ ไม่มีความแข็งแกร่งจึงทำให้ถูกเพศตรงข้ามกดขี่ ข่มเหง ทำร้ายร่างกายส่งผลต่อสภาวะทางจิตใจทำให้เกิดความหวาดกลัวไม่กล้าคิด ไม่กล้าตัดสินใจในทุกเรื่อง และการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศเป็นการกำหนดสิทธิให้กับผู้หญิงตามบทบัญญัติคุ้มครองความเท่าเทียมทางเพศที่ได้กำหนดขึ้นเพื่อพิทักษ์สิทธิแก่ผู้หญิงและช่วยเหลือผู้หญิงให้มีจุดยืนในสังคม (Department of Women's Affairs and Family Development, 2009, p. 45) ซึ่งในสังคมอัตราส่วนระหว่างเพศหญิงและเพศชายนั้นมีความใกล้เคียงกัน หากแต่ในทางกฎหมายหรือหน่วยงานต่าง ๆ มีการส่งเสริมการปฏิรูปในระบบการทำงานหน่วยงานราชการโดยให้สิทธิผู้หญิงได้รับความเท่าเทียมในการมีตำแหน่งงานและการปฏิบัติเทียบเท่ากับผู้ชายให้มีปริมาณมากขึ้นจากที่มีอยู่เพราะที่ผ่านมาผู้หญิงไม่มีโอกาสในการทำงานที่มีตำแหน่งทางการบริหารและส่วนใหญ่ผู้ชายจะออกคำสั่งและมอบหมายงานให้ผู้หญิงทำตาม ดังคำบอกเล่าในอดีตที่ว่าผู้ชายเป็นช้างเท้าหน้า ผู้หญิงเป็นช้างเท้าหลัง (Kalyanamitra, 2011, p. 8)

องค์กรเอกชนเป็นองค์กรทำงานเกี่ยวกับผู้หญิงในปัจจุบันมีบทบาทในการจัดการเรื่องสิทธิความเท่าเทียมและความเป็นธรรมให้ผู้หญิงในสังคมมีความสามารถที่เทียบเท่ากับผู้ชาย และการแก้ไขปัญหาช่วยเหลือผู้หญิง โดยสร้างความตระหนักและยึดหลักคุณธรรมในการปกป้องตัวเองออกจากความทุกข์ที่เกิดจากการถูกทำร้ายร่างกายและจิตใจ อีกทั้งมีสิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือจากสังคมกับการได้รับโอกาสในการทำงานนอกบ้านเพื่อความเท่าเทียมทางสังคม (Natong Pawana, & Kummasuto, 2016, pp. 140-143) ซึ่งการทำงานของผู้หญิงในอดีตเปรียบเสมือนแม่ศรีเรือน เมื่อกาลเวลาเปลี่ยนสังคมมีการเปิดโอกาสให้ผู้หญิงมีสิทธิในการเลือกตำแหน่งงานเพิ่มมากขึ้นเพื่อเสริมสร้างความเท่าเทียมให้กับผู้หญิงในการทำงานร่วมกันและสร้างโอกาสแสดงศักยภาพในการทำงานที่ตัวเองถนัดและมีความสามารถ (TuDam & Taijuk, 2013, pp. 10-12) การทำงานขององค์กรมีการบริหารจัดการเป็นเครือข่ายทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อบูรณาการด้านการงานที่รวดเร็วในการประสานงานและสร้างความร่วมมือติดต่อสื่อสารแบบ one stop service เพื่อสร้างความชัดเจนและแก้ไขปัญหาได้ทันเวลาและทันต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชุมชน (Yunaitam & Nantiyakul, 2016, pp. 4-5) และองค์กรที่ทำงานในการช่วยเหลือผู้หญิงนั้นมีหลายหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน โดยเฉพาะองค์กรเอกชนที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อเข้ามามีบทบาทในการทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ เช่น โรงพยาบาล นักจิตวิทยา และหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องและทำงานร่วมกันได้อย่างเป็นระบบในการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาทั้งด้านสังคม ด้านกฎหมาย ด้านทัศนคติ ด้านคุณภาพชีวิตและด้านอาชีพที่เป็นการแก้ไขปัญหาอย่างแท้จริง (Janya, 2007, pp. 22-25) ซึ่งองค์กรพัฒนาเอกชนเป็นองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไรที่มีการจัดการด้านความรู้และการทำงานของผู้ที่เข้ามาเป็นสมาชิกและเป็นอาสาสมัคร ซึ่งมีจิตสำนึกเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน ชอบช่วยเหลือผู้อื่นและร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการพิทักษ์สิทธิให้กับคนในชุมชน รวมไปถึงการขับเคลื่อนให้เกิดการพัฒนาตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ (Suppea & Kongmalai, 2014, p. 7) มูลนิธิเพื่อนหญิงเป็นองค์กรเอกชนที่ไม่แสวงหาผลกำไรก่อตั้งขึ้นมาเพื่อปกป้องสิทธิความเท่าเทียมและช่วยเหลือผู้หญิง มูลนิธิเพื่อนหญิงมีทั้งหมด 4 ภูมิภาคในประเทศไทย โดยภาคกลางตั้งอยู่ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเหนือตั้งอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่ ภาคอีสานตั้งอยู่ที่จังหวัดอุบลราชธานีและภาคใต้ตั้งอยู่ที่จังหวัดสงขลาและจังหวัดปัตตานี ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกจังหวัดสงขลาเป็นพื้นที่ศึกษา อันเนื่องมาจากจังหวัดสงขลาเกิดปัญหาอาชญากรรมและการคุกคามทางเพศ ทางสำนักงานตำรวจภูธรอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยฝ่ายสืบสวน สอบสวนมีการประเมินประจำปี 2561ที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงเฉลี่ยปีละ

4,000 คดี ซึ่งเกือบ 2 เท่าของจังหวัดปัตตานี (พีรพัฒน์ (นามสมมติ) สัมภาษณ์วันที่ 20 พฤษภาคม 2562) อีกทั้งสถิติความรุนแรงในครอบครัวที่ส่งผลกระทบต่อผู้หญิงจังหวัดสงขลาปี 2561 มีจำนวน 1,041 รายชื่ออำเภอในจังหวัดสงขลาที่มีสถิติความรุนแรงมากที่สุดได้แก่ อำเภอจะนะ อำเภอหาดใหญ่ อำเภอสะเดา และอำเภอเมืองอยู่ในช่วงอายุ 20-35 ปี (สถานีตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา สำนักเขตการศึกษาจังหวัดสงขลา สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดสงขลา สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสงขลา บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดสงขลา สาธารณสุขจังหวัดสงขลา และมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา, 2561) จากข้อมูลสถิติความรุนแรงดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา เกิดเป็นคดีความที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงจากการทำร้ายร่างกาย ทุบตีและการคุกคามทางเพศต่อผู้หญิงผ่านช่องทางอีกประการหนึ่งคือ แหล่งท่องเที่ยวสถานบันเทิงเพราะจังหวัดสงขลาเป็นแหล่งธุรกิจการท่องเที่ยวที่แอบแฝงไปด้วยการค้าประเวณีส่วนใหญ่เกิดขึ้นต่อเด็กและผู้หญิงสิ่งสำคัญอีกประการคือเกิดจากการเสพยาเสพติดของคนในสังคมเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้เกิดอาชญากรรมและการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้หญิงมากที่สุด

ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของผู้หญิงจึงสนใจศึกษาการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงกับการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา ปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาและแนวทางการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลอันจักเป็นประโยชน์ต่อชุมชน หน่วยงาน และองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ในการเสริมสร้างศักยภาพให้ผู้หญิงมีความแข็งแกร่ง รวมถึงมีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุก ๆ เรื่อง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงกับความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา
- 2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา
- 2.3 เพื่อศึกษาหาแนวทางการสร้างเสริมความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา

วิธีการศึกษา

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานโดยผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะคือระยะแรกใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อวิเคราะห์การจัดการของมูลนิธิเพื่อนหญิงกับความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาโดยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและเทคนิคเดลฟาย เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 11 คนเป็นผู้ตอบแบบสอบถามเดลฟายทั้งหมด 3 รอบจนกระทั่งความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกันระยะที่สองวิธีวิจัยเชิงปริมาณเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือการวิจัย จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 160 คน จากนั้นวิเคราะห์ค่าทางสถิติถดถอดพหุคูณเชิงเส้น ด้วยโปรแกรม R หารูปแบบทั้งหมดของปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศ และรูปแบบสุดท้ายของปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศ และระยะที่สามวิธีวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อหาแนวทางการสร้างเสริมความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา โดยใช้การสื่อสารทางเทคโนโลยีและการสนทนากลุ่มร่วมกับการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและเขียนรายงานด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์

บททวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาแนวคิดการจัดการผู้วิจัยใช้ทฤษฎีภาวะผู้นำเชิงแลกเปลี่ยนโดย (Burn1978, as cited in Ellis Katerenchuk, 2011, pp. 45-46) ได้มีแนวคิดและได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำ ได้แก่ การให้รางวัลแก่สมาชิกในองค์กรตามสถานการณ์ การบริหารงานโดยใช้วิธีการวางเฉยและสังเกตการทำงานของสมาชิกอยู่ห่างๆ เป็นผู้นำที่รับได้ทุกสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ในขณะที่ (Burikun, 2008, pp. 10-11) ได้อธิบายว่าการมีส่วนร่วมในการทำงานกับประชาชน จำแนกเป็น 7 ระดับ โดยเรียงตามลำดับจากระดับที่ต่ำสุดไปหาระดับที่สูงที่สุด ดังนี้ (1) ระดับการให้ข้อมูล (2) ระดับการเปิดรับความคิดเห็นของประชาชน (3) ระดับการปรึกษาหารือ (4) ระดับการวางแผนร่วมกัน (5) ระดับการร่วมปฏิบัติ (6) ระดับการร่วมติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล และ (7) ระดับการควบคุมโดยประชาชน ส่วนแนวคิดสมรรถนะองค์กรนั้น (Puwittayathorn, 2014, p. 23) ได้อธิบายถึงการทำงานของสมาชิกเพื่อขับเคลื่อนองค์กรว่าประกอบด้วย (1) ด้านการบูรณาการของการทำงานของสมาชิกในองค์กร (2) ด้านการบูรณาการระหว่างสมาชิก และ(3) ด้านการมีความสามารถในการประเมินด้านสมรรถนะองค์กร

นอกจากนี้ผู้วิจัยใช้แนวคิดสตรีนิยมในการอธิบายถึงความก้าวหน้าของผู้หญิงไทย ดังที่ Buranachoenkit, 2017, p. 34) อธิบายว่าในปีพ.ศ. 2475 ผู้หญิงมีสิทธิในการเลือกตั้งเหมือนกับผู้ชายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตยในปีพ.ศ.2520 ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 4 (พ.ศ.2520-2524) ซึ่งจะเน้นผู้หญิงที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการพัฒนาด้านอาชีพ การมีงานทำ การศึกษา และการคุ้มครองแรงงานผู้หญิง ในปีพ.ศ.2523 เป็นการกำเนิดของผู้หญิงยุคใหม่ผ่านการสร้างองค์กร เช่นมูลนิธิเพื่อนหญิงและศูนย์ข่าวเกี่ยวกับผู้หญิงในการส่งเสริมโอกาสให้กับผู้หญิงหรือเอ็มพาวเวอร์อิทกัทั้งในปีพ.ศ.2554 ได้มีนายกรัฐมนตรีหญิงคนแรกของไทยที่มีชื่อว่า นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร โดยดำรงตำแหน่งตั้งแต่ปีพ.ศ.2554-2557 และที่สำคัญคือมีพระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศขึ้นในปีพ.ศ. 2558 เพื่อคุ้มครองสิทธิและความเท่าเทียมทางเพศที่ผู้หญิงควรจะได้รับและทำความเข้าใจซึ่งในปัจจุบันนี้ผู้หญิงไทยได้มีการตื่นตัวในการพิทักษ์สิทธิของตัวเองมากขึ้น โดยมีการรวมตัวเป็นภาคีเครือข่ายในชุมชน และหลายจังหวัดทั่วประเทศเพื่อช่วยเหลือผู้หญิง

การศึกษาเรื่องความเท่าเทียมทางเพศของผู้หญิงเนื่องด้วยสังคมไทยเกิดการเหลื่อมล้ำทางสังคมในด้านสิทธิ ความเท่าเทียมและการยอมรับทางสังคมอันเป็นสาเหตุให้ไทยเล็งเห็นความสำคัญของผู้หญิง และความเท่าเทียมของผู้หญิง อันส่งผลให้ไทยเข้าเป็นภาคีโดยภาคยานุวัติ ว่าด้วยอนุสัญญา (CEDAW) ที่ไทยได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกเมื่อวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2528 และมีผลใช้บังคับกับไทยเมื่อวันที่ 8 กันยายน พ.ศ. 2528อันเนื่องมาจากการให้ความสำคัญกับผู้หญิง เป็นสาเหตุจากอนุสัญญาที่มีความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญของไทย ซึ่งผู้วิจัยนำอนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงในทุกรูปแบบ Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women (CEDAW) มาอธิบายให้เห็นถึงความเป็นมาของการกำหนดพระราชบัญญัติความเท่าเทียมทางเพศ ปี พ. ศ. 2558 โดยมีข้อตกลงอนุสัญญา (CEDAW) คือ ภาค 1(ข้อ 1-6) กล่าวถึงคำจำกัดความของคำว่าเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิง พันธกรณีของรัฐภาคี มาตรการที่รัฐภาคีต้องดำเนินการเพื่อสนับสนุนความก้าวหน้าของผู้หญิง ฯลฯ ภาค 2 (ข้อ 7-9)กล่าวถึงความเท่าเทียมกันระหว่างผู้ชายและผู้หญิงในด้านการเมืองและการดำรงชีวิต เช่น สิทธิในการเลือกตั้ง ภาค 3 (ข้อ 10-14)กล่าวถึงสิทธิของผู้หญิงที่จะต้องได้รับการดูแลทางเศรษฐกิจ การป้องกันความรุนแรงต่อผู้หญิงในสถานที่ทำงาน และการเข้าถึงบริการสุขภาพ ภาค 4 (ข้อ 15-16)กล่าวถึงความเท่าเทียมกันของบุรุษและผู้หญิงในด้านกฎหมาย ภาค 5 (ข้อ 17-22)กล่าวถึงการจัดตั้งคณะกรรมการการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงในทุกรูปแบบ พันธกรณีของรัฐในการจัดทำรายงานของรัฐภาคี และการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ภาค 6 (ข้อ 23-30)กล่าวถึงการมีให้มีข้อบทของอนุสัญญาที่จะขัดต่อ

กฎหมายภายในที่ดำเนินการ มากกว่าที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาและกฎหมายระหว่างประเทศที่มีอยู่ การนำพันธกรณีไปปฏิบัติไปปฏิบัติในระดับประเทศ

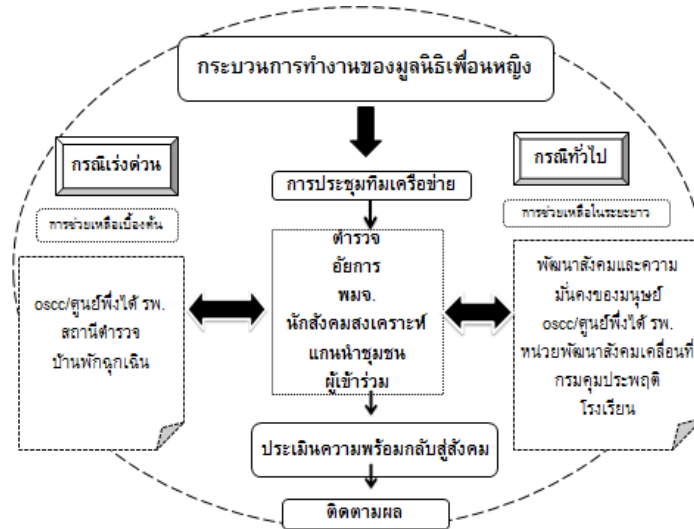
ผลการศึกษา

มูลนิธิเพื่อนหญิงกับการจัดการสร้างเสริมความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา จากการศึกษาจะเห็นได้ว่า บริบทมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา สถานการณ์ผู้หญิงในจังหวัดสงขลา การจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิง ปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา และแนวทางการสร้างเสริมความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา

บริบทมูลนิธิเพื่อนหญิงในจังหวัดสงขลา

มูลนิธิเพื่อนหญิงเป็นองค์กรพัฒนาเอกชนที่ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 5 กันยายน 2534 มีการจัดตั้ง 4 ศูนย์ทั่วประเทศ โดยภาคกลางตั้งอยู่ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเหนือตั้งอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่ ภาคอีสานตั้งอยู่ที่จังหวัดอุบลราชธานี และภาคใต้ตั้งอยู่ที่จังหวัดสงขลาที่จังหวัดปัตตานี เพื่อช่วยเหลือผู้หญิงได้ทั่วถึงทั้งนี้มูลนิธิเพื่อนหญิงก่อตั้งขึ้นจากการรวมกลุ่มของคนกลุ่มหนึ่งที่มีความต้องการที่จะเข้ามาช่วยเหลือสังคมและรวมกลุ่มกันโดยดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐเพื่อการพิทักษ์สิทธิและเรียกร้องสิทธิและความเท่าเทียมให้กับผู้หญิงจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงในสังคมปัจจุบันซึ่งถูกทำร้ายร่างกายจิตใจและถูกเอารัดเอาเปรียบจากเพศตรงข้าม ซึ่งมูลนิธิเพื่อนหญิงนั้นเริ่มจากการรวมตัวกับของกลุ่มปัจเจกที่มีเป้าประสงค์เดียวกันเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน จัดทำโครงการ ซึ่งโครงการของมูลนิธิเพื่อนหญิงในแต่ละปีจะมีอยู่สองโครงการหลักคือโครงการรณรงค์การงดสูบบุหรี่ และโครงการส่งเสริมสุขภาพให้กับผู้หญิง

การก่อตั้งมูลนิธิเพื่อนหญิงในจังหวัดสงขลาจัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2534 พร้อมกันทั่วทั้ง 4 ภาคของประเทศไทยซึ่งในจังหวัดสงขลา มีประธานมูลนิธิประจำศูนย์คือ นางสาวพัชรี ไหมสุข เป็นผู้รับหน้าที่บริหารงานควบคู่ไปกับการสร้างแกนนำอาสาสมัครในแต่ละชุมชนของจังหวัดสงขลา เพื่อให้ผู้หญิงได้รับความช่วยเหลืออย่างทั่วถึง อีกทั้งการติดต่อประสานงานมีความสะดวกมากยิ่งขึ้นนอกจากนี้มูลนิธิเพื่อนหญิงมีการทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ได้แก่ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสงขลา โรงพยาบาลสงขลา เจ้าหน้าที่ตำรวจ บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดสงขลา ผู้นำชุมชน และแกนนำ ลักษณะการทำงานของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา มีดังนี้ (1) การรับเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้หญิงเป็นการรับฟังปัญหาจากผู้หญิงที่ประสบปัญหาเข้ามาขอความช่วยเหลือ เช่นการโทรศัพท์เข้ามาเพื่อปรึกษาหรือเข้าพบเจ้าหน้าที่โดยตรง ทั้งนี้เจ้าหน้าที่มูลนิธิเพื่อนหญิงสามารถให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่ผู้ที่เข้ามาขอความช่วยเหลือและช่วยหาแนวทางแก้ไขปัญหาด้านครอบครัว (2) การจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ผู้หญิงในชุมชน เป็นการให้ความรู้เรื่องสิทธิ ความเท่าเทียมทางเพศ ที่ผู้หญิงในชุมชนส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ความเข้าใจและไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง อันเป็นสาเหตุให้มูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลาได้จัดกิจกรรมร่วมกับแกนนำในชุมชนเพื่อให้ความรู้ในการปกป้องตัวเองของผู้หญิงจากภัยสังคมและเสริมสร้างความแข็งแรงให้ผู้หญิงรวมถึงความมั่นใจในตนเองสามารถกล้าเผชิญกับปัญหา และ (3) การส่งต่อผู้หญิงที่เกิดปัญหาให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นการทำงานร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงซึ่งมูลนิธิเพื่อนหญิงได้รับเรื่องราวจากการแจ้งข้อมูลจากพื้นที่ในชุมชนและส่งต่อหน่วยงานที่สามารถจัดการปัญหาได้ เช่น ผู้หญิงที่ทะเลาะกับสามีถึงขั้นทำร้ายร่างกาย ชมชู้ถึงขั้นจะเอาชีวิต จะส่งไปยังบ้านพักเด็กและสตรีจังหวัดสงขลาเพื่อเป็นที่พักชั่วคราวให้นานที่สุด 6 เดือนจากนั้นจึงติดต่อญาติพี่น้องเพื่อช่วยเหลือต่อไประหว่างนั้นก็จะมีกรฝึกอาชีพจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้หญิงรู้สึกมีพลังมีกำลังใจในการดำเนินชีวิตต่อไป

แผนภาพที่ 1 กระบวนการทำงานของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา
ที่มา : วิเคราะห์ข้อมูลโดยผู้วิจัย (2561)

มูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา ยังมีโครงการหลัก 2 โครงการที่จัดขึ้น คือ (1) โครงการรณรงค์การงดสูบบุหรี่ เป็นโครงการที่ทางมูลนิธิเพื่อนหญิงได้จัดขึ้นในแต่ละปีเพื่อรณรงค์การงดสูบบุหรี่ และแก้ไขปัญหาในเรื่องของสุขภาพ เนื่องจากควันของบุหรี่ทำร้ายคนในครอบครัว โดยเฉพาะเด็ก ๆ และผู้หญิงตั้งครรภ์ ลักษณะของโครงการเป็นการเดินรณรงค์ในแต่ละชุมชนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน แก่นนำในชุมชน และคนในชุมชน โดยร่วมกันแจกใบความรู้ตามบ้านเพื่อให้คนในชุมชนได้ทราบข้อมูลของโทษจากควันบุหรี่และการสูบบุหรี่ และ (2) โครงการส่งเสริมสุขภาพให้กับผู้หญิง เป็นโครงการที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมในเรื่องการดูแลสุขภาพแก่ผู้หญิง เสริมสร้างความเท่าเทียมในการเรียกร้องสิทธิที่ควรจะได้รับ โดยในภาคใต้ในปี พ.ศ. 2561 ได้จัดที่อำเภอรัตภูมิจังหวัดสงขลา ประธานมูลนิธิเพื่อนหญิงจากส่วนกลางคือจังหวัดกรุงเทพมหานคร ได้ลงมาเป็นแกนนำในการจัดกิจกรรมขึ้นร่วมกับผู้เข้าร่วมในพื้นที่ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมาให้ความรู้ โดยนำผู้หญิงในชุมชนทั้งที่เป็นแกนนำและไม่เป็นแกนนำมาเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งในลักษณะการให้ความรู้ในเรื่องสุขภาพผู้หญิงรวมถึงสิทธิผู้หญิงการให้ความรู้เกี่ยวกับมะเร็งเต้านมและมะเร็งปากมดลูก และการรู้เท่าทันในธุรกิจอาหารเสริมที่ทำร้ายสุขภาพผู้หญิง อีกทั้งมีการให้ผู้หญิงมีการแสดงบทบาทสมมติเพื่อสร้างเข้าใจมากยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า มูลนิธิเพื่อนหญิงเป็นองค์กรพัฒนาเอกชนที่ทำงานเกี่ยวกับการพิทักษ์สิทธิและความเท่าเทียมให้กับผู้หญิงผ่านการสร้างเครือข่ายที่มีอยู่ทั่วประเทศในการช่วยเหลือและสร้างการมีส่วนร่วมของผู้หญิงที่มีเป้าประสงค์เดียวกันในการร่วมคิด ร่วมวางแผน จัดทำกิจกรรม เพื่อนำมาซึ่งวิธีการที่เสียเวลาจิตใจ หรือลดปัญหาความรุนแรงแก่ผู้หญิงผู้ที่ถูกกระทำที่ล้วนต้องการความช่วยเหลือ ซึ่งผู้ที่เข้ามาทำงานร่วมกับมูลนิธิเพื่อนหญิงนั้นมีจิตสาธารณะความเมตตาและพร้อมที่จะช่วยเหลือความทุกข์ที่เกิดขึ้นแก่ผู้หญิง ทั้งด้านร่างกายจิตใจ และสร้างให้ผู้หญิงมีความเข้มแข็งที่จะยืนอยู่บนสังคมต่อไป

สถานการณ์ของผู้หญิงในจังหวัดสงขลา

จังหวัดสงขลา เกิดสถานการณ์ส่งผลกระทบต่อผู้หญิง อันเกิดจากระบบทางเศรษฐกิจ ปัญหาด้านครอบครัวและอำนาจในการตัดสินใจที่ผู้หญิงมีบทบาทน้อยในทางกลับกันผู้หญิงตกเป็นเหยื่อของสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นส่วนใหญ่ ผู้วิจัยจึงเสนอสถานการณ์ที่เกิดขึ้นนี้

1. สถานการณ์ด้านครอบครัว สงขลาเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัวที่ผู้หญิงได้รับผลกระทบคิดเป็นร้อยละ 90 สถิติความรุนแรงในครอบครัวประจำปีพ.ศ. 2561 มีจำนวน 1,041 ราย (สถานีตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา สำนักเขตการศึกษาจังหวัดสงขลา สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดสงขลา สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสงขลา บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดสงขลา สาธารณสุขจังหวัดสงขลา และมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา, 2561) จากสถิติดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงสถานการณ์ปัญหาเกี่ยวกับผู้หญิงคือ การค้ามนุษย์ คุกคามทางเพศ และตั้งครรภ์ไม่พร้อม อีกทั้งจังหวัดสงขลา มีท่าแห่งของผู้หญิงมากกว่าทุกจังหวัดในภาคใต้ส่งผลให้โรงพยาบาลในจังหวัดสงขลา และทุกจังหวัดทั่วประเทศมีข้อกำหนดไม่รับทำแท้งอายุครรภ์ 3 เดือนขึ้นไป เพราะมีความเสี่ยงของแม่และเด็ก ปัจจุบันจังหวัดสงขลา มีผู้หญิงที่เป็นแม่เลี้ยงเดี่ยวเป็นจำนวนมาก ส่วนใหญ่หย่าร้างกับสามีแล้วรับดูแลบุตรแต่เพียงผู้เดียวเป็นการสะท้อนพื้นฐานทางด้านครอบครัว การเลี้ยงดูบุตร การประกอบอาชีพของคนในสังคม สะท้อนให้เห็นถึงบริบทในสังคมชนบทเกิดจากปัจจัยความยากจนอันเป็นสาเหตุสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อผู้หญิงและเด็ก

2. สถานการณ์ด้านอาชีพ สงขลาเป็นจังหวัดที่มีชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยวที่มีการประกอบธุรกิจการสถานบันเทิงมากมาย ที่มีการแอบแฝงไปด้วยการขายบริการทางเพศของผู้หญิง โดยเฉพาะนิสิตนักศึกษา นักเรียนเยาวชน เห็นได้ว่าสถานการณ์ของผู้หญิงในจังหวัดสงขลา มีการคุกคามทางเพศ ซึ่งเกิดจากการขยายตัวของเศรษฐกิจแหล่งท่องเที่ยวตามสถานบริการต่าง ๆ อีกทั้งการตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อมและการทำแท้งคิดเป็นร้อยละ 70 (จินดา (นามสมมติ) สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2562) จากสถิติดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าผู้หญิงในจังหวัดสงขลา โดยเฉพาะผู้หญิงที่เป็นเยาวชนมีบุตรก่อนวัยอันควร เกิดการหย่าร้างที่ส่งผลกระทบต่อดำรงชีวิต การทำงานหาเงินเลี้ยงลูกตามลำพัง ในสังคมปัจจุบันผู้หญิงทำงานหนักกว่าผู้ชายเป็นสองเท่าเป็นการสะท้อนบทบาทของผู้หญิง

3. สถานการณ์ด้านอำนาจและการตัดสินใจ จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีสถานการณ์ส่งผลกระทบต่อความไม่เท่าเทียมกับผู้หญิงส่วนใหญ่ถูกมองว่าเป็นเพศที่อ่อนแอ ขาดความรู้ ความสามารถ ไม่มีความเป็นผู้นำ ในจังหวัดสงขลา มีผู้หญิงในชุมชนคิดเห็นร้อยละ 80 (กานดา (นามสมมติ) สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2562) ซึ่งจากสถิติดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงในจังหวัดสงขลาขาดอำนาจในการตัดสินใจ ขาดบทบาทที่ทำให้ผู้หญิงสามารถทำในสิ่งที่ตนเองต้องการได้อยู่ภายใต้คำสั่งของสามีจากประโยคที่ว่า “ผู้ชายเป็นช้างเท้าหน้าผู้หญิงเป็นช้างเท้าหลัง” ผู้หญิงจึงอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องยอมผู้ชายทำงานบ้านเลี้ยงลูก ดูแลสามีทำให้ไม่มีความเท่าเทียมในเรื่องของอำนาจการตัดสินใจ ต้องอยู่ภายใต้คำสั่งของสามีไม่มีอำนาจและบทบาทในครอบครัว ที่สำคัญเมื่อเกิดปัญหากับสามีผู้หญิงเป็นฝ่ายโดนทำร้ายทั้งร่างกายและจิตใจจึงจำเป็นต้องอดทน อดกลั้นไว้เพื่อรักษา ความเป็นครอบครัวไว้เพื่อลูก เพราะหากหย่าร้างกับสามีผู้หญิงจะถูกสังคมมองในทางที่เหยียดหยามขาดการยอมรับ เพราะคำว่า “เป็นหม้าย”

สรุปได้ว่า สงขลาเป็นจังหวัดที่มีบทบาททางเศรษฐกิจ สังคม และแหล่งท่องเที่ยวที่เอื้ออำนวยต่อชาวต่างชาติอันเป็นสาเหตุสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อผู้หญิงโดยตรงปัญหาด้านครอบครัวเป็นส่วนสำคัญในการดำรงชีพในสังคมอันเป็นสาเหตุต่อการเกิดสถานการณ์ต่าง ๆ ต่อผู้หญิงในจังหวัดสงขลา ปัญหาด้านครอบครัวมีส่วนสำคัญต่อการดำรงชีพในสังคมที่ ผู้ชายเป็นช้างเท้าหน้าผู้หญิงเป็นช้างเท้าหลังจากสถานการณ์ข้างต้นจะเห็นได้ว่าผู้หญิง

มิได้มีอำนาจในการตัดสินใจและต้องอยู่ภายใต้ข้อกำหนดของผู้ชายเสมอมา ถูกเอาไรต์เอาเปรียบและมีบทบาททางสังคมน้อยมากเป็นการสะท้อนถึงบริบทในสังคมที่ไม่ยอมรับผู้หญิงในหน้าที่การงาน อาชีพ แต่ในสังคมปัจจุบันมีการจัดตั้งองค์กรต่าง ๆ ที่เรียกร้องสิทธิ ต่อผู้หญิงให้เกิดความเท่าเทียมกับผู้ชายเห็นได้จาก นางสาว ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรีหญิงคนแรกในปีพ.ศ. 2554 ของประเทศไทยเป็นการสะท้อนถึงบทบาทหน้าที่และความสำคัญของผู้หญิงมากขึ้นในสังคมยุคปัจจุบัน

การจัดการของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา

การดำเนินงานของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา มีการจัดการเพื่อขับเคลื่อนนำไปสู่เป้าประสงค์ของมูลนิธิเรื่องความเท่าเทียมทางเพศ ซึ่งในการจัดการนั้นจะมีทั้งหมด 3 ปัจจัยประกอบด้วยผู้นำ (ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน) ผู้ตาม (การมีส่วนร่วม) และองค์กร (สมรรถนะองค์กร) ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเดลฟายที่เป็นความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 รอบ ได้ข้อความคำถามทั้งหมด 63 ข้อ แต่ในที่นี้ผู้วิจัยขอนำเสนอในด้านการจัดการที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด รวมไปถึงการวิเคราะห์เป็นค่ามัธยฐาน (Md) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IR)

ตารางที่ 1 ผลการเดลฟายประยุกต์

ข้อความคำถาม	ค่ามัธยฐาน (Md)	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IR)	ระดับความคิดเห็น
ด้านภาวะผู้นำ			
4.สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี	5	0.5	มากที่สุด
7.รู้จักวิธีการแก้ปัญหาย่างตรงจุด	5	0	มากที่สุด
9.มีความเข้าใจถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้หญิง	5	1	มากที่สุด
10.ให้กำลังใจแก่สมาชิกเวลาเกิดปัญหา	5	1	มากที่สุด
12.มีศักยภาพในการทำงานสูง	5	1	มากที่สุด
ด้านการมีส่วนร่วม			
16.ร่วมแก้ปัญหาด้วยกันในชุมชน	5	1	มากที่สุด
19.ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการปรึกษาหารือร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ	5	1	มากที่สุด
26.ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนชุมชนในเรื่องของความเท่าเทียมทางเพศ	5	0.5	มากที่สุด
ด้านสมรรถนะองค์กร			
32.เป็นองค์กรที่สร้างเครือข่ายในชุมชน	5	1	มากที่สุด
33.มีพื้นที่ในการให้คำปรึกษาแก่ผู้ประสบปัญหา	5	1	มากที่สุด
34.เป็นองค์กรที่เข้าใจผู้หญิงเป็นอย่างดี	5	1.5	มากที่สุด
35.เป็นองค์กรที่ช่วยเหลือหน่วยภาครัฐได้เป็นอย่างดี	5	1	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าการจัดการด้านภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วม และสมรรถนะองค์กร พบว่าข้อคำถามที่มีค่ามัธยฐานระหว่าง 4.50-5.00 อยู่ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด อีกทั้งมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.5 อันหมายถึงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกัน ซึ่งด้านภาวะผู้นำ มีจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ 4. สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี 7. รู้จักวิธีการแก้ปัญหาอย่างตรงจุด 9. มีความเข้าใจถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้อื่น 10. ให้กำลังใจแก่สมาชิกเวลาเกิดปัญหา และ 12. มีศักยภาพในการทำงานสูง ในขณะที่ด้านการมีส่วนร่วมมีจำนวน 3 ข้อ ได้แก่ 16. ร่วมแก้ปัญหากับคนในชุมชน 19. ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการปรึกษาหารือร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ และ 26. ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนชุมชนในเรื่องของความเท่าเทียมทางเพศ ส่วนด้านสมรรถนะองค์กรมีจำนวน 4 ข้อ ได้แก่ 32. เป็นองค์กรที่สร้างเครือข่ายในชุมชน 33. มีพื้นที่ในการให้คำปรึกษาแก่ผู้ประสบปัญหา 34. เป็นองค์กรที่เข้าใจผู้หญิงเป็นอย่างดี และ 35. เป็นองค์กรที่ช่วยเหลือหน่วยภาครัฐได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้การจัดการทั้ง 3 ด้านที่กล่าวมาข้างต้นยังมีเพิ่มเติมจากผู้เชี่ยวชาญคือด้านการปฏิบัติงาน และด้านการสร้างเครือข่าย ที่เป็นประเด็นการจัดการของมูลนิธิเพื่อนหญิงในจังหวัดสงขลาเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายได้มากยิ่งขึ้น

ปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงที่ส่งผลต่อแนวทางการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศ

การเชื่อมโยงระหว่างระยะที่ 1 ข้อมูลเชิงคุณภาพ กับระยะที่ 2 ข้อมูลเชิงปริมาณ คือนำผลการวิเคราะห์โดยผู้เชี่ยวชาญ 11 คนจากเทคนิคเดลฟายประยุกต์มาทำเป็นแบบสอบถามในระยะที่ 2 ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างความเท่าเทียมทางเพศกับปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิง และปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงที่ส่งผลต่อแนวทางการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศโดยมีผลการวิเคราะห์ดังนี้ คือ

ตารางที่ 2 รูปแบบทั้งหมดปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงที่ส่งผลต่อแนวทางการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา

การสร้างเสริมความเท่าเทียมทางเพศ	Estimate	Std. Error	t-value	p-value
ค่าคงที่	1.236	0.145	7.215	0.000
1. อาชีพ	0.064	0.165	4.312	0.164
2. ครอบครัว	0.249	0.590	4.228	0.001
3. ข้อมูลข่าวสาร	0.030	0.059	9.292	0.040
4. ภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน	0.067	0.025	1.236	0.152
5. ภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน	0.074	0.085	0.520	0.421
6. สมรรถนะองค์กร	0.509	0.056	9.021	0.000
Residual standard error = 0.4812			Degree of freedom = 349	
Multiple R ² = 0.6392			Adjusted R ² = 0.645	
F-statistic = 77.24			p-value = 0.000	

***P<.001

ความเท่าเทียมทางเพศ ด้วยวิธีนำตัวพยากรณ์ทั้งหมดเข้าไปในสมการ (Enter Method) ผลปรากฏว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อแนวทางการสร้างเสริมความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีทั้งหมด 1 ตัวแปร คือปัจจัยการจัดการด้านสมรรถนะองค์กร และปัจจัยที่ส่งผลต่อแนวทางการสร้างเสริมความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีทั้งหมด 1 ตัวแปร คือปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ส่วนตัวแปรอีก 4 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยด้านอาชีพ ปัจจัยการจัดการด้านภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน ปัจจัยการจัดการด้านภาวะผู้นำเชิงการแลกเปลี่ยน ส่งผลต่อแนวทางการสร้างเสริมความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติโดยมีประสิทธิภาพของการพยากรณ์ร้อยละ 64.5 และความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์เท่ากับ 0.4812

ตารางที่ 3 รูปแบบสุดท้ายของปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงที่ส่งผลต่อแนวทางการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา

ปัจจัย	Estimate	Std.Error	t-value	p-value
ค่าคงที่	1.236	0.145	7.215	0.000
1. ครอบครั้ว	0.249	0.590	4.228	0.001
2. ข้อมูลข่าวสาร	0.030	0.059	9.292	0.040
3. สมรรถนะองค์กร	0.509	0.056	9.021	0.000
Residual standard error = 0.4249		Degree of freedom = 314		
Multiple R ² = 0.627		Adjusted R ² = 0.689		
F-statistic = 73.24		p-value= 0.000		

***P<.001

จากตารางที่ 2 แสดงผลรูปแบบสุดท้ายหรือสมการที่เหมาะสมที่สุดของปัจจัยที่ส่งผลต่อแนวทางการสร้างเสริมความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา โดยวิธีการนำตัวแปรออกจากรูปแบบ (Backward Method) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีทั้งหมด 1 ตัวแปร คือ ปัจจัยการด้านสมรรถนะองค์กร ส่วนปัจจัยที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีทั้งหมด 1 ตัวแปร คือปัจจัยด้านครอบครั้ว และปัจจัยที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีทั้งหมด 1 ตัวแปร คือ ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสารโดยมีประสิทธิภาพของการพยากรณ์ร้อยละ 6.89 และความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์เท่ากับ 0.4249

แนวทางการสร้างเสริมความเท่าเทียมทางเพศของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา

จังหวัดสงขลาในปัจจุบันเกิดปัญหาเรื่องความเท่าเทียมระหว่างผู้หญิงและผู้ชายหลากหลายมิติโดยมีสถานการณ์ที่เป็นปัญหาแก่สังคม ทั้งทางด้านครอบครั้ว อาชีพ และสิทธิที่บางประการยากที่จะเข้าถึงปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงโดยเฉพาะการคุกคามทางเพศ ทำร้ายร่างกายส่งผลต่อสภาวะทางจิตใจความหวาดกลัวและไม่กล้าแสดงออกทางสังคม ไม่กล้าตัดสินใจ อันเป็นสาเหตุสำคัญในการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศนั้น เป็นการกำหนดสิทธิให้กับผู้หญิงตามบทบัญญัติคุ้มครองความเท่าเทียมทางเพศที่ได้กำหนดขึ้นเพื่อพิทักษ์สิทธิแก่ผู้หญิงและช่วยเหลือผู้หญิงให้มีจุดยืนในสังคม อีกทั้งมูลนิธิเพื่อนหญิงเป็นองค์กรหนึ่งที่ทำแนวทางการสร้างเสริมความเท่าเทียมทางเพศให้กับผู้หญิงในจังหวัดสงขลามีดังนี้ คือ

ด้านครอบครัว 1. ให้ความรู้กับผู้หญิงในชุมชนเรื่องความเท่าเทียมทางเพศ เพราะมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต สามารถนำความรู้ที่ได้มาปรับใช้ในชีวิต และปฏิบัติตนกับคนในครอบครัวอย่างมีความสุข 2. ปลูกฝังค่านิยมตั้งแต่อดีตเพราะในอดีตมองผู้หญิงเป็นเพศที่อ่อนแอ ขาดความรู้ความสามารถต่อการทำงานนอกบ้าน หรืองานทางราชการ และมองผู้ชายเป็นเพศที่มีความแข็งแรงสามารถปกป้อง ดูแลคนในครอบครัวได้ 3. เสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวเพราะเป็นสิ่งสำคัญที่คนในครอบครัวควรจะสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างพ่อแม่และลูก พ่อแม่ควรมีความเอาใจใส่ในการอบรมสั่งสอนลูกนั้นสามารถทำให้เกิดปัญหาน้อยลง เช่นเดียวกับการทำความเข้าใจระหว่างสามี ภรรยาในการใช้ชีวิตคู่ด้วยกัน

ด้านข้อมูลข่าวสาร เพื่อสามารถสร้างความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของสิทธิความเท่าเทียมให้กับผู้หญิงในชุมชนที่ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ โดยมีแนวทางดังนี้ คือ 1. การเผยแพร่ พรบ. ความเท่าเทียมทางเพศปี พ.ศ. 2558 ให้กับเด็ก เยาวชน 2. สร้างสัญลักษณ์ให้เป็นจุดเด่นเพื่อสร้างความเข้าใจเรื่องความเท่าเทียมทางเพศ 3. พัฒนาเครื่องมือ แอปพลิเคชัน ในการกระจายความรู้เรื่องความเท่าเทียมทางเพศแก่คนในสังคม 4. ทำการ์ตูนเรื่องความเท่าเทียมทางเพศ เพื่อให้เด็ก และเยาวชนมีความเข้าใจในเรื่องความเท่าเทียมทางเพศมากยิ่งขึ้น 5. จัดทำเครื่องมือให้กับครอบครัวใหม่ให้ทางอำเภอได้แจกคู่มือแก่คู่รักที่มาจดทะเบียนที่ว่าการอำเภอ 6. สร้างโรงเรียนให้กับคู่บ่าวสาว เพื่อได้รับความรู้ก่อนจะอยู่ร่วมกันเป็นสามีภรรยา

ด้านสมรรถนะองค์กร มีแนวทางในการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศดังนี้ คือ 1. จัดอบรมสัมมนา เพื่อให้แกนนำ หรือผู้หญิงสามารถเขียนโครงการเพื่อแก้ไขปัญหาชุมชนของตนเอง 2. การให้กำลังใจโดยอาศัย Power ในการสนับสนุนบทบาทในการรู้จักเครือข่าย เพราะเป็นสิ่งที่มีความหมาย และทำงานได้ประสิทธิภาพมากขึ้น 3. พัฒนาเจ้าหน้าที่ระหว่างเครือข่าย 4. จัดเวทีสัมมนาเดือนละ 1 ครั้งร่วมกับแกนนำแต่ละชุมชน เพื่อให้เป้าหมายและประเด็นของมูลนิธิเพื่อนหญิงมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นและจัดทำรายงานถึงองค์กรสหประชาชาติ (UN)

สรุปได้ว่า มูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลามีบทบาทสำคัญในการสร้างเสริมความเท่าเทียมทางเพศให้กับผู้หญิงเพื่อให้ผู้หญิงมีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ และมีความตระหนักเห็นคุณค่าของตนเอง อีกทั้งการได้รับโอกาสทางสังคม โดยมูลนิธิเพื่อนหญิงในจังหวัดสงขลา มีการวางแผนการสร้างเสริมให้ผู้หญิงมีบทบาทให้ได้รับการยอมรับทางสังคมมากขึ้น และจัดตั้งองค์กร มูลนิธิที่คุ้มครองทางด้านสิทธิของผู้หญิงโดยตรง เพราะสังคมในปัจจุบันผู้หญิงมีได้ให้การยอมรับทางสังคมผู้ชาย ซึ่งเป็นสาเหตุในการจัดตั้งองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนมีการวางแผน แนวทางแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการเหลื่อมล้ำทางเพศของผู้ชายที่กระทำต่อผู้หญิง ประกอบด้วยด้านครอบครัว ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านสมรรถนะองค์กร ซึ่งเป็นแนวทางส่วนหนึ่งที่สามารถช่วยผู้หญิงมีสิทธิและความเท่าเทียมกับผู้ชายในสังคมยุคปัจจุบัน

อภิปรายผล

จากข้อค้นพบดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลในประเด็นต่าง ๆ ที่น่าสนใจ อันได้แก่ (1) การจัดการที่ดีขององค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร (2) ปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา (3) แนวทางการสร้างเสริมความเท่าเทียมทางเพศของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา (4) ผู้หญิงกับสถานการณ์ของผู้หญิงในจังหวัดสงขลา (5) ความเท่าเทียมกับความเสมอภาค

การจัดการที่ดีขององค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร

การจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงในจังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไรมีการดำเนินงานขององค์กรเพื่อให้ประสบผลสำเร็จคือ 1. ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนสามารถกำหนดเป้าหมายและการทำงานของมูลนิธิ

เพื่อนหญิงประกอบด้วย (1) สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี (2) รู้จักวิธีการแก้ปัญหาอย่างตรงจุด (3) มีความเข้าใจถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้หญิง (4) ให้กำลังใจแก่สมาชิกเวลาเกิดปัญหาและ (5) มีศักยภาพในการทำงานสูง สอดคล้องกับ Thanacharoenrat (2010, pp. 4-5) ที่ศึกษาหลักสูตรการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารอู่กลางการ ประกันภัยพบว่าภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน ประกอบด้วย (1) การให้รางวัลตามสถานการณ์ เป็นให้กำลังใจแก่สมาชิกและเสริมพลังในการทำงานเมื่อสมาชิกทำดีสร้างผลงานมีความขยัน ผู้นำจะมีรางวัลให้ตามโอกาส (2) การบริหารแบบวางเฉยเป็นผู้ที่ไม่ไปยุ่งวุ่นวายกับสมาชิกมากเกินไป จะสังเกตการณ์อยู่ห่าง ๆ แต่ก็เข้าไปมีส่วนบ้างตามสถานการณ์ และ (3) เป็นภาวะผู้แบบเชิงรับ เป็นผู้ที่ความมั่นใจในตัวเอง 2. การมีส่วนร่วมเป็นสิ่งสำคัญต่อการขับเคลื่อนการทำงานของมูลนิธิเพื่อนหญิงประกอบด้วย (1) ร่วมแก้ปัญหาเกี่ยวกับคนในชุมชน (2) ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการปรึกษาหารือร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ และ 3. ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนชุมชนในเรื่องของความเท่าเทียมทางเพศสอดคล้องกับBurikun (2008, pp. 10-11) ที่ศึกษาการมีส่วนร่วมแนวคิดทฤษฎีและกระบวนการพบว่า การมีส่วนร่วมในการทำงานกับประชาชน จำแนกเป็น 7 ระดับ โดยเรียงตามลำดับจากระดับที่ต่ำสุดไปหา ระดับที่สูงที่สุดคือ (1) ระดับการให้ข้อมูล (2) ระดับการเปิดรับความคิดเห็นของประชาชน (3) ระดับการปรึกษาหารือ (4) ระดับการวางแผนร่วมกัน (5) ระดับการร่วมปฏิบัติ (6) ระดับการร่วมติดตาม ตรวจสอบ และ ประเมินผล และ (7) ระดับการควบคุมโดยประชาชนและ 3. สมรรถนะองค์กรซึ่งเป็นเรื่องทำให้มูลนิธิเพื่อนหญิงมีการทำงานประสบความสำเร็จตามความคาดหวังที่วางไว้ประกอบด้วย 1. เป็นองค์กรที่สร้างเครือข่ายในชุมชน 2. มีพื้นที่ในการให้คำปรึกษาแก่ผู้ประสบปัญหา 3. เป็นองค์กรที่เข้าใจผู้หญิงเป็นอย่างดี และ 4. เป็นองค์กรที่ช่วยเหลือหน่วยภาครัฐได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับ Puwittayathorn (2014, p. 23) ที่ศึกษาขีดความสามารถ (สมรรถนะ) องค์กรด้านบูรณาการการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏการทำงานของสมาชิกเพื่อขับเคลื่อนองค์กรพบว่า ขีด สมรรถนะองค์กรประกอบด้วย (1) ด้านการบูรณาการของการทำงานของสมาชิกในองค์กร (2) ด้านการบูรณาการระหว่างสมาชิก และ (3) ด้านการมีความสามารถในการประเมินด้านสมรรถนะองค์กร

สรุปได้ว่า การจัดการของมูลนิธิเพื่อนหญิงเป็นองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไรมีรูปแบบการทำงาน ประกอบด้วย ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน การมีส่วนร่วมของสมาชิกและสมรรถนะองค์กร ซึ่งทำให้การทำงานของมูลนิธิเพื่อนหญิงมีการทำงานที่มีความต่อเนื่อง มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลสูงสุด

ปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา

มูลนิธิเพื่อนหญิงมีการจัดการเพื่อสร้างเสริมความเท่าเทียมทางเพศให้คนในจังหวัดสงขลาได้รับความเท่าเทียม โดยมีปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศ คือ ครอบครัว ข้อมูลข่าวสาร และสมรรถนะ องค์กรมีนัยสัมพันธ์ระดับที่ .001 โดยมีประสิทธิภาพของการพยากรณ์ร้อยละ 6.45 และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ 0.4821 จากผลการวิจัยปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลาที่มีวิธีวิจัยในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยค่านัยสัมพันธ์ ประสิทธิภาพของการพยากรณ์ และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ ปรากฏว่าไม่สอดคล้องกับรูปแบบของวิธีวิจัย Letrakul (2014, p. 16). ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความแตกต่างของค่าจ้างระหว่างผู้หญิงและผู้ชายในตลาดแรงงานของประเทศไทยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกำหนดค่าจ้างของแรงงานผู้หญิงและผู้ชายประกอบด้วยด้าน ประสบการณ์ของการทำงาน ด้านการศึกษา ชั่วโมงในการทำงาน และขนาดของกิจการมีความสัมพันธ์ต่อค่าจ้างแรงงาน ซึ่งมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันต่อการกำหนดค่าจ้างอย่างมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 อีกทั้งไม่สอดคล้องกับ Mahiwan, & Ayuwat (2018, p. 16). จากการศึกษาความรุนแรงเชิงโครงสร้างในการทำงานของผู้หญิง:กรณีศึกษาในจังหวัดขอนแก่น พบว่า ผู้หญิงที่ได้ทำงานในองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน

ถูกระทำคามรุนแรงค่อนข้างต่ำคิดเป็นร้อยละ 58.3 ซึ่งองค์กรที่มีการทำงานในขนาดกลาง มีความรู้และความเข้าใจเรื่องสิทธิแรงงานผู้หญิง ชัดเจนลบทบาททางเพศ และรับรู้ความสามารถในการทำงานของตนเอง

สรุปได้ว่า การวิเคราะห์ปัจจัยการจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงที่ส่งผลต่อความเท่าเทียมทางเพศ นำมาซึ่งแนวทางที่สามารถสร้างเสริมสิทธิ และความเท่าเทียมทางเพศให้กับผู้หญิงในจังหวัดสงขลาได้คือ ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยด้านสมรรถนะองค์กร จากการค้นคว้างานวิจัยของผู้เชี่ยวชาญเห็นได้ว่า งานวิจัยแต่ละงานมีความสอดคล้องและไม่สอดคล้องกับผลการศึกษา กล่าวได้ว่าการใช้รูปแบบวิธีวิจัยที่แตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ดีจุดมุ่งหมายและความต้องการที่จะสร้างเสริมความเท่าเทียมทางเพศให้กับผู้หญิง เพื่อให้ผู้หญิงมีอำนาจและบทบาททางสังคมและความเป็นผู้นำทางการเมืองการปกครอง

แนวทางการสร้างเสริมความเท่าเทียมทางเพศของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา

จังหวัดสงขลาในปัจจุบันเกิดปัญหาเรื่องความเท่าเทียมระหว่างผู้หญิงกับผู้ชายหลากหลายมิติโดยมีสถานการณ์ที่เป็นปัญหาแก่สังคม ครอบครัว อาชีพ และสิทธิบางอย่างยากที่จะเข้าถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้หญิง จัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลามีแนวทางการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา ประกอบด้วยด้านครอบครัว ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านสมรรถนะองค์กร ซึ่งด้านครอบครัวในอดีตเป็นการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงจากเจตคติทางเพศแบบดั้งเดิมเรื่องสิทธิของชายที่มีเหนือผู้หญิงส่งผลให้มูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลามีแนวทางเพื่อช่วยเหลือผู้หญิงให้มีบทบาทหน้าที่ในครอบครัวมากขึ้น โดยการให้ความรู้ ปลุกฝังค่านิยมใหม่ และการเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวเพื่อสร้างเสริมความเท่าเทียมรวมถึงลดการกีดกันบทบาท และเพื่อลดความรุนแรงต่อผู้หญิงซึ่งสอดคล้องกับ Leopold (2016) ที่ศึกษาGlobal Gender Gap Report พบว่า “ช่องว่างทางเพศในโลก” ประจำปี พ.ศ. 2559 ซึ่งจัดทำโดยที่ประชุมเศรษฐกิจโลก ประเทศไทยอยู่ในอันดับ 71 จาก 144 ทั่วโลกในด้านความเท่าเทียมทางเพศโดยมีผลที่ดีในด้านสุขภาพและอัตราการรอดชีวิตของผู้หญิงจากปัญหาครอบครัว ด้านข้อมูลข่าวสารมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลามีแนวทางสร้างเสริมความเท่าเทียมทางเพศ ประกอบด้วย การเผยแพร่พระราชบัญญัติความเท่าเทียมทางเพศปีพ.ศ. 2558 มีการจัดทำสื่อเทคโนโลยี เช่น การ์ตูน หนังสือ หรือแอปพลิเคชันเพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเรื่องความเท่าเทียมทางเพศให้กับเยาวชนในจังหวัดสงขลา สอดคล้องกับแนวคิด Thinnanam (2017, pp. 16-19)จัดทำโครงการวิจัยการพัฒนาแนวทางปฏิบัติ คือรูปแบบนำเสนอรายการโทรทัศน์ บนหลักสิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของสตรี เพื่อเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของผู้หญิงในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงของประชาคมโลกด้านสมรรถนะองค์กรมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลามีแนวทางการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศโดยการจัดการขององค์กร ทำหน้าที่ในการคุ้มครองพิทักษ์สิทธิ และส่งเสริมคุณภาพชีวิตของสตรี โดยมีแนวทางการสร้างเสริมความเท่าเทียมทางเพศ คือ การจัดอบรม การให้กำลังใจรวมถึงการพัฒนาเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิเพื่อนหญิงทุกเครือข่ายทั่วประเทศไทยเพื่อความเข้มแข็งขององค์กร ซึ่งสอดคล้องกับ Isasawin (2010, pp. 117-119). พบว่า ปัญหาสังคมที่ต้องช่วยกันแก้ไข ปัจจัยกระตุ้นให้เกิดความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ การประสานงานระหว่างศูนย์ช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กในโรงพยาบาลของรัฐ เครือข่ายผู้หญิงชาวบ้าน ที่มูลนิธิเพื่อนหญิงให้การสนับสนุนในภาคใต้ ภาคอีสาน และภาคเหนือ ภาคกลาง เกิดเครือข่ายพนักงานสอบสวนผู้หญิง โดยการรับเรื่องราวร้องทุกข์ของตำรวจในส่วนองพนักงานสอบสวนให้ความช่วยเหลือผู้หญิง

สรุปได้ว่า แนวทางการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของมูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลาประกอบด้วย ด้านครอบครัว ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านสมรรถนะองค์กรเพื่อ เสริมสร้างให้ผู้หญิงในจังหวัดสงขลาที่มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ และมีบทบาทหน้าที่ทางสังคมมากยิ่งขึ้น

ผู้หญิงกับสถานการณ์ของผู้หญิงในจังหวัดสงขลา

ผู้หญิงในจังหวัดสงขลาที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากปัญหาด้านครอบครัวก่อให้เกิดสถานการณ์ต่างๆ ต่อผู้หญิงส่งผลให้มีการจัดตั้งมูลนิธิเพื่อนหญิงในจังหวัดสงขลาเพื่อหาแนวทางแก้ไขสถานการณ์และเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของผู้หญิงในจังหวัดสงขลาซึ่งมีความสอดคล้องกับ Report on the situation of women (2015) ที่อธิบายว่าผู้หญิงต้องมีสิทธิในการกำหนดอนาคตของตนเองและสังคมพบว่าสถานการณ์ของผู้หญิงในประเทศไทยมี สถานการณ์ที่เกิดขึ้น ประกอบด้วย ความยากจน การศึกษาและฝึกอบรม สุขภาพอนามัย ความรุนแรง ความขัดแย้งด้วยกำลังอาวุธเศรษฐกิจ อำนาจและการตัดสินใจ กลไกเชิงสถาบันเพื่อความก้าวหน้าของสตรี สิทธิมนุษยชน สื่อมวลชน สิ่งแวดล้อม และเด็กผู้หญิงสอดคล้องกับ Buranacharoenkit (2017, p. 34) ที่ศึกษาแนวคิดสตรีนิยมและขบวนการทางสังคมของผู้หญิงในประเทศไทยวิเคราะห์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องข้อถกเถียงและยุทธศาสตร์ พบว่า สังคมไทยผู้หญิงมีบทบาททางสังคมมากขึ้นทั้งด้าน การเมือง สังคม และเศรษฐกิจรวมถึงการกำหนดพระราชบัญญัติความเท่าเทียมทางเพศปีพ.ศ. 2558 เพื่อสร้างเสริมความเท่าเทียมทางเพศให้กับผู้หญิงได้มีสิทธิเทียบเท่ากับผู้ชาย

สรุปได้ว่า มูลนิธิเพื่อนหญิงในจังหวัดสงขลา มีบทบาทสำคัญในการหาแนวทางแก้ไข ปรับปรุงสถานการณ์ทั้งด้านสิทธิ ความเท่าเทียมในสังคมเพื่อให้ผู้หญิงมีบทบาทในสังคมทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง และการดำรงชีวิตในสังคมที่มีสิทธิความเสมอภาคกับผู้ชายมากขึ้น

ความเท่าเทียมกับความเสมอภาค

มูลนิธิเพื่อนหญิงมีการดำเนินงานในเรื่องของการสร้างความเท่าเทียมทางเพศและความเสมอภาคในสังคม ซึ่งผู้หญิงในจังหวัดสงขลาได้รับความไม่เท่าเทียมถูกจำกัดสิทธิ ถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้ชายและสังคม อันเป็นสาเหตุการเกิดพระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศปี พ.ศ. 2558 พบว่ามีข้อตกลงอนุสัญญา (CEDAW) คือ ภาค 1 (ข้อ 1-6) กล่าวถึงคำจำกัดความของคำว่าเลือกปฏิบัติต่อสตรี พันธกรณีของรัฐภาคี มาตรการที่รัฐภาคีต้องดำเนินการเพื่อสนับสนุนความก้าวหน้าของสตรี ฯลฯ ภาค 2 (ข้อ 7-9) กล่าวถึงความเท่าเทียมกันระหว่างบุรุษและสตรีในด้านการเมืองและการดำรงชีวิต เช่น สิทธิในการเลือกตั้ง ภาค 3 (ข้อ 10-14) กล่าวถึงสิทธิของสตรีที่จะต้องได้รับการดูแลทางเศรษฐกิจ การป้องกันความรุนแรงต่อสตรีในสถานที่ทำงาน และการเข้าถึงบริการสุขภาพ ภาค 4 (ข้อ 15-16) กล่าวถึงความเท่าเทียมกันของบุรุษและสตรีในด้านกฎหมาย ภาค 5 (ข้อ 17-22) กล่าวถึงการจัดตั้งคณะกรรมการการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ พันธกรณีของรัฐในการจัดทำรายงานของรัฐภาคี และการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ภาค 6 (ข้อ 23-30) กล่าวถึงการมีให้ข้อบทของอนุสัญญาที่จะขัดต่อกฎหมายภายในที่ดำเนินการ มากกว่าที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาและกฎหมายระหว่างประเทศที่มีอยู่ การนำพันธกรณีไปปฏิบัติในระดับประเทศ ทำให้มูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลาเล็งเห็นความสำคัญของพระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศปีพ.ศ. 2558 และสร้างเสริมให้ผู้หญิงในจังหวัดสงขลาได้รับความเท่าเทียมทุกด้าน อีกทั้งคำว่า “ความเท่าเทียม” กับ “ความเสมอภาค” นั้นมีความหมายที่คล้ายคลึงกัน ดังที่ Wongna (2014, p. 59) ที่ศึกษาความเป็นธรรมหลากหลายมิติ หลายนามมอง ผู้ด้อยชีวิตทางสังคมอธิบายว่าความเท่าเทียมหรือEquality หมายถึง ทุกคนมีสิทธิเท่ากันหมดทั้งคนที่มีโอกาสน้อยกว่าและผู้ที่มีโอกาสสูงกว่ายกตัวอย่างเช่น คนตัวสูงและคนตัวเตี้ยได้ยืนบนเก้าอี้คนละตัวเหมือนกัน แต่ความเสมอภาค หรือEquity เป็นการให้โอกาสผู้ที่ด้อยกว่าได้รับสิทธิและโอกาสมากกว่ายกตัวอย่างเช่น มีเก้าอี้อยู่หนึ่งตัว ซึ่งคนที่ด้อยโอกาสมากกว่าคนที่มีโอกาสสูงต่างกัน แต่คนที่ด้อยโอกาสมีสติปัญญาได้นั่งเก้าอี้ ซึ่งมูลนิธิเพื่อนหญิงได้ให้ความสำคัญในเรื่องของความเท่าเทียมทางเพศเนื่องจากเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงในจังหวัดสงขลาโดยมีการขับเคลื่อนในรูปแบบของการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความเท่าเทียมและทำงานร่วมกันกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนสอดคล้องกับ Angsuwithun

(2015, pp. 44-45) ที่ศึกษาขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมของผู้หญิงเพื่อสร้างความเท่าเทียมทางเพศในบริบทสังคมไทยพบว่า การเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศนั้นเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้รับสิทธิในการทำงานและมีส่วนร่วมและการไม่ถูกกีดกันจากหน่วยงานหรือองค์กรในการจำกัดและแบ่งแยกเพศหญิงชาย อีกทั้งมูลนิธิเพื่อนหญิงมีการรณรงค์และให้ความรู้ในเรื่องของความเสมอภาคในสิทธิของตนเองที่ควรจะได้รับเพื่อสร้างเสริมความเข้าใจให้แก่ผู้หญิง และสามารถเรียกร้องในสิทธิของตนเองที่ควรจะได้รับได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายสอดคล้องกับ Daenseekaew, Kumkainum & Tuptim (2016, pp. 1-3) ที่ศึกษาความเสมอภาคและโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิตสู่การสร้างคุณภาพชีวิต พบว่า ในปัจจุบันประเทศไทยให้ความสำคัญเรื่องสิทธิความเสมอภาคระหว่างเพศชายและเพศหญิงโดยเฉพาะกลุ่มองค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับปัญหาของผู้หญิงที่เผชิญกับปัญหาความไม่เสมอภาค ทั้งนี้มูลนิธิเพื่อนหญิงมีการทำงานร่วมกับหน่วยงานทางภาครัฐในการคุ้มครองสิทธิของผู้หญิง เพื่อให้ผู้หญิงได้รับความเสมอภาคอย่างทั่วถึงสอดคล้องกับ Sutsao (2011, p. 255) ที่ศึกษาหลักความเสมอภาคภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พบว่า ความเสมอภาคเป็นการเรียกร้องในเรื่องของสิทธิของคนในสังคมให้มีความเสมอภาคกัน โดยไม่มีการแบ่งเชื้อชาติ อาชีพ อายุ และศาสนา ทั้งนี้ความเสมอภาคเป็นการสร้างสิทธิให้ทุกคนไม่ว่าจะเป็นหญิงหรือชายสามารถมีสิทธิในการเรียกร้องผลประโยชน์ในสิ่งที่ตนควรจะได้รับ

สรุปได้ว่า การดำเนินงานของมูลนิธิเพื่อนหญิงเป็นการทำงานในการเสริมสร้างในเรื่องของความเท่าเทียมและความเสมอภาคซึ่งสองคำนี้มีความแตกต่างกัน โดยที่ความเท่าเทียมเป็นสิ่งที่ทุกคนได้รับเหมือนกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกว่าใครควรได้น้อยหรือใครควรได้มากกว่า ในขณะที่ความเสมอภาคจะมองจากสิ่งที่เป็นอยู่ โดยแบ่งแยกว่าใครควรได้น้อยหรือใครควรได้มากกว่าตามความเหมาะสมของบุคคลนั้น

สรุป

การจัดการและการดำเนินงานของมูลนิธิเพื่อนหญิงเป็นการทำงานเพื่อพิทักษ์สิทธิให้กับผู้หญิงในจังหวัดสงขลา เพื่อให้ได้รับความเท่าเทียมมากขึ้นในสังคม มีการจัดตั้งองค์กรต่าง ๆ จากการมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน โดยมีการดำเนินงานประกอบด้วย ภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วม และสมรรถนะองค์กร ทั้ง 3 ปัจจัยด้านนี้เป็นหลักในการขับเคลื่อนการเสริมสร้างความเข้มแข็งเพื่อให้มูลนิธิเพื่อนหญิงมีการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมาย และมีประสิทธิภาพสูงสุด อีกทั้งการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศนั้นสามารถทำให้ผู้หญิงมีความรู้และมีความตระหนักเรื่องความเท่าเทียมมากยิ่งขึ้น อันส่งผลต่อการเรียกร้องสิทธิของตนเอง และไม่ได้รับการถูกเอารัดเอาเปรียบจากเพศตรงข้าม หรือจากคนในสังคม จากการจัดตั้งองค์กร มูลนิธิเพื่อนหญิงหรือการวางรากฐานในการสร้างเสริมความเท่าเทียมทางเพศในจังหวัดสงขลาล้วนเป็นประโยชน์อย่างมากต่อผู้หญิงในการศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาการเหลื่อมล้ำทางสังคมไทย เพื่อให้ผู้หญิงมีบทบาทในสังคมมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ ควรส่งเสริมหรือสนับสนุนให้วิทยากรจากหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนที่มีความรู้ในเรื่องของความเท่าเทียมทางเพศมาให้ความรู้แก่คนในชุมชนอย่างต่อเนื่องและการเปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้แสดงความคิดเห็น ความสามารถ ในสังคมยุคปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา ควรศึกษาองค์กรที่สนับสนุนผู้หญิงทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการทำงานด้านการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศ และการพิทักษ์สิทธิให้กับ

ผู้หญิง อีกทั้งยังสามารถเข้าถึงปัญหาของผู้หญิงในสังคมได้อย่างทั่วถึงทั่วถึงเพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับผู้หญิงดังกล่าวได้อย่างมั่นคง

เอกสารอ้างอิง

- Angsuwithun, T. (2015). Women's social movements for gender equality in the Thai context. *Office of Graduate Volunteers Journal*, 11(2): 31-176.
- Buranacharoenkit, D. (2017). *Feminism and Social process for women in Thailand: Participants' analysis, controversies and strategies*. Bangkok: Friedrich Ebert.
- Burikun, T. (2008). *Participation: Concept, theory, and process*. Bangkok: King Prachadhipok's Institute.
- Daenseekaew., S. Kumkainum., T., & Tuptim., S., (2016). Equality and Opportunity for Lifelong Learning to Improve Quality of Life. *Ratchaphruek Journal*, 14(3), 10-17
- Department of Women's Affairs and Family Development, (2009). *Thailand national standard and indicators on gender equality*. pp. 1-148. Bangkok: Ministry of Social Development and Human Security, Woman and Youth Studies Program, Thammasat University.
- Isasawin, R. (2010). *Women must have the rights to specify their own future and society*. Bangkok: Friends for Women Foundation, Thai Health Promotion Foundation.
- Janya, S. (2007). *Development and the role of NGOs, Thailand. Journal of Environmental Management*, 3 (1), 86-166.
- Kalyanamitra, K. (2011). Thai Women Role for Public Administration in the Future. *Chandrakasem Rajabhat University Journal*, 17(33), 11-19.
- Katerenchuk, M. (2011) *Relationship between executives' leadership and employees' organizational commitment in multicultural organization faculty of commerce and accountancy thammasat university*.
- Leopold, A. (2016). *Global gender gap report*. World Economic Forum: 2016.
- Letrakul, P. (2014). Affecting Factors of Wage Differentials between Female and Male in Thailand Labor Market. *Economics and Public Policy* 5 (9), 38 - 54
- Mahiwan, P. & Ayuwat, D. (2018). *The structural violence in women's work: A case of KhonKaen Province*. Division of Sociology and Anthropology, Faculty of Humanities and Social Sciences, KhonKaen University, 36(1): 223-244.
- Natong, R. Pawana, & Kummasuto, S. (2016). A Critical Study of Women Organizations Role in Solving the Social Problems by Buddhadhamma in Current Thai Society. *Dhammathas Academic Journal*, 16(2), 133-147.
- Report on the situation of women. (2015). *Two decades of Beijing declaration: Empowering Women for Power*. Bangkok: Department of Women's Affairs and Family Development, Ministry of Social Development and Human Security.

- Suppeam, W. & Kongmalai A. (2014). *Knowledge Management for develop non-profit organization by the philosophy of Sufficiency*. “Rethink : Social Development for Sustainability in ASEAN Community” 11-13 June 2014.
- Sutsao, A. (2011). *Principles of equality under the constitution of Thailand*. Chulaniti Journal. 8(4): 145-155.
- Thanacharoenrat, T. (2010). *Leadership development course for executives of U-Klang Insurance*. Ph.D. dissertation (Business Administration). Bangkok: Faculty of Business Administration, Ramkhamhaeng University.
- the police in Songkhla province. Office of school district, Songkhla province. The office of the prosecutor rights protection and legal aid and the execution of Songkhla province Office of social development and human security in Songkhla province. Family and children's House in Songkhla province Public health in Songkhla province and a female friend Foundation, Songkhla (2019). Statistics on domestic violence period from October to April 2561. The Office of Social Development and Human Security, Songkhla.
- Thinnanam, C. (2017). *Research projecton development of practice guidelines for presenting television programs based on human rights and women's human rights*. Bangkok: Contemplative Studies Center, Mahidol University.
- TuDam, P. & Taijuk, C. (2013). Factors Affecting Career Advancement for Women Executives in Public Organization: A Review of Literature. *Executive Journal*, 33(3), 25-32.
- Wongna, T. (2014). *Various dimensions and perspectives of fairness towards social indicators*. Thammasat Journal, 33 (2): 52-65.
- Yunaitam, S & Nantiyakul, P. (2016). Administration of Domestic Violence victims Protection of the Social Development and Human Security Ministry. *EAU HERITAGE JOURNAL Social Science and Humanity*, 6(3), 333-342.

รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

- พีรพัฒน์ (นามสมมติ) สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2562 สถานีตำรวจภูธรอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
- จินดา (นามสมมติ) สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2562 โรงพยาบาลสงขลาอำเภอเมืองจังหวัดสงขลา
- กานดา (นามสมมติ) สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2562 มูลนิธิเพื่อนหญิง อำเภอหาดใหญ่จังหวัดสงขลา

ภาคผนวก ญ
เอกสารสำคัญที่เกี่ยวข้อง

หนังสือเชิญประชุมการสนทนากลุ่มในการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศ

ที่ ศธ 0521.1.117/ฉ.๑๔๑

คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสกลนคร
15 ต.กาญจนนิช อ.หาดใหญ่
จ.สกลนคร 90110

16 เมษายน 2562

เรื่อง ขอเชิญประชุม

เรียน

ด้วย นางสาวปรารถนา ไกรปราบ รหัสนักศึกษา 6011120014 นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม (ภาคปกติ) ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงกับแนวทางการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศจังหวัดสงขลา โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อุทัย ปริญาสุทธินันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้จึงขอความอนุเคราะห์เพื่อขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมประชุมในหัวข้อเรื่อง แนวทางการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศในจังหวัดสงขลาในวันเสาร์ ที่ 20 เมษายน 2562 เวลา 9.00-12.00 น.

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ในการเพื่อเข้าร่วมประชุม จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวปรารถนา ไกรปราบ)

นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม(ภาคปกติ)

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม (ภาคปกติ)

โทร 0 7428 9506

โทรสาร 0 7428 6722

เอกสารการขอใช้ห้องประชุม

ที่ ศธ 0521.1.11/

คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
15 ต.กาญจนวิชัย อ.หาดใหญ่
จ.สงขลา 90110

16 เมษายน 2562

เรื่อง ขอใช้ห้องประชุม

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพภาคใต้

ด้วย มูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดสงขลา ร่วมกับ นางสาวปรารถนา ไกรปราบ รหัสนักศึกษา 6011120014 นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม (ภาคปกติ) ได้จัดสนทนากลุ่มในหัวข้อ เรื่องแนวทางการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเพศจังหวัดสงขลา

ในการนี้จึงขอความอนุเคราะห์เพื่อขอใช้ห้องประชุมในการสนทนากลุ่มในวันเสาร์ที่ 20 เมษายน 2562 เวลา 9.00-12.00 น. เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ในการขอใช้ห้องประชุม จะขอบกุ่มตั้ง

ขอแสดงความนับถือ

ปรารถนา ไกรปราบ

(นางสาวปรารถนา ไกรปราบ)

นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม(ภาคปกติ)

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม (ภาคปกติ)

โทร. 0 7428 9506

โทรสาร 0 7428 6722

ภาคผนวก ก
อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี
ในทุกรูปแบบ

อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ

(Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women)

บรรดารัฐภาคีในอนุสัญญานับปัจจุบัน

สังเกตว่า กฎบัตรสหประชาชาติยืนยันความเชื่อมั่นในสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานในเกียรติศักดิ์และคุณค่าของมนุษย์ และในสิทธิอันเท่าเทียมกันของบุรุษและสตรี

สังเกตว่า ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนยืนยันหลักการที่ว่า การเลือกปฏิบัติเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้ และประกาศว่ามนุษย์ทุกคนเกิดมามีอิสระและเสมอภาคกันในเกียรติศักดิ์และสิทธิ และว่าทุกคนย่อมมีสิทธิและอิสรภาพบรรดาที่ระบุไว้ในปฏิญญานี้ โดยปราศจากความแตกต่างไม่ว่าชนิดใด ๆ รวมทั้งความแตกต่างเพราะเหตุแห่งเพศ

สังเกตว่า รัฐภาคีกึกก้องระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิมนุษยชนมีความผูกพันที่จะประกันสิทธิอันเท่าเทียมกันของบุรุษและสตรีในการที่จะได้อุปโลกสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม พลเมือง และทางการเมืองทั้งปวง

พิจารณาถึง อนุสัญญาระหว่างประเทศที่กำหนดขึ้นภายใต้การสนับสนุนของสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษที่ส่งเสริมความเสมอภาคแห่งสิทธิของบุรุษและสตรี

อีกทั้งยังสังเกตถึง ญัตติ ปฏิญญา และข้อเสนอแนะที่รับรองโดยสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษซึ่งส่งเสริมความเสมอภาคแห่งสิทธิของบุรุษและสตรี

อย่างไรก็ตาม มีความหวังไวว่า ทั้ง ๆ ที่มีเครื่องมือต่าง ๆ เหล่านี้แล้ว ก็ยังคงมีการเลือกปฏิบัติต่อสตรีอยู่อย่างกว้างขวาง

ระลึกถึงว่า การเลือกปฏิบัติต่อสตรีขัดต่อหลักการของความเสมอภาคของสิทธิและความเคารพต่อเกียรติศักดิ์ของมนุษย์ เป็นอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมของสตรีด้วยจิตใจที่เสมอภาคกันกับบุรุษในการดำรงอยู่ทางการเมือง สังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรมในประเทศของตน ขัดขวางความเจริญเติบโตแห่งความรุ่งเรืองของสังคมและครอบครัว และทำให้พัฒนาการอย่างสมบูรณ์ของศักยภาพต่าง ๆ ของสตรีในการให้บริการแก่ประเทศของตนและมนุษยชาติเป็นไปได้โดยยากยิ่งขึ้น

มีความหวังไวว่า ในสถานการณ์แห่งความยากจน สตรีมีโอกาเข้าถึงอาหาร การอนามัย การศึกษา การฝึกอบรม และโอกาสในการทำงานและความจำเป็นอื่น ๆ ได้น้อยมา

มีความเชื่อมั่นว่า การจัดให้มีระเบียบทางเศรษฐกิจจะระหว่างประเทศแบบใหม่ ซึ่งอยู่บนรากฐานของสมรรถนะและความยุติธรรม จะช่วยในการส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างบุรุษและสตรีอย่างสำคัญ

ย้ำว่า การจัดการแบ่งแยกผิว การแบ่งเชื้อชาติทุกรูปแบบ การเลือกปฏิบัติตามเชื้อชาติ ลัทธิอาณานิคม ลัทธิอาณานิคมสมัยใหม่ การรุกราน การยึดครองครอบครอง และการแทรกแซงของต่างชาติในกิจการภายในของรัฐต่าง ๆ มีความสำคัญต่อการได้รูปโลกสิทธิอย่างเต็มที่ของบุรุษและสตรี

ยืนยันว่า การทำให้สันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศแข็งแกร่งขึ้น การผ่อนคลายความตึงเครียดระหว่างประเทศ ความร่วมมือซึ่งกันและกันในบรรดารัฐทั้งปวง โดยไม่ถือระบบสังคมและเศรษฐกิจของคน การลดอาวุธ โดยทั่ว ๆ ไปและอย่างสันติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลดอาวุธนิวเคลียร์ภายใต้การควบคุมระหว่างประเทศอย่างเข้มแข็งและได้ผล การยืนยันถึงหลักการแห่งความยุติธรรม ความเสมอภาคและผลประโยชน์ซึ่งกันและกันในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศต่าง ๆ และการตระหนักถึงสิทธิของประชาชนที่อยู่ภายใต้การครอบครองของต่างชาติและอยู่ภายใต้อาณานิคม และการยึดครองของต่างชาติต่อการที่ปะกครองตนเองและการได้อิสรภาพ รวมทั้งการเคารพอธิปไตยแห่งชาติและบูรณภาพแห่งดินแดน จะช่วยส่งเสริมความก้าวหน้าและพัฒนาการทางสังคม และ ในฐานะเป็นผลสืบเนื่องจะช่วยให้บรรลุถึงความเสมอภาคอย่างเต็มเปี่ยมระหว่างบุรุษและสตรี

มีความเชื่อมั่นว่า พัฒนาการอย่างเต็มที่และสมบูรณ์ของประเทศ สวัสดิภาพของโลกและเหตุที่จะมีสันติภาพ จำต้องให้สตรีได้เข้าร่วมอย่างเต็มที่ในทุก ๆ สาขา โดยเสมอภาคกับบุรุษ

คำนึงถึง การที่สตรีมีส่วนช่วยอย่างสำคัญต่อสวัสดิการของครอบครัวและต่อพัฒนาการของสังคม ซึ่งจนกระทั่งปัจจุบันนี้ยังไม่ได้รับการยอมรับอย่างเต็มที่ ความสำคัญทางสังคมของความเป็นเพศมารดาและบทบาทของบิดามารดาในครอบครัวและในการเลี้ยงดูบุตร และตระหนักว่าบทบาทของสตรีในการให้กำเนิดบุตรไม่ควรจะเป็นพื้นฐานในการเลือกปฏิบัติ แต่ตระหนักว่า การเลี้ยงดูบุตรจำต้องได้รับฝึชชอบร่วมกันระหว่างบุรุษและสตรี และสังคมทั้งหมด

ตระหนักว่า จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทดั้งเดิมของบุรุษ รวมทั้งบทบาทของสตรีในสังคมและในครอบครัวเพื่อให้บรรลุถึงความเสมอภาคอย่างเต็มที่ระหว่างบุรุษและสตรี

ตั้งใจแน่วแน่ ที่จะให้มีการปฏิบัติตามหลักการที่ระบุไว้ในปฏิญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี และเพื่อความมุ่งประสงค์นั้นจะกำหนดมาตรการต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการจัดการเลือกปฏิบัติดังกล่าวในทุกรูปแบบและวิธีการ ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ภาค 1

ข้อ 1

เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้ คำว่า “เลือกปฏิบัติต่อสตรี” จะหมายถึง การแบ่งแยก การกีดกัน หรือการจำกัดใด ๆ เพราะเหตุแห่งเพศ ซึ่งมีผลหรือความมุ่งประสงค์ที่จะทำลายหรือทำให้เสื่อมเสียการยอมรับการได้รูปโลก หรือใช้สิทธิโดยสตรี โดยไม่คำนึงถึงสถานภาพด้านการสมรส บนพื้นฐานของความเสมอภาคของ

บุรุษและสตรีของสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมของพลเมือง หรือด้านอื่น ๆ

ข้อ 2

รัฐภาคีทั้งหลายขอประณามการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ คดโกงที่จะคิดตามนโยบายเกี่ยวกับการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี โดยวิธีที่เหมาะสมทุกประการและโดยไม่ชักช้า และเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายนี้ คดโกงที่จะ

(ก) บรรจุหลักการของความเสมอภาคของบุรุษและสตรีไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งชาติของคนหรือในบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เหมาะสมอื่น ๆ ถ้าหากว่ายังไม่รวมเข้าไว้ในรัฐธรรมนูญและบทบัญญัติเหล่านั้น และประกันที่จะให้มีการปฏิบัติตามหลักการนี้ โดยทางกฎหมายและวิธีการที่เหมาะสมอื่น ๆ

(ข) กำหนดมาตรการด้านนิติบัญญัติและอื่น ๆ ที่เหมาะสม รวมทั้งข้อบังคับเมื่อเห็นเหมาะสม ซึ่งห้ามการเลือกปฏิบัติทั้งหมดต่อสตรี

(ค) จัดให้มีการคุ้มครองทางกฎหมายซึ่งสิทธิของสตรีบนพื้นฐานที่เท่าเทียมกันกับบุรุษ และรับประกันในการคุ้มครองสตรีอย่างมีประสิทธิภาพต่อการเลือกปฏิบัติใด ๆ โดยผ่านศาลยุติธรรมแห่งชาติที่มีอำนาจและสถาบันรัฐบาลอื่น ๆ

(ง) งดเว้นจากการเข้าไปพัวพันในการกระทำหรือการปฏิบัติใด ๆ เกี่ยวกับทางเลือกปฏิบัติต่อสตรี และรับประกันว่าเจ้าหน้าที่และสถาบันของรัฐจะปฏิบัติโดยสอดคล้องกับข้อผูกพันนี้

(จ) ใช้มาตรการที่เหมาะสมทุกอย่าง เพื่อจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีโดยบุคคล องค์กรหรือวิสาหกิจใด ๆ

(ฉ) ใช้มาตรการที่เหมาะสมทุกอย่าง รวมทั้งการออกกฎหมาย เพื่อเปลี่ยนแปลงหรือ สัมเลิกละกฎหมาย ข้อบังคับ ประเพณีและแนวปฏิบัติที่ยังมีอยู่ซึ่งก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี

(ช) เพิกถอนบทบัญญัติทางอาญาภายในทั้งปวงซึ่งก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี

ข้อ 3

ในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการเมือง สังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม รัฐภาคีจะ ใช้มาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง รวมทั้งการออกกฎหมายเพื่อประกันพัฒนาการและความก้าวหน้าอย่างเต็มที่ของสตรี เพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะรับประกันให้สตรีได้ใช้และได้อุปโภคสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน บทฐานของความเสมอภาคกับบุรุษ

ข้อ 4

1. การที่รัฐภาคีออกมาตรการพิเศษชั่วคราว ซึ่งมุ่งที่จะเร่งรัดให้มีความเสมอภาคที่แท้จริงระหว่างบุรุษและสตรี จะไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติตามที่ได้นิยามความหมายไว้ในอนุสัญญาฉบับปัจจุบัน แต่จะโดยประการใดก็ตามไม่ต้องมีการคงมาตรฐานอื่นไม่เสมอภาค หรือแบ่งแยกไว้ในฐานะเป็นผลที่ตามมา มาตรการเหล่านี้จะสิ้นสุดเมื่อได้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของความเสมอภาคของโอกาสและการปฏิบัติ

2. การที่รัฐภาคีออกมาตรการพิเศษ รวมทั้งมาตรการที่มีอยู่แล้วในอนุสัญญาฉบับปัจจุบัน ซึ่งมุ่งที่จะปกป้องความเป็นเพศมารดาไว้จะไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติ

ข้อ 5

รัฐภาคีจะ ใช้มาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง

(ก) เพื่อปรับปรุงแบบแผนความประพฤติทางสังคมและวัฒนธรรมของบุรุษและสตรี โดยมุ่งที่จะให้ได้ขจัดความเคยฉันทและวิธีปฏิบัติอันเป็นประเพณีและอื่น ๆ ทั้งปวง ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของความคิดเกี่ยวกับความต่ำต้อยหรือความสูงส่งของอีกเพศหนึ่ง หรือที่อยู่บนพื้นฐานของบทบาทแบบเก่าสำหรับบุรุษและสตรี

(ข) เพื่อประกันว่า การศึกษาเกี่ยวกับระบบครอบครัวรวมถึงความเข้าใจอย่างถูกต้องเกี่ยวกับความเป็นเพศมารดาในฐานะเป็นหน้าที่ทางสังคม และเป็นการยอมรับถึงความรับผิดชอบ-ชอบร่วมกันของบุรุษและสตรี ในการเลี้ยงดูและการพัฒนาบุตร ทั้งยังเป็นที่ยังใจได้ว่าในทุก ๆ กรณี ผลประโยชน์ของบุตรย่อมเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงเป็นเบื้องแรก

ข้อ 6

รัฐภาคีจะ ใช้มาตรการที่เหมาะสมทุกอย่าง รวมทั้งการออกกฎหมาย เพื่อปราบปรามการค้าสตรีและการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีของสตรีทุกรูปแบบ

ภาค 2

ข้อ 7

รัฐภาคีจะ ใช้มาตรการที่เหมาะสมทุกประการ เพื่อจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในด้านที่เกี่ยวกับการเมืองและทั่ว ๆ ไปของประเทศ และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะให้ประกันแก่สตรีภายใต้เงื่อนไขแห่งความเสมอภาคกับบุรุษซึ่งสิทธิ

(ก) ที่จะออกเสียงในการเลือกตั้งและลงประชามติทั้งปวง และมีสิทธิที่จะ ได้รับเลือกตั้งเข้าไปในองค์กรที่มีการเลือกตั้งอย่างเปิดเผยทั้งหมด

(ข) ที่จะเข้าร่วมในการวางนโยบายของรัฐบาลและดำเนินการตามนโยบายนั้น และในการรับตำแหน่งราชการและปฏิบัติหน้าที่ราชการในทุก ๆ ระดับของรัฐบาล

(ค) ที่จะเข้าร่วมในองค์การและสมาคมที่ไม่ได้เป็นของรัฐบาลที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ทั่วไป และที่เกี่ยวกับการเมืองของประเทศ

ข้อ 8

รัฐภาคีจะใช้มาตรการที่เหมาะสมทุกอย่าง เพื่อให้ประกันแก่สตรีภายใต้เงื่อนไขแห่งความเสมอภาคกับบุรุษและโดยไม่มีทางเลือกปฏิบัติใด ๆ ซึ่งโอกาสที่จะเป็นผู้แทนรัฐบาลของคนในระดับระหว่างประเทศ และเข้าร่วมในงานขององค์การระหว่างประเทศ

ข้อ 9

1. รัฐภาคีจะให้สิทธิที่เสมอภาคกับบุรุษแก่สตรี ในการที่จะได้มาเปลี่ยนแปลงหรือคงไว้ซึ่งสัญชาติของตน รัฐภาคีเหล่านั้นจะรับประกันเป็นพิเศษว่าทั้งการแต่งงานกับคนต่างชาติ กับทั้งการเปลี่ยนสัญชาติของสามีระหว่างการแต่งงานจะไม่เปลี่ยนสัญชาติของภรรยาโดยอัตโนมัติไปด้วย อันจะทำให้เธอเป็นคนไร้สัญชาติหรือบังคับเธอให้ถือสัญชาติของสามี

2. รัฐภาคีจะให้สิทธิอันเสมอภาคกับบุรุษแก่สตรี เกี่ยวกับสัญชาติของบุตรของตน

ภาค 3

ข้อ 10

รัฐภาคีจะใช้มาตรการที่เหมาะสมทุกอย่างเพื่อจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี เพื่อที่จะให้ประกันแก่สตรีทั้งหลายซึ่งสิทธิอันเสมอภาคกับบุรุษในด้านการศึกษา และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อประกันบนพื้นฐานแห่งความเสมอภาคของบุรุษและสตรี

(ก) เงื่อนไขเดียวกันสำหรับอาชีพและการแนะแนวอาชีพ สำหรับการมีโอกาสเข้าศึกษา และสำหรับการได้รับวุฒิบัตรในสถาบันการศึกษาทุกประเภททั้งในเขตชนบทและเขตเมือง ความเสมอภาคนี้จะได้รับการประกันในการศึกษาก่อนเข้าโรงเรียน การศึกษาทั่วไป การศึกษาเทคนิค การศึกษาอาชีพ และการศึกษาเทคนิคชั้นสูง รวมทั้งการฝึกฝนด้านอาชีพทุกแบบ

(ข) โอกาสที่จะเข้าเรียนในหลักสูตรเดียวกัน การสอบชนิดเดียวกัน คณาจารย์สอนที่มีคุณสมบัติได้มาตรฐานเดียวกัน พร้อมทั้งมีอาณาบริเวณของโรงเรียนและอุปกรณ์ที่มีคุณภาพชนิดเดียวกัน

(ค) การจัดแนวความคิดแบบเก่าเกี่ยวกับบทบาทของบุรุษและสตรีในทุก ๆ ระดับ และทุก ๆ รูปแบบของการศึกษา โดยการกระตุ้นให้มีสหศึกษาและแบบอื่น ๆ ของการศึกษา ซึ่งจะช่วยให้บรรลุเป้าหมายนี้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง โดยการทบทวนตำราและ โครงการต่าง ๆ ของโรงเรียน และการดัดแปลงวิธีการสอน

(ง) โอกาสเท่ากันที่จะได้ประโยชน์จากทุนการศึกษาและเงินช่วยเหลือทางการศึกษาอื่น ๆ

(จ) โอกาสเท่ากันที่จะได้เข้าร่วมโครงการต่าง ๆ เกี่ยวกับการศึกษาต่อเนื่อง รวมทั้งโครงการศึกษาผู้ใหญ่ และ โครงการรณรงค์ให้รู้หนังสือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการที่มุ่งจะลดช่องว่างในการศึกษาที่มีอยู่ระหว่างบุรุษและสตรี ภายในระยะเวลาที่เร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

(ฉ) การลดอัตราการออกจากโรงเรียนของนักศึกษาหญิง และการจัดโครงการต่าง ๆ สำหรับเด็กหญิงและสตรีที่ออกจากโรงเรียนก่อนเวลาอันสมควร

(ช) โอกาสเท่ากันที่จะเข้าร่วมอย่างแข็งขันในกีฬาและพลศึกษา

(ซ) โอกาสได้เข้าศึกษาข้อเสนอสหศึกษาทางการศึกษาเฉพาะอย่าง เพื่อช่วยให้หลักประกันด้านสุขภาพและการอยู่ดีของครอบครัว รวมทั้งข้อเสนอสหศึกษาและคำแนะนำเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว

ข้อ 11

1. รัฐภาคีจะ ใช้มาตรการที่เหมาะสมทุกอย่าง เพื่อจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในด้านการจ้างงาน เพื่อที่จะประกันสิทธิอย่างเดียวกันบนพื้นฐานของความเสมอภาคของบุรุษและสตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

(ก) สิทธิที่จะทำงานในฐานะเป็นสิทธิอันจะพึงแบ่งแยกมิได้ของมนุษย์ทั้งปวง

(ข) สิทธิในโอกาสที่จะได้รับการจ้างงานชนิดเดียวกัน รวมทั้งการใช้หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกเดียวกันในเรื่องของการจ้างงาน

(ค) สิทธิในการเลือกอาชีพและการทำงานได้อย่างเสรี สิทธิในการได้เลื่อนตำแหน่ง ความปลอดภัยในการทำงาน และผลประโยชน์ รวมทั้งเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริการทั้งปวง และสิทธิที่จะได้รับการฝึก และการฝึกซ้ำด้านอาชีพ รวมทั้งภาวะการเป็นผู้ฝึกงาน การฝึก และการฝึกซ้ำด้านอาชีพในระดับสูง

(ง) สิทธิที่จะได้รับผลตอบแทนเท่าเทียมกัน รวมทั้งผลประโยชน์และสิทธิที่จะได้รับการปฏิบัติที่เสมอภาคกันเกี่ยวกับงานที่มีคุณค่าเท่าเทียมกัน รวมทั้งความเสมอภาคของการปฏิบัติในการวัดผลคุณภาพของงาน

(จ) สิทธิที่จะได้รับประกันสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของการเกษียณอายุ การตกงาน การป่วย การทุพพลภาพและวัยชรา และการหมดสมรรถนะที่จะทำงานอื่น ๆ รวมถึงสิทธิในการได้รับเงินค่าจ้างขณะพักงาน

(จ) สิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองสุขภาพและความปลอดภัยในสภาพการทำงานต่าง ๆ รวมทั้งการให้ความคุ้มครองในการทำหน้าที่ด้านการมีบุตรสืบพันธุ์

2. เพื่อที่จะป้องกันการเลือกปฏิบัติต่อสตรีด้วยเหตุผลอันเนื่องมาจากการแต่งงานหรือความเป็นเพศมารดา และเพื่อประกันสิทธิอันแท้จริงของสตรีในการที่จะทำงาน รัฐภาคีจะ ใช้มาตรการที่เหมาะสม

(ก) เพื่อห้ามภายใต้การบังคับใช้ของข้อห้ามต่าง ๆ ไม่ให้มีการปลดเพราะเหตุแห่งการตั้งครรภ์ หรือเพราะการลาคลอดบุตร และการเลือกปฏิบัติบนพื้นฐานของสถานภาพในการแต่งงาน

(ข) เพื่อริเริ่มให้มีการลาคลอดบุตร โดยได้รับค่าจ้าง หรือได้ผลประโยชน์ทางสังคมที่เปรียบเทียบได้โดยไม่สูญเสียการงานเดิม อาวุโสในการทำงานหรือเงินช่วยเหลือทางสังคม

(ค) เพื่อกระตุ้นให้มีบริการสังคมอันเป็นตัวสนับสนุนที่จำเป็น เพื่อที่จะช่วยให้บิดามารดาสามารถรวบรวมข้อผูกพันทางครอบครัวเข้ากับควมรับผิดชอบในการทำงานและการเข้าร่วมในกิจการสาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โดยการส่งเสริมให้มีการจัดตั้งและพัฒนาขอบข่ายของสวัสดิการด้านการเลี้ยงดูเด็ก

(ง) ไม่ให้มีการคุ้มครองเป็นพิเศษแก่สตรีที่อยู่ระหว่างตั้งครรภ์ ในการทำงานทุกรูปแบบที่มีแนวโน้มว่าจะเป็นอันตรายต่อสตรีเหล่านั้น

3. บทบัญญัติของกฎหมายด้านการคุ้มครองที่เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่มีอยู่ในข้อนี้ จะได้รับการพิจารณาเป็นครั้งคราวในแง่ของความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และจะได้รับการแก้ไข ยกเลิก หรือขยาย เท่าที่จำเป็น

ข้อ 12

1. รัฐภาคีจะ ใช้มาตรการที่เหมาะสมทุกอย่าง เพื่อจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในด้านการรักษาสุขภาพ เพื่อประกันการมีโอกาสได้รับการบริการในการรักษาสุขภาพ รวมทั้งบริการที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนครอบครัว บนพื้นฐานของความเสมอภาคของบุรุษและสตรี

2. ทั้ง ๆ ที่มีบทบัญญัติในวรรค 1 ของข้อนี้ รัฐภาคีจะ ประกันให้สตรีได้รับบริการที่เหมาะสมเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ การคลอดบุตรและระยะหลังคลอดบุตร โดยการให้บริการแบบให้เปล่าเมื่อจำเป็น รวมทั้งการให้โภชนาการที่เพียงพอระหว่างตั้งครรภ์และระยะการให้นม

ข้อ 13

รัฐภาคีจะ ใช้มาตรการที่เหมาะสมทุกอย่าง เพื่อจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในด้านอื่น ๆ ของการเป็นอยู่ทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อที่จะให้ได้สิทธิอย่างเดียวกันบนพื้นฐานของความเสมอภาคระหว่างบุรุษและสตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

(ก) สิทธิที่จะได้รับผลประโยชน์ด้านครอบครัว

- (ข) สิทธิที่จะได้กู้ยืมจากธนาคาร การจำนอง และสินเชื่อด้านการเงินในรูปแบบอื่น ๆ
- (ค) สิทธิที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมนันทนาการ การกีฬา และเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับด้านวัฒนธรรมทุก
อย่าง

ข้อ 14

1. รัฐภาคีจะคำนึงถึงปัญหาเฉพาะที่สตรีในชนบทเผชิญอยู่ รวมทั้งบทบาทสำคัญ ๆ ซึ่งสตรีชนบทมีอยู่ ในการช่วยสนับสนุนค้ำจุนครอบครัวของคนด้านเศรษฐกิจ รวมทั้งงานในสายเศรษฐกิจที่ไม่ได้กำหนดเป็นค่างเงิน และจะใช้มาตรการที่เหมาะสมทุกอย่างรับประกันที่จะให้นำบทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับปัจจุบันไปใช้แก่สตรี ในเขตชนบทด้วย

2. รัฐภาคีจะใช้มาตรการที่เหมาะสมทุกอย่าง เพื่อจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในเขตชนบท เพื่อที่จะ
ประกันบนพื้นฐานของความเสมอภาคของบุรุษและสตรีว่า สตรีทั้งหลายเข้าร่วมและได้รับผลประโยชน์จากการ
พัฒนาชนบท และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะให้สตรีดังกล่าวได้รับสิทธิ

(ก) ที่จะเข้าร่วมในการจัดทำรายละเอียดและการดำเนินการตามแผนการพัฒนาในทุก ๆ
ระดับ

(ข) ที่จะมีโอกาสได้รับความสะดวกด้านการรักษาสุขภาพอย่างเพียงพอ รวมทั้งข้อเสนอเทศ การ
ปรึกษาหารือ และการบริการ ในการวางแผนครอบครัว

(ค) ที่จะได้รับผลประโยชน์โดยตรงจาก โครงการประกันสังคม

(ง) ที่จะได้รับการฝึกอบรมและการศึกษาทุกรูปแบบ ทั้งแบบในระบบและนอกระบบ รวมทั้ง
ที่เกี่ยวกับการรณรงค์ให้รู้หนังสือ และทั้งผลประโยชน์จากบริการชุมชนและบริการส่งเสริม เพื่อที่จะ
เพิ่มความชำนาญด้านเทคนิค

(จ) ที่จะจัดการให้มีกลุ่มช่วยเหลือตนเอง และสหกรณ์ เพื่อที่จะได้เข้าถึงโอกาสด้านเศรษฐกิจ โดย
การรับจ้างทำงาน หรือการทำงานด้วยตนเอง

(ฉ) ที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมชุมชนทุกประเภท

(ช) ที่จะมีโอกาสได้สินเชื่อและการกู้ยืมทางการเกษตร สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการตลาด
เทคโนโลยีที่เหมาะสม และการปฏิบัติแบบเสมอภาคในการปฏิรูปที่ดินและการเพาะปลูก รวมทั้งใน
โครงการตั้งถิ่นฐานใหม่ในที่ดิน

(ซ) ที่จะได้มีสภาพการดำรงอยู่อย่างเพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับที่พักอาศัย การ
สุขภาพบาล ไฟฟ้าและน้ำประปา การขนส่งและคมนาคม

ภาค 4

ข้อ 15

1. รัฐภาคีจะให้สตรีมีความเสมอภาคกับบุรุษในทางกฎหมาย
2. ในกรณีทางแพ่ง รัฐภาคีจะให้ความสามารถตามกฎหมายแก่สตรีเช่นเดียวกับที่ให้ความสามารถนั้นแก่บุรุษ และจะให้โอกาสเดียวกันในการใช้ความสามารถนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รัฐภาคีจะให้สิทธิเท่าเทียมแก่สตรีในการทำสัญญาและการจัดการทรัพย์สิน และจะปฏิบัติต่อบุรุษและสตรีอย่างเท่าเทียมกันในกระบวนการทางศาลและการชำระความทุกชั้นตอน
3. รัฐภาคีตกลงว่าสัญญาทั้งปวงและเอกสารสำคัญอื่น ๆ ทั้งปวงไม่ว่าชนิดใดที่มีผลตามกฎหมายซึ่งมุ่งจำกัดความสามารถทางกฎหมายของสตรีจะถือว่าใช้ไม่ได้และเป็นโมฆะ
4. รัฐภาคีจะให้สิทธิเช่นเดียวกันแก่บุรุษและสตรีในเรื่องกฎหมายเกี่ยวกับการโยกย้ายของบุคคลและเสรีภาพในการเลือกถิ่นที่อยู่และภูมิสำเนา

ข้อ 16

1. รัฐภาคีจะใช้มาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง ในการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในเรื่องทั้งปวงที่เกี่ยวกับการสมรสและความสัมพันธ์ทางครอบครัว และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบนพื้นฐานของความเสมอภาคของบุรุษและสตรี จะประกัน
 - (ก) สิทธิเช่นเดียวกันในการทำการสมรส
 - (ข) สิทธิเช่นเดียวกันในการเลือกคู่สมรสอย่างอิสระ และการทำการสมรสอย่างอิสระและด้วยความยินยอมพร้อมใจเท่านั้น
 - (ค) สิทธิและความรับผิดชอบเช่นเดียวกันในระหว่างการสมรสและการขาดจากการสมรส
 - (ง) สิทธิและความรับผิดชอบเช่นเดียวกันในฐานะบิดามารดา โดยไม่คำนึงถึงสถานะในการสมรสของคน ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบุตรของคน ในทุกกรณีผลประโยชน์ของบุตรจะเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด
 - (จ) สิทธิเช่นเดียวกันในการตัดสินใจอย่างอิสระและมีความรับผิดชอบในจำนวนบุตรและระยะห่างในการมีบุตรของคน และให้เข้าถึงข้อสนเทศ การศึกษาและวิธีที่จะทำให้สตรีใช้สิทธิเหล่านี้ได้
 - (ฉ) สิทธิและความรับผิดชอบเช่นเดียวกันในเรื่องการปกครองบุตร การปกป้องบุตร การได้รับมอบหมายให้ดูแลบุตร และการรับบุตรบุญธรรม หรือสถาบันที่คล้ายคลึงซึ่งมีแนวความคิดเหล่านี้อยู่ในกฎหมายภายใน ในทุกกรณีผลประโยชน์ของบุตรจะเป็นสิ่งสำคัญสูงสุด

(ข) สิทธิส่วนควั่นเดียวกัน ในฐานะสามิและภรรยา รวมถึงสิทธิในการเลือกใช้นามสกุล และการประกอบอาชีพ

(ข) สิทธิเช่นเดียวกันสำหรับคู่สมรสทั้งสอง ในส่วนที่เกี่ยวกับเป็นเจ้าของการได้มา การจัดการ การดำเนินการ การอุปโลก และการจำหน่ายทรัพย์สินไม่ว่าจะไม่วัดมูลค่าหรือเพื่อตราความเป็นมูลค่าก็ตาม

2. การรับหมั้นและการแต่งงานของเด็กจะไม่มีผลทางกฎหมาย และการปฏิบัติกรที่จำเป็นทั้งปวง รวมทั้งการบัญญัติกฎหมายจะต้องกระทำขึ้นเพื่อระบุนายุขขึ้นค่าของการแต่งงาน และให้บังคับให้มีการจดทะเบียนสมรส ณ ที่ทำการจดทะเบียนของทางราชการ

ภาค 5

ข้อ 17

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการพิจารณาความก้าวหน้าซึ่งกระทำขึ้น ในการปฏิบัติตามอนุสัญญาฉบับปัจจุบัน ให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี (ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า คณะกรรมการ) ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณธรรมและความสามารถสูงในสาขาที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้ จำนวนสิบแปดคน ในเวลาท่อนุสัญญานี้เริ่มมีผลบังคับใช้ และประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญสิบสามคน หลังจากการให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้ โดยรัฐภาคีรัฐที่สามสิบห้า ผู้เชี่ยวชาญจะได้รับเลือกตั้ง โดยรัฐภาคีจากบรรดาคนชาติของตนและจะปฏิบัติงานตามความสามารถของบุคคล โดยพิจารณาถึงการกระจายตามเขตภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรม และการตั้งผู้แทนตามอารยธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละรูปแบบตลอดจนระบอบกฎหมายที่สำคัญอีกด้วย

2. สมาชิกของคณะกรรมการจะได้รับเลือกตั้ง โดยการลงคะแนนลับจากบัญชีรายชื่อบุคคลซึ่งเสนอชื่อ โดยรัฐภาคี รัฐภาคีแต่ละรัฐอาจเสนอชื่อบุคคลหนึ่งคนจากบรรดาคนชาติของตนเอง

3. การเลือกตั้งครั้งแรกจะกระทำขึ้นหกเดือนหลังจากวันที่อนุสัญญาฉบับปัจจุบันเริ่มมีผลบังคับใช้ อย่างน้อยที่สุดสามเดือนก่อนการเลือกตั้งแต่ละครั้ง เลขาริการสหประชาชาติจะส่งจดหมายถึงรัฐภาคี เชิญให้รัฐภาคีทำการเสนอชื่อภายในเวลาสองเดือน เลขาริการจะจัดทำบัญชีรายชื่อของบุคคลทั้งปวง ตามที่ได้รับการเสนอชื่อนั้น เรียงตามลำดับอักษร โดยระบุถึงรัฐภาคีซึ่งได้เสนอชื่อบุคคลเหล่านั้นและจะเสนอบัญชีนั้นต่อรัฐภาคี

4. การเลือกตั้งสมาชิกคณะกรรมการจะกระทำขึ้นในการประชุมของรัฐภาคี ซึ่งเรียกประชุม โดยเลขาริการ ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ในการประชุมนั้นซึ่งสองในสามของรัฐภาคีจะประกอบเป็นองค์ประชุม บรรดาบุคคลที่ได้รับเลือกตั้งให้เป็นคณะกรรมการจะต้องเป็นผู้ได้รับการเสนอชื่อซึ่งได้รับคะแนนเสียงมากที่สุด และได้รับคะแนนเสียงจากจำนวนสมาชิกที่มีมากกว่าฝ่ายตรงข้ามรวมทั้งหมดของผู้แทนของรัฐภาคีที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง

5. สมาชิกคณะกรรมการจะได้รับเลือกตั้งคราวละสี่ปี อย่างไรก็ตามวาระของสมาชิกเก่าคนที่ได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งครั้งแรกจะสิ้นสุดหลังจากครบสองปี ชื่อของสมาชิกเก่าคนนี้จะได้รับเลือกโดยทันที หลังจากการเลือกตั้งครั้งแรก โดยการจับสลากจากประธานคณะกรรมการ

6. การเลือกตั้งสมาชิกคณะกรรมการที่เพิ่มขึ้นห้าคนจะจัดให้มีขึ้นตามบทบัญญัติของวรรค 2, 3 และ 4 ของข้อนี้หลังจากรัฐภาคีที่สามสิบห้าได้ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติแล้ว วาระของสมาชิกสองคนที่ได้รับเลือกตั้งที่เพิ่มขึ้นในโอกาสนี้จะสิ้นสุดหลังจากครบสองปี ชื่อของสมาชิกสองคนนี้จะได้รับเลือกโดยการจับสลากโดยประธานคณะกรรมการ

7. เพื่อบรรจุนตำแหน่งที่ว่างลงโดยเหตุไม่ปกติ รัฐภาคีซึ่งผู้เชี่ยวชาญของคนได้ยุติการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะสมาชิกคณะกรรมการ จะแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญอีกคนหนึ่งจากบรรดาคณาชาตินั้น โดยขึ้นอยู่กับความเห็นชอบของคณะกรรมการ

8. โดยความเห็นชอบของสมัชชา สมาชิกคณะกรรมการจะได้รับเงินตอบแทนจากแหล่งเงินทุนของสหประชาชาติ ตามข้อกำหนดและเงื่อนไขเช่นที่สมัชชาอาจวินิจฉัย โดยพิจารณาถึงความสำคัญของความรับผิดชอบของคณะกรรมการ

9. เลขานุการสหประชาชาติจะจัดหาเจ้าหน้าที่และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นเพื่อการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพของคณะกรรมการภายใต้อนุสัญญาฉบับปัจจุบัน

ข้อ 18

1. รัฐภาคีรับที่จะเสนอรายงานว่าด้วยมาตรการด้านนิติบัญญัติ ตุลาการ การบริหาร หรืออื่น ๆ ซึ่งรัฐภาคีเหล่านั้นได้กำหนดขึ้นเพื่อให้มีผลต่อบทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับปัจจุบัน และความก้าวหน้าที่เกิดขึ้นในเรื่องนี้ต่อเลขานุการสหประชาชาติเพื่อการพิจารณาโดยคณะกรรมการ

(ก) ภายในหนึ่งปีหลังจากการเริ่มมีผลบังคับใช้สำหรับรัฐที่เกี่ยวข้อง

(ข) หลังจากนั้นอย่างน้อยที่สุดทุก ๆ สี่ปี และต่อจากนั้นเมื่อใดก็ตามที่คณะกรรมการร้องขอ

2. รายงานอาจจะบ่งชี้ถึงความยากลำบากซึ่งกระทบกระเทือนถึงระดับที่ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดต่าง ๆ ภายใต้อนุสัญญาฉบับปัจจุบัน

ข้อ 19

1. คณะกรรมการจะกำหนดระเบียบข้อบังคับการประชุมของตนเอง

2. คณะกรรมการจะเลือกตั้งเจ้าหน้าที่ของตนคราวละสองปี

ข้อ 20

1. โดยปกติ คณะกรรมการจะประชุมกันเป็นระยะเวลาไม่เกินสองสัปดาห์ทุกปี เพื่อพิจารณารายงานที่เสนอตามข้อ 18 ของอนุสัญญาฉบับปัจจุบัน
2. โดยปกติ การประชุมของคณะกรรมการจะจัดให้มีขึ้น ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ หรือที่อื่นใดที่สะดวกตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ 21

1. คณะกรรมการจะต้องรายงานต่อสมัชชาของสหประชาชาติโดยผ่านทางคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมเป็นประจำทุกปีว่าด้วยกิจกรรมของคณะกรรมการ และอาจทำข้อเสนอแนะและข้อแนะนำทั่วไป โดยยึดการตรวจสอบรายงานและข้อเสนอแนะซึ่งได้รับจากรัฐภาคีเป็นมูลฐาน ข้อเสนอแนะและข้อแนะนำทั่วไปเช่นนั้น จะรวมอยู่ในรายงานของคณะกรรมการ รวมทั้งคำวิจารณ์จากรัฐภาคี ถ้ามี
2. เลขาธิการสหประชาชาติจะต้องส่งรายงานของคณะกรรมการไปยังคณะกรรมการว่าด้วยสถานภาพของสตรีเพื่อทราบ

ข้อ 22

ทบวงการชำนัญพิเศษจะมีสิทธิที่จะได้มีผู้แทนในการพิจารณาการปฏิบัติตามบทบัญญัติเช่นว่าของอนุสัญญาฉบับปัจจุบันที่อยู่ภายในขอบข่ายของกิจกรรมของคน คณะกรรมการอาจเชิญให้ทบวงการชำนัญพิเศษเสนอรายงานว่าด้วยการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ในเรื่องที่อยู่ภายในขอบข่ายของกิจกรรมของคน

ภาค 6

ข้อ 23

ไม่มีข้อความใดในอนุสัญญาฉบับนี้ที่จะกระทบกระเทือนบทบัญญัติใด ๆ ซึ่งมีส่วนส่งเสริมได้มากกว่าในการที่จะบรรลุถึงความเสมอภาคระหว่างบุรุษและสตรี ซึ่งอาจบรรจุอยู่

(ก) ในบทบัญญัติของกฎหมายของรัฐภาคี หรือ

(ข) ในอนุสัญญา สนธิสัญญา หรือความตกลงระหว่างประเทศอื่นใดซึ่งมีผลบังคับใช้สำหรับรัฐนั้น

ข้อ 24

รัฐภาคีรับที่จะกำหนดมาตรการที่จำเป็นทั้งปวงในระดับชาติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อบรรลุถึงการตระหนักอย่างเต็มที่ถึงสิทธิต่าง ๆ ที่ได้รับการยอมรับในอนุสัญญาฉบับปัจจุบัน

ข้อ 25

1. อนุสัญญาฉบับปัจจุบันจะเปิดให้มีการลงนามโดยรัฐทั้งปวง
2. เลขานุการสหประชาชาติจะได้รับมอบหมายให้เป็นผู้เก็บรักษาอนุสัญญาฉบับปัจจุบัน
3. อนุสัญญาฉบับปัจจุบันจะต้องได้รับการให้สัตยาบัน สัตยาบันสารจะต้องมอบไว้กับเลขานุการสหประชาชาติ
4. อนุสัญญาฉบับปัจจุบันจะเปิดให้มีการภาคยานุวัติโดยรัฐทั้งปวง การภาคยานุวัติจะมีผลโดยการมอบภาคยานุวัติสารไว้กับเลขานุการสหประชาชาติ

ข้อ 26

1. คำร้องขอเพื่อการแก้ไขอนุสัญญาฉบับปัจจุบันอาจกระทำขึ้นในเวลาใด ๆ โดยรัฐภาคีใด โดยวิธีทำหนังสือออกกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรส่งถึงเลขานุการสหประชาชาติ
2. สมัชชาสหประชาชาติจะตัดสินใจเกี่ยวกับขั้นตอนต่าง ๆ ถ้ามี ที่จะดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวกับคำร้องขอเช่นนั้น

ข้อ 27

1. อนุสัญญาฉบับปัจจุบันจะเริ่มมีผลบังคับใช้ในวันที่สามสิบหลังจากการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารฉบับที่ยี่สิบไว้กับเลขานุการสหประชาชาติ
2. สำหรับรัฐแต่ละรัฐซึ่งให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติอนุสัญญาฉบับปัจจุบัน หลังจากการมอบสัตยาบันหรือภาคยานุวัติสารฉบับที่ยี่สิบ อนุสัญญานี้จะเริ่มมีผลบังคับใช้ในวันที่สามสิบหลังจากวันมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารของคน

ข้อ 28

1. เลขานุการสหประชาชาติจะต้องรับและเวียนคัมภีร์ข้อสงวนที่กระทำโดยรัฐต่าง ๆ ในเวลาทำการ สัตยาบันหรือภาคยานุวัติให้แก่รัฐทั้งปวง
2. ข้อสงวนที่ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญาฉบับปัจจุบันจะไม่ได้รับการอนุมัติ

3. ข้อเสนออาจถูกถอนในเวลาใด ๆ โดยหนังสือบอกกล่าวเพื่อการนี้ส่งไปยังเลขาธิการสหประชาชาติ ผู้ซึ่งหลังจากนั้นจะแจ้งไปยังรัฐที่ปวงให้ทราบถึงข้อสงวนเหล่านั้น หนังสือบอกกล่าวเช่นว่าจะมีผลในวันที่ หนังสือฉบับนั้น ได้รับ

ข้อ 29

1. กรณีพิพาทใด ๆ ระหว่างรัฐภาคีสองรัฐหรือมากกว่าเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้อนุสัญญาฉบับปัจจุบัน ซึ่งระงับไม่ได้โดยการเจรจา จะต้องเสนอต่ออนุญาโตตุลาการ เมื่อรัฐใดรัฐหนึ่งร้องขอ ถ้าภายในหกเดือนนับจากวันที่ร้องขอให้มีอนุญาโตตุลาการ ภาคียังไม่สามารถตกลงกันได้ในเรื่องการจัดตั้งอนุญาโตตุลาการ ภาคีเหล่านั้นฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจเสนอกรณีพิพาทไปยังศาลยุติธรรมระหว่างประเทศโดยการร้องขอ ซึ่งสอดคล้องกับข้อบังคับของศาล

2. ในเวลาที่ลงนามให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติอนุสัญญาฉบับปัจจุบัน รัฐภาคีแต่ละรัฐอาจประกาศว่าตนไม่ถือว่าตนเองผูกมัดโดยวรรค 1 ของข้อนี้ รัฐภาคีอื่น ๆ จะไม่ผูกมัดโดยวรรคนั้น ในส่วนที่เกี่ยวกับรัฐภาคีใด ซึ่งได้ทำข้อสงวนเช่นว่า

3. รัฐภาคีใดซึ่งได้ทำข้อสงวนตามวรรค 2 ของข้อนี้อาจถอนข้อสงวนในเวลาใด ๆ โดยหนังสือบอกกล่าวไปยังเลขาธิการสหประชาชาติ

ข้อ 30

อนุสัญญาฉบับปัจจุบัน ซึ่งคั่วมภาษาอาหรับ จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และ สเปน ใช้ได้เท่าเทียมกัน จะมอบไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างทำยนี้ ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องได้ลงนามอนุสัญญาฉบับปัจจุบัน

ภาคผนวก ฎ
พระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ
พ.ศ. 2558

พระราชบัญญัติ

ความเท่าเทียมระหว่างเพศ

พ.ศ. ๒๕๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

เป็นปีที่ ๗๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยความเท่าเทียมระหว่างเพศ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. ๒๕๕๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ” หมายความว่า การกระทำหรือไม่กระทำการใด อันเป็นการแบ่งแยก กีดกัน หรือจำกัดสิทธิประโยชน์ใด ๆ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม โดยปราศจากความชอบธรรม เพราะเหตุที่บุคคลนั้นเป็นเพศชายหรือเพศหญิง หรือมีการแสดงออกที่แตกต่างจากเพศ โดยกำเนิด

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ

“กรม” หมายความว่า กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ก่อกระเบียบหรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบหรือประกาศตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ” เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ สทพ.” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสิบเอ็ดคน ได้แก่ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และปลัดกระทรวงสาธารณสุข

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนเก้าคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้แทนองค์กรสตรีและองค์กรที่ทำงานด้านสิทธิความหลากหลายทางเพศซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในการทำงานที่เกี่ยวกับความเท่าเทียมระหว่างเพศไม่น้อยกว่าห้าปี จำนวนหกคน และผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านนิติศาสตร์ ด้านสิทธิมนุษยชน ด้านสังคมศาสตร์ หรือด้านจิตวิทยา จำนวนสามคน

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ และมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการในกรมจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เคยถูกไล่ออกหรือปลดออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะกระทำผิดวินัย

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เคยต้องคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ว่าได้กระทำการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ

(๗) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลถึงที่สุดให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๘) ไม่เคยเป็นผู้กระทำการล่วงเกิน คุกคาม หรือก่อความเดือดร้อนรำคาญทางเพศ

(๙) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นมาใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่า กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่ง ติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) พ้นจากการเป็นผู้แทนองค์กรสตรีหรือองค์กรที่ทำงานด้านสิทธิความหลากหลายทางเพศ ตามมาตรา ๕ (๔)

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๖

มาตรา ๙ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้แต่งตั้งผู้อื่น ดำรงตำแหน่งแทน เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ในระหว่างที่ยังไม่ได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการ สทพ. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการ สทพ. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย มาตรการ และแผนปฏิบัติงานเพื่อให้มีการส่งเสริมความเท่าเทียม ระหว่างเพศในทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

(๒) เสนอแนะนโยบาย และข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์แห่งพระราชบัญญัตินี้

(๓) กำหนดแนวทางในการให้ความช่วยเหลือ ชดเชยและเยียวยา หรือบรรเทาทุกข์แก่บุคคล ซึ่งตกเป็นผู้เสียหายจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ

(๔) ตรวจสอบ แนะนำ และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ

(๖) ส่งเสริมให้มีการเก็บข้อมูลจำแนกเพศ รวมทั้งเสนอรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๗) วางระเบียบเกี่ยวกับการกำกับดูแลและตรวจสอบการดำเนินงานของคณะกรรมการวินิจฉัย การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ และระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ สทพ. หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงการกำหนดมาตรการพิเศษดังต่อไปนี้ เพื่อส่งเสริมให้เกิดความเท่าเทียมระหว่างเพศอย่างแท้จริง

(๑) ส่งเสริมโอกาสในการเข้าถึงสิทธิด้านต่าง ๆ ทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง

(๒) ปรับปรุงแบบแผนความประพฤติทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างเพศเพื่อขจัดอคติ วิธีปฏิบัติที่อยู่บนพื้นฐานของความเหลื่อมล้ำ และความรุนแรงเพราะเหตุแห่งเพศเพื่อขจัดอุปสรรค ในการเข้าถึงสิทธิด้านต่าง ๆ

มาตรา ๑๑ การประชุมคณะกรรมการ สทพ. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ สทพ. ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการ ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการ สทพ. มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือ ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการ สทพ. มอบหมายได้

การประชุมคณะอนุกรรมการให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ
และกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ” เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ วลพ.” ประกอบด้วย ประธานกรรมการคนหนึ่งและกรรมการอื่นอีกจำนวนไม่น้อยกว่าแปดคนแต่ไม่เกินสิบคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง โดยการสรรหาจากผู้ซึ่งมิใช่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการ สทพ. ที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการคุ้มครองผู้ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมหรือส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศจำนวนสามคน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิทธิมนุษยชน ด้านนิติศาสตร์ ด้านสังคมศาสตร์ ด้านจิตวิทยา และด้านแรงงาน อย่างน้อยด้านละหนึ่งคน

ให้อธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการในกรมเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาประธานกรรมการและกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ สทพ. กำหนด

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการ วลพ. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) วินิจฉัยปัญหาที่มีการยื่นคำร้องว่ามีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศตามมาตรา ๑๘
- (๒) กำหนดมาตรการชั่วคราวก่อนมีคำวินิจฉัยเพื่อคุ้มครองหรือบรรเทาทุกข์ตามมาตรา ๑๙
- (๓) ออกคำสั่งตามมาตรา ๒๐
- (๔) ยื่นเรื่องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินตามมาตรา ๒๑
- (๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ วลพ.

มาตรา ๑๕ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการ วลพ. โดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ ให้กรมรับผิดชอบงานธุรการและงานวิชาการของคณะกรรมการ สทพ. และคณะกรรมการ วลพ. และมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รับคำร้องว่ามีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ พร้อมทั้งทำความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการ สทพ. คณะกรรมการ วลพ. หรือคณะอนุกรรมการ แล้วแต่กรณี

(๒) ดำเนินการให้มีการศึกษา การวิจัย และการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันมิให้เกิดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ

(๓) ประสานงานกับบุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อให้การคุ้มครองและป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ

(๔) จัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เสนอคณะกรรมการ สทพ. เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนด หรือตามที่รัฐมนตรี คณะกรรมการ สทพ. คณะกรรมการ วลพ. หรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย

หมวด ๓

การตรวจสอบการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ

มาตรา ๑๗ การกำหนดนโยบาย กฎ ระเบียบ ประกาศ มาตรการ โครงการ หรือวิธีปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือบุคคลใดในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศจะกระทำมิได้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น หรือเพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพและความปลอดภัย หรือการปฏิบัติตามหลักการทางศาสนา หรือเพื่อความมั่นคงของประเทศ ย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ

มาตรา ๑๘ บุคคลใดเห็นว่าตนได้รับหรือจะได้รับความเสียหายจากการกระทำในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ และมีใช่เป็นเรื่องที่มีการฟ้องร้องเป็นคดีอยู่ในศาล หรือที่ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งเด็ดขาดแล้ว ให้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ วลพ. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยว่าการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศหรือไม่ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ วลพ. ให้เป็นที่สุดทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการในการยื่นคำร้อง การพิจารณา และการวินิจฉัยให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ สทพ.

การร้องขอตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นการตัดสิทธิผู้ร้องในอันที่จะฟ้องเรียกค่าเสียหายฐานละเมิดต่อศาลที่มีเขตอำนาจ โดยให้ศาลมีอำนาจกำหนดค่าเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงินให้แก่บุคคลซึ่งถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศได้ และหากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศนั้นเป็นการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ศาลจะกำหนดค่าเสียหายในเชิงลงโทษให้แก่บุคคลซึ่งถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศไม่เกินสี่เท่าของค่าเสียหายที่แท้จริงด้วยก็ได้

การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง บุคคลซึ่งถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศอาจขอให้องค์กรที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ยื่นคำร้องหรือฟ้องคดีแทนได้

การฟ้องคดีตามวรรคสอง ให้ฟ้องภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่คณะกรรมการ วลพ. มีคำวินิจฉัย หรือนับแต่วันที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๙ ในระหว่างการพิจารณาวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ คณะกรรมการ วลพ. อาจกำหนดมาตรการชั่วคราวก่อนมีคำวินิจฉัยเพื่อคุ้มครองหรือบรรเทาทุกข์แก่บุคคลซึ่งถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศเท่าที่จำเป็นและสมควรแก่กรณีก็ได้

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่คณะกรรมการ วลพ. วินิจฉัยว่า เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ให้มีอำนาจออกคำสั่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ด้วยวิธีใดที่เห็นเหมาะสม เพื่อระงับและป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ

(๒) ให้การชดเชยและเยียวยาผู้เสียหายตามความในหมวด ๔

คำสั่งของคณะกรรมการ วลพ. ตามวรรคหนึ่ง จะต้องแสดงเหตุผลอย่างชัดเจนและอาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ได้เท่าที่จำเป็น รวมทั้งจะมีข้อสังเกตเสนอต่อคณะกรรมการ สทพ. เพื่อให้หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องปฏิบัติเกี่ยวกับกรณีใดตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่คณะกรรมการ วลพ. วินิจฉัยว่า มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศโดยอาศัยบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้คณะกรรมการ วลพ. ยื่นเรื่องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน เพื่อพิจารณายื่นเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่

มาตรา ๒๒ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ วลพ. อนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งคณะกรรมการ วลพ. มอบหมาย มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ใด ๆ เพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องโดยมีหมายค้น

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งสิ่งของหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา

ให้ผู้เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวก ซ้ำแจ้งข้อเท็จจริง ตอบหนังสือสอบถาม หรือส่งสิ่งของหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องแก่กรรมการ วลพ. อนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าว ในการปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๒๓ ให้กรรมการ วลพ. อนุกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกครั้ง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

หมวด ๔

การชดเชยและเยียวยาผู้เสียหาย

มาตรา ๒๔ เมื่อคณะกรรมการ วลพ. มีความวินิจฉัยว่ามีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ให้ผู้เสียหายมีสิทธิขอรับการชดเชยและเยียวยาโดยยื่นคำขอต่อกรมตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนดภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ วลพ.

สิทธิขอรับการชดเชยและเยียวยาตามวรรคหนึ่ง เป็นสิทธิเฉพาะตัวไม่อาจโอนกันได้และไม่ตกทอดทางมรดก

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์ คนเสมือนไร้ความสามารถหรือคนไร้ความสามารถ หรือในกรณีที่ผู้เสียหายไม่สามารถยื่นคำขอรับการชดเชยและเยียวยาด้วยตนเองได้ ผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ ผู้อนุบาล สามเณรหรือภริยา ผู้ดูแลหรือบุคคลอื่นใดเพื่อประโยชน์ของผู้เสียหาย แล้วแต่กรณี จะยื่นคำขอแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖ การชดเชยและเยียวยาผู้เสียหายให้กระทำโดยให้ความช่วยเหลือประการหนึ่งประการใด หรือให้ความช่วยเหลือทางการเงิน ดังต่อไปนี้

- (๑) ค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ในระหว่างที่ไม่สามารถประกอบการทำงานได้ตามปกติ
- (๒) ค่าสูญเสียโอกาสที่เป็นค่าเสียหายในเชิงพาณิชย์ซึ่งสามารถคำนวณเป็นเงินได้
- (๓) ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในการรักษาพยาบาล รวมทั้งค่าฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจ
- (๔) การชดเชยและเยียวยาในรูปแบบหรือลักษณะอื่น

หลักเกณฑ์ วิธีการ และจำนวนเงินในการชดเชยและเยียวยาผู้เสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ สทพ. กำหนด

มาตรา ๒๗ การได้รับการชดเชยและเยียวยาตามมาตรา ๒๖ ไม่เป็นการตัดสิทธิผู้เสียหาย ในอันที่จะฟ้องเรียกค่าเสียหายฐานละเมิดต่อศาลที่มีเขตอำนาจ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๘ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๕

กองทุนส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ

มาตรา ๒๘ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในกรม เรียกว่า “กองทุนส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ” เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๙ กองทุน ประกอบด้วย

- (๑) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- (๒) เงินสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้กองทุน
- (๔) เงินค่าปรับที่ได้รับจากการลงโทษผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
- (๕) ผลประโยชน์ที่เกิดจากกองทุน
- (๖) รายได้อื่น

เงินและทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งเข้ากองทุนโดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๓๐ เงินในกองทุนนี้ให้ใช้จ่ายภายใต้กรอบวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

- (๑) เพื่อกิจกรรมหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ
- (๒) เพื่อคุ้มครองและป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ

(๓) เพื่อช่วยเหลือ ชดเชยและเยียวยา หรือบรรเทาทุกข์แก่บุคคลซึ่งตกเป็นผู้เสียหายจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศตามมาตรา ๒๖

(๔) เพื่อการสอดส่องดูแลและให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) เพื่อส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ

(๖) เพื่อการติดต่อและประสานงานกับบุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

(๗) เพื่อการอื่นตามที่คณะกรรมการ สทพ. เห็นสมควร

มาตรา ๓๑ ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย อธิบดีเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการ สทพ. แต่งตั้ง จำนวนสี่คน ในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้แทนจากภาคเอกชน ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ด้านการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ จำนวนสามคน และด้านการบริหารกองทุน จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

ให้รองอธิบดีซึ่งอธิบดีมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการบริหารกองทุนจะแต่งตั้งข้าราชการในกรมจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๓๒ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการบริหารกองทุนโดยอนุโลม

มาตรา ๓๓ คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกองทุน การรับ การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการระดมทุน การลงทุน การจัดหาผลประโยชน์ และการจัดการกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ สทพ. กำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

(๒) พิจารณานุมัติการจ่ายเงินชดเชยและเยียวยาแก่ผู้เสียหายเนื่องจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศตามระเบียบที่คณะกรรมการ สทพ. กำหนด

(๓) รายงานสถานะทางการเงินและการบริหารกองทุนต่อคณะกรรมการ สทพ.

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ วลพ. ตามมาตรา ๒๐ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้เห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้มีอำนาจเปรียบเทียบ ดังต่อไปนี้

(๑) อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร

(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น

ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกัน ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันไม่มีมาตรการป้องกันการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศที่ชัดเจนส่งผลให้บุคคลซึ่งถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศไม่ได้รับความคุ้มครองและไม่ได้รับความเป็นธรรมเท่าที่ควร สมควรมีกฎหมายเพื่อกำหนดมาตรการคุ้มครองผู้ถูกเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ และป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสิทธิมนุษยชนสากลตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวปรารธนา ไกรปราบ	
รหัสประจำตัวนักศึกษา	6011120014	
วุฒิการศึกษา		
วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ศิลปศาสตรบัณฑิต (พัฒนาชุมชน)	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช	2560

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

ปรารธนา ไกรปราบ อุทัย ปริญญาสุทินันท์ และเกษตรชัย และหิม. (2561). การจัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงกับแนวทางการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศอำเภอลำดวน จังหวัดสงขลา. ในการประชุมวิชาการระดับชาติ SMARTS ครั้งที่ 8 วันที่ 22 มิถุนายน 2561. นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

ปรารธนา ไกรปราบ อุทัย ปริญญาสุทินันท์ และเกษตรชัย และหิม. (2561). มูลนิธิเพื่อนหญิงกับการจัดการเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศของคนในจังหวัดสงขลา. วารสารพัฒนาสังคม คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. (อยู่ระหว่างการพิจารณา)